

MUOTOILUN KOULUTUKSEN OPPIMISYMPÄRISTÖT

Lahden Ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja Taideinstituutti
Muotoilun koulutus, Sisustusarkkitehtuuri
Opinnäytetyö AMK, kevät 2015
Marika Ågren

MUOTOILUN KOULUTUKSEN OPPIMISYMPÄRISTÖT

Lahden ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja Taideinstituutti
Muotoilun koulutusohjelma, sisustusarkkitehtuuri
Opinnäytetyö AMK, kevät 2015
Marika Ågren

TIIVISTELMÄ

*Lahden ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja taideinstituutti
Muotoilun koulutusohjelma
Sisustusarkkitehtuuri
Opinnäytetyö AMK
Marika Ågren
Muotoilun koulutuksen oppimisympäristöt
131 sivua
Kevät 2015*

Opinnäytetyön aihe on muotoilun koulutuksen oppimisympäristöt. Vuodesta 2016 alkaen Lahden ammattikorkeakoulu tulee asteittain keskittämään koulutuksensa Lahden Niemen alueelle, jonne muodostuu uusi LAMK:in suurkampus. Muotoiluinstituutin siirtyessä osaksi suurempaa kampuskokonaisuutta, on sen tilatarpeiden kartoittaminen ajankohtaista.

Opinnäytetyön tavoitteena on esittää ideaaliratkaisuna se, millä tavalla muotoilun oppimisympäristö voi toimia monialaisella kampuksella sen kaikki erityistarpeet huomioon ottaen tulevista muotoilun oppimisen erityistiloista ammatti-identiteetin tukemiseen saakka. Opinnäytetyön kirjallisessa osassa käsitellään tulevaisuuden ja luovien alojen oppimisympäristöjä, luovia aloja, tulevaisuuden muotoilun koulutusta sekä muotoilijan ammatti-identiteettiä. Suunnittelu osassa esitetään Muotoiluinstituutin tiloille konseptuaalinen suunnitelma, joka syvennetään muotoilun tilojen kohtaamispaikkaan.

Asiasanat: muotoilun koulutus, muotoilun oppimisympäristöt, tulevaisuuden oppimisympäristöt, monialainen kampus, monialaisuus, luova oppiminen, kohtaaminen.

ABSTRACT

Lahti University of Applied Sciences, Institute of Design and Fine Arts

Degree Programme in Design

Interior Architecture

Bachelor Thesis

Marika Ågren

Learning environments of Design education

131 pages

Spring 2015

The topic of the thesis is the learning environments of Design education. From 2016 onwards Lahti University of Applied Sciences is about to center its education into Lahti Niemi area, where the new large LAMK campus is going to be constructed. When moving the Institute of Design campus as a part of the new campus as a whole, it is necessary to do a survey about its spatial needs.

Aim of this study is to present the ideal solution to how a learning environment of design can act as a part of a multidisciplinary campus so that all of its specific needs are taken into account from the special spaces of future learning spaces of design to supporting the professional identity of the design. The written part of the thesis contains the future and creative learning environments, the creative industries, the future of design education, as well as the designer's professional identity. The new conceptual plan for the Institute of Design will be shown in the design part of the thesis and this plan is deepened into the meeting point of the design area.

Keywords: design education, design of learning environments, learning environments of the future, a multi-disciplinary campus, diversity, creative learning, encountering.

1. SANASTO	8
2. JOHDANTO	10
2.1 Aiheen valinta	
2.2 Tutkimusasetelma ja opinnäytetyön rakenne	
2.3 Opinnäytetyön tavoite	
3. TULEVAISUUDEN OPPIMISYMPÄRISTÖISTÄ	14
3.1 Tulevaisuuden työn ja oppimisen tiloista	
3.2 Oppimisympäristöt työelämään orientoivina	
3.3 Yhteiskäyttöisyys	
4. LUOVAN ALAN OPPIMISYMPÄRISTÖISTÄ	20
4.1 Luovuudesta	
4.2 Luovista aloista	
4.3 Luovan alan oppimisympäristöistä	
5. MUOTOILUN OPPIMISYMPÄRISTÖSTÄ	30
5.1 Muotoilun alan koulutus murroksessa	
5.2 Muotoilun koulutuksen tavoitteista	
5.3 Muotoiluinstituutti oppimisympäristönä	
6. AMMATTI-IDENTITEETISTÄ	42
6.1 Muotoilijan ammatti-identiteetistä	
6.2 Ammatti-identiteetti tilassa	
7. UUSI KAMPUS	48
7.1 Taustat	
7.2 Sijainti	
7.3 Tila	

8. TAVOITTEET	54
8.1 Toiminnalliset tavoitteet	
8.2 Esteettisvisuaaliset tavoitteet	
8.3 Identiteettiin liittyvät tavoitteet	
8.4 Käyttöasteelle rajatut tavoitteet	
8.5 Rajaus	
9. SUUNNITTELUPROSESSI	58
9.1 Tilaohjelmat	
9.2 Osastot vs ei-osastoja	
9.3 Erytistilat	
9.4 Ryhmätyöskentely, yhteiskäyttöisyys	
9.5 Profiloituminen ja identiteetti	
9.6 Konseptin valinta	
10. TILAKONSEPTI	78
10.1 Tilakonseptin esittely	
10.2 Visuaalinen identiteetti	
11. KONSEPTIN SOVELTAMINEN	98
11.1 Tilajärjestelyt	
11.2 Kohtaamispaikka	
11.3 Pienryhmätyötilat	
11.4 Av-tilat	
11.5 Identiteetin esiin tuominen	
12. ARVIOINTI	128
12.1 Prosessi	
12.2 Lopputulos ja jatkokehittäminen	
LÄHTEET JA LIITTEET	132

OPPIMISYMPÄRISTÖ:

**= muodostuu paikasta, yhteisöstä ja näiden muodostamasta toimintaympäristöstä
(Kuuskorpi 2012:62)**

**=paikka tai yhteisö, jossa ihmisellä on käytössään eri resursseja, joiden avulla he voivat oppia ymmärtämään eri asioita ja kehittää mielekkäitä ratkaisuja eri ongelmiin
(Wilson, Kuuskorven mukaan 2012:69)**

=avoin kokonaisuus, jonka tunnusomaisia piirteitä ovat prosessikeskeisyys, opetusmenetelmien monimuotoisuus, oppimisympäristöjen verkostomaisuus, itseohjautuvuus ja ohjauksellisuus (Lehtinen, Kuuskorven mukaan 2012:69)

1. SANASTO

Tilan akustiikka =

Tilasuunnittelussa viittaa tilan äänisuunnitteluun, jossa erilaisilla akustisilla ratkaisuilla pyritään tekemään tilan äänimaailma miellyttäväksi, esim. melutasoa alentamalla.

AMU =

Ajoneuvomuotoilu

av -tila =

(AV = audiovisual), viittaa viestinnän puolen tilaan, jossa tapahtuu tehdyn aineiston tulostaminen, leikkaus ja skannaus.

co-creation =

Kaksi tai useampi henkilö muodostavat ryhmän, jonka tarkoituksena on yhteistyössä luoda jotain, mikä hyödyntää kaikkien osallisten ammattitaitoa.

digitalisoituminen =

uudet teknologiat, työkalut ja toimintatavat tulevat osaksi jokapäiväistä elämää.

ergonomia =

tilasuunnittelussa ympäristön ja kalusteiden suunnitteleminen ihmisille sopiviksi

erikoislaboratoriot =

työtila, joka on tarkoitettu jollekin erityiselle toiminnalle. Esimerkiksi suurtulosteiden tulostamiseen ja käsittelyyn.

GR =

Graafinen suunnittelu

identiteetti =

koko henkilön elämänselviönsä perustuva käsitys itsestään. (Falin 2011, 23).

integroitu =

”sisäänrakennettu”

irtokaluste =

Kaluste tilassa, jota voi siirrellä paikasta toiseen vaivattomasti.

KAMU =

Kalustemuotoilu

kiintokaluste =

Kaluste, joka on kiinnitetty tilassa paikalleen.

kohtaamispaikka =

Paikka, joka kerää ihmiset ympärilleen oleskelemaan, työskentelemään, viettämään aikaa, rentoutumaan ja socialisoimaan keskenään.

konsepti =

suunnitteluluonnos tai -ehdotus tilaan

luova prosessi =

Prosessi, jota käyttäen luovan työn tekijä etenee ideointivaiheesta lopulliseen suunnitelmaan ja tuotokseen.

materiaalikirjasto =

Tila, josta löytyy erilaisista suunnittelussa käytettävistä materiaaleista näytteitä. Esimerkiksi Tikkurilan värikartat, Upofloor parketti -näytteet, Eri tekstiilivalmistajien kangasnäytteet jne.

mentori =

oppimestari, ohjaaja. Henkilö, joka kokeneempaan antaa opastusta kokemattomammalle.

modulaarinen =

moniosainen.

moniaistisuus =

Tilasuunnittelussa viittaa tilaan, jossa useampi ihmisen aisti pyritään ottaa huomioon.

moodboard =

Inspiraatiokartta kuvista

MULTSARI =

Multimediatuotanto

Muotoiluinstituutti =

Lahden ammattikorkeakoulun Muotoilun koulutuksen yksikkö.

MUVA =

Muoti -ja vaatesuunnittelu

oppimisympäristö =

yhteisö, jossa ihmisellä on käytössään eri resursseja, joiden avulla he voivat oppia ymmärtämään eri asioita ja kehittää mielekkäitä ratkaisuja eri ongelmiin (Wilson, Kuuskorven mukaan 2012:69)

PAMU =

Pakkausmuotoilu

prototyypä =

Mallikappale suunniteltavissa olevassa tuotteesta

SIKA =

sisustusarkkitehtuuri

TEMU =

teollinen muotoilu

tulevaisuuden tutkimus =

tutkimuksen ala, joka tarkastelee maailmamme kehitystrendejä tulevaisuuden tietämisen näkökulmasta. (Turun kauppakorkeakoulun tulevaisuuden tutkimuskeskus 2015)

ubiikkiteknologia =

jokapäiväinen ympäröivä teknologia

tilan visuaalisuus =

näköaistia miellyttävä tila

VK =

Valokuvaus

2. JOHDANTO

2.1 Aiheen valinta

Opinnäytetyön aiheena on muotoilun koulutuksen oppimisympäristöt. Työ on ajankohtainen, koska vuodesta 2016 alkaen Lahden ammattikorkeakoulu tulee siirtämään neljän koulutusalan opetuksen, muotoilun koulutus mukaan lukien, Lahden kaupungin Niemen alueelle nousevaan suurkampukseen. Uuden kampuksen takana on ajatus saada Lahden ammattikorkeakoulun oppimisympäristö vastaamaan uudenlaisen oppimisen tarpeita sekä tehdä oppilaitoksesta yhtenäisempi ja innovatiivisempi. Näin ollen uusien yhteistilojen on palveltava tehokkaasti kaikkia neljää eri alaa niin että jokaisen alan erityistarpeet ja identiteetti otetaan huomioon tulevan kampuksen tilojen suunnittelussa. Muotoilun koulutuksessa tarvitaan erityistiloja normaalien opetustilojen lisäksi, tehtävänä on siis osoittaa mitä nämä tilat ovat ja miten ne tulee toisiinsa nähden sijoittaa. Tämän opinnäytetyön tarkoitus on omalta osaltaan tukea uusien Muotoilun koulutuksen tilojen suunnittelua.

2.2 Tutkimusasetelma ja opinnäytetyön rakenne

Tutkimuksen kohteena ovat Muotoiluinstituutin erityistilat ja niiden tarpeet. Tavoitteena on selvittää kuinka tulevat Muotoiluinstituutin tilat tulisi sijoittaa uudella kampuksella toisiinsa nähden sekä mitä ja millaisia muotoilun koulutuksen erityistilat tulisi olla. Konseptivaihe esittää ideaalin tilaratkaisun Muotoiluinstituutin tuleville tiloille ja konseptin

soveltamisvaiheessa suunnitteluprosessi syvenyy oppimisympäristön muotoilun kohtaamispaikkaan, jonka tarkoituksena on toimia koko koulutusalan sydämenä.

Tutkimusosassa käsitellään niin tulevaisuuden kuin luovan oppimisenkin ympäristöjä, luovia aloja, tulevaisuuden muotoilun koulutusta, Muotoiluinstituutin tilatarpeita sekä muotoilijan ammatti-identiteettiä. Suunnitelmassa lähtökohtana on käyttäjälähtöisyys. Tilojen tulee vastata yksilön tarpeisiin, mutta myös oppilaitoksen tarpeisiin.

Muotoiluinstituutin tiloista on tehty monta kyselyä ja tutkimusta mm. tilojen toimivuudesta ja kattavuudesta. Tutkimusprosessissa käytetään lähteenä Laura Väreän ja Niina Hyryn Desthi-projektia, Lahden Muotoiluinstituutin kalustemuotoilun opiskelijoiden Campus-Kaluste -projektia, Riikka Mannisen Lahden ammattikorkeakoululle tekemää Re:Space Campus-projektia, sisustusarkkitehtuurin opiskelijoiden tulevaisuuden tutkimus -kurssin tutkimustuloksia sekä Laura Suominen opinnäytetyöhönsä tekemää tutkimusta tulevaisuuden kampuksen ominaisuuksista. Lisäksi tutkimusmateriaalina on keväällä 2015 tämän opinnäytetyön tueksi tehty kysely Lahden ammattikorkeakoulun Muotoiluinstituutin opiskelijoille. Kyselyssä kartoitettiin pääaineiden erityistilarpeita, osastojen omien luokkatilojen tarpeellisuutta sekä sitä millä tavalla opiskelijat käsittävät ammatti-

identiteettinsä. Kysely ladattiin sosiaaliseen mediaan Muotoiluinstituutin opiskelijoiden keskustelualustalle ja siihen vastattiin sähköpostilla. Kyselyyn vastasi 13 opiskelijaa. (kts. liitteet 1-14).

2.3 Opinnäytetyön tavoite

Opinnäytetyön tavoitteena on esittää ideaaliratkaisuna se, millä tavalla muotoilun oppimisympäristö voi toimia monialaisella kampuksella, niin että sen kaikki erityistarpeet on otettu huomioon tulevista muotoilun oppimisen erityistiloista ammatti-identiteetin tukemiseen saakka.

” Siitä (omasta
osastosta) tulee
kuitenkin opiskelijoille
toinen koti vähintään
neljäksi vuodeksi.”

sisustusarkkitehtuurin opiskelija

3

3. TULEVAISUUDEN OPPIMISYMPÄRISTÖISTÄ

3.1 Tulevaisuuden työn ja oppimisen tiloista

Oppimisympäristöillä on tarve muuttua, jotta se pysyisi kehittyvän yhteiskunnan mukana. Nämä uudistumistarpeet edellyttävät opetustilan koon, muodon, välineiden sekä laitteiden uudelleenarviointia. Tulevaisuuden oppimisympäristön tulee olla vuorovaikutuksessa ulkopuolellaan olevan toimintaympäristön kanssa. Sen tulee siirtyä yksilökeskeisestä ja pysyvistä luokkatilajatteluun monimuotoisempaan, joustavampaan ja muuntuvampaan opetustilaan, jossa keskeisessä roolissa on tilojen avoimuus ja aktiivisuus. (Kuuskorpi 2012: 67, 118,151-152,166)

Tällä hetkellä työelämään ja opiskeluun vahvimmin vaikuttaa yhteiskunnan ja virtuaaliteknologian kehitys. Se tuo tämän alueen tilasuunnitteluun erityisiä haasteita ja vaatii uudenlaista tilallista ajattelua. Työn ja vapaa-ajan rajat hämärtyvät kun fyysiset ja virtuaaliset tilat yhdistyvät, esim. virtuaaliopetuksen muodossa. Näin ollen työskentely siirtyy ubiikkiin teknologian myötä oman työpisteen ja oppilaitoksen ulkopuolelle ja mahdollistaa myös muun ympäristön hyödyntämisen opetuksessa. Tämän hetken nuorisolle luontaisin paikka sosiaaliselle kanssakäymiselle, tiedon etsimiselle ja tiedonkäsittelylle on sosiaalisilla alustoilla ja verkossa. Tämä mahdollistaa työskentelyn milloin vain ja missä vain, joten oppimisympäristön täytyy tukea tällaista työskentelyä niin tilallisesti kuin laiteratkaisuillaankin. Opiskelun suoraan verkkoon siirtäminen vie tärkeän opettaja-

oppilas kontaktin pois opetuksesta, joten koulun tilojen tulee mahdollistaa virtuaalioppiminen. Kouluympäristö ja opettajan saavutettavuus mahdollistavat kokonaisvaltaisen ja turvallisen oppimisympäristön. (Kuuskorpi 2012:21-23,127; Tukiainen 2010:55-56).

Uutta oppimisympäristöä suunniteltaessa tulisi sen käyttäjät ottaa vahvasti mukaan suunnitteluprosessiin. Tällöin tila huomioidaan osana oppimisprosessia ja se on käyttäjilleen saavutettavampi. Lisäksi tätä kautta tarjoutuu mahdollisuus uusille innovaatioille ja oppimisympäristöjen kehitykselle. (Kuuskorpi 2012:92). Käyttäjän osallistaminen suunnitteluun myös ohjaa työskentely-ympäristön kehittymistä oikean suuntaan (Nuikkinen 2009, Kuuskorven mukaan 2012:278).

Co-creation (suom. Yhteiskehittäminen, yhteisluominen) on näkyvä ja vahva muutostrendi. Tämä viittaa siihen, että esimerkiksi työrintamalla suurin osa tekemisestä tapahtuu asiantuntijaorganisaatiossa, toisin sanoen ryhmätyönä, jossa jokaisella tekijällä on oma yksilöity asiantuntijuutensa annettavanaan. Tämänlainen työskentely on tutkitusti myös luovempaa (Tukiainen 2010:10-19). Tämä yhteisöllisyyden ja vuorovaikutteisuuden teema on työympäristöistä luonnollisesti siirtymässä myös oppimistiloihin. Tulevaisuuden oppimisympäristöjä tutkineen Marko Kuuskorven mukaan yhteisöllisiä oppimisprosesseja tarkasteltaessa tulee nostaa esille työskentelymuodot,

jotka korostavat toiminnallisuutta, avoimuutta ja sosiaalisuutta. Tämänlainen verkostoitumista tukeva oppimisympäristö sisältää tiloja, jotka mahdollistavat erikokoisten ryhmien yhdessä työskentelyn. Nämä ryhmätyötilat jaetaan erikokoisten ryhmien mukaan muuntuviksi 3-6 oppilaan työpisteiksi, 40 oppilaan suuryhmätyötiloiksi sekä vapaamman opiskelun salliviksi oleskeluryhmiksi. (Kuuskorpi 2012:86, 126, 143)

”Ideaalisessa tilanteessa oppijalla tulee olla mahdollisuus valita oppimisympäristössään ne välineet tai materiaalit, joiden kautta hän kokee parhaiten ymmärtävänsä opiskelemaansa kokonaisuuden” (Meisalo Kuuskorven mukaan 2012:66). Tämä viite kiteyttää yhteen lauseeseen sen ajatuksen, joka muuntuvan ja joustavan oppimistilan takana on. Tällöin tilat ovat monipuolisesti käytettävissä erilaisissa oppimistilanteissa, esimerkiksi palvelevat erikokoisten ryhmien toimintaa. Myös kaluste- ja laiteratkaisuiden tulee tukea joustavuutta tilan ohella, esimerkiksi erilaisilla uutta oppimista tukevilla modulaarisilla tai ergonomisesti säädeltävillä kalusteratkaisuilla. Myös opetustilan ulkopuolinen tila tulisi olla hyödynnettävissä oppimiskäyttöön, tämä tukee samanlaisuudesta sekä sosiaalista vuorovaikutusta. Lisäksi sitä, miten erilaiset oppimistilat liittyvät toisiinsa, tulisi huomioida suunnittelussa (Kuuskorpi 2012: 108-109, 125).

VYÖHYKE

Create (luoda)	Alue, jossa tiedon tulkinta, analyysi, ryhmätyö ja arviointi ovat avainasemassa	Alueen avainsanat: tekemällä oppiminen, projektityöskentely, vastuunottaminen, yritysyhteistyöt, ammatti-identiteetin kasvattaminen	Palaveritilat, pajatyoiskentely, taideopetusluokat
Interact (vuoro- vaikuttaa)	Alue, jossa vuorovaikuttaminen on avainasemassa	Alueen avainsanat: tilan monikäyttöisyys ja muuntuvuus, vuorovaikutteinen oppiminen (aivoriihet jne.), mahdollisuus työskennellä interaktiivisesti myös tilan ulkopuolella olevien kanssa.	Avoimet ja muuntuvat ryhmätyötilat, pienryhmätyötilat
Present (esittää)	Alue, jossa presentaatiot ovat avainasemassa, niin virtuaalisesti kuin fyysisestikin.	Alueen avainsanat: esiintyminen isoillekin ryhmille, kritiikin sietokyvyn kehittäminen, esiintymään oppiminen.	Auditoriot, isot presentaatiotilat
Investigate (tutkia)	Alue, jossa ryhmätyöskentely on avainasemassa	Alueen avainsanat: kriittisen ajattelumallin kehittäminen, ongelmanratkaisukyvyyn kehittäminen, tiedonhakutaitojen kehittäminen, monialaiseen oppimiseen kannustaminen, tutkimusprosessiin tutustuminen ja verkostoituminen.	Suljetut ryhmätyötilat, suurryhmätyötilat, projektityötilat
Exchange (vaihtaa)	Alue, jossa yhteistyö on avainasemassa	Alueen avainsanat: yhteistyötaitojen kehittäminen, ryhmätyötaitojen kehittäminen, interaktiivinen yhteistyö sekä lentävä ideointi.	Suljetut ryhmätyötilat, joissa tussitaulut ja runsaasti pöytätilaa lentävään ideointiin. Mahdollisuus myös virtuaaliseen oppimiseen. (virtuaalipalaverit)
Develop (kehittää)	Alue, jossa itsenäinen työskentely ja itsensä kehittäminen ovat avainasemassa.	Alueen avainsanat: informaali ympäristö, itseilmaisuu kannustaminen, motivoiva ympäristö, omien laitteiden käyttö, oman oppimisen seuranta (portfoliot, oppimispäiväkirjat), leikin kautta oppiminen, itsenäinen työskentely.	Hiljaisen työn tilat, yksin työskentelyyn kannustavat tilat

Kuva 1. Työväline oppimisympäristöjen suunnitteluun. (Lähde: european schoolnet, Future Classroom Lab.). Muokkaus tekijän.

Muunneltavuus näkyy tilan lisäksi myös muualla oppimisympäristössä, mm. itseohjautuvissa oppimisprosesseissa eli ryhmätöissä. Lisäksi se ilmenee myös oppilaitoksen ympäröivän yhteisön tarpeiden huomioimisessa. Avoimet ja joustavat työtilat myös edesauttavat verkostoitumista. (Kuuskorpi 2012: 103-106). Kiteytettynä muunneltavat ja joustavat opetustilat vahvistavat toiminnallisuutta, sosiaalisuutta ja monimuotoisuutta oppimisympäristöissä.

3.2 Oppimisympäristöt työelämään orientoivina

Jotta oppimisympäristöt palvelisivat ammattiin ja työelämään tarvittavia vaatimuksia, tulisi koulun ulkopuoliset sidosryhmät ottaa huomioon osana oppimisympäristöä. Tämä tarkoittaa tiiviimpää yhteistyötä alan työelämän kanssa, mm. erilaisten yritys yhteistöiden, harjoittelujen, työelämään orientoituneiden pajatyoöskentelyjen ja työssäoppimisen muodossa. Koulun sitomista ympäristöönsä voi edesauttaa suunnittelemalla sinne julkisia yhteisiä tiloja ja näin avata se myös alueen yhteisöille. Tällöin se myös luo ympäröivälle alueelle yhteisöllisen keskipisteen, joka auttaa opiskelutilanteiden realisoimisessa ja tuo ne lähemmäksi yhteiskuntaa. (Kuuskorpi 2012:19, 120, 125-131, 161)

Tämän lisäksi myös opiskelutilat voi myös suunnitella vastaamaan enemmän tulevan työympäristön malleja. Tällainen on oppimisympäristö, joka on siirretty tai rakennettu todellisiin tai todellisuutta jäljitteleviin ympäristöihin. Näin ollen kynnys työelämäänkin siirryttäessä madaltuu, sillä työskentely-ympäristö säilyy totutun mukaisena. Huomio tulisikin kääntää oppimisympäristöihin, jotka mahdollistavat vuorovaikutuksen ja erilaiset työskentelytavat. (Kalliala & Toikkanen 2009; Korhonen 2003; Manninen 2007, Kuuskorven mukaan 2012:74; Kuuskorpi 2012:20, 131,)

3.3 Yhteiskäyttöisyys

Koulun ympäröivälle yhteisölle avaamisen lisäksi, myös koulun sisäisten tilojen monikäyttöisyys ja avoimuus tukevat uudenlaista oppimista, työelämään orientoitumista ja verkostoitumista. Erilaiset monikäyttötilat lisäävät tilojen joustavuutta ja muuntuvuutta ja niissä on tarkoitus yhdistyä niin suurryhmätyöskentely kuin oleskelu ja pienryhmätyöskentelykin. Tällaiset yleisilat tuovat opetuksen alueille, jotka ovat aikaisemmin olleet vain julkista läpikulkutilaa. Näin koko kouluympäristö on yhtenäisempi ja samalla sosiaalisempi ja aktiivisempi. Esimerkiksi kirjastotilat, aulatilat ja oleskelutilat voidaan yhdistää yhdeksi suureksi monitoimitilaksi, jossa tilan käyttötarpeet rajataan tilan sisäisillä kaluste-elementtikokonaisuuksilla, materiaalivalinnoilla sekä erilaisilla seinäkeratkaisuilla. (Kuuskorpi 2012: 134-135, 167-169).

Kuva 2. <https://fi.pinterest.com/>

Kuva 3. <https://fi.pinterest.com/>

Kuva 4. <https://fi.pinterest.com/>

Kuva 5. <http://fi.pinterest.com>

Kuva 6. <https://fi.pinterest.com/>

Kuva 7. <http://fi.pinterest.com>

4

4. LUOVAN ALAN OPPIMISYMPÄRISTÖISTÄ

4.1 Luovuudesta

”Luovuus on länsimaisen käsityksen mukaan kyky tuottaa töitä, jotka ovat uusia eli omaperäisiä ja odottamattomia sekä tarkoituksenmukaisia eli käytännöllisiä tietyn tehtävänannon puitteissa”. Näin Mathias Calonius määrittelee luovuuden Elinkeinoelämän tutkimuslaitokselle tekemässään julkaisussa Luovan yhteiskunnan rakenteista. Luovuus lähtee yksilöstä itsestään, ja siihen vaikuttavat hänen sisäinen motivaationsa, kykynsä sietää epävarmuutta, ongelmanratkaisukykyä, henkilökohtainen osaamisensa sekä sosiaalinen ja taloudellinen ympäristö. Luovalla ihmisellä on myös kyky tarttua annettuun tehtävään leikkimielisellä otteella ja kyky tarkastella sitä tulevan käyttäjän näkökulmasta. Yhteiskunta ja kulttuuri missä yksilö elää, määrittelevät loppukädessä sen kuinka onnistunut luova prosessi on, joten prosessia tehtäessä on pystyttävä toimimaan vuorovaikutuksessa oman elinympäristönsä kanssa. Useat kiinnostuksen kohteet ja moniosaaminen auttavat tässä. (Calonius 2004:2, 6, 9; Tukiainen 2010:27).

Vaikka luovuus lähtee yksilöstä, parhaiten luova prosessi toteutuu, kun useampi eri osaamis pohjan ja tietämyksen omaava luova ihminen työskentelee yhdessä. Tällainen ryhmätyö mahdollistaa vuorovaikutuksen muiden kanssa, jolloin työn alla olevaan projektiin tulee uusia näkökulmia ja uusien innovaatioiden syntyminen tulee todennäköisemmäksi. Yhdessä tekeminen vain edellyttää selkeää työnjakoa, jotta jokainen voi keskittyä tehtävään

hyödyntäen tehokkaasti oman potentiaalinsa. Luovassa projektissa tärkeää ovat yritys ja erehdys, sekä tuki ja palaute. Ryhmässä tehdessä työ on hedelmällisempää, sillä yhteiseen lopputulokseen päästäessä täytyy kyetä tekemään omien ideoidensa suhteen kompromisseja ja näin lopputulos on kollektiivisesti arvokas. Luovaa yhteisöä pystyy ravistelemaan tuomalla vakiintuneeseen joukkoon ns. muukalaisia, jolloin ryhmätyöhön tulee lisää täysin uusia näkökulmia. Oppimisympäristössä tämä tarkoittaa erilaisia yhteistyöprojekteja tai koulun ovien avaamista ympäröivän yhteisön käyttöön. (Calonius 2004: 15; Tukiainen 2010: 26-27, 32).

4.2 Luovista aloista

Luovien alojen toimialoja on vaikea määritellä alan monimuotoisuuden takia. Suomen valtion määritelmän mukaan se tarkoittaa aineetonta arvoa tuottavaa liiketoimintaa, mutta tämäkin raja on häilyvä sillä luova ala tuottaa myös konkreettista tulosta, mm. muotoilua, taidetta ja käsitöitä. Luovan alan lähde on yksilön omassa luovuudessa, jota hänen tulee pystyä refleктоimaan työhönsä niin, että sillä on rahallista käyttöarvoa. Yksi alan vahvuus on se, että pystyy keksimään ja kehittämään uusia tuotanto- ja toimintamalleja, joka taas tukee alan toimintaa. Laadukkuus lisääntyy osaamisen ja kokemuksen kautta, joten riskinotto ja kyky nähdä tulevaisuuteen ovat oleellisia taitoja. Alalla menestyvän yrityksen tausta onkin luottamus asiakkaan ja palveluntarjoajan välissä. Näin ollen jo opiskelun aikana hankittu henkilöverkosto ja erilaiset asiakaskontaktikokemukset valmistavat tulevaa ammattia varten. Luovat alat vaikuttavat talouteen synnyttämällä uutta liiketoimintaa, auttamalla muita toimialoja parantamaan toimintaansa sekä valtiollisella tasolla hyödyntämällä luovia aloja voidaan parantaa koko maan kilpailukykyä kansainvälisillä markkinoilla. Tyypillistä luovalle alalle on sen kaksitahoisuus: taloudellinen ja kulttuurinen luonne. Taloudellisuus näkyy kasvuna mm. uusina työpaikkoina ja kulttuurisesti sen taas on tarkoitus kasvattaa sosiaalista yhtenevyyttä ja hyvinvointia. (Calonius 2004: 8-9, 17, 20-21; Metsä-Tokila 2013: 8-10, 33)

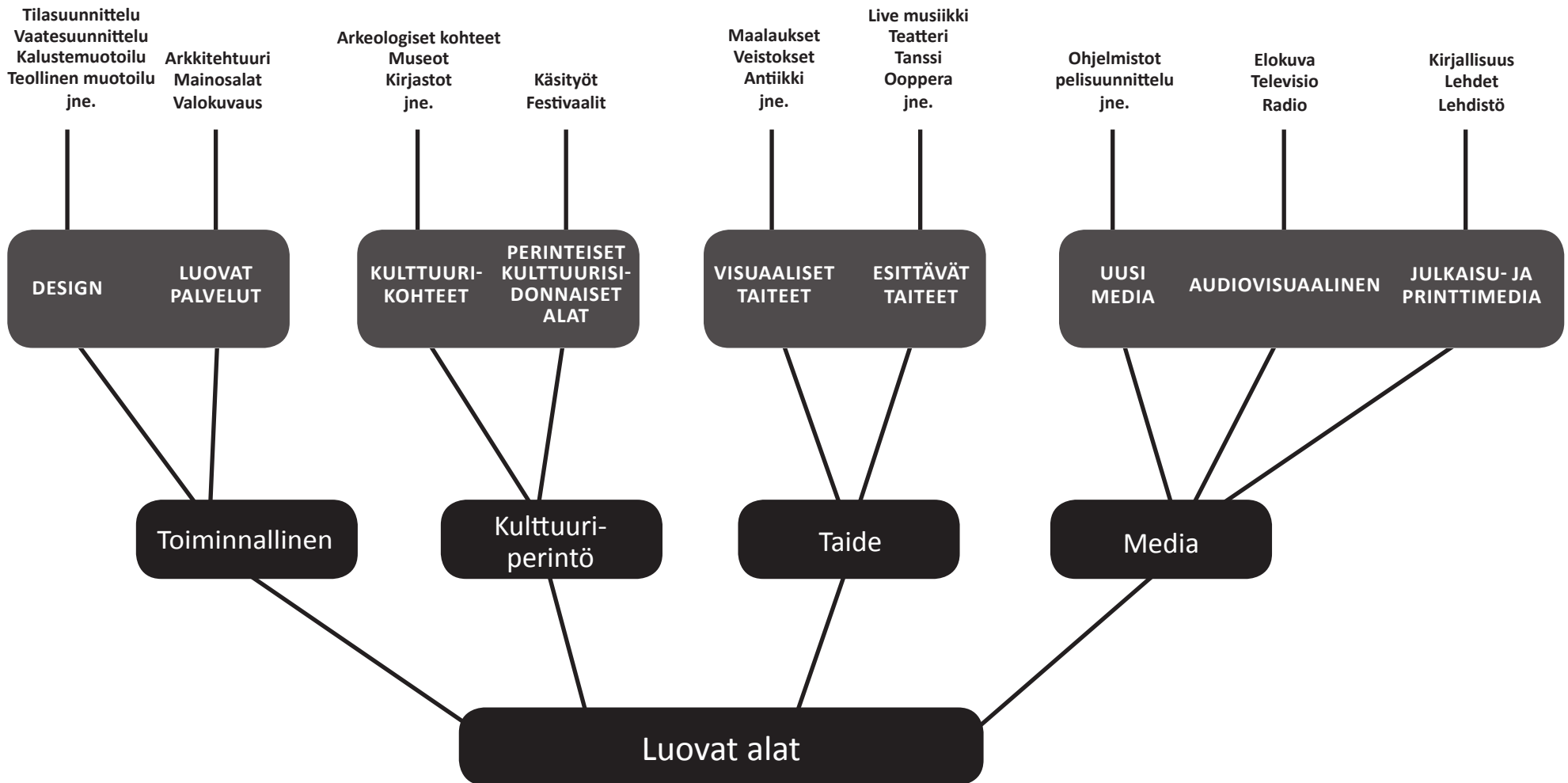
Työ- ja elinkeinoministeriön mukaan luoviksi aloiksi määritellään seuraavat toimialat:

- animaatiotuotanto
- arkkitehtipalvelut
- elokuva- ja tv-tuotanto
- kuvataide ja taidegalleriat
- käsityö
- liikunta- ja elämyspalvelut
- mainonta- ja markkinointiviestintä
- muotoilupalvelut
- musiikki- ja ohjelmalvelut
- peliala
- radio- ja äänituotanto
- taide- ja antiikkikauppa
- tanssi ja teatteri
- viestintäala

(Metsä-Tokila 2013: 9)

Luovat alat ovat tulevaisuuden ala, sillä niillä on merkittävä osa yhteiskunnan muutoksesta. Tulevaisuuden megatrendit kuten ubiikkiteknologia, elämyksellisyys, ekologisuus, globalisaatio ja vastuullisuus luovat mahdollisuuksia luovien alojen kehitykselle ja niiden suuremmalle hyödyntämisasteelle. TEM:n ja ELY:n tekemässä tutkimuksessa mainitaan raha-alan julkaisu, jossa luovien alojen kehityksen tärkeimmiksi seurauksiksi mainitaan yhteistyö muiden alojen kanssa, yhteiskunnan haasteisiin vastaaminen uusilla innovatiivisilla suunnittelutyön tuloksilla,

erikoistuminen (niin, että on mahdollisuus kilpailukykyyn myös kansainvälisillä markkinoilla), elämyksellisyyden ja uniikin arvon kasvu, verkostomaiset toimintamallit, digitaalisen ympäristön aukaisemat mahdollisuudet kansainväliselle yhdessä luomiselle (co-creation) sekä vastuullisten tuotteiden ja palveluiden tarjoaminen. Kun talouden elpyminen alkaa, luovat alat tulevat levittäytymään myös uusille aloille ja tämä tarkoittaa asiakaskunnan suurenemista. Suuret yritykset ulkoistavat luovat prosessit ja suunnittelun, jotta voivat täydemmin keskittyä omaan toimintaansa ja tämän myötä laadukkaiden suunnitteluyritysten tarve kasvaa. Näin ollen jo koulutustasolla pitäisi huomioida yhteistyö muiden toimialojen kanssa. (Metsä-Tokila 2013: 12, 43-44, 53)

Luovat alat

4.3 Luovan alan oppimisympäristöistä

Luovaan suunnitteluun mahdollistava ympäristö on monimuotoinen. Tämä tarkoittaa parhaimmillaan ympäristöä, joka on virikkeinen ja tukee luovaa prosessia ja innovaatioiden syntyä. Ympäristöä joka tarjoaa mahdollisuuden laajentaa sosiaalista verkostoaan ja tätä kautta auttaa löytämään uusia näkökulmia ja ratkaisuja omaan suunnitteluun. Luova oppiminen tulee moniulotteiseksi silloin, kun on mahdollisuus yli alojen tapahtuvaan yhteistyöhön. Tällaisten toimintamallien avulla opitaan sopeutumaan muutoksiin sekä saavutetaan joustavaa kasvua, joka on edellytys uuden yritystoiminnan syntymiselle. Näin ollen myös luovissa oppimisympäristöissä ryhmätyön tukeminen on yksi tärkeimmistä vaatimuksista. Kohtaamisen muiden alojen ja toimijoiden kanssa tulee olla myös epämuodollista, sillä tällöin tapahtuu vapaampaa asioiden ja ideoiden ristipölyttymistä, sillä ilmapiiri on vapaampi, kiireettömämpi ja stressittömämpi. Näin myös ns. sanottu hiljainen tieto siirtyy ihmiseltä toiselle. Toisin sanoen monialaisuus myös luovissa oppimisympäristöissä tukee luovaa prosessia antaen suunnitteluun uusia näkökulmia. (Calonius 2004: 10; Metsä-Tokila 2013: 13, Tukiainen 2010: 18-19, 44, 79)

Erilaiset kohtaamispaikat ovat siis tärkeitä luovassa ympäristössä. Näitä voivat olla erilaiset oleskeluryhmät, avoimet ryhmätyötila- ja työskentelytilat sekä keittiötilat, jotka sallivat vapaan kanssakäymisen muiden kanssa. Tila, jossa ihmiset voivat yhdessä jakaa,

luoda ja hyödyntää olemassa olevaa tietoa. Tällöin tila kannustaa yhdessä tekemiseen ja vuorovaikutukseen muiden kanssa. Tällainen tila oppimisympäristössä myös valmistaa opiskelijaa työelämään, jossa kanssakäyminen erilaisten ihmisten kanssa on tärkeää alalla menestymisen kannalta. Jotta tila tukee luovuutta, tulee sen olla avoin ja helposti lähestyttävä, mutta myös viihtyisä, valoisa ja joissain määrin myös leikkilinen. Ympäristössään kohtaamispaikka on joustava ja muokattava alue, joka voi olla osa isompaa tilakokonaisuutta, tilaa jakava yksikkö tai oma pieni soppensa, jonne tietty ryhmä voi mennä hetkeksi rentoutumaan. (Tukiainen 2010: 44, 55-57, 79-84)

Muuntuvuus ja joustavuus ovat huomioitava myös luovassa oppimisympäristössä. Tällöin käyttäjällä/käyttäjillä on mahdollisuus muodostaa omaa prosessiaan tukeva tila. Ryhmätyön kannalta ympäristöstä tulee löytyä kolme eri elementtiä: tila joka tukee yksilö- ja parityöskentelyä, tila joka mahdollistaa pienryhmätyöskentelyn n.3-6henkilön ryhmissä sekä suurryhmätilat, jotka mahdollistavat erilaisilla tila-, kaluste-, ja laiteratkaisullaan jopa 40 henkilön yhdenaikaisen työskentelyn. Itse luovan prosessin huomioinen auttaa tilan suunnittelussa. Esimerkiksi tilan jakaminen 4 D:n (discover, define, design, deliver) mukaan auttaa jäsentelemään tilan tarpeet luovan oppimisen näkökulmasta. Tilojen tehtävä on saada ihmiset viritettyä kunkin prosessin vaiheen kannalta

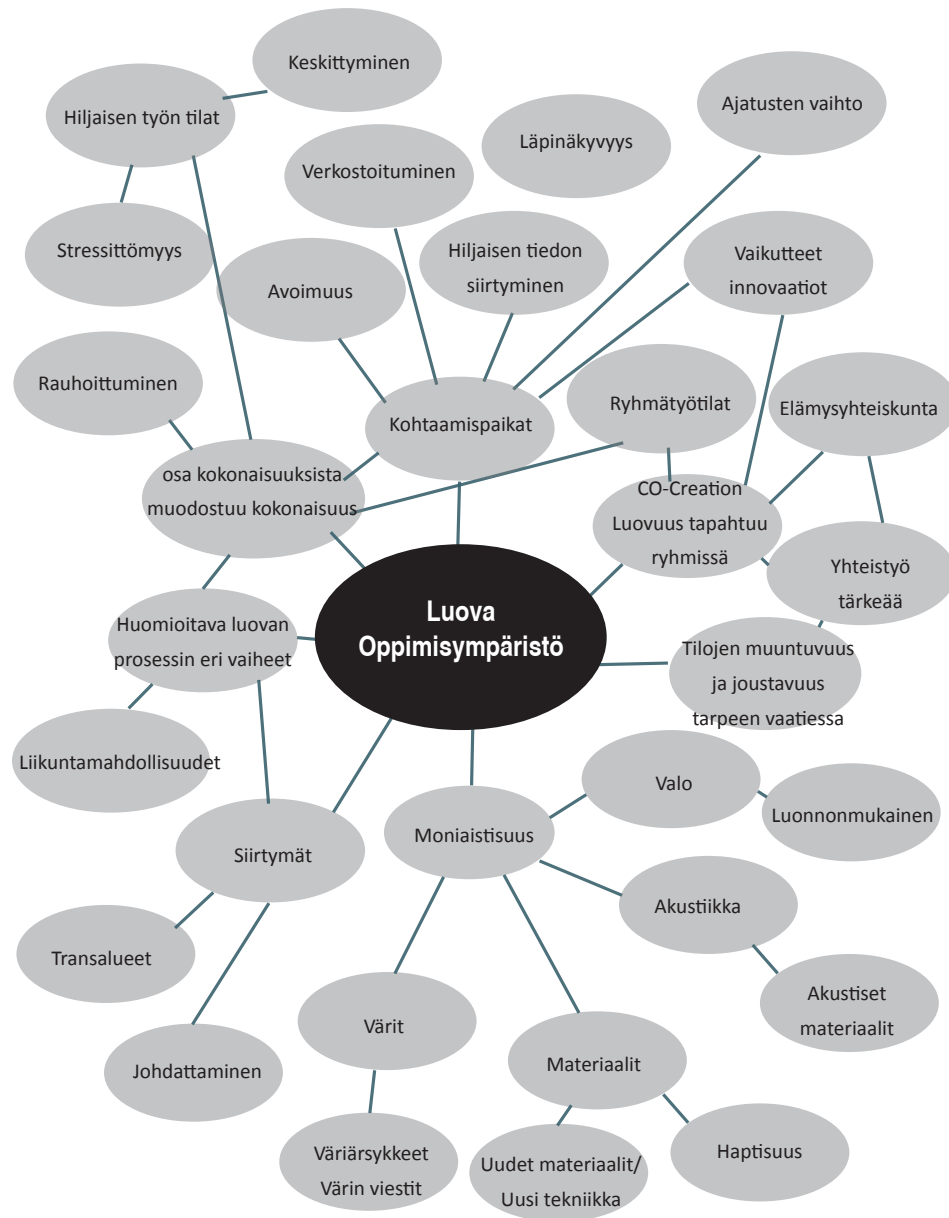
oikeanlaiseen tunnelmaan jotta tilat palvelevat luomisprosessia kaikkein parhaiten. Lisäksi hyvin suunniteltuna suurinta osaa tiloja tulisi pystyä joustavasti käyttämään erilaisiin tarkoituksiin. (Kuuskorpi 2012: 139-140; Tukiainen 2010: 11, 96).

Discover, eli tutkintavaihe: kirjastotilat, arkistot, tiedonvaihto. Tämä vaihe onnistuu yksilötyönä/pienessä ryhmässä.

Define, eli ongelman määrittely, käyttäjälähtöisyys, suunnittelutehtävän tarkentaminen: pienryhmätilat, työpöytätilaa, saattaa laajimmillaan käsittää suurenkin ihmismäärän osallistumisen

Design, suunnitteluvaihe: välillä äänieristettyä tilaa, esim. flow -tilan tukemiseksi, välillä pienryhmätilaa ryhmässä suunnittelua varten. Tarvitsee olla mahdollisuus suljettuihin palavereihin, lennokkaaseen ideointiin, mutta myös hiljaiseen ja keskittyneeseen työskentelyyn.

Deliver, esittelyvaihe: palaverihuone, kokoustila. Tässä vaiheessa kun valmistyö esitellään asiakkaalle, tarvitaan hyväkokoinen ja muuntuva tila. Sen tulee olla myös rauhallinen ja mahdollisesti äänieristetty, jotta tilanne ei häiriintyisi tai lopputulos ei kantautuisi ”vääriin korviin”.

“Urheilusuorituksen jälkeen ihminen oppii 20% nopeammin kuin istumalla paikoillaan”
(Tukiainen 2010)

Kuva 10. Luova ympäristö. Marika Ågren 2015.

Suunnitteluprosessiin viitaten olennainen osa sitä tukevista tiloista on ryhmätyön lisäksi tila, joka on rauhallinen ja tukee keskittymistä. Tällaisessa tilassa tulee viestiä kiireettömyyttä ja stressittömyyttä, jotta luova prosessi ei häiriinny ja tällöin tilasuunnittelussa tulee kiinnittää huomiota siihen kuinka hälyisä tila on ja miten akustointi toimii, millainen tilan valaistus on sekä miten jatkuvat keskeytykset voisi minimoida. Lisäksi erilaisilla materiaalivalinnoilla ja väreillä voidaan edesauttaa keskittymistä. Näin suunniteltuna, tilasta on eliminoitu turhat aistiärsykkeet. Esimerkiksi simplicity- trendin mukaan, luovuutta tukee parhaiten mahdollisimman minimalistinen tila, jossa vallitsee niin visuaalisesti kuin konkreettisestikin rauhallisuus, tyyneys ja hiljaisuus. Tätä tuetaan mm. pelkistetyillä muodoilla ja rauhallisilla värivalinnoilla. Tämän trendin soveltaminen on omiaan juurikin tällaisessa kiireettömässä tilassa. Hiljaisen tilan lisäksi, luovuutta tukee myös tila, jonne pääsee pakoon ajatuksiaan ja ympäristöään. Paikka rentoutumiselle, missä voi keskittyä itseensä. Näitä tiloja luovia ympäristöjä tutkinut Maaretta Tukiainen kutsuu nimellä henkireikätilat. Näissä tiloissa hän korostaa luonnon lähellä olevaa meditatiivisen ajattelun tueksi, jonka hän kokee olevan osa luovaa prosessia. (Tukiainen 2010:52-53, 63, 68)

Moniaistisuus on siis huomioitava luovaa tilaa suunniteltaessa. Näin lisätään tilan viihtyvyyttä, mutta sillä pystytään tukemaan myös luovan prosessin eri vaiheita

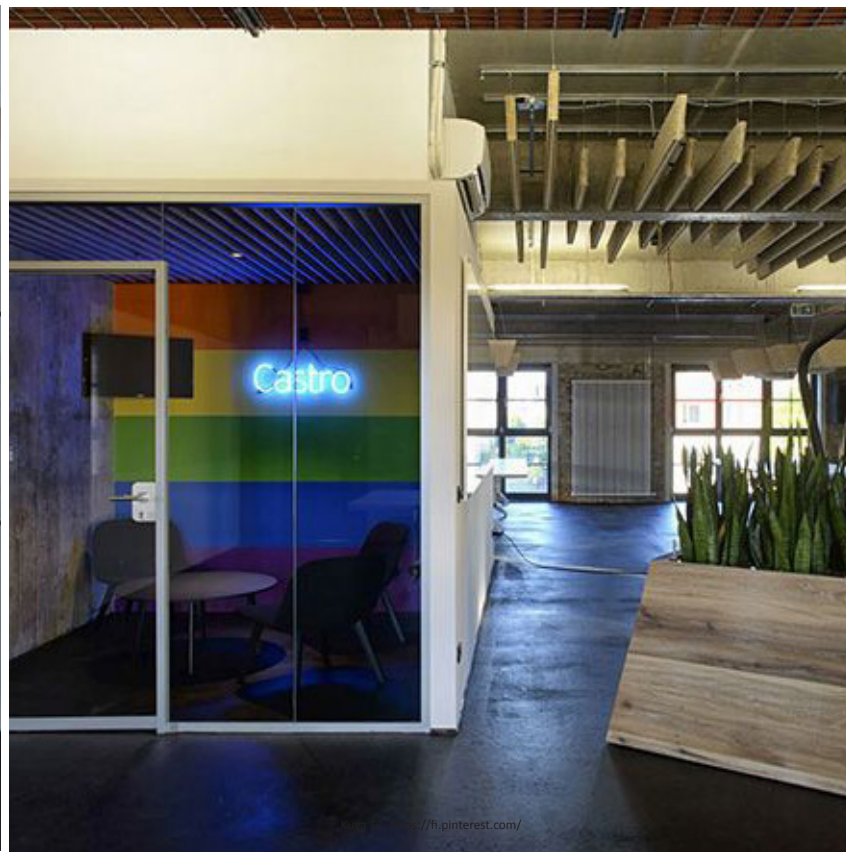
ja näin ollen parannetaan oppimisen laatua. Esimerkiksi seinän läpinäkyvyydellä voidaan edesauttaa luovaa yhteisöllisyyttä, kun tila materiaalivalinnalla yhdistetään ympäristöönsä. Materiaalin tunnalla voidaan tehdä tilasta joko rentoutumiseen tai työntekoon tarkoitettu tila. Rentoutumistilassa materiaalit ovat pehmeitä ja upottavia, kun taas työskentelytilassa jäməköitä ja ryhdikkäitä. Väreissä huomiota tulee kiinnittää värien stimuloivaan vaikutukseen, värien tulee olla aggressio ja stressitasoa alentavia ja miellyttäviä. Valaistuksessa taas on hyvä huomioida se, että se vaikuttaa kaikista eniten tilaan. Valon voimakkuuden ja väritason säädettävyydellä pystytään muun muassa lisäämään viireystasoa tai luomaan oikeanlaisia tunnelmia eri luovan prosessin vaiheiden mukaan. Parhaita olisi optimoida luonnonvalon käyttö tilassa, sillä luonnon läsnäolon tilassa uskotaan tukeva huomattavasti luovaa työskentelyä. Äänet ja meluisuus huomioidaan tilassa riittävällä ja oikeanlaisella akustoinnilla, mutta sillä voi myös rytmillä tilaan erilaisiin toimintoihin. Moniaistisuuden esiin nostaminen siis jo tilasuunnittelun konseptivaiheessa takaa sen, että se tukee tarkoituksenmukaisesti ja innovatiivisesti luovaa tilaa. (Tukiainen 2010: 82, 87-93)

Jotta luova oppimisympäristö on onnistunut, eri tilojen lisäksi tulee kiinnittää huomiota niiden sijoitteluun. Osakokonaisuuksista tulee pystyä suunnittelemaan mahdollisimman harmoninen ja

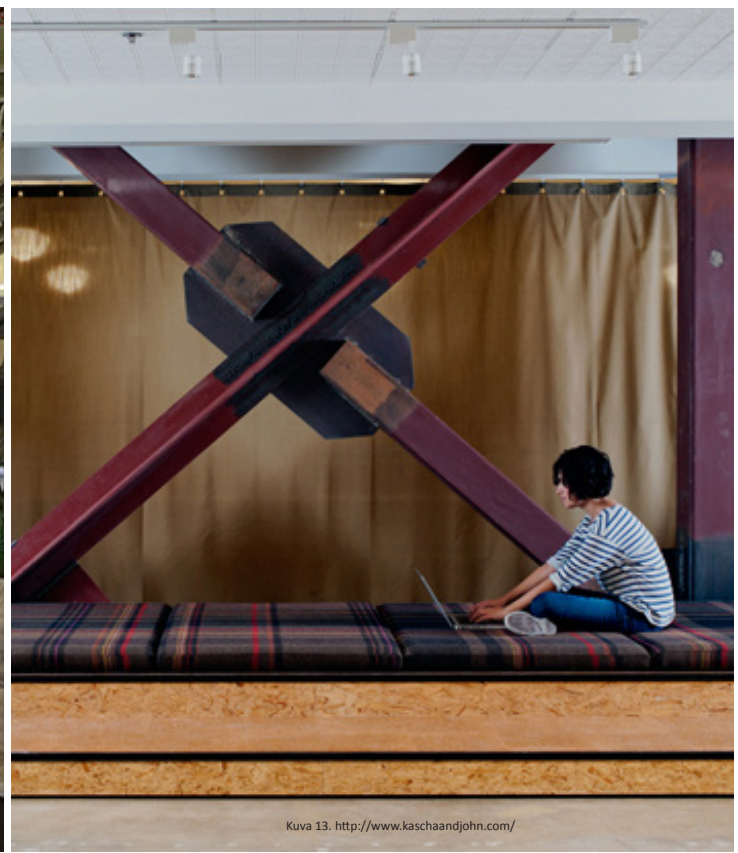
mielenkiintoinen kokonaisuus. Hyvässä tilassa on kiinnitetty huomiota sen rytmikkaan, siihen kuinka käyttäjä liikkuu tilassa, miten hän sen kokee ja miten eri tilat johdattavat eteenpäin, tilasta toiseen. Tämä voidaan toteuttaa hyvällä valaistuksella, erilaisilla rajauksilla, mittasuhteivaihteluilla, eri tilojen kytkemisellä toisiinsa, tilojen vastakohtaisuuksilla ja erilaisilla tyhjillä tiloilla, jotka korostavat ympärillään olevien tilojen olemassaoloa. Erilaiset siirtymät tilojen välillä tukevat näkökulman vaihtumista, ja esim. tiloilla pystyy eristämään vaikka hiljaisen tilan hälyisestä julkisesta tilasta. Tällainen tila on nk. transaktio alue ja sen tarkoituksena on toimia eräänlaisena puskurivyöhykkeenä. Se voi olla vaikka pieni itsenäisen työskentelyn alue, istuinryhmä johon on mahdollisuus käydä lukemaan tai työskentelemään kannettavalla tietokoneellaan. Siirtymä voi olla niin ikään myös läpinäkyvä liukuovipari, joka visuaalisesti osoittaa henkilölle, että seuraavassa tilassa vaihtuu käyttötarkoitus. Lisäksi kaiken kaikkiaan luonnon tuominen ympäristöön koetaan olevan tärkeä osa luovaa ajattelua ja se koetaan rauhoittavana, stimuloivana sekä inspiroivana. Lisäksi kasvillisuus, luonnonvalo ja äänet tekevät tilasta viihtyisän ja inhimillisemmän. (Tukiainen 2010: 72-74, 84 -86, 90, 112-113).

Kuva 11. <http://www.archdaily.com>

<http://fi.pinterest.com/>

Kuva 13. <http://www.kaschaandjohn.com/>

99.ftt.com

Kuva 15. <http://www.domusmagazine.com>

www.domusmagazine.com

5

5. MUOTOILUN OPPIMISYMPÄRISTÖISTÄ

5.1 Muotoilun koulutus murroksessa

Ornamo julkaisi joulukuussa 2014 selvityksen, jossa käsitellään muotoilun alan koulutuksen muutoksia. Tämän tutkimus painottaa muotoilun opettajien ja tutkijoiden vaikutusta tulevaisuuden ennakkointiin ja siihen miten muutokset vaikuttavat yhteiskunnassa. Tutkimus ehdottaa, että luovaa prosessia tulisi opettaa kaikilla koulutusasteilla. Muotoilun piiri on laajentunut ja uusia ovia on auennut; digitalisoituminen helpottaa kansainvälistymistä ja mahdollistaa koulutuksen nostamisen kansainväliselle tasolle, projektit ovat monialaisempia sekä suunnittelu on käsityksenä laajentunut tavaroiden muotoilusta palveluiden muotoiluun. Muotoilunala tulee myös tukemaan kansainvälisten teollisuusyritystemme menestystä, sillä sen avulla tuodaan yritysten palveluihin, imagoon ja tuotetarjontaan lisäarvoa. (Hyrsky 2014: 6).

Opettajan huomioiminen Muotoilun koulutuksessa on kaiken ydin, sillä opettaja on opiskelijan linkki työelämään. Luovan prosessin opetus ja oppilaan tukeminen suunnittelussa alusta loppuun asti, ovat opettajan perustehtäviä. Opettajan tulee tietää mitä kentällä tapahtuu, eli hänen tulee olla kiinnostunut alan muutoksista ja toiminnasta. Myös yhteistyö eri toimialojen välillä on tärkeää opetuksessa, jotta työelämänkaltainen oppimisympäristö säilyy. Moni määräaikainen opettaja tekee alalla töitä opettajan toimensa lisäksi, joko yrittäjänä ja tai osapäiväisenä palkollisena. Koulun tulisi tukea ja kannustaa opettajaa

tässä, sillä se nostaa opetuksen laatutasoa. Esimerkiksi kannustamalla opettajaa osallistumaan alan kilpailuihin ja näyttelyihin. Työhyvinvointi on myös tärkeässä osassa, kun puhutaan opettajan työstä. Määräaikaiset muotoilun opettajan tulisi sopeuttaa työympäristöönsä. Lisäksi opettajalla tulee olla mahdollisuus osallistua koulutusohjelman laatimiseen, jotta koulutusohjelma säilyisi tuoreena ja vastaisi alan työelämän vaatimuksia. (Hyrsky 2014: 6,8,19,28-29).

Muotoilun koulutusta tuleekin kehittää niin, että sen laatutaso säilyy. Sen tulee olla opetustarjonnaltaan monipuolinen ja houkutteleva ja vastata myös siihen minkälaista osaamista ja koulutusta tulevaisuudessa alalla tarvitaan. Pääaineiden tulee olla niin kauan eriytettyjä kuin erityisosaamista teollisuudessa tarvitaan, sillä yhden osa-alueen perusteellinen osaaminen on työmarkkinoilla tärkeämpää kuin kaikesta vähän osaaminen. Silti moniosaaminen muotoilun alalla on arvostettua, mutta oman alan perusteellisen osaamisen lisäarvona. Koulutuksen tuleekin perustua Aalto yliopiston vaatetuspuolen osa-aikaisen professorin Jasmine Julin-Aron mukaan ”ammattikoulutukseen, kentän odotuksiin ja opiskelijan odotuksiin työllistymisestä”. (Hyrsky 2014:19-20).

Käsityötaitoja ja eri materiaalien sekä tekniikoiden merkitystä ei tule sivuuttaa, sillä käsityö on osa muotoilun tekemisen perusteita. Käsityö tuo

muotoiluun yksilöllisyyttä. Vaikka ubiikkiteknologia tuo myös muotoilun opiskeluun uusia välineitä virtuaalisen opetuksen, 3d -mallinnusten ja tulostinten sekä tekniikoiden kehityksen myötä, on opettajan läsnäolo työskentelyssä olennainen osa opetuksessa. Opettaja on opiskelijan mentori, linkki työelämään ja verkostoitumiseen sekä olennainen osa opiskelijan tulevaa suunnittelua. Suunnittelussa jokainen palaute ja kritiikki auttavat eteenpäin kehittämään itseään vastaamaan ammattilaisuuden odotuksia. Onkin olemassa pelko, että opettajan ammatti joutuu tekniikan ihannoinnin ja byrokratian jalkoihin. (Hyrsky 2014: 22, 34-35)

Muotoilun koulutuksessa elintärkeää on monialaisuus alan sisällä, sekä suhteessa työelämään ja asiakkaisiin. Yhteistyö eri alojen toimijoiden kanssa rikastaa näkökulmaa mistä tuore muotoilija katsoo maailmaa ja hänen yksittäiset yhteistyö- ja sosiaaliset taidot kehittyvät. Koululaitos tulisikin sijoittaa niin, että sen ympäristö tukee kulttuurillaan muotoilun alaa. Näin vuorovaikutus ympäristön kanssa kasvattaa identiteettiä ja ymmärrystä siitä, mitä muotoilijalta vaaditaan.

5.2 Muotoilun alan koulutuksen tavoitteista

Muotoilun merkitys yhteiskunnallisessa päätöksenteossa on huomioitu jo kansainvälisesti ja nyt myös Suomessa on tavoitteena hyödyntää luova ajattelu ja muotoilu osana työelämän yhteiskunta rakennetta. Muotoilun alan muodollinen koulutus on Suomessa suhteellisen nuori ja Suomeen on koulutettu järjestelmällisesti enemmän eri alojen muotoilijoita. Näin ollen ikäjakaumakin alalla on nuorta. (Calonius 2004: 26-28; Metsä-Tokila 2013: 13)

Ornamon lehdessä oli artikkeli Aalto yliopiston taiteiden ja suunnittelun korkeakoulun muotoilun koulutuksen uudistamisesta. Uudistuksessa luovuttiin muotoilun koulutusohjelmasta ja sen sijasta Muotoilun koulutus jaettiin suoraan kolmeen pääaineeseen: muotiin, muotoiluun ja sisustusarkkitehtuuriin. Muotoilun pääaine jakaantuu teolliseen muotoiluun, keramiikka-lasitaitteeseen ja tekstiilitaitteeseen. Tämän tarkoitus on vastata työelämän vaatimuksiin laaja-alaisemmista osaajista erityisosaajien ohella. Kuitenkin Ornamon tekemän muotoilun koulutus murroksessa -selvityksen mukaan erityisosaajia tarvitaan niin kauan kuin teollisuudessa alat ovat osaamisen mukaan jaoteltuja. Tämä johtaakin siihen kysymyksen, että mitkä muotoilun alat ovat ns. sulautettavissa toisiinsa ja mitkä alat tulee pysyä omina erityisaloinaan. Aalto yliopiston muotoilun pääaineessakin eriytyminen kuitenkin tapahtuu ensimmäisen vuoden alan perusopetuksen jälkeen. Näin voidaan olettaa, että

vaikka osittain muotoilun koulutuksessa perusopetus (taideopetus, tekniikkaopetus jne.) onkin samaa, on alan ammattilaiseksi tultaessa jonkun alan erityisosaaminen oleellista. Toimisiko alalla käytäntö, jossa oman erityisalan valinneella opiskelijalla olisi opiskeluaikanaan mahdollisuus valita myös muiden linjojen kursseja, joilla hän voi laajemmin täydentää omaa koulutustaan? Tämä tukisi yhtä muotoilijan tärkeimmistä vaadittavista ominaisuuksista, kykyä kehittää osaamistaan uudelleen ja uudelleen. (Miettinen 2015: 15).

TAIK:in professori Eero Miettinen mainitsee heidän muotoilun koulutuksen metodikseen learning by doing- metodin eli tekemällä oppimisen. Lahden Muotoiluinstituutissa tämä määritellään tarkemmin; ”Koulutuksen perusta on visuaalisissa taiteissa ja humanistisissa tieteissä. Tehtävänä on kouluttaa asiantuntija-ammattilaisia, jotka osaavat antaa silmin havaittavan ja käsinkosketeltavan muodon ja merkityssisällön ihmisen tarvitsemille esineille viesteille ja palveluille.” (Lahden ammattikorkeakoulu 2015). Tämän perusteella Muotoiluinstituutin koulutus metodiikka perustuu suurelta osin käyttäjälähtöiseen suunnitteluun, joka lähtee suunnittelijan kyvystä hallita käyttämänsä materiaalit ja tekniikat. Käytännön kautta oppiminen onkin suunnittelutyössä olennaista, sillä suunnitteluprosessit ja projektit muuttuvat asiakkaan myötä ja kokemus auttaa uusien työskentely metodien

lisäksi muotoilijaa kehittämään kuvaa itsestään oman alansa erityisosaajana. Tätä ajatusta tukien muotoilun koulutuksen perusta on myös työssäoppimisessa, joka tapahtuu kiinteässä yhteydessä työelämään. (LAMK 2015; Miettinen 2015: 15; Falin 2011: 31)

**“Meillä Muotsikassa
kaikki luova työ on
merkityksellisen
muodon antamista eri
välinein”**

(LAMK, Muotoiluinstituutti Hakijan opas 2015)

Muotoiluinstituutti, pääaineiden koulutustavoitteet:

GRAAFINEN SUUNNITTELU:

Graafisen suunnittelun opinnot antavat perustan alan monenlaisissa työtehtävissä toimimiseen. Opintoissa keskitytään viestien visualisointiin, typografian ja erilaisten kuvallisten ja graafisten elementtien monipuoliseen hallintaan sekä ilmaisun kehittämiseen. Opinnot antavat paitsi laajan ammatillisen osaamisen, myös hyvän pohjan jatko-opinnoille.

Opetus perustuu konkreettiseen tekemiseen, taustoittaviin luentokokonaisuuksiin ja työelämän kanssa tehtävään yhteistyöhön. Opiskelijoilla on mahdollisuus osallistua kansainvälisiin yhteistyöprojekteihin sekä opiskelijavaihtoon alan oppilaitoksissa ulkomailla.

VALOKUVAUS:

Opinnoissa kiinnitetään huomiota monipuoliseen tekniseen osaamiseen – myös liikkuvan kuvan osaamiseen – ja erityisesti oman kuvallisen ilmaisun kehittämiseen. Tutkinto antaa paitsi hyvät työelämävalmiudet, myös hyvän perustan jatkaa opintoja taideyliopistoissa. Valokuvauksen historian ja teorian opinnot antavat tietopohjan ja ymmärryksen valokuvausvälineen ja alan kehityksestä kansainvälisesti ja kotimaassa ja valokuvataiteen työpajat syventävät ilmaisua kuvataiteen suuntaan.

Valokuvaajat toimivat usein itsenäisinä yrittäjinä ja yrittäjyysopinnoilla on siten tärkeä merkitys opinnoissa. Opiskelijoilla on mahdollisuus osallistua kansainvälisiin yhteistyöprojekteihin sekä opiskelijavaihtoon alan oppilaitoksissa ulkomailla.

MEDIASISÄLLÖN SUUNNITTELU:

Mediasisällön suunnittelun pääaine kouluttaa opiskelijat viestinnän laaja-alaisiksi käytännön ammattilaisiksi. Menestyminen edellyttää viestinnällistä yleissivistystä ja lahjakkuutta oppia rakentamaan tekstistä, kuvasta ja äänestä toimivia ja kiinnostavia digitaalisia tuotteita ja teoksia. Opetuksen pääpaino on konkreettisilla, projektimuotoisilla työpajoilla sekä niitä täydentävillä luentokokonaisuuksilla.

Opittua sovelletaan harjoittelujaksoilla sekä opintojen loppupuolen projektityöjaksoilla, jotka tarjoavat mahdollisuuden erikoistua oman ammatillisen kiinnostuksen mukaisesti sekä toteuttaa todellisia toimeksiantoja oikeille asiakkaille

AJONEUVOMUOTOILU:

Ajoneuvomuotoilun pääaineen tavoitteena on kouluttaa muotoilijoita, joilla on valmiudet toimia ajoneuvojen suunnittelu- ja muotoilutehtävissä tuotekehityksessä ja ajoneuvoteollisuudessa. Opinnoissa keskitytään sekä henkilökohtaisen liikkumisen että julkisen henkilö- ja tavaraliikenteen ajoneuvojen muotoiluun. Opintojen keskeistä sisältöä ovat mm. mallinnusohjelmat, ajoneuvovalmistuksen prosessit ja projektinhallinta, ajoneuvojen käytettävyys, aerodynamiikka, rakenteet materiaalit ja turvallisuus, ekologiset ja kulttuuriset arvot sekä brändit.

KALUSTEMUOTOILU:

Koulutuksen keskeisinä tarkastelunäkökulmina ovat käyttäjälähtöinen muotoilu sekä kestävä kehityksen haasteiden huomiointi. Käyttäjälähtöisyyttä tarkastellaan erilaisissa suunnittelutehtävissä käyttäjien henkilökohtaisten, sosiaalisten ja kulttuuristen tarpeiden ja toiveiden näkökulmista. Kestävä kehityksen näkökulmasta tarkastellaan olemassa olevan ympäristömme tarpeiden muuttumista sekä huomioidaan kehittyvän sosiaalisen ja kulttuurisen ympäristön asettamat vaatimukset ja haasteet muotoilijan ammatissa.

Ammatissa toimiva muotoilija (AMK) voi työskennellä suunnittelijana ja asiantuntijana muotoilu- ja suunnittelutoimistoissa, teollisuuden palveluksessa tai itsenäisenä ammatinharjoittajana. Kalustemuotoilun pääaineen opinnot antavat valmiudet työskennellä monialaisissa asiantuntijatiimeissä, jotka ratkaisevat rakennettuun ympäristöön liittyviä suunnitteluhaasteita.

KORUMUOTOILU:

Koulutuksen tavoitteena on tuottaa muotoiluajattelun pohjalta toimivia korumuotoilijoita. He osaavat käyttää jalometalleja ja muita korumateriaaleja ja valmistaa koruja sekä käsityömenetelmin että tietokoneavusteisesti. Osaamisen keskiössä on yrittäjämäinen toimintatapa ja asiakaslähtöisyys. Korumuotoilun opintojen näkökulma on käyttäjälähtöisyydessä, ympäristöasioissa ja eettisyydessä, tuotantoprosesseissa, oman osaamisen markkinoinnissa ja kansainvälisyydessä. Viimeisenä opiskeluvuotena painotetaan korumuotoilijan ammatti-identiteetin ja asiantuntijuuden syventämiseen.

PAKKAUS- JA BRÄNDIMUOTOILU:

Kokonaistavoitteena on muotoiluprosessin toteutuksessa ja hallinnassa tarvittavien taitojen ja tietojen omaksuminen ja kehittäminen. Ammatillisena tavoitteena on kouluttaa muotoilijoita, jotka osaavat toteuttaa markkinointiviestintää ja tuotekehitystä monipuolisesti pakkausmuotoilun sekä yritys- ja tuotegrafiikan tehtävälueilla. Opiskelijan suuntautumisesta riippuen työllistäjinä voivat olla mainos- ja muotoilutoimistot sekä alan teollisuus ja kaupan ala.

SISUSTUSARKKITEHTUURI:

Sisustusarkkitehtuurin pääaineen tavoitteena on kouluttaa innovatiivisia julkisten ja yksityisten tilojen suunnittelijoita, joilla on hyvät valmiudet hahmottaa toiminnallisia ja esteettisiä kokonaisuuksia. Sisustussuunnittelun tärkeitä osaamisalueita ovat mm. tilojen elämyksellisyyden ja tarkoituksenmukaisuuden hallinta ja suunnittelun käyttäjälähtöisyys. Painotusalueita ovat mm. ekologisuus, kestävä kehitys ja ympäristövastuullisuus. Sisustusarkkitehtuurin opiskelussa huomioidaan myös tekniset, taloudelliset ja kulttuuriset vaatimukset. Pääaineen opinnot korostavat luovaa, innovatiivista ja esteettistä suunnitteluotetta sekä hyviä kommunikointivalmiuksia. Opinnoissa painotetaan muotoiluprosessien hallintaa ja pätevyyttä oman alansa asiantuntijana suunnitteluteimeissä. Opetuksen sisältö ja opiskeluun sisältyvät todelliset yritys yhteistyöt antavat hyvät käytännön valmiudet työelämään jo heti valmistumisen jälkeen.

TEOLLINEN MUOTOILU:

Teollinen muotoilija tunnistaa ja ratkaisee ongelmia tai puutteita, jotka liittyvät esim. esineisiin, koneisiin, laitteisiin, käyttöliittymiin tai rakennettuun ympäristöömme ja erilaisiin palveluihin. Teollinen muotoilija osaa esitellä ratkaisumallit yhteistyökumppaneille esimerkiksi tietokonemallinnuksin tai graafisilla ohjelmistoilla tuotetuvin kuvin. Lisäksi teollisilla muotoilijoilla on hyvät valmiudet tuottaa esittelymateriaalia erilaisin mallinrakennuksen ja käsivarapiirtämisen keinoin. Teollinen muotoilija voi johtaa tuotekehitys- tai palvelumuotoilun prosessia. Hän voi myös toimia monialaisessa työryhmässä muotoilun ja soveltavan ergonomian erityisasiantuntijana.

Teollisen muotoilun koulutus painottuu muotoilunvalmiuksien monipuoliseen kehittämiseen. Koulutus kehittää konstruktivistista ja esteettistä ajattelua, muodonantotaitoja, ammatillista kommunikointia sekä osaamisen soveltamista käytäntöön. Teollisella muotoilijalla on valmiudet kehittää tuotteita niiden ulkomuodon, toiminnan ja taloudellisten vaatimusten näkökulmista huomioiden käyttäjän, tuotteen valmistajan ja käyttöympäristön tarpeet.

MUOTI- JA VAATESUUNNITTELU:

Muoti- ja vaatesuunnittelun pääaine kouluttaa muotoilijoita, jotka osaavat suunnitella eri kohderyhmille eettisesti, esteettisesti, teknisesti ja taloudellisesti korkeatasoisia tuotteita ja mallistoja. Opinnoissa keskitytään muodin näkökulmasta mm. käyttäjälähtöiseen ja kestäväan muotoiluun, vaatetuksen funktionaalisuuteen ja vaatetusmateriaaleihin sekä muodin visualisointiin ja konseptointiin.

(Lähde: LAMK, Muotoiluinstituutin hakijan opas 2015)

5.3 Muotoiluinstituutti oppimisympäristönä

Muotoiluinstituutti on osa Lahden ammattikorkeakoulua, ja siellä opiskelee noin 600 henkeä. Koulutusohjelmia oppilaitoksessa on kaksi, viestintä- ja muotoilu, ja näiden alle sijoittuu useampi eri pääaine. Jokaiseen pääaineeseen kuuluu 4 eri vuosikurssia ja vuosikurssien opiskelijamäärä on keskimäärin 12 oppilasta/ryhmä. Pääaineita talossa on kymmenen. Näiden opiskelijoiden lisäksi talossa on aikuiskoulutusta sekä viikonloppu/iltakursseja avoimen ammattikorkeakoulun muodossa. Opiskelijoiden lisäksi talossa työskentelevät opettajat sekä muu henkilökunta, koulutuspäälliköistä opinto-ohjaajien kautta siivoojiin.

Muotoiluinstituutti jakaantuu tällä hetkellä 3 eri rakennukseen, josta pieni osa on Koulutuskeskus Salpauksen käytössä. Rakennus jakaantuu lisäksi 3 eri kerrokseen, joihin toiminnot ovat hajanaisesti sijoiteltuna.

Tämän hetken tilojen rakenne pohjautuu pääosin pääaineiden omien osastoluokkien ympärille. Tämä tapahtuu joko useamman luokkahuoneen muodossa tai yhtenä avoimena jaettuna tilana esim. kalustemuotoilun sekä sisustusarkkitehtuurin osastolla. Jokaisella pääaineella on työskentelyyn olemassa olevat erityistarpeet (esimerkiksi vaatesuunnittelun ompelu- ja kaavoitusluokat), joita osaston tiloilla pyritään tukemaan. Osastot toimivat myös pääaineiden sosiaalitylöinä, joissa opiskelijat verkostoituvat oman

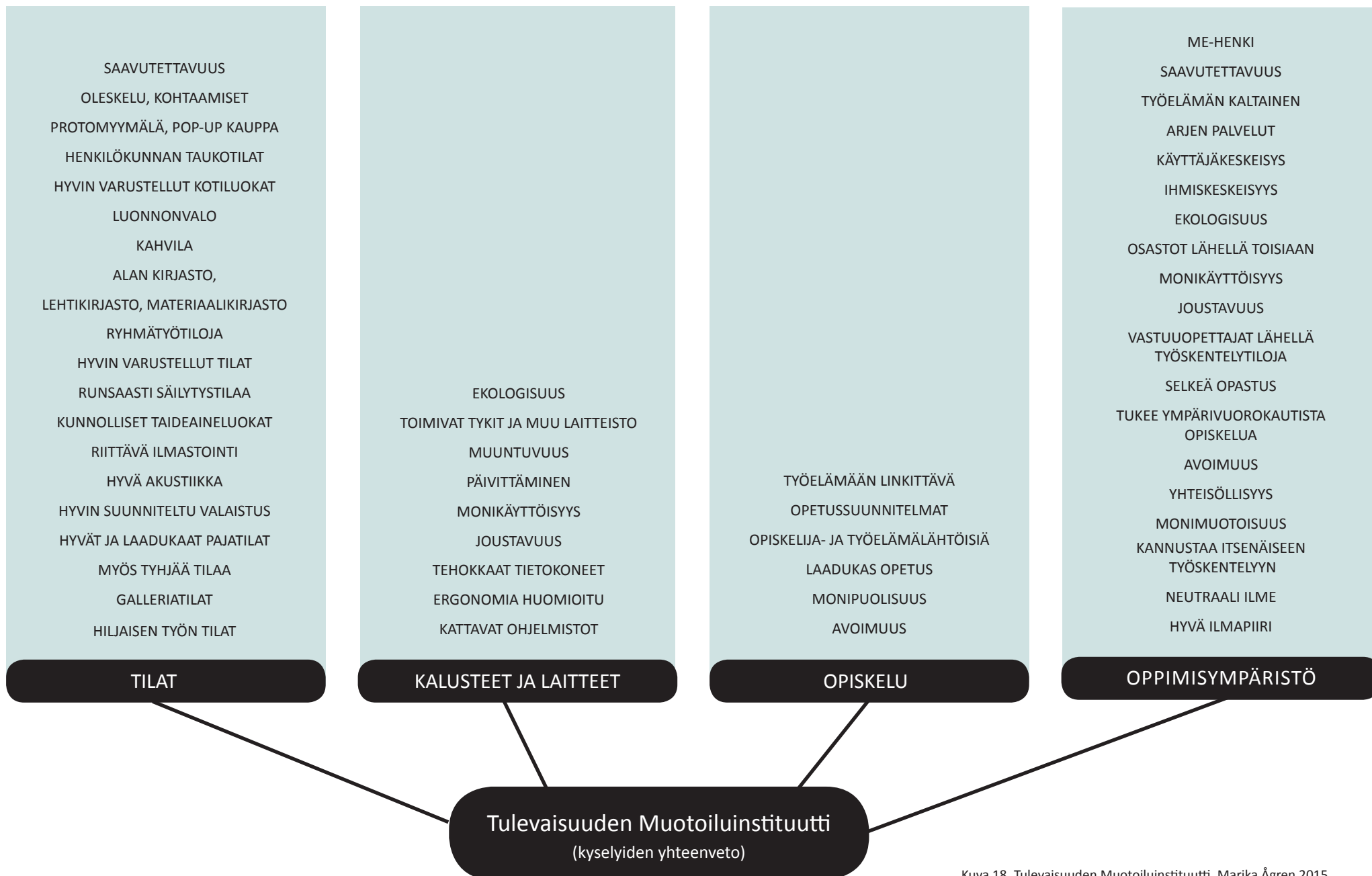
linjansa eri vuosikurssien kanssa. Osastojen lisäksi Muotoiluinstituutissa on erityistiloja, joita ovat esimerkiksi erilaiset pajatyöskentelytilat (puu, metalli, muovi, keramiikka, mallinrakennus), valokuvausstudiot (iso- ja pieni studio), taideaineluokat, auditorio, tietokonehuoneet, av-tilat ja galleriatilat.

Opiskelutilojen lisäksi Muotoiluinstituutin tiloista löytyvät henkilökunnan tilat, vastuuopettajien työtilat, sosiaalitylöitä, ruokala, vahtimestarin tila, siivoustiloja, varastotiloja, teknisiä tiloja ja tyhjiä käytävätiloja.

Suomisen opinnäytetyön mukaan Muotoiluinstituutin tämän hetkistä käyttöastetta rajaavat aukioloajat. Lähes kaikki koulun tilat on käytettävissä klo.7-23.45 välisenä aikana, mutta yleinen käytäntö on hakea yölypua, jolloin osa opiskelijoista jatkaa työntekoa aamun pikkutunneille asti. Työskentely ja opiskelu alalla on deadline painotteista, ja riippuu osittain myös siitä miten luova prosessi etenee, joten tiettyä vuorokausirytmää on opiskeluun vaikea määrittää. (Suominen 2014:51-54).

Kuva 17. Muotoiluinstituutin tilat (Suominen 2014, kuva 37). Muokaus tekijän.

Kuva 18. Tulevaisuuden Muotoiluinstituutti. Marika Ågren 2015.

Erityistiloista

Muotoilun opiskelu edellyttää tavallisten opiskelutilojen kuten luentosalien ja auditorion lisäksi erityistiloja, jotka mahdollistavat muotoilun alan perusteellisen opiskelun. Alla on listaus tiloista, jotka ovat muotoilun opetuksen kannalta olennaisia.

Tietokonehuoneet, joissa on hyvät koneet ja isot näytöt ovat välttämättömiä. Opiskelu tapahtuu suurimmaksi osaksi tietokoneella ja koneella työskentely on pitkäaikaista, jopa 14-15h, joten tällaisessa työskentelytilassa tulee ottaa huomioon hyvä ilmanvaihto, valaistus ja ennen kaikkea ergonomia. Työskentelyssään muotoilijat käyttävät erityisen paljon raskaita tietokoneohjelmia, mm. 3d- ohjelmia, ja näin ollen koneiden täytyy tukea näiden ohjelmien käyttöä. Muotoilunopiskelussa tarvittavat ohjelmat ovat yleensä pc-ympäristössä toimivia kun taas viestinnän puoli suosii mac-ympäristöä. Toisin sanoen, vaihtoehtona on joko tarpeeksi tehokkaat pöytäkoneet tai sitten tehokkaat (ja painavat ja kalliit) kannettavat tietokoneet, jotka voi liittää suureen näyttöön. Bring your own device (BYOD) –ajatus, jota LAMK kovasti on uuteen kampukseen tuomassa, ei siis ole Muotoiluinstituutin opiskelijoiden kannalta järkevää, sillä alalla tarvittavan tarpeeksi tehokkaan koneen hankinta tulee itselle kalliiksi. Kun tähän vielä lisäksi kalliit ohjelmat, joita alalla tarvitsee, on kohtuuton ajatus, jos ehtona opiskelun aloittamiselle on useiden satojen jopa tuhannen euron laite- ja

ohjelmahankinnat. Tällainen tietokonetyöskentelyyn suunnattu tila tukee myös hiljaista työskentelyä, sillä yleensä keskittymistä vaativa työ tapahtuu tietokoneella.

Useat pääaineet tarvitsevat työskentelyssään piirtämis-, suunnittelu- ja muuta pöytätilaa. Pöytien on oltava riittävän suuria, sillä siihen kerääntyy paljon suunnittelua varten haalittavaa materiaalia, leikkuualustoja, luonnoksia. Tarvitaan siis tila, joka mahdollistaa tämän kaltaisen suunnittelun. Lisäksi tästä tilasta olisi hyvä löytyä piirtämiseen valopöytiä sekä paperileikkureita. Mallinrakennusluokka/-paja on tarpeellinen, koska suuremmat pajat yleensä täyttyvät opetuksesta. Lisäksi mallinrakennuspajassa on mahdollisuus työstää myös kartonki- ja pahviprototyyppisiä.

Metalli-, puu-, muovi- ja keramiikkapajat ovat olennaisia muotoilun opiskelussa. Näiden tilojen tulee olla tarpeeksi hyvin varusteltuja ja tilojen käyttöaste tulee olla huomioitu. Tämän hetkiset pajat ovat hyvin suuressa käytössä ja jo nyt kurssien päällekkäisyydet ruuhkauttavat tietyt laitteet. Lisäksi pajatiloissa tulee olla mahdollisuuksien mukaan myös iltakäyttö huomioituna. Keramiikan yhteydessä on oltava myös erillinen kipsiluokka. Myös työkaluvarasto tulee liittää pajojen yhteyteen.

Taideopetusluokat tulee olla mahdollisimman tilavia,

ja niissä tulee huomioida luonnonvalon saatavuus. Taideaineluokissa tapahtuu elävänmallin piirustus, taideopetus (maalaukset, värioppi, plastinen sommittelu jne.) sekä myös taideteosten teko.

Valokuvausstudio on tällä hetkellä Muotoiluinstituutissa yksi Suomen suurimpia. Se on jaettu kolmeen osaan, ja siellä voi enimmäkseen työskennellä kolmekin opetusryhmää samanaikaisesti. Lisäksi pakkausmuotoilijoilla on olemassa oma pikkustudio, jota he käyttävät melkein päivittäin kuvatessaan eri prototyyppisiä. Tämä estää myös ruuhkauttamasta valokuvaajien studiota.

Muoti- ja vaatesuunnittelijoiden kaavoitus-, suunnittelu- ja ompelutilat ovat heidän opiskelun kannalta olennaisia. Kaavoitusluokan tulee sisältää tarpeeksi isoja pöytiä, mutta myös mahdollisuus säilyttää kaavapaperit ja kangaspakat. Hyvä olisi, jos ompeluluokan saisi jotenkin kytkettyä yhteen kaavoitus- ja suunnitteluluokkien kanssa.

Erityislaboratoriot, kuten tulostus-, skannaus-, laserleikkuri-, ja kirjansidontatilat (isot paperileikkurit, nuuttauskoneet, liimaukset jne.) ovat päivittäisessä käytössä. Näiden lisäksi tarvikemyynti (esim. Paperit, kierteet, pahvit jne.) on osa sujuvaa työskentelyä. Tällä hetkellä Kari Halmeen ylläpitämä paperi- ja

tarvikemyynti on kovassa käytössä, se helpottaa kun papereita ei tarvitse lähteä erikseen metsästäämään ja on joku ammattitaitoinen henkilö, joka osaa kokemuksella suositella miten ja mille esimerkiksi portfolio on järkevin tulostaa.

Materiaalikirjasto on ehdoton. Esimerkiksi sisustusarkkitehtuurin opiskelussa on tärkeä pystyä näkemään luonnossa eri materiaalit ja värit. Lisäksi se, että ympäriltä löytyy myös eri valmistajien kuvastot ja esitteet ja näytteet, auttavat orientoitumaan työhön ja toimivat inspiraation lähteenä. Materiaalikirjaston yhteyteen olisi hyvä liittää myös alan lehtikirjaston. Alan lehdet auttavat pysymään mukana siinä, mitä alalla kulloinkin tapahtuu.

Korumuotoilijat tarvitsevat omat pajatilat vain heidän käyttöönsä. Korumuotoilijan työskentelyssä käytetään kalliita materiaaleja sekä vahvoja happeja, joiden takia asianton oleskelua osastolla on pyrittävä rajoittamaan. Hyvät säilytystilat tarvitaan prototyypeille, tuotteille, suunnitelmille, materiaaleille ja työkaluille. Lisäksi tällä hetkellä korumuotoilijat käyttävät yhteisiä tiloja kultaseppäopiskelijoiden kanssa, joten uudella kampuksella tulee löytyä myös kultaseppäosastolta löytyvät työpajat ja laitteet.

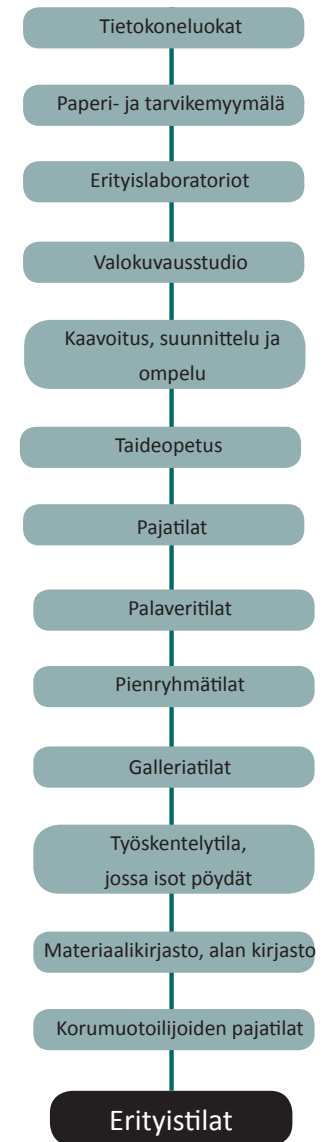
Galleriatila on osa muotoilun oppilaitosta. Ympärillä

olevat työt rakentavat tilallisesti identiteettiä, mutta myös kertovat mitä milläkin linjalla opiskellaan ja toimivat jatkuvana inspiraation lähteenä.

Ryhmätyötilat ovat tärkeitä, sillä alan työskentely tapahtuu suurelta osin myös ryhmätyönä.

Ryhmätyötiloja pitää löytyä tarpeeksi ja erilaisia. Ryhmätyötilassa pitää olla mahdollisuus tietokoneella työskentelyyn, mutta myös vapaaseen ja lennokkaaseen suunnitteluun. Pienryhmätilojen lisäksi muotoilun opiskelussa on paljon yritys yhteistyöprojekteja ja presentaatioita, joiden takia erilaiset palaveritilat ovat myös tärkeitä. Palaveritiloja tulisi olla esimerkiksi koko vuosikurssin kokoiselle ihmisryhmälle (12-14 henkilöä) sekä myös pienempiin palavereihin. Tällaista palaveritilaa voisi tarvita myös esimerkiksi opinnäytetyön väliseminaareissakin.

Kaikki mainitut erityistilat ovat osa muotoilun opiskelua, joten ne eivät ole ehdotuksia vaan tarpeellisia opetuksen onnistumisen kannalta. Erityistilat tulee liittää kiinteästi toisiinsa ja muotoilun puolen oleskelutiloihin, jotta työskentely ja opiskelu olisi helppoa ja vaivatonta.

Kuva 19. Erityistilat. Marika Ågren 2015.

Osastoista

Muotoiluinstituutin muuton yhteydessä on ollut puhetta pääaineiden konkreettisten luokkatilojen tarpeellisuudesta. Kyselyn perusteella suurin osa Muotoiluinstituutin opiskelijoista puoltaa pääaineiden omia työskentelytiloja, varsinkin oman ammatti-identiteetin säilymisen sekä verkostoitumisen tukena.

Omat luokkatilat mahdollistavat jatkuvan, useamman tunnin työskentelyn ilman, että työpistettään tarvitsee välillä siivota pois. Omalla osastolla on mahdollisuus tutustua kaikkiin pääaineensa opiskelijoihin vuosikurssista riippumatta, joten ne mahdollistavat verkostoitumisen omaan alaansa jo opiskelun aikana. Osastolla on syvä luottamus toisiin, kaikki arvostavat toistensa työtä ja osastolle uskaltaa jättää tavaransa, koska tietää keitä siellä liikkuu. Lisäksi se, että on oman linjan ihmiset ja opettajat lähistöllä, tuo tukea omaan opiskeluun. Aina on joku lähellä jolta kysyä apua ja mielipidettä omaan suunnitelmaan. Ympärillä oleva työnteko ja valmiit työt, suunnitelmat ja prototyypit inspiroivat omaa työskentelyä ja viestivät siitä millaista opiskelua ympärillä tapahtuu. Hyvän yhteishengen myötä arvostus omaa alaa kohtaan kasvaa ja oma osasto toimii myös kotina, jonne voi aina mennä ja jossa voi työskennellä häiriöttä. Säilytys on yleensä lähellä kotiluokkia, joten myös omat tarvikkeet ja aineistot ovat saatavilla. Lisäksi kun pääaineilla on omat tilansa on helppo löytää ihmiset, jos esimerkiksi kalustemuotoilija tarvitsee graafikon konsultointia.

Mitä opiskeluympäristössä, jossa kotiluokkia ei siis ole, tulee ottaa huomioon? Tärkein huomioitava on se, että alan opiskelijat löytävät toisensa. Niin, että jokaisen osaston omat tilatarpeet on huomioita ja myös linjoittain verkostoituminen on tiloissa huomioitu. Jokaisella osastolla on kuitenkin olemassa ”Muotsikkalaisuuden” lisäksi oma identiteettinsä ja omat tarpeensa. Tilojen pitää tukea oleskelun ohella myös opiskelua ja niiden tulee olla vahvasti liitettynä toisiinsa. Kaikkien työskentelytilojen pitää olla joustavia ja niitä tulee olla riittävästi, jotta tarpeenmukaista työskentelytilaa löytyy kaikille. Työskentelytilojen ja kalusteiden tulee tukea pitkäaikaista työskentelyä, niin että menossa oleva projekti on mahdollisuus myös jättää hetkeksi kesken. Työtilojen tulee mahdollistaa luovat projektit ja luova tekeminen! Säilytyskalusteet tulee olla lähellä työskentelytiloja, joka tukee myös tilojen keskittämistä samalle alueelle tulevalle kampuksella.

Muotoiluinstituutissa tällä hetkellä osastot ja tilat ovat liian erillään toisistaan. Osastojen avaaminen edesauttaa yhteisöllisyyttä ja näin ollen myös tekee tiloista enemmän työympäristöjen kaltaisen. Se kannustaa monialaisuuteen ja yhteistyöhön muiden linjojen ja alojen kanssa. Näin ollen opiskelija voi laajentaa omaa osaamistaan oman pääaineensa ulkopuolelle. Omat kotiluokat saattavat joissain määrin kannustaa eristäytymiseen muista pääaineista ja näin ollen myös vaikeuttaa verkostoitumista. Muotoiluinstituutin

avaaminen myös muille aloille tuo mukanaan siis aivan uusia ulottuvuuksia oppimiseen. Tätä ei vaan tule tehdä Muotoiluinstituutin olemassaolon kustannuksella. Parhainta olisi tilallisestikin löytää kultainen keskitie kotiluokkien ja kotiluokattomuuden välillä.

”Omilla osastoilla myös
luodaan voimakkaita
siteitä ja sieltä
ne tulevaisuuden
työryhmät ja yritykset
syntyvät.”

kalustemuotoilun opiskelija 1

6

6. AMMATTI-IDENTITEETISTÄ

6.1 Muotoilijan ammatti-identiteetistä

Ammatillinen identiteetti määritellään koko henkilön elämänhistoriaan perustuvaksi käsitykseksi itsestään ammatinharjoittajana. Se kattaa sen verkoston ja ympäristön, jossa henkilö toimii, sekä hänen suhteensa omaan työhönsä ja alaansa, sekä ammatilliset haaveensa ja tavoitteensa. Ammatillaiseksi ei tulla enää pelkästään ammatillisen koulutuksen kautta, vaan myös harrastukset ja vapaa-ajan kiinnostukset määrittelevät alan asiantuntijuutta. Joten muotoilijankaan oma identiteetti ei perustu pelkästään hänen tietoihinsa ja taitoihinsa, vaan myös siihen missä ympäristössä hän toimii ja miten hänen tekemiseensä heijastuvat hänen omat kiinnostuksen kohteensa sekä käsitykset alasta. Tätä kaikkea ohjaa se miten ympäristö reflektoi muotoilijan omaa käsitystä itsestään. (Falín 2011: 23-26, 31-34)

Vaikka tulevaisuuteen orientoituminen ja kaukonäköisyys ovatkin muotoilijuuden peruskiviä, on silti alan historian tunteminen ammatillisen minäkuvan kannalta oleellista. Oman alan taustojen tunteminen antaa muotoilijalle suunnitteluun tietyn perspektiivin sekä alustavan tiedon siitä, mitä häneltä odotetaan. Historian tuntemuksen ja yleissivistyksen rinnalle tarvitaan myös tieto nykypäivän toimintatavoista, olemassa olevista tuotteista ja kilpailijoista sekä alan käyttäjistä. Myös median antama julkisuuden kuva alasta tuo oman leimansa muotoilijan ammatilliseen identiteettiin. Tämän lisäksi ammatillista identiteettiä muokkaa henkilön oma historia, ja hänen koulutus- ja kokemustaustansa. Ne ohjaavat yksilöä katsomaan alaa omasta henkilökohtaisesta

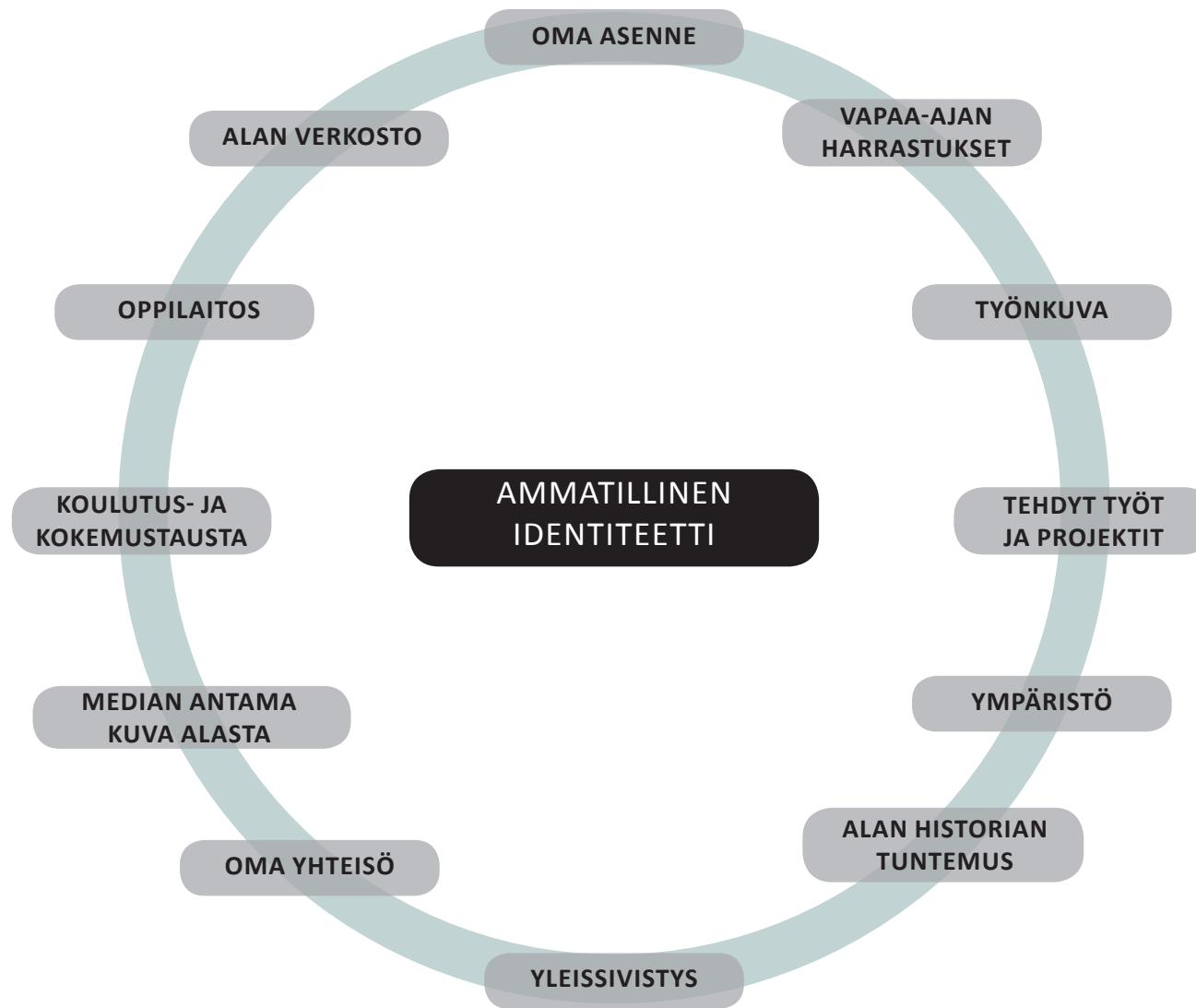
näkökulmastaan. (Falín 2011: 122-123,139)

Muotoilijan ammatillinen identiteetti määräytyy käytännössä yksilön valintojen mukaan, mutta toisaalta todellisuuden mukanaan tuomat rajoitteet ohjaavat valintoja tiettyyn suuntaan, esimerkiksi työllistymistä, ammatillista järjestäytymistä ja kouluttautumista koskevat olemassa olevat rakenteet. Identiteettinä muotoilijuus näkyy perustuvan varsin voimakkaasti koulutustaustaan, sillä muotoilija hakee pätevyytensä juuri muotoilukoulutuksella. Se luo alustavan alan verkoston, joka muokkaa alkavan ammatillaisen näkemystä itsestään. Muotoilukoulutuksen kautta tuleva muotoilija myös saa ensimmäisen kosketuksensa alaa ohjaaviin arvoihin, esimerkiksi Lahden Muotoiluinstituutista valmistuneella opiskelijalla saattaa olla aivan erilainen ammatti-identiteetti kuin Aalto yliopistosta valmistuneella, johtuen koulutuksen erilaisista lähestymistavoista. Valmistumisen jälkeen yksilö ohjautuu työskentelemään johonkin työorganisaatioon, joka jatkaa identiteetin ruokkimista ja täydentämistä. (Falín 2011: 97,143, 149)

Muotoilijan ammatillisesta identiteetistä puhuttaessa keskeisin esiin nouseva teema on siis yhteisö. Se, että tuntee kuuluvansa johonkin tiettyyn ryhmään ja pystyy samalla vuorovaikutukseen alalla toimijoiden kanssa, kasvattaa kuvaa omasta ammatillisesta statuksestaan. Kun muotoilijan työ käsittää suurimmaksi osaksi ryhmätyötä, rakentaa ryhmän käsitys itsestään myös

yksilön käsitystä omasta asemastaan. Lisäksi ihmiset projisoivat omaa osaamistaan toistensa kautta. Eli toisin sanoen, riippuen siitä missä työorganisaatioissa, opiskeluympäristössä tai yhteisössä henkilö milloinkin toimii, hänen käsityksensä itsestään ja alastaan muuttuu sen mukana. Näin ollen muotoilijan identiteettiä ei määritä vain ympäristö vaan myös se keiden kanssa hän päivittäin toimii ja missä asemassa. Kun työpaikalla työntekijällä on mahdollista käyttää omaa potentiaaliaan ja osaamistaan työyhteisössä, se sitouttaa häntä sinne enemmän ja identiteetin suhde työorganisaatioon kasvaa. (Falín 2011: 72, 74-75, 90-95, 105-106)

Suuri osa ammatillaisen identiteettiä ovat tehdyt työt ja projektit ja varsinkin sellaiset työt joiden vastaanotto on ollut positiivista. Näin ollen muotoilijan luottamus omaa ammatillista kyvykkyyttään kohtaan kasvaa ja hän tuntee onnistuneesti olevansa osa ammattialaansa. Myös muotoilutoimistojen oma identiteetti pohjautuu pitkälti tunnistettavaan tyyliin, toimivaan toimintamalliin tai erikoissaamiseen. Näin yrityksen imago ei pohjautu enää pelkästään tiettyyn henkilöön vaan enemmänkin koko toimiston saavutuksiin ja meriitteihin. Yhdessä tehdyt projektit kehittävät yksilön osaamista ja samalla rakentavat yritykselle uusia toimintamalleja. Näin ollen ammatillinen identiteetti kehittyy sen mukaan, minkälaisissa projekteissa muotoilija on mukana, keiden kanssa ja millä tavalla muut projisoivat henkilön omaa kehitystä. (Falín 2011: 101-102, 109, 142-143)

Kuva 20. Ammatillisen identiteetin rakenne. Marika Ågren 2015.

6.2 Ammatti-identiteetti tilassa

Oppinäkemyksiä varten tehdyssä kyselyssä kartoitetaan myös sitä, millaisin keinoin opiskelijoiden mielestä ammatillista identiteettiä voisi oppimisympäristössä tukea. Vahvana teemana esille nousi eritoten opiskelu ympäristön ilmapiirin merkitys, eli ”opetus, opiskelukaverit ja koko se ympäristö, jossa opiskelu tapahtuu”.

Mikä tilallisesti ammatti-identiteettiä siis kasvattaa tai tukee? Esimerkiksi isompi liikkuvuus osastojen välillä sekä osastojen avoimuus mahdollistavat eri pääaineiden kanssakäymisen, jolloin omaa ammattitaitoaan on mahdollisuus laajentaa. Monimuotoiset, elämykselliset ja muuntojoustavat tilat tukisivat tätä liikkuvuutta. Toisiltaan oppiminen ja toisten työskentelyn seuraaminen on iso osa luovaa prosessia.

Oppimisympäristön pitäisi luovuudellaan inspiroida opiskelijoita. Ympäristön pitäisi mahdollistaa vuorovaikutus niin, että Muotoiluinstituutin me-henki säilyisi ja muotoilun ja viestinnän opiskelijat voisivat verkostoitua keskenään. Oma muotoilun alan alue tukisi tätä ajattelua, lisäksi aluetta voisi erilaisten kohtaamispaikkojen lisäksi tukea esillä olevilla protoilla ja töillä, jotka viestisivät tilan ilmapiiristä. Myös muutenkin visuaalisesti tila voisi olla jotenkin merkitty alakohtaisesti, esimerkiksi materiaaleihin ja väreihin. Tällaisten alueiden lähistöllä pitäisi olla alan opettajilla työhuoneet, sillä he ovat osa opiskelijan käsitystä alasta.

Opiskelijat kokevat he enemmän mentoreinaan ja alan tulevana kollegoinaan kuin opettajinaan.

Hyvänä huomiona tutkimuksessa oli, että eri pääaineiden välillä on kulttuurieroja. Esimerkiksi graafisen suunnittelun opiskelija on jo konkreettisestikin erilainen kuin kalustemuotoilun opiskelija. Heidän työskentelytapansa ja näkemyksensä alasta ovat erilaiset. Näin ollen osasto -ajattelu on tukenut ammatti-identiteetin muodostumista niin, että se jakaa luontevasti samoista asioista kiinnostuneet ihmiset samoihin paikkoihin. Osastoilla yleensä on oman pääaineen opiskelijoiden töitä ja oma opettajat lähettyvillä ja se antaa mahdollisuuden kehittyä oman kenttensä osaajaksi. Osastomaisuus pitäisi siis muotoilun oppimisympäristössä säilyttää, mutta sen ei välttämättä tarvitsisi olla niin selkeä. Osastojen välisiä rajoja voi häivyttää, jotta eri pääaineet voisivat verkostoitua keskenään luontevammin ja työelämän kaltainen monialaisuus olisi enemmän läsnä jo opiskelu ympäristössä. Näin ollen ammatillista identiteettiä tukeva tila tulisi olla selkeästi rajattu alalle, jota siellä opiskellaan, mutta sen pitäisi säilyä avoimena ja helposti lähestyttävänä. Lisäksi tällaisen muotoilun alan opiskelualueen pitäisi olla linkitettyä alan erityistiloihin, jotta ihmisten liikkuvuus olisi luontevampaa.

Opetusohjelmaan otettiin sen verran kantaa, että opiskelijoiden mielestä kurssit voisivat olla tiiviimpiä, parin viikon tehopaketteja. Tällöin yhden työskentelytilan voisi pyhittää täysin tietyn kurssin tai ryhmän käyttöön. Lisäksi koulutuksellisesti identiteettiä voisi tukea lisäämällä erilaisia ekskursioita ja koulutus- ja messumatkoja, joissa opiskelijan maailmankatsomusta laajennetaan alan näkökulmasta. Lisäksi näyttelyiden määrän lisääminen luo me-henkeä ja luottamusta myös omiin kykyihin muotoilijana. Myös yhtenä ideana oli eri vuosikurssien läsnäolo samassa opetusjaksossa, tämä lisää verkostointi mahdollisuutta oman pääaineensa keskuudessa ja eri asteella olevat opiskelijat voivat oppia toisiltaan.

”..Kyse kun ei ole pelkästään
Muotoiluinstituutin identiteetin
säilymisestä vaan jokaisen meidän
osaston oman identiteetin
säilymisestä ja sen vahvistamisesta.”

Kalustemuotoilun opiskelija 2

7

7. UUSI KAMPUS

7.1 Taustaa

Lahden kaupungin osaamisohjaa vahvistaakseen ja profiloidakseen sekä lisätäkseen kaupunkiseudun kilpailukykyä, on Lahden kaupunki ja LAMK päättänyt sijoittaa Lahden Niemen alueelle innovaatiokeskittymän. Tämä rakentuu alueelle suunnitellun korkeakoulun ja yritystoiminnan ympärille. Tästä johtuen Lahden ammattikorkeakoulu tullaan tiivistämään yhdeksi suurkampukseksi, joka koostuu kolmesta eri kampuksesta. Muodostuva kampusalue tulee tarjoamaan oppimisympäristöön yrityksiä, yliopistotoimijoita, kehittämismahdollisuuksia oppimiseen sekä uusia yhteistyömahdollisuuksia. Uuden kampuksen takana on myös ajatus saada Lahden ammattikorkeakoulun oppimisympäristö vastaamaan uudenlaisen oppimisen tarpeita sekä tehdä oppilaitoksesta yhtenäisempi ja innovaativisempi ympäristö.

Suunnittelua ohjaavat LAMK:in kehittämät kampusteedit: yhdessä tekeminen, joustavuus, vastuullisuus, arjen palvelut, yhtenäinen kampus sekä toimintaympäristöön avautuminen. Sen on tarkoitus tarjota opiskelijoille mahdollisuus yhteisölliseen oppimiseen ja monialaisissa tiimeissä toimimiseen, muunneltavissa, monikäyttöisissä ja joustavissa tiloissa. Suunnittelu tapahtuu käyttäjälähtöisesti osallistamalla opiskelijat, henkilöstö sekä sidosryhmät mukaan suunnitteluun.

Haaste, joka uuden kampuksen suunnittelussa tullaan kohtaamaan, on miten sovittaa kaikki alat uuteen

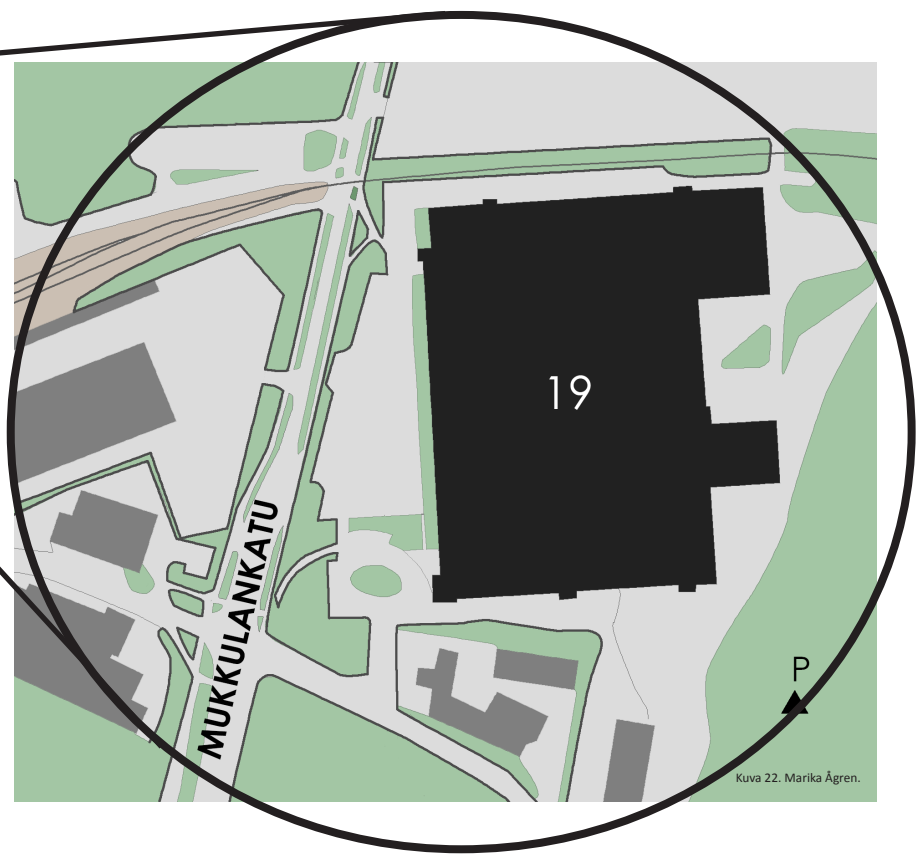
oppilaitoksen niin, että kaikkien alojen tarpeet on otettu tarpeeksi kattavasti huomioon ja miten uusi kampus onnistuu niin, etteivät linjat sulaudu toisiinsa harmaaksi massaksi. Yhdeksi tavoitteeksi onkin nostettu se, miten uudella kampuksella pystytään säilyttämään alakohtaiset identiteetit. (Hyökki & Oresto 2015)

“Lahden ammattikorkeakoulun kampuksen arkkitehti-, pää- ja sisustussuunnittelusta vastaa H&M Arkkitehdit Oy:sta Seppo Markku ja Anneli Hellsten sekä Arkkitehtuuritoimisto Seppo Peltomaa Oy:sta Seppo Peltomaa. Rakennesuunnittelusta vastaa Ideastructura Oy, LVIA-suunnittelusta vastaa Vahanen Lahti / Hewacon-LVI, sähkösuunnittelusta Yhtyneet Insinöörit Oy.” (Lahden ammattikorkeakoulun www-sivusto 2015. <http://www.lamk.fi/Ajankohtaista>).

7.2 Sijainti

Uuden kampuksen suunnittelussa on kolmen lokaation malli, joka tarkoittaa siitä, että suurkampus tulee muodostumaan kolmesta eri kampuksesta, Fellmannian kampuksesta Lahden keskustassa kirkkokatu 22:ssa, Niemen kampuksesta niemenkatu 73:ssa, sekä Iskun vanhaan tehtaaseen sijoittuvalla M19-kampuksella mukulankatu 19:ssa.

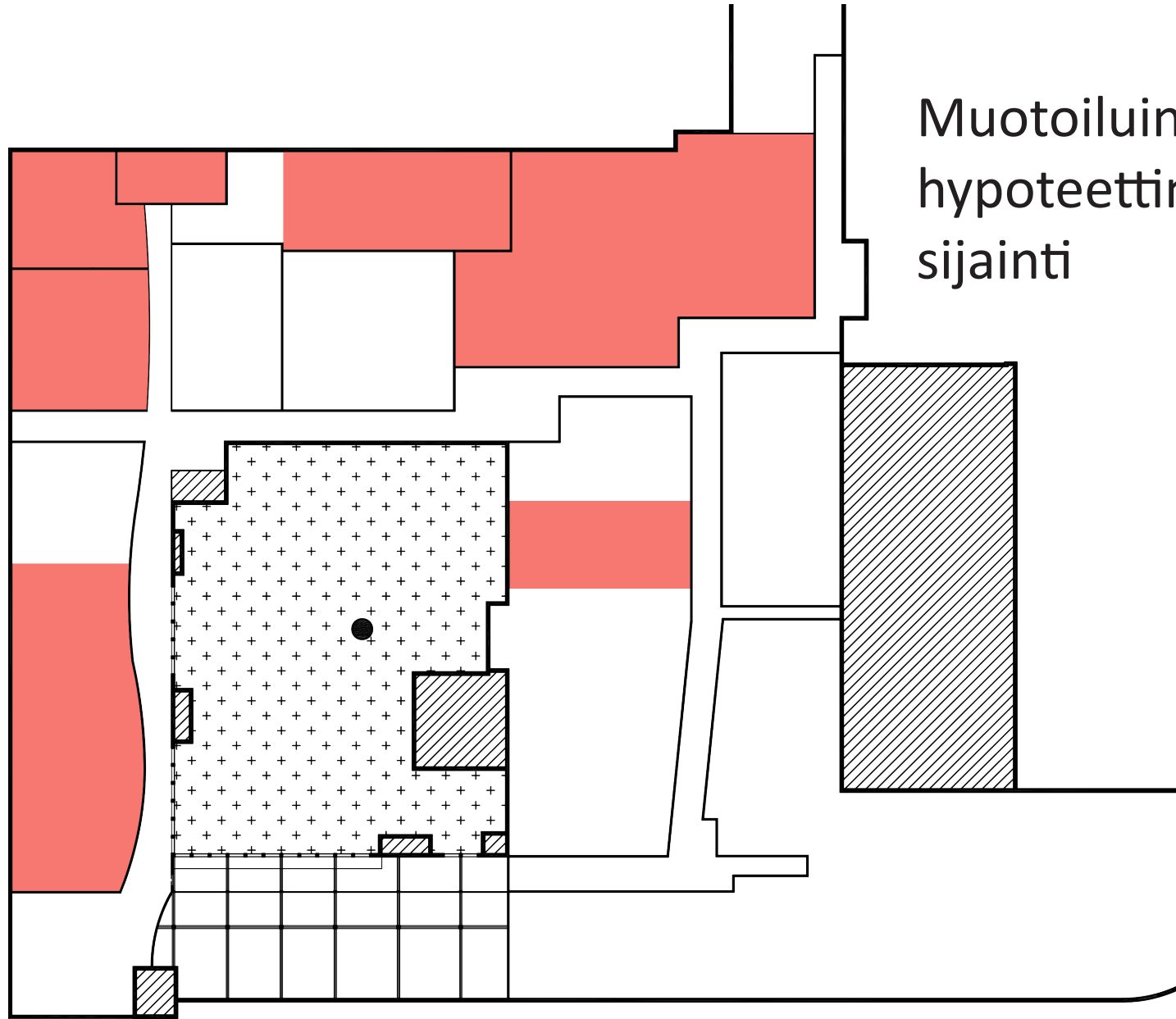
Muotoiluinstituutti tullaan sijoittamaan M19-kampukselle, Iskun vanhoihin tehdas tiloihin. Lahden ammattikorkeakoulu toimii vuokratiloissa rakennuksen toisessa kerroksessa ja sen osuus on noin 25 000m². (Hyökki & Oresto 2015)

UUSI KAMPUS

Kuva 22. Marika Ågren.

Kuva 21. Lahden kaupunki. Muokkaus tekijän.

Muotoiluinstituutin
hypoteettinen
sijainti

10m

Kuva 23. Marika Ägren

7.3 Tila

Muotoiluinstituutin osuus tulevalla kampuksella rakentuu sen tarvitsemista erityistiloista, sekä tilasta joka tulee toimimaan jollain tavalla Muotoiluinstituutin kohtaamispaikkana. Suuri ongelma suunnittelemisessa on tällä hetkellä on se, miten eri alojen identiteetit saadaan säilytettyä yhteiskampuksella. Alustavasti on ehdotettu ns. avenue-ajattelua, mikä tarkoittaa jokaiselle neljälle alalle identifioitua omaa käytävän osaa, jolle muodostettaisiin kyseiselle alalle kohdennettuja tiloja sekä tuettaisiin alan identiteettiä.

Opinnäytetyössä käyttämäni pohjakuva on hypoteettinen, tulevaisuuden tutkimuksen kurssiani ohjanneen Ari Känsäkosken vapaasti piirtämä. Mittasuhte kuvassa on noin arvio. Todellisuutta vastaavaa pohjakuva ei tiloista ole vielä saatavilla, koska arkkitehtitoimisto tulevaa projektia varten valittiin vasta helmikuussa 2015. Esitän siis niin konseptin kuin konseptin soveltamisenkin käytettävissäni olevaan pohjapiirrokseen. Oheisessa kuvassa on osoitettu tulevan kampuksen sijainti sekä pohjakuva. Pohjakuvaan on merkitty tällä hetkellä mahdollinen muotoilun koulutuksen sijoittelu.

8

8. TAVOITTEET

8.1 Toiminnalliset tavoitteet

Toiminnallisesti opinnäytetyön tavoite on osoittaa millaisia tilallisia erityisvaatimuksia Muotoiluinstituutissa järjestettävällä opiskelulla on ja miten ne tulisi ottaa huomioon uuden kampuksen suunnittelussa. Työssä tutkitaan konsepti konseptitasolla sitä, miten Muotoilun oppilaitokset saadaan vastaamaan paremmin tulevaisuuden oppimisympäristöjä.

Suunnitelmassa lähtökohtana on käyttäjälähtöisyys, Tilojen tulee vastata yksilön tarpeisiin, mutta myös oppilaitoksen tarpeisiin. Muotoilun koulutuksessa tarvitaan erityistiloja normaalien opetustilojen lisäksi, tehtävänä on siis osoittaa mitä nämä tilat ovat ja miten ne tulee toisiinsa nähden sijoittaa.

Tulevan oppimisympäristön tulee olla toimiva, inspiroiva ja sen tulee tukea kaikilta osin luovaa työskentelyä. Uudella kampuksella ei tämän hetken suunnitelman mukana tule olemaan kotiluokkia muotoilunkaan koulutuksessa, vaan se suunnitellaan alusta alkaen monialaisuutta ja avoimuutta ajatellen. Opinnäytetyölläni pyrin ratkaisemaan, millä tavalla osastomaisuuden voisi uudella kampuksella pystyä säilyttämään Muotoiluinstituutin ohella, jotta se mehenki joka oppilaitoksen voimavara on, ei katoa.

8.2 Esteettisvisuaaliset tavoitteet

Visuaalisesti tavoitteena on luoda tila, joka on inspiroiva ja aikaa kestävä. Tila joka henkii Muotoilun opiskelua, ja joka kertoo siitä mitä tilassa tapahtuu. Tila toimii näyteikkunana oppilaitoksen tekemiselle. Avoimuus on yksi suunnittelun ydin sanoista.

Muotoiluinstituutin tilat tulee merkitä alaa tukeviksi, mutta niiden täytyy myös sulautua muuhun rakennuksen ilmeeseen. Muotoilu tulee tilassa esille väri- ja materiaalivalinnoin, sekä visuaalisin elementein, joilla tuodaan esille opiskelijatöitä ja alan henkeä.

8.3 Identiteettiin liittyvät tavoitteet

Alojen identiteetin säilyminen on siis tulevilla kampuksella suuri haaste. Muotoiluinstituutin voimavarana on ollut sen pieni koko, joka on edesauttanut tiiviin ja itseään kunnioittavan yhteisön rakentumisen. Tässä ympäristössä on jo kouluaikana muodostunut tulevia muotoilun yrityksiä ja tiimejä. Muotoiluinstituutin merkitys Lahden ammattikorkeakoululle on suuri, se on yksi syy siihen miksi LAMK:iin hakee ulkopaikkakuntalaisia. Joten kun Muotoiluinstituutti muuttaa suurkampukselle yhdessä sosiaali- ja terveystalon, tekniikan laitoksen sekä liiketalouden kanssa, tulee se pysyä jossain määrin vielä omana yksikkönään.

Muotoiluinstituutti tulee nimenä säilyttää uudella kampuksella, jotta sen rakentama brändi ja identiteetti säilyy. Esitän opinnäytetyössäni vaihtoehdon siihen, miten niin Muotoiluinstituutin kuin sen koulutusalojenkin identiteetit tilallisesti pystyy uudella kampuksella säilyttämään.

8.4 Käyttöasteelle rajatut tavoitteet

Kaikkien tilojen tulee kampuksella olla lähestyttäviä, saavutettavia ja avoimia, niin muotoilun kuin muidenkin alojen tilat. Muotoilulle tarkoitettujen erityistilojen sekä muotoilun kohtaamispaikan, sekä henkilöstön, pitää olla keskitetysti sijoitettuna kampuksella, jotta oppimisympäristö olisi looginen ja kulku luontevaa.

Suunnitelmani rakentuu käyttäjälähtöisesti, pohjautuen olemassa oleviin kyselyihin ja tilatutkimuksiin, joita Muotoiluinstituutissa on tehty. Perustan oman tutkimukseni niin Muotoiluinstituutin tarpeille kuin opiskelijan ja henkilökunnan tarpeille, jotta oppimisympäristö tukisi kokonaisvaltaisesti muotoilun opiskelua.

8.5 Rajaus

Rajaan opinnäytetyöni muotoilun erityistiloihin suhteessa kohtaamispaikkaan/yleiseen tilaan. Esitän konseptiehdotuksia muotoilun alan koulutuksen oppimisympäristöstä kohtaamispaikoista erityistiloihin ja sijoitan sen tulevalle mukulankadun kampukselle. Lisäksi käsittelen sitä, miten tilallisesti voisi tukea ammatillisen identiteetin säilymistä.

Opinnäytetyöni tarkoituksena on siis esittää, miten muotoilun oppimisympäristö voi toimia monialaisella kampuksella, niin että sen kaikki erityistarpeet on otettu huomioon tulevista oppimisen tiloista ammatti-identiteettiin saakka.

9

9. SUUNNITTELUPROSESSI

9.1 Tilaohjelmat

Tilaohjelman suunnittelu alkaa olemassaolevien tilojen tarkastelulla sekä kartoittamalla erityistila- ja muut tilalliset tarpeet. Tärkeimmät huomioon otettavat tilat Muotoiluinstituutin tilaohjelmassa ovat erityistilat, ammattillisen identiteetin ja kotiluokkien säilymiset sekä tilojen sijoittelu suhteessa toisiinsa.

LAMK:in puolelta tullessa ehdotuksessa Muotoiluinstituutin tilat ovat pitkin poikin kampusta ja yhteistiloiksi ja ammattillisen identiteetin tueksi on suunniteltu käytävätilojen hyödyntämistä. Näitä tiloja LAMK:n suunnitelmassa kutsutaan avenueiksi.

Muotoiluinstituutille erityisesti osoitetut tilat tulisi ennen kaikkea keskittää ja linkittää toisiinsa. Näin kulku tilasta toiseen on luonnollisempaa sekä välimatkat työpisteiden välillä inhimillisiä. Viereisen sivun kuvassa sinisellä esitetty alue on kaikkein ihanteellisin paikka muotoilun koulutukselle, se linkittää koko alan oppimisen toisiinsa suhteessa ennalta määrättyihin puutyöpajan ja valokuvausstudion tiloihin.

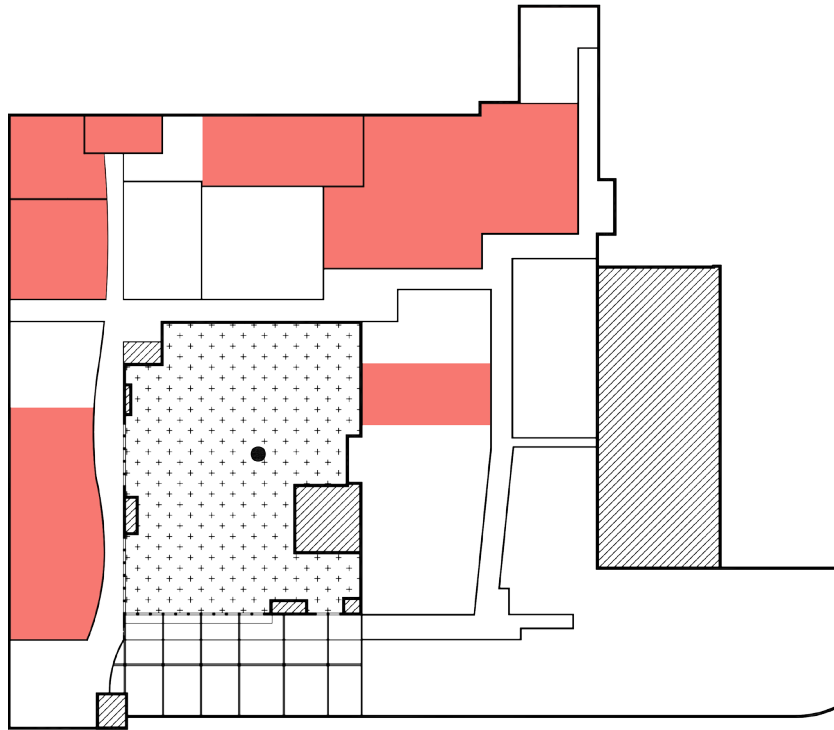
Keskeinen ajatus suunnitelmassa on kohtaamispaikka, joka mahdollistaa työskentelyn, oleskelun ja joka ohjaa muotoilun opiskelijat samalle alueelle. Se on yhteydessä muotoilun erityistiloihin ja henkilökunnan tiloihin. Tämä tukee Muotoiluinstituutin sisäistä mehenkeä. Olemassaolevat käytävät mahdollistavat Muotoiluinstituutin sijoittumisen niiden ympärille ja kohtaamispaikan sijoittamisen kaiken tapahtuman keskelle. Näin ollen ylävasen pohjakuvassa on kaikkein luonnollisin paikka muotoilun oppimisympäristölle.

Muotoiluinstituutin tilat ja olemus ovat ns. läpinäkyviä; tekeminen näkyy ulos koko oppimisympäristöön ja näin sitoo sen muuhun kampukseen, mutta myös korostaa tilojen ensijaista kohderyhmää. Tavoite on, että Muotoiluinstituutti säilyy Muotoiluinstituuttina eikä uppoa uuteen kampukseen muuttaessaan. Näin tilat myös korostavat tekemisen avoimuutta, joka on yksi LAMK:n uuden kampuksen teeseistäkin.

Tämän hetkiset tärkeät tilaneliöt Muotoiluinstituutissa:

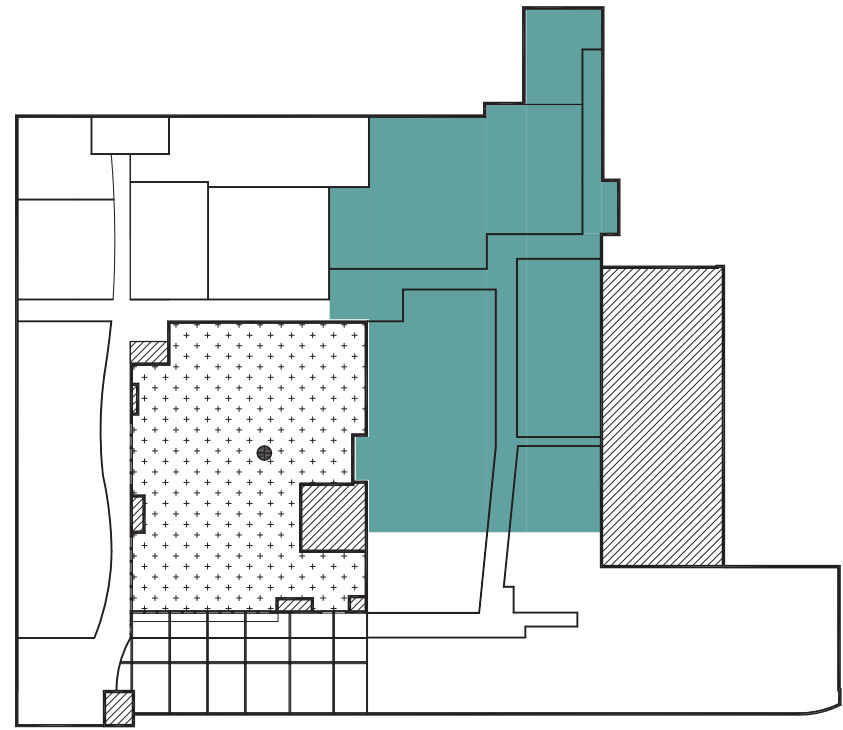
Pajat:	Puupaja+metallipaja	294m ²
	Muovi	65,70m ²
	Keramiikka	59,63m ²
	Kipsi	44,85m ²
	Valokuvausstudio	353m ²
	Muva	400,20m ²
	Komu	448m ²
	Taideopetus	320m ²
	Erikoislaboratoriot	88m ² + printterit käytävillä
	Paperileikkaamo	40m ²

**Kampuksen alustava tilasuunnitelma
Muotoiluinstituutin tiloista**

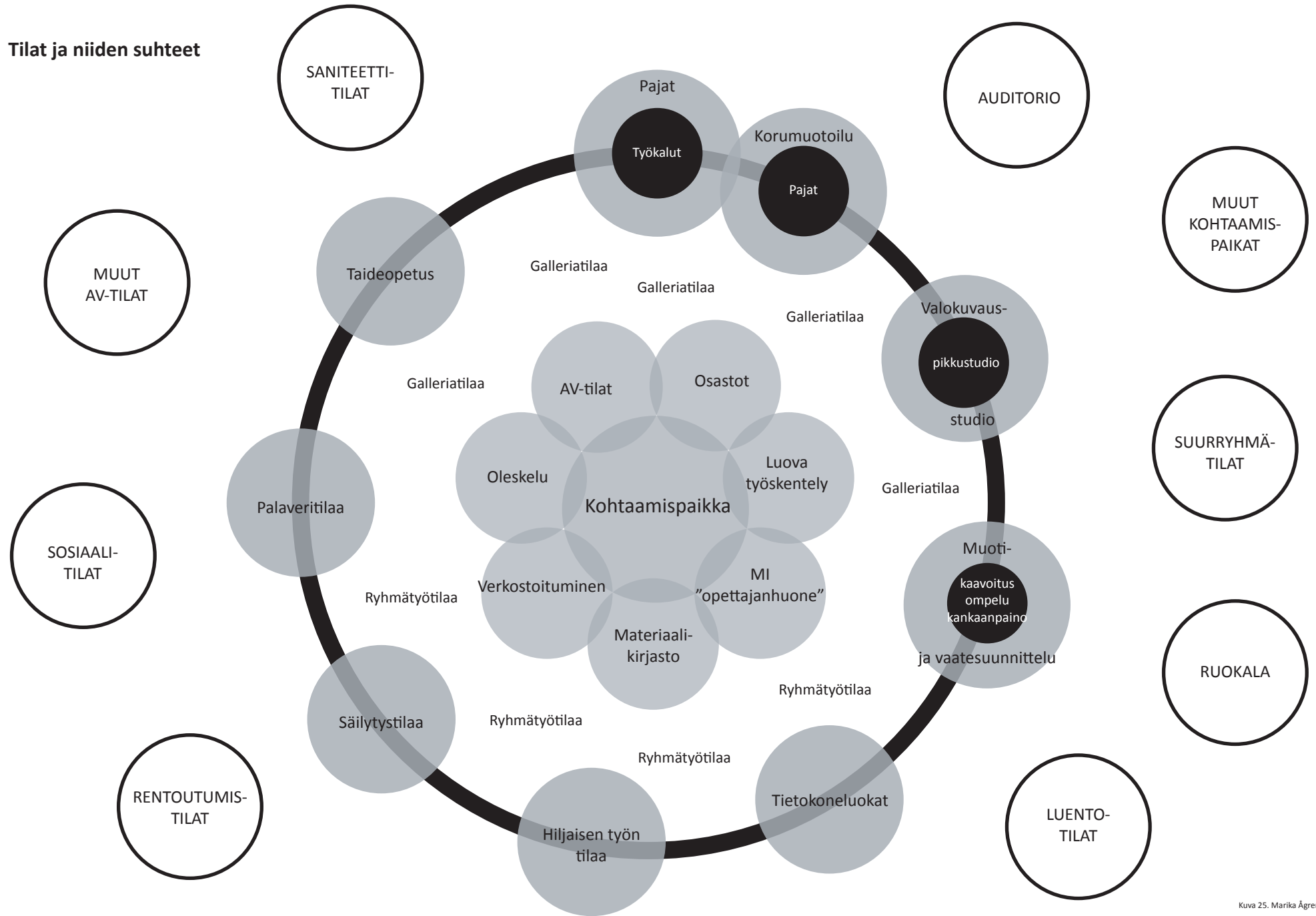
Kuva 23. Marika Ågren

**Oma ehdotukseni Muotoiluinstituutin
tiloista**

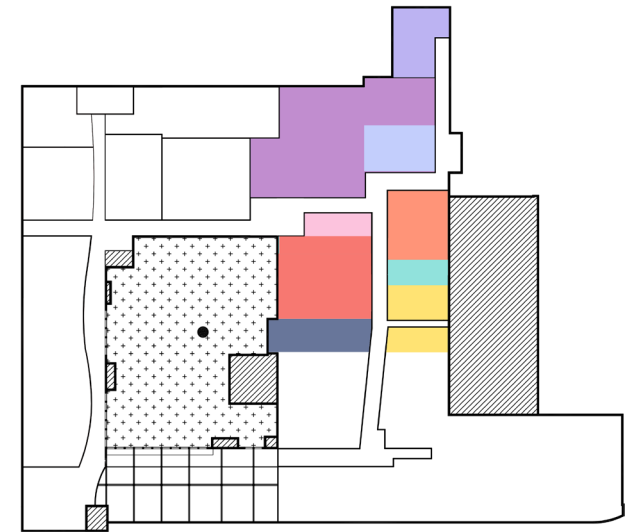
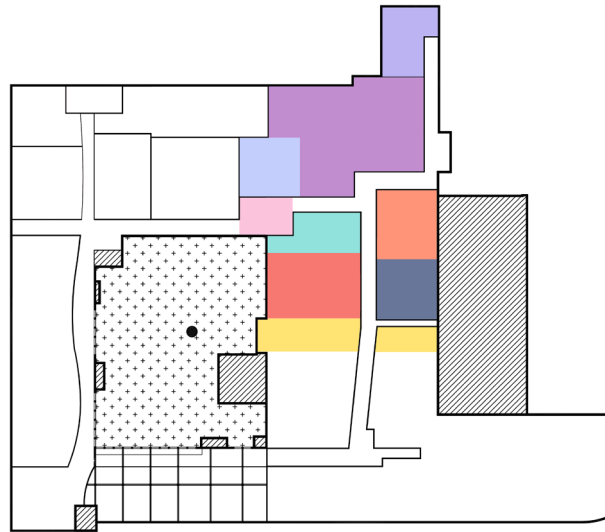
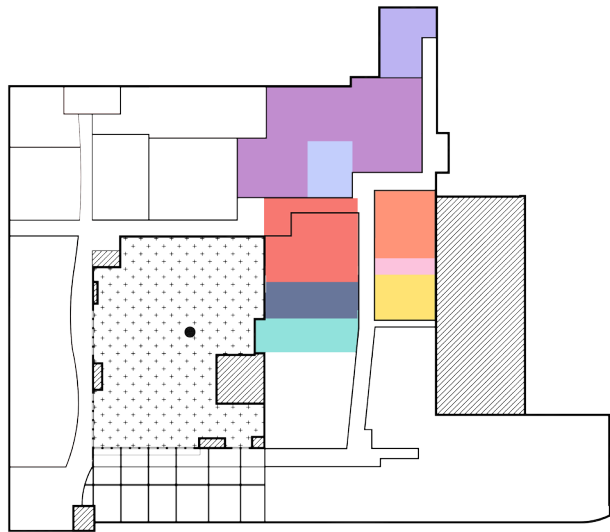
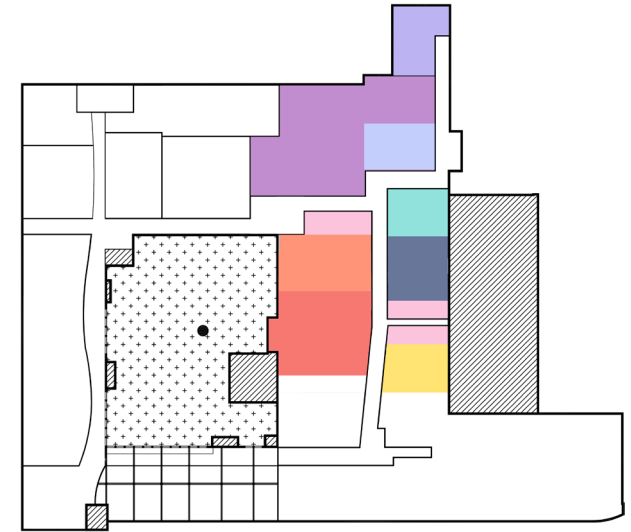
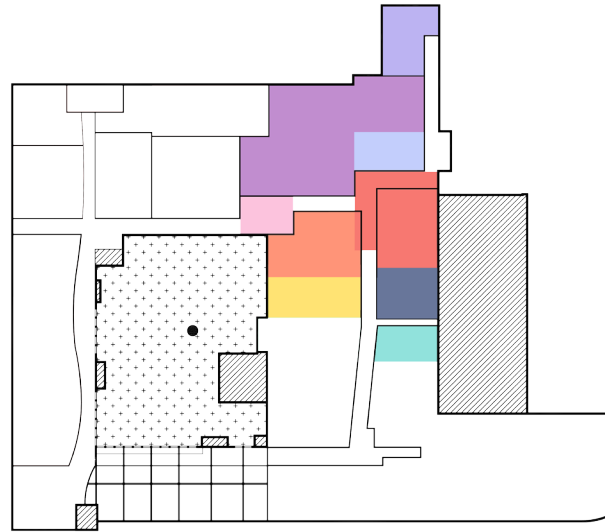
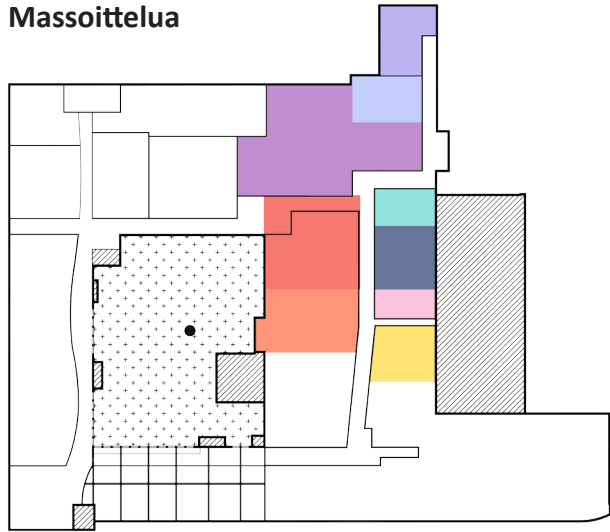
Kuva 24. Marika Ågren

Tilat ja niiden suhteet

Kuva 25. Marika Ägren

Massoittelua

Pajatilat

Korumuotoilu

Taideluokat

Kohtaamispaikka

Tietokonehuoneet ja hiljainen työskentely

Studio

Henkilöstö

Palaveri

Muoti- ja vaatesuunnittelu

Kuva 26. Marika Ågren

Ehdotus 1

+

Kaikki pajat keskitetyksi

Työkaluvarasto jaettuna metalli- ja puupajalla.

Korumuotoilu yhteydessä pajatiloihin, korumuotoilulle löytyy erikseen oma galleriatila.

Valokuvausstudio rauhoitettu omaksi alueekseen.

Palaveritilaa hyvin ja sijainti niin, että myös muille aloille avoin.

Muotsikan pop-up myymälä

Kohtaamispaikka henkilöstön tilojen yhteydessä. Näin esimerkiksi keittiötilat ja av-tilat yhteiskäytössä. Tämä edesauttaa yhteishengen syntyä.

Runsaasti taideaineille tilaa, nämä luokat voivat toimia myös yleisenä projektitilana.

Ryhmätyöt kohtaamispaikan yhteydessä, yhtenäistää työskentelyä ja rajoittaa näiden tilojen käytön ensisijaisesti muotsikkalaisille.

Tietokonealuokille runsaasti tilaa. Näissä ergonomia otettu huomioon. Käytävältä puskuroitu hiljaisen työn tilalla. Lisäksi tilan sijoittelu madaltaa muiden alojen kynnyistä käyttäjä tiloja.

-

Vaatesuunnittelulla liikaa neliötä

Laserleikkarilla tulee olla oma tila

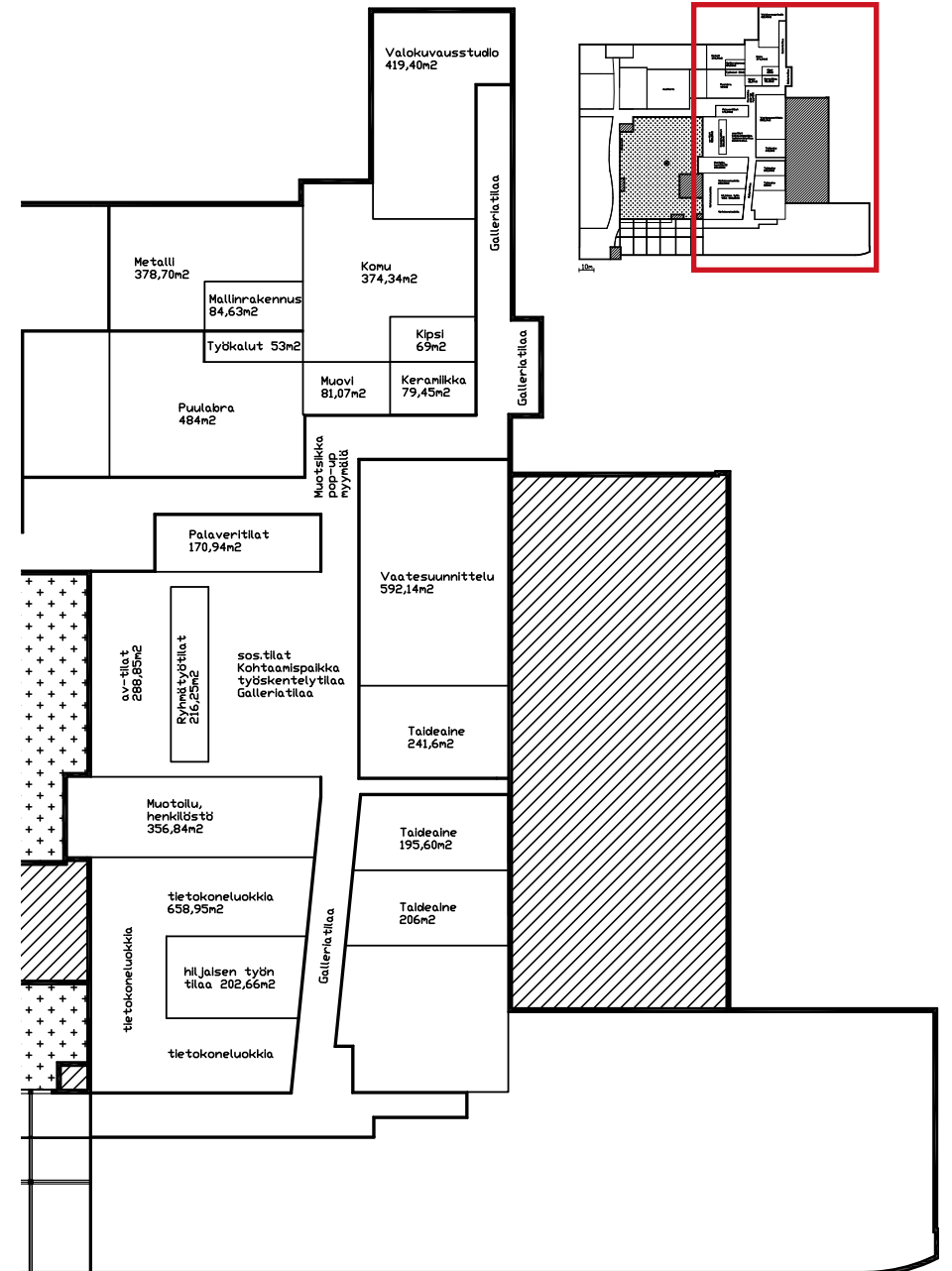
Taideaineluokilla liikaa tilaa.

Muotoiluinstituutti liian laajalla alueella

Mallinrakennuspajan sijoittelu huono

Käytävälle lisää ryhmätyötilaa

Tuleeko osastoille osoittaa silti omat tilat?

Ehdotus 2

+

Pajat selkeämmin sijoitettuna. Näiden edessä ryhmätyötilaa, jos pajaprojektit sitä vaativat. Lisäksi isot galleriatilat näiden yhteydessä ja mahdollinen pop-up tila.

Osastoille omat paikat. Suunnittelin nämä tilat niin, että ne ovat kaikkien käytettävissä työskentely/ryhmätyötilana, mutta ne on nimetty tiettyihin osastoihin, jotta ne näkyvät myös tilassa. Nämä tilat sisustettaisiin eri teemoin.

Kohtaamispaikan yhteydessä galleriatilaa

Vaatesuunnittelun osasto ja henkilöstön tilat rajaavat aluetta alaosasta.

Taideaineluokkien tilat riittävät

Säilytys otettu huomioon, tarviiko välttämätä omaa tilaa?

Tietokonealuekat ohjatusti vain oman alan käyttöön

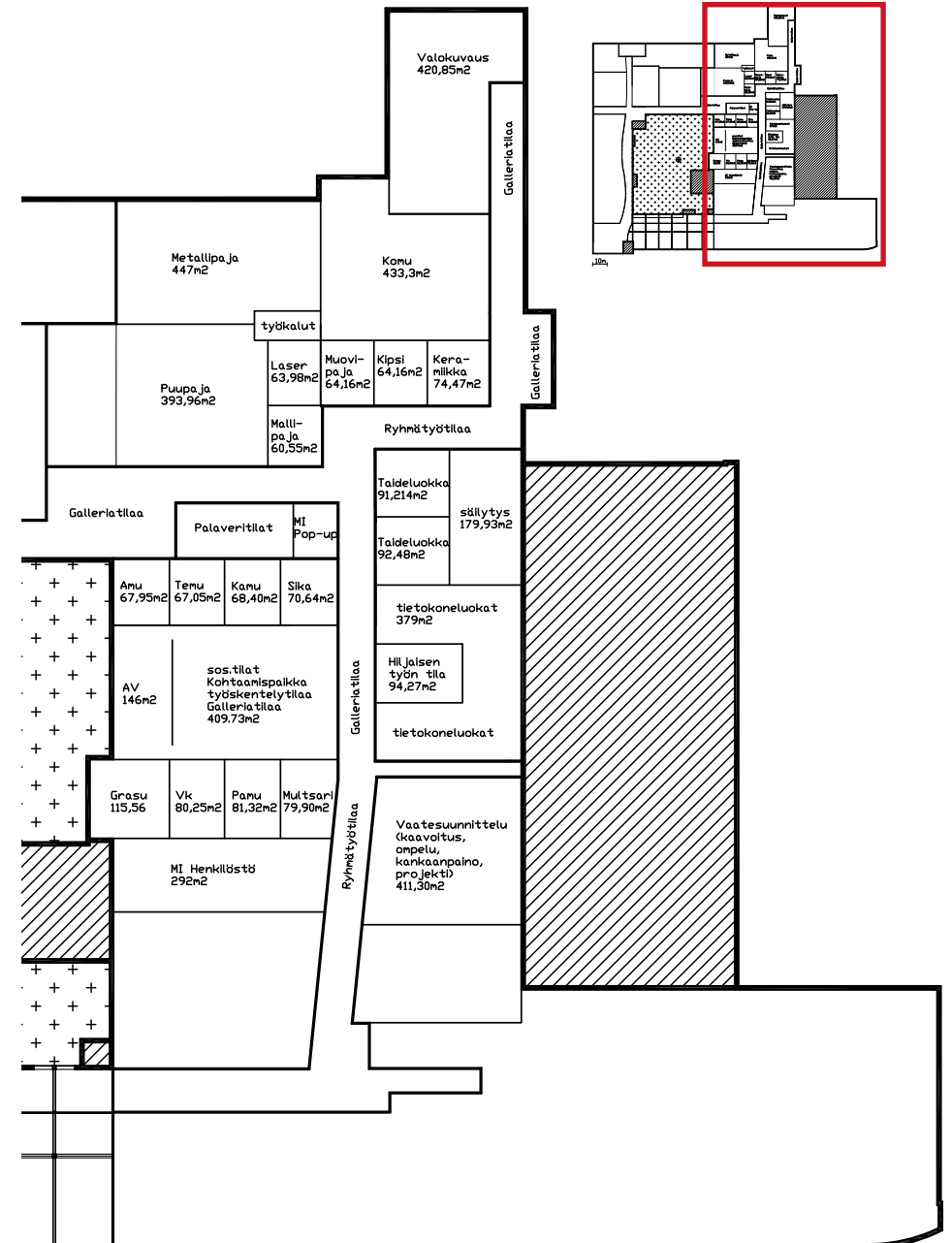
Vaatesuunnittelun tilat riittävät

-

Henkilöstön tilat erillään opiskelijoista

Pop-up tila parempi käytävällä

Tarviiko osastot näin kärjistetyksi omaa tilaa?

Ehdotus 3

+

Kaikki pajat keskitetyksi ja järkevästi sijoiteltuna. Hyvät tilat myös laserleikkurille ja mallinrakennuspajalle.

Työkaluvarasto jaettuna metalli- ja puupajalla.

Korumuotoilu yhteydessä pajatiloihin, korumuotoilulle löytyy erikseen oma galleriatilaa.

Valokuvausstudio rauhoitettu omaksi alueekseen.

Palaveritila

Muotsikan pop-up myymälä

Kohtaamispaikka henkilöstön tilojen yhteydessä -> Osastojen tilat voi integroida kohtaamispaikkaan. Tilan yhteydessä galleriatilaa ja säilytys.

Av-tilat kohtaamispaikan ja henkilöstön yhteydessä

Tietokonealueille runsaasti tilaa. Näissä ergonomia otettu huomioon. Käytävätilasta puskuroitu hiljaisen työn tilalla. Lisäksi tilan sijoittelu madaltaa muiden alojen kynnystä käyttää tiloja.

Muotoiluinstituutti näkyy kampuksella

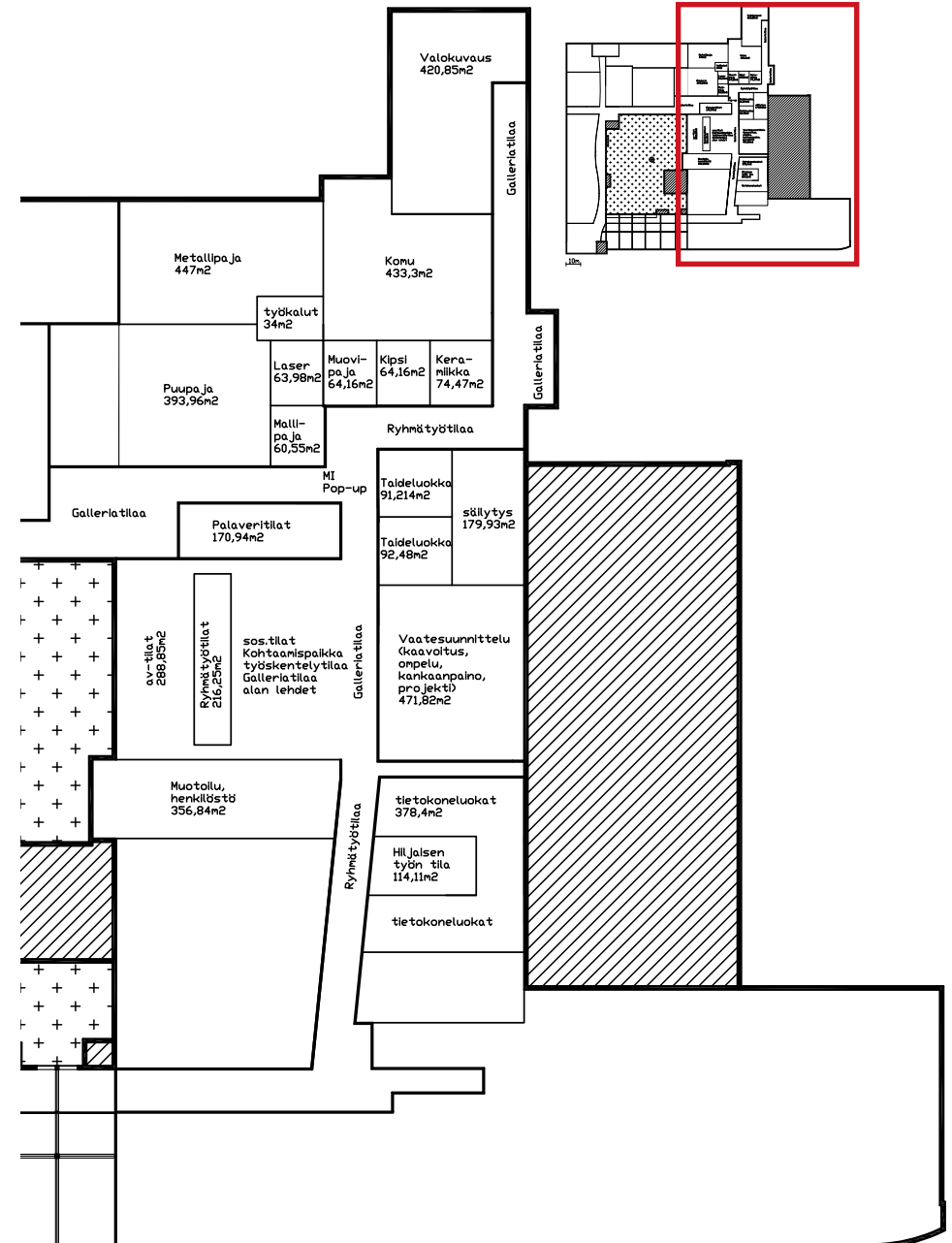
-

Korumuotoilun tilat kaukana kohtaamispaikasta

Säilytys turha taideaineluokkien luona.

Onko työkaluvarasto liian pieni jos siinä myös pajan henkilökunnan tilat? Metallipajalta voi ottaa neliöitä.

Tarkista neliöt, voivatko tilat olla pienemmällä alueella?

Ehdotus 4

+

Pajatilojen, Komujen ja studion neliöt järkevämmin.
Pajahenkilöstöllä yhteistilat, jossa myös työkalut -> helpottaa työskentelyä.

Korumuotoilu yhteydessä pajatiloihin, korumuotoilulle löytyy erikseen oma galleriatila.

Valokuvausstudio rauhoitettu omaksi alueekseen.

Palaveritila

Muotsikan pop-up myymälä

Kohtaamispaikka henkilöstön tilojen yhteydessä -> Osastojen tilat voi integroida kohtaamispaikkaan. Tilan yhteydessä galleriatilaa ja säilytys.

Av-tilat kohtaamispaikan ja henkilöstön yhteydessä.

Kohtaamispaikka keskiössä.

Tietokoneluokille runsaasti tilaa. Näissä ergonomia otettu huomioon. Käytävätilasta puskuroitu hiljaisen työn tilalla. Lisäksi tilan sijoittelu madaltaa muiden alojen kynnystä käyttää tiloja.

Muotoiluinstituutti näkyy kampuksella, mutta tilat rajattu.

Taideaineluokkien neliöt ja sijoittelu järkevämät.

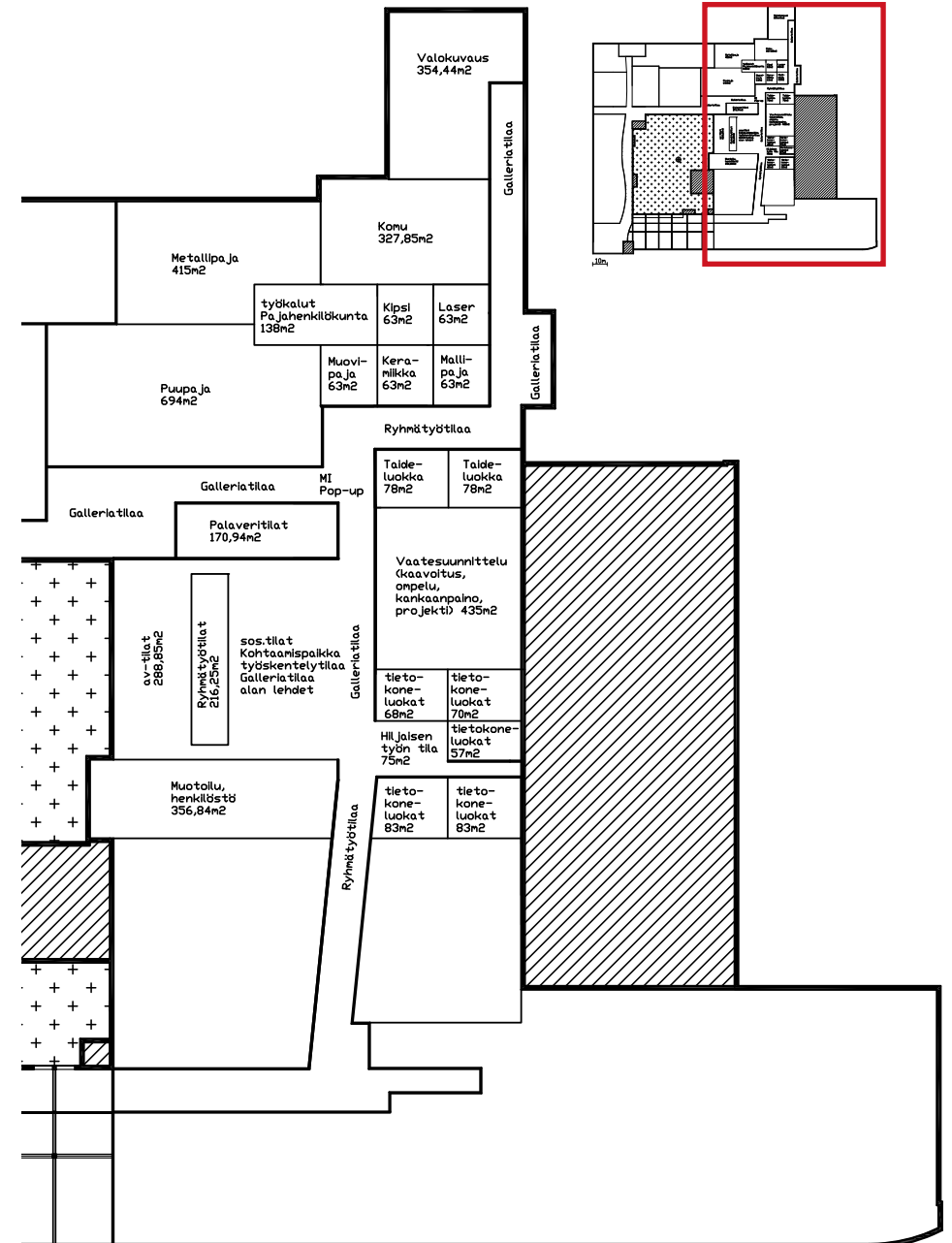
Runsaasti galleriatilaa ja ryhmätyötilaa.

-

Tarviiko enemmän pöydillä varustettua työtilaa?

Huomioi käytävätilojen käyttöönotto.

Mieti vielä pop-up myymälän paikkaa.

9.2 Erityistilat

Oheisesta kuviosta käy ilmi se mitkä tilat ovat muotoilun koulutuksen kannalta kaikista oleelliset sekä se millä tavalla tilat linkittyvät toisiinsa.

Kohtaamispaikka on kiinteä keskipiste, joka mahdollistaa opiskelun, oleskelun ja ryhmätyöskentelyn. Tilassa on tuotu esille kaluste- ja tilaratkaisuun niin osastojen omat identiteetit kuin Muotoiluinstituutinkin identiteetti. Muotoiluinstituutin opettajien ja henkilöstön tilat ovat suoraan linkitetyt kohtaamispaikkaan, jolloin yhteiskeittiö, av-tilat sekä alan lehdet ja materiaalikirjasto ovat kaikkien saatavilla. Tilan tarkoitus on luoda yhteenkuuluvuutta ja se toimii myös paikkana, josta tietää löytävänsä alan ihmisiä. Lisäksi yhteistilojen keittiö mahdollistaa 24/7 opiskelun.

Av-tilasta, joka on sijoitettuna kohtaamispaikan yhteyteen, löytyy skannerit, tulostimet (niin isot kuin pienetkin), leikkurit kuin muutkin tämän puolen tarvikkeet. Tähän yhteyteen tulee myös tarvike- ja paperimyymälä. Isojen printtereiden käyttöä kontrolloidaan varausjärjestelmällä.

Käytävätilat hyödynnetään opiskeluun, näin ollen työskentely laajenee luokahuoneiden ulkopuolelle. Tämä tukee läpinäkyvyyttä ja avoimuutta; ulkopuoliset kävijät kuin muut alatkin näkevät minkälaista koulutusta oppilaitoksesta löytyy. Käytävät käytetään ryhmätyöskentelyyn, galleriatiloiksi sekä käytävälle

sijoitettavalle pop-up tilalle, jonka on tarkoitus toimia ympärivuorokautisena myyntitilana.

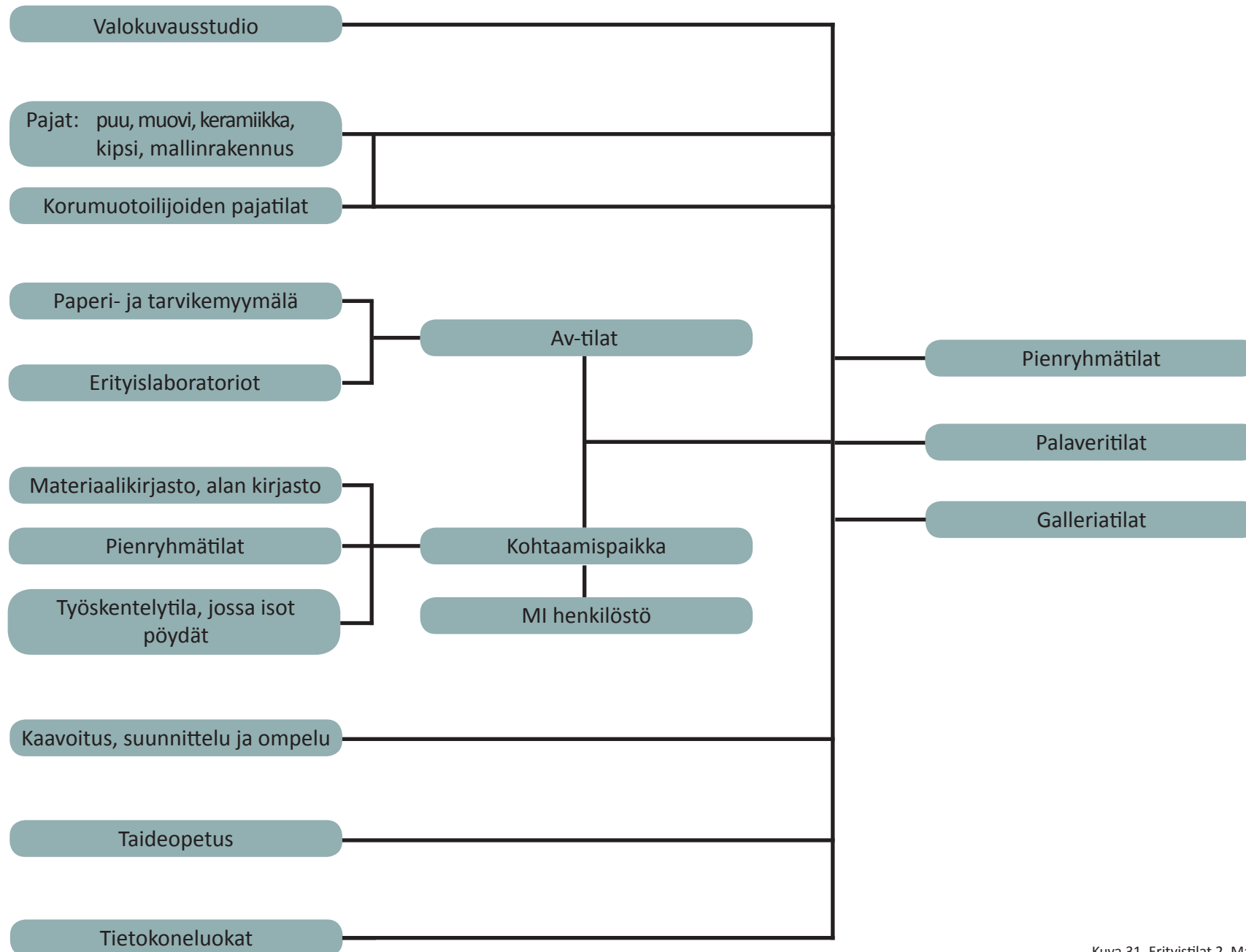
Taideaineopetusluokat ovat hyvin valaistuja tiloja, joissa on tarpeeksi tilaa niin elävänmallin piirustukselle, kuin muullekin piirtämiselle ja pöytätilaa vaativalle suunnittelulle. Taideopetuksen luennot voivat toteutua myös yleisissä luentotiloista, joita tulee olemaan ympäri kampusta.

Pajatilat mainitusti löytyvät keskitetysti yhdestä paikkaa ja ovat korumuotoilun työtilojen yhteydessä. Pajojen tulee olla taideopetusluokkien läheisyydessä, sillä niillä yleensä ottaen valmistetaan veistokset, joita mm. taideopetuskursseilla valmistetaan.

Valokuvausstudio pysyy yhtä isona kuin tämän hetkessä tilassaan Muotoiluinstituutilla. Se mahdollistaa siis edelleen kolmen ryhmän yhtäaikaisen opetuksen. Valokuvausstudion yhteyteen tulee ensisijaisesti pakkausmuotoilijoiden käyttöön tarkoitettu pikkustudio.

Myös vaatesuunnittelulla tulee olla omat tilat, sillä tekeminen keskittyy ennen kaikkea erityistiloihin kuten kaavoitus-, ompelu-, ja kankaanpainotilat. Vaatesuunnittelun osaston tulee olla yhteydessä nin kohtaamispaikkaan kuin tietokoneluokkiin ja suunnittelutiloihin.

Palaveritilan kohdalla tulee kiinnittää huomiota näkyvyyteen. Näissä tiloissa tapahtuu esimerkiksi yritys yhteistyöprojektien presentaatiot. Näin ollen näiden tilojen yhteyteen tulee galleriatilaa sekä mahdollisen Muotoiluinstituutin pop-up myymälä, jolloin on mahdollisuus esitellä oppilaitoksen osaamista myös ulkopuolisille käyttäjille. Palaveritilaa voi käyttää myös suuryrityöskentelyyn ja luentoihin, joka lisää tilan monikäyttöisyyttä.

Kuva 31. Erityistilat 2. Marika Ågren 2015.

9.3 osastot vs ei osastoja

Muotoiluinstituutissa tehtyjen kyselyiden ja tutkimusten perusteella tärkeimmät osastoja puoltavat asiat ovat verkostoituminen, luottamus, pitkäaikaisen ja vapaan työn mahdollistaminen, säilytys sekä ammatillisen identiteetin tukeminen.

Suunnitelmassa näitä kaikkia tarpeita pystyy tukemaan myös Muotoiluinstituutin yhteisessä tilassa. Kysymys, joka tilan suunnittelussa tulee ottaa huomioon on se, että miten osastojen oma identiteetti saadaan säilymään. Tarvetta siis omille erillisille osastoille (paitsi korumuotoilun pajatilat sekä vaatesuunnittelun erityistilat) ei ole.

Osastojen huono puoli on se, että se rikkoo yhteistä verkostoitumismahdollisuutta, rajaa tiloja liiaksi sekä todistetusti omien osastojen siisteys ei aina ole parasta luokkaa, sillä ihmiset jättävät tavaransa miten sattuu. Osastottomuuden hyviä puolia ovat siis päinvastaisesti yhteistilojen enempi arvostus ja avoimuus niin tilallisesti kuin henkilötasollakin.

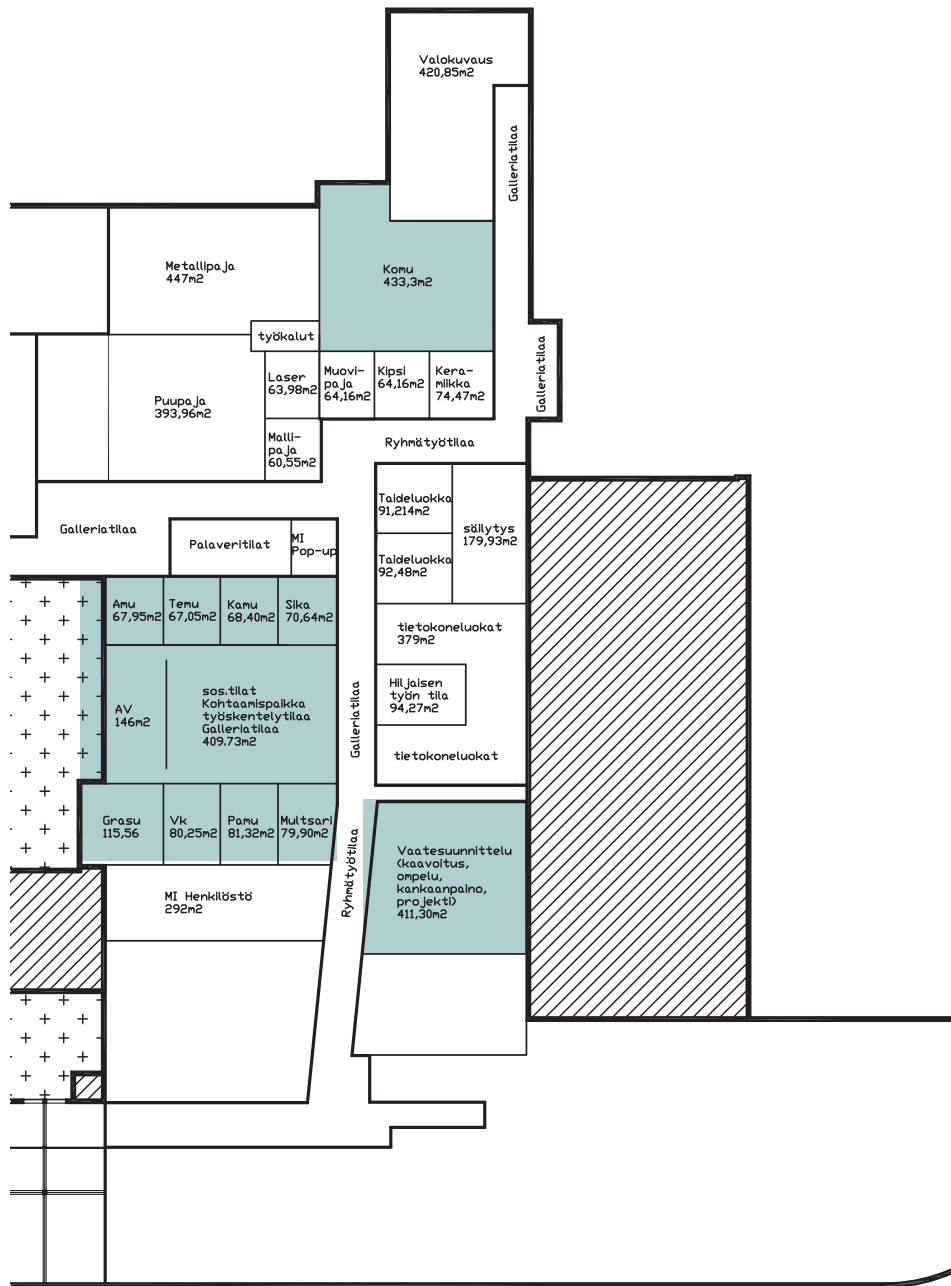
Kuinka osastomaisuus siis pystytään säilyttämään avoimessa tilassa, ilman pääaineille osoitettuja ”koppeja”? Viereisissä pohjakuvissa esitetään kaksi mahdollisuutta Muotoiluinstituutin yhteistiloille, joissa toisessa pääaineille on olemassa omat ns.”kopit” ja toisessa kaikki tila on kokonaisuudessaan osoitettu Muotoiluinstituutille. Vasemman puoleisessa

pohjassakaan pääaineiden tilat eivät ole varsinaisia osastoja, ne on tarkoitettu kaikille yhteisiksi ryhmätyö/työskentelytiloiksi, mutta ne ovat ilmeellään teemoitettu tukemaan eri aloja. Korumuotoilua ja vaatesuunnittelua ei ole omien tilojensa vuoksi otettu huomioon näissä tiloissa.

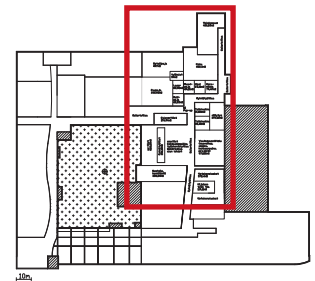
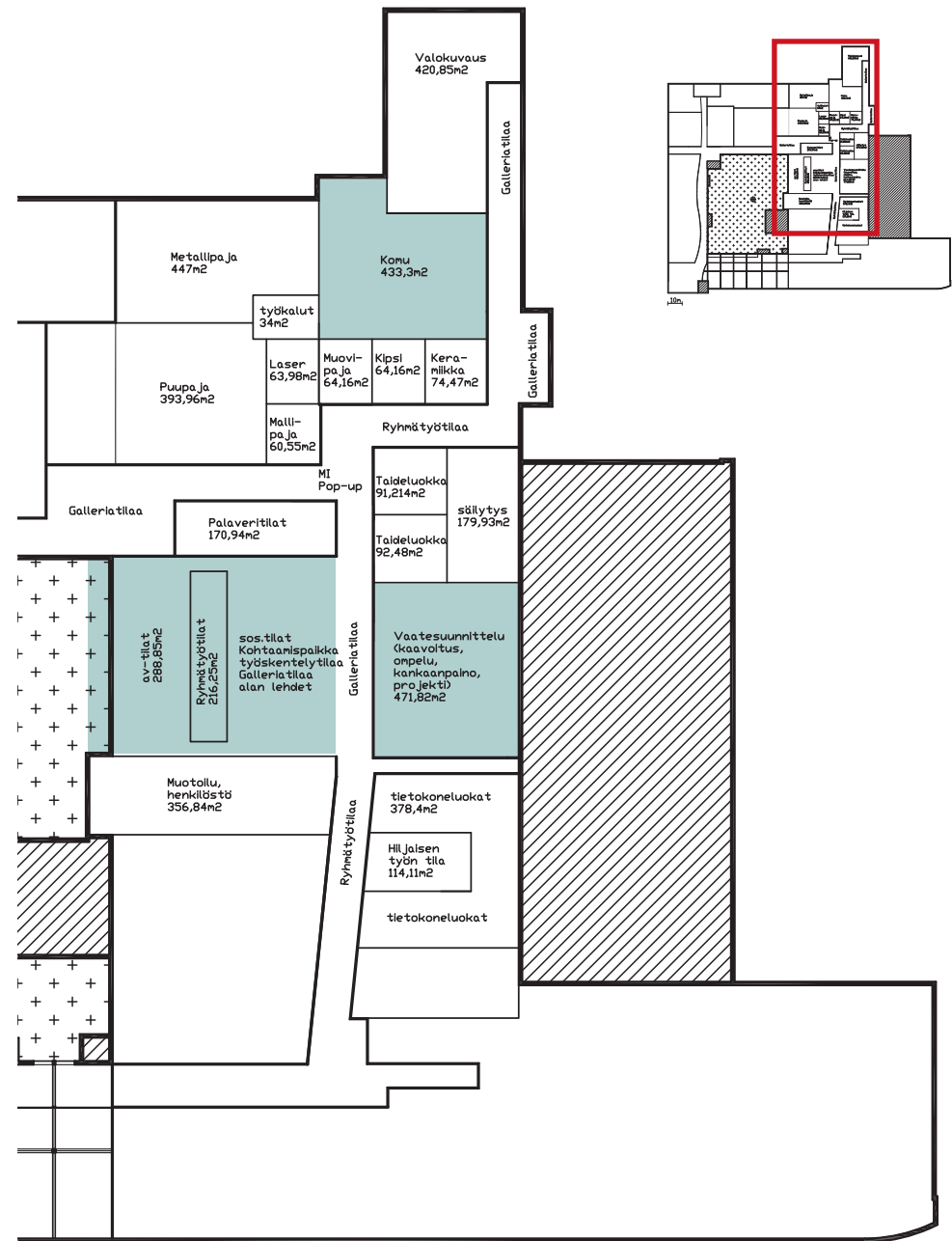
Kaikenkaikkiaan omien osastojen säilyttäminen itsessään ei ole Muotoilun opiskelun kannalta olennaista, kunhan tiloilla voidaan muuten tukea Muotoiluinstituutin brändiä sekä osastojen omaa identiteettiä. Työskentely, joka osastoilla tämän hetken laitoksella tapahtuu, voidaan hyvin jakaa keskitetympiin työskentelytiloihin.

Esimerkiksi tällä hetkellä sisustusarkkitehtuurin osastolla on yhteistilat kaikkien neljän osaston kesken. Näihin tiloihin kuuluu sosiaalitala jääkaapilla ja mikrolla, tietokonehuone, luentotila, sekä puolet tilasta ovat epämääräistä pöytätilaa sekä varastointi/säilytystilaa. Sisustusarkkitehtuurin kannalta ajateltuna olennainen tila on tietokonehuone, jossa saa tehdä vapaasti töitä jos ei häiritse meneillään olevaa luentoa. Tämän lisäksi opetusikäikässä on luentotila. Lisäksi tällä hetkellä suunnitteluun tarkoitettut pöydät ovat olleet runsaassa käytössä, erilaisten muotoilupprojektien muodossa. Tilan hyvä puoli on sen valoisuus ja ulkonäkymät, jotka inspiroivat tekemistä. Näistä tiloista kaiken tekemisen voi delegoida yhteistiloihin, kunhan kaikelle opetukselle ja tekemiselle löytyy tarkoituksenmukainen tilansa. Ainut

tila mikä täytyy erityisesti löytyä on materiaalikirjasto, jonka voi hyvin sijoittaa muotoilun kohtauspaikan yhteyteen, sillä erilaiset väri- ja materiaalmallit ovat muillekin pääaineille hyödyllisiä.

Kuva 32. Marika Ägren.

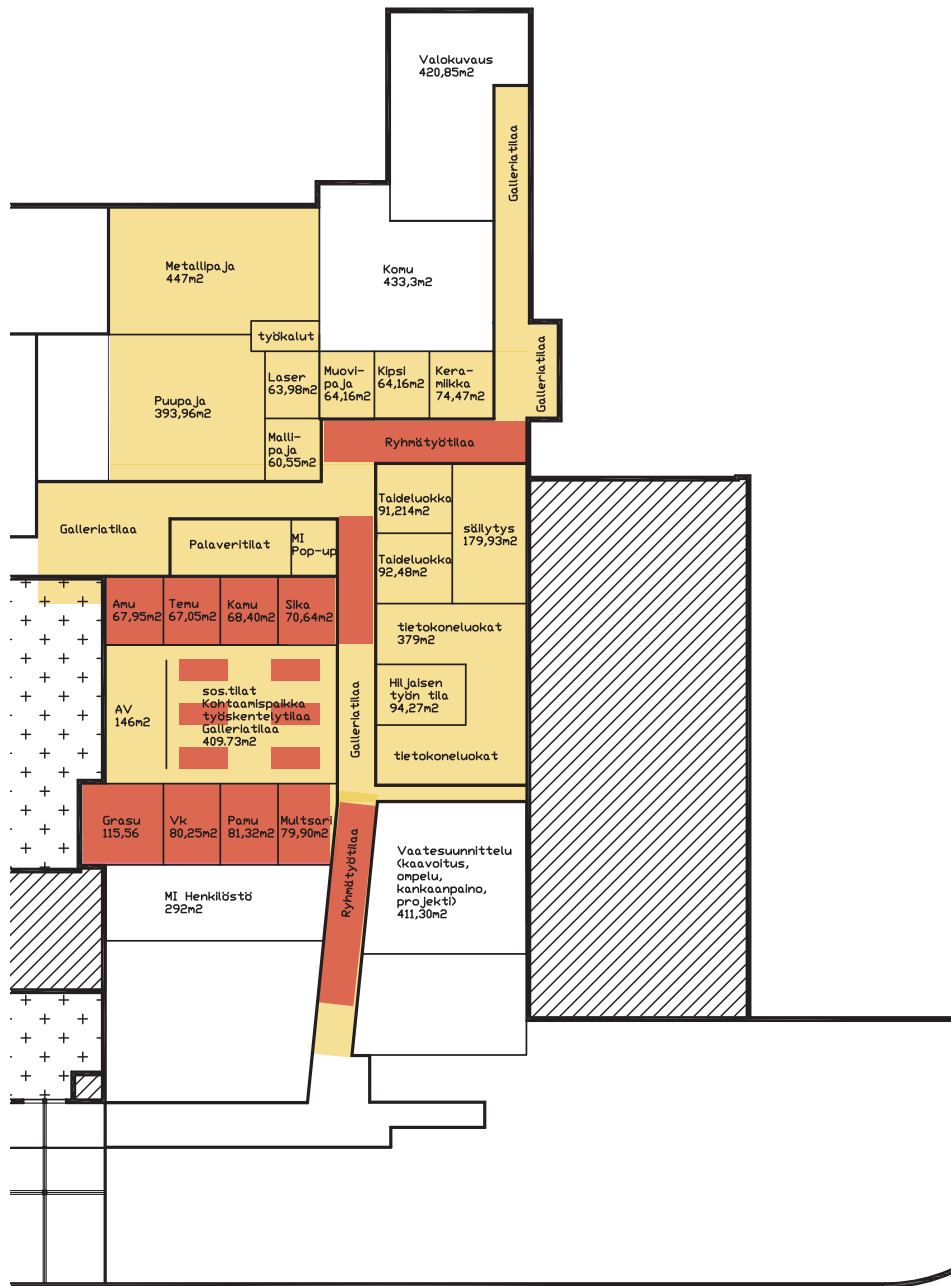

Kuva 33. Marika Ägren.

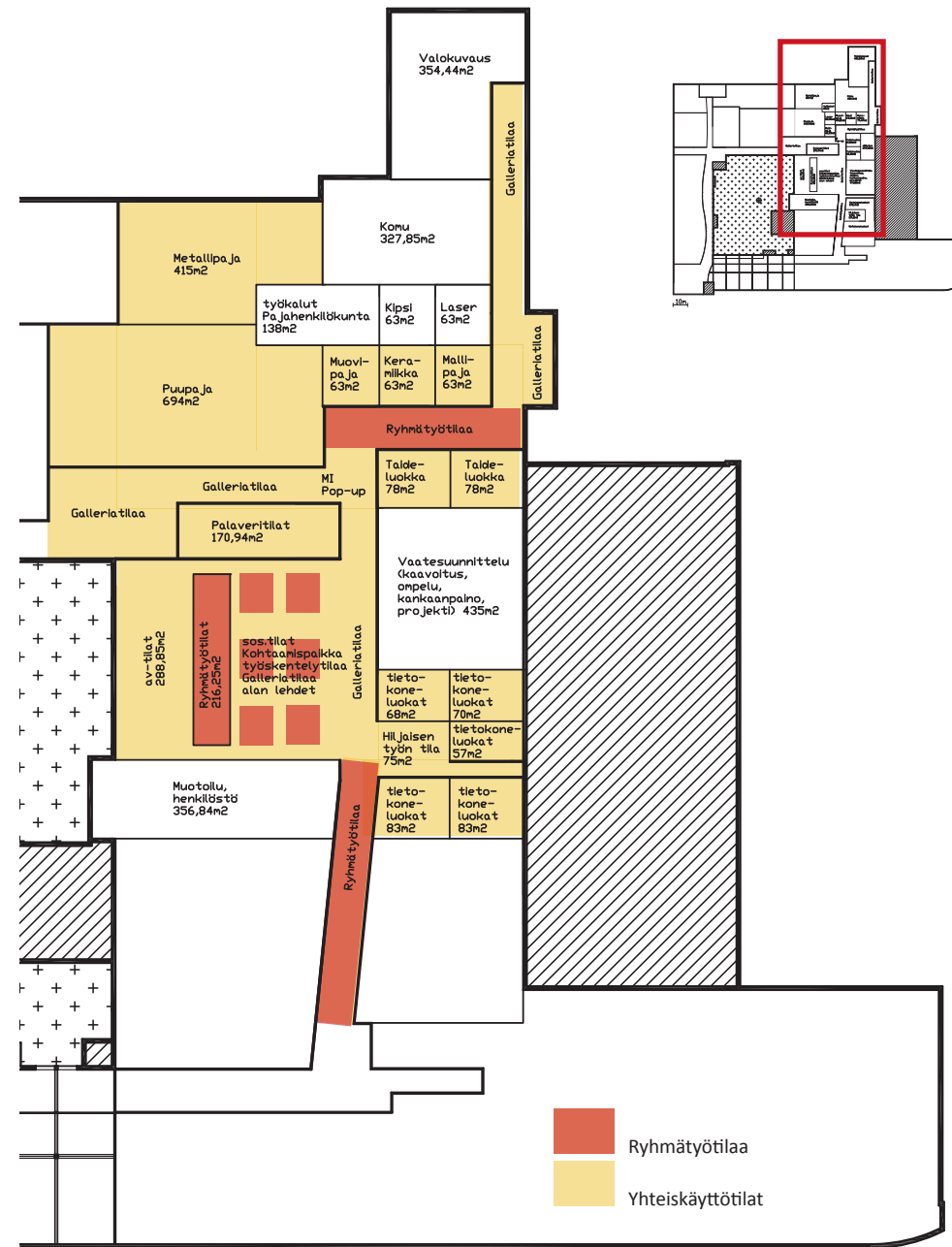
9.4 Ryhmätyöskentely, yhteiskäyttöisyys

Olennainen osa muotoilun ja viestinnän opiskelua on ryhmätyökeskeisyys. Näin ollen erilaisten ja eri kokoisten ryhmätyötilojen tarve on tärkeää. Osastoille tarkoitettujen omien tilojen käyttöön on suunnattava erilainen ryhmätyöhön. Näissä tiloissa tulee olla mahdollisuus niin koneella työskentelyyn kuin lentävään ajatteluun, suunnitteluun, piirtämiseen ja myös palaveriin. Ryhmätyötilat tulee olla kohdennettuja muotoilun opiskelulle, ja näin ollen rajata tilallisesti muotoilulle kuuluvia opiskelutiloja yhteiskampuksella. Avaamalla osastot muotoilun sisällä, edesautetaan verkostoitumista linjojen välillä. Näin ollen myös solidaarisuus ja luotto kanssa opiskelijoihin kasvaa. Kohtaamispaikan on tarkoitus toimia koko muotoilun yhteisenä oleskelutilana, jossa pystyy vaihtamaan kuulumisia oman osaston sisällä, mutta myös tutustua muiden linjojen opiskelijoihin.

Kaikki työskentelytilat tulee olla yhteiskäytössä. Yhteiskäyttöisyyttä kampuksella tulee tukea Muotoiluinstituutin sisällä, mutta myös koko kampuksella. Tilat tulee visuaalisesti ja välineistöllään tukea muotoilua, mutta tilojen avoimuudella ja sijoittelulla niistä voidaan saada helposti lähestyttäviä myös muille aloille. Kun muotoilun tilat ovat auki myös toisille, on niiden olemassaolo yhteiskampuksella perustellumpaa. Keskittämällä kampuksella muotoilun opiskelu, se tukee itsessään sitä, että muotoilun opiskelijat hakeutuvat samoille alueille.

Kuva 34. Marika Ägren.

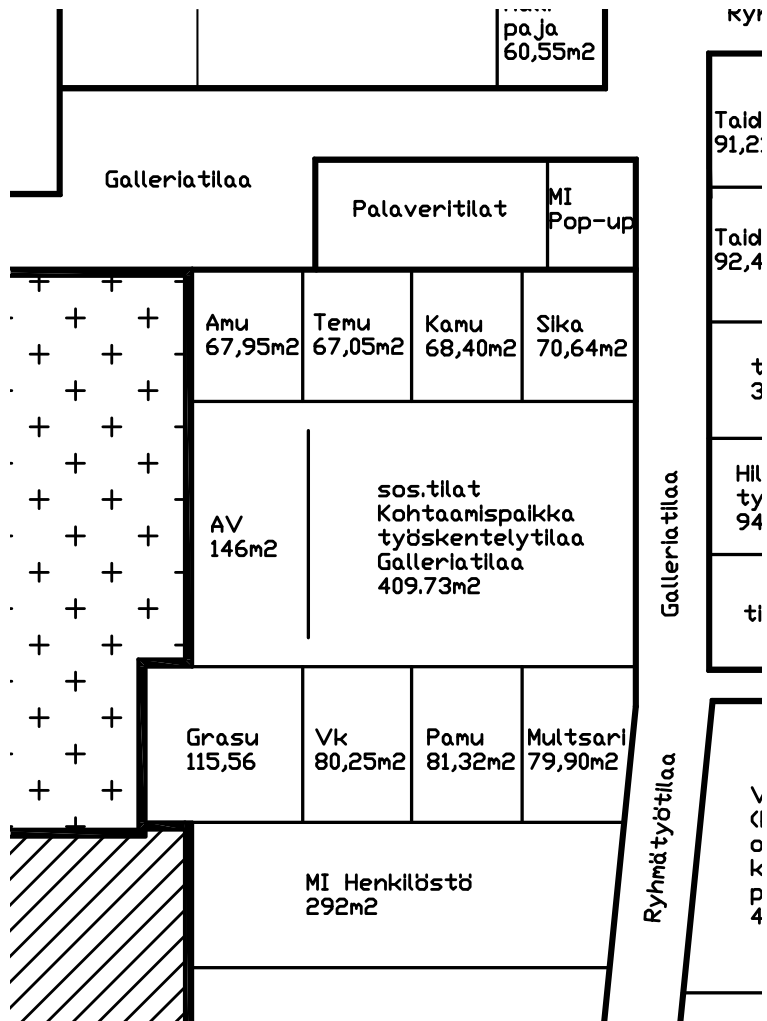
Kuva 35. Marika Ägren.

9.5 Profiloituminen ja identiteetti

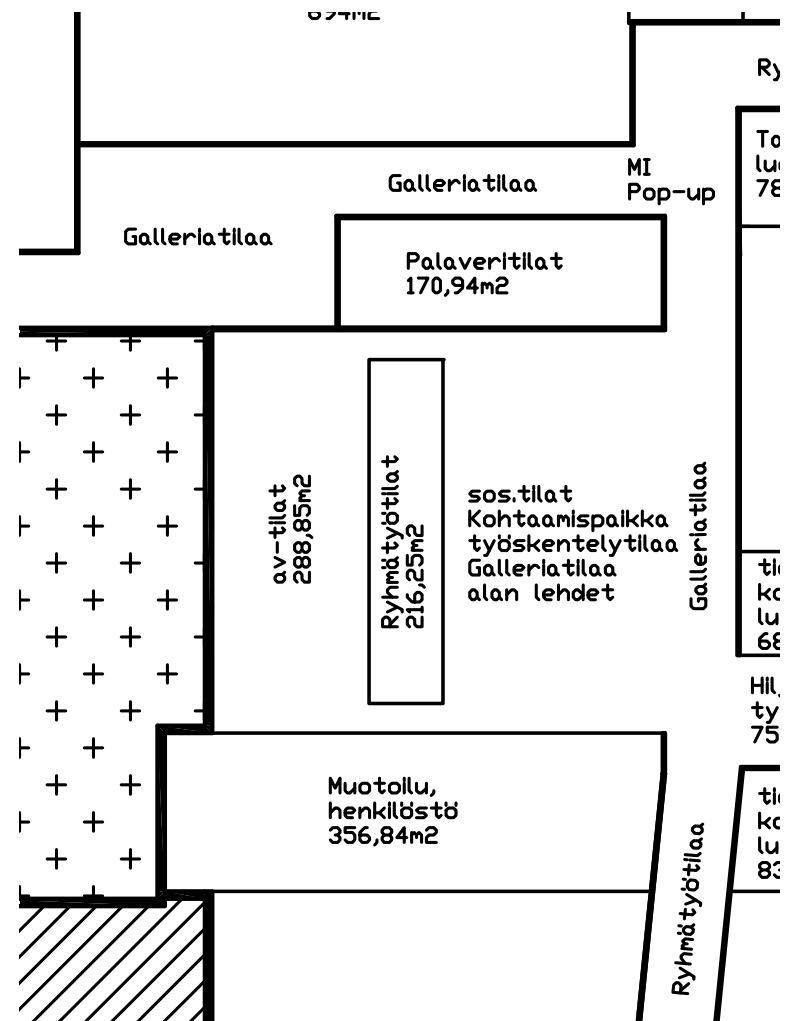
Suurin ammattillista identiteettiä tukeva tilallinen ratkaisu suunnitelmassa on Muotoiluinstituutin tilojen keskittäminen yhteen. Näin saman alan ihmiset liikkuvat pääosin samassa osassa kampusta ja tämä mahdollistaa alueen personoinnin galleriatiloilla, ryhmätyötiloilla, pop-up myymälöillä ja ympärillä olevilla tiloillaan. Muotoiluinstituutti kiteytyy kohtaamispaikkaan jossa kohtaavat alan opiskelijat sekä opettajat.

Kohtaamispaikassa identiteettiä tukevat tilassa olevat näyttelyt, prototyypit, visuaaliset ja tilalliset ratkaisut, yhteinen keittiötila, yhtenäiset työskentely- ja ryhmätyöpisteet sekä osastoille identifioidut tilat. Kun opettajat tietävät mistä löytää opiskelijat, se helpottaa heidän työskentelyään. Lisäksi suurin osa opiskelijoista kokee opettajat ennenkaikkea mentoreinaan sekä tulevaisuuden kollegoinaan, joten sosiaalitulojen yhdistäminen edesauttaa tätä tärkeää sidettä. Kohtaamispaikassa voisi visuaalisesti korostaa, että tässä on ”Muotoiluinstituutti”, korostamalla alueella muotoilua.

Kun eri linjat Muotoiluinstituutin sisällä avataan toisilleen, luo se rikkaamman verkoston sekä antaa ehkä uusia näkökulmia omaan suunnitteluun. Se tuo myös lähelle työelämää, sillä monialaiset muotoilu- ja suunnittelutoimisto ovat tätä päivää. Yhtenäistä ”Muotsikkaa” voidaan tukea yhteisessä kohtaamispaikassa järjestetyillä tapahtumilla, esimerkiksi perinteisillä joulumyyjäisillä.

Kuva 28. Marika Ägren.

Kuva 30. Marika Ägren.

9.6 Konseptin valinta

Esitellyistä konseptiehdotuksista ehdotus numero 4 on kaikista toimivin. Siinä ei ole liikaa neliöitä, se on joustava ja se täyttää Muotoiluinstituutin tarpeet erityistilojen ja ammatillisen identiteetin säilymisen suhteen.

Osastoille ei ole tarvetta suunnitella omia tiloja lukuunottamatta korumuotoilijoiden ja vaatesuunnittelijoiden erityistiloja.

Näiden tilojen lisäksi Muotoiluinstituutin opiskelijat hyödyntävät LAMK:n yleisiä tiloja kuten luentotilat, auditoriot, muut ryhmätyötilat, hiljaisen työn tilat, saniteettitilat sekä muut av- ja tietokonetyöskentelytilat.

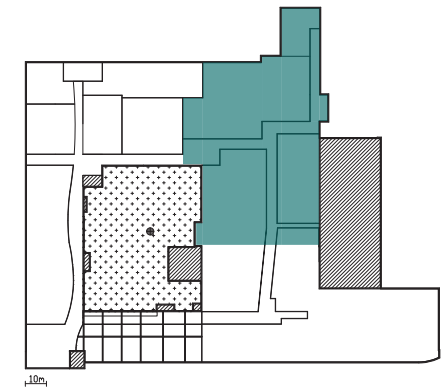
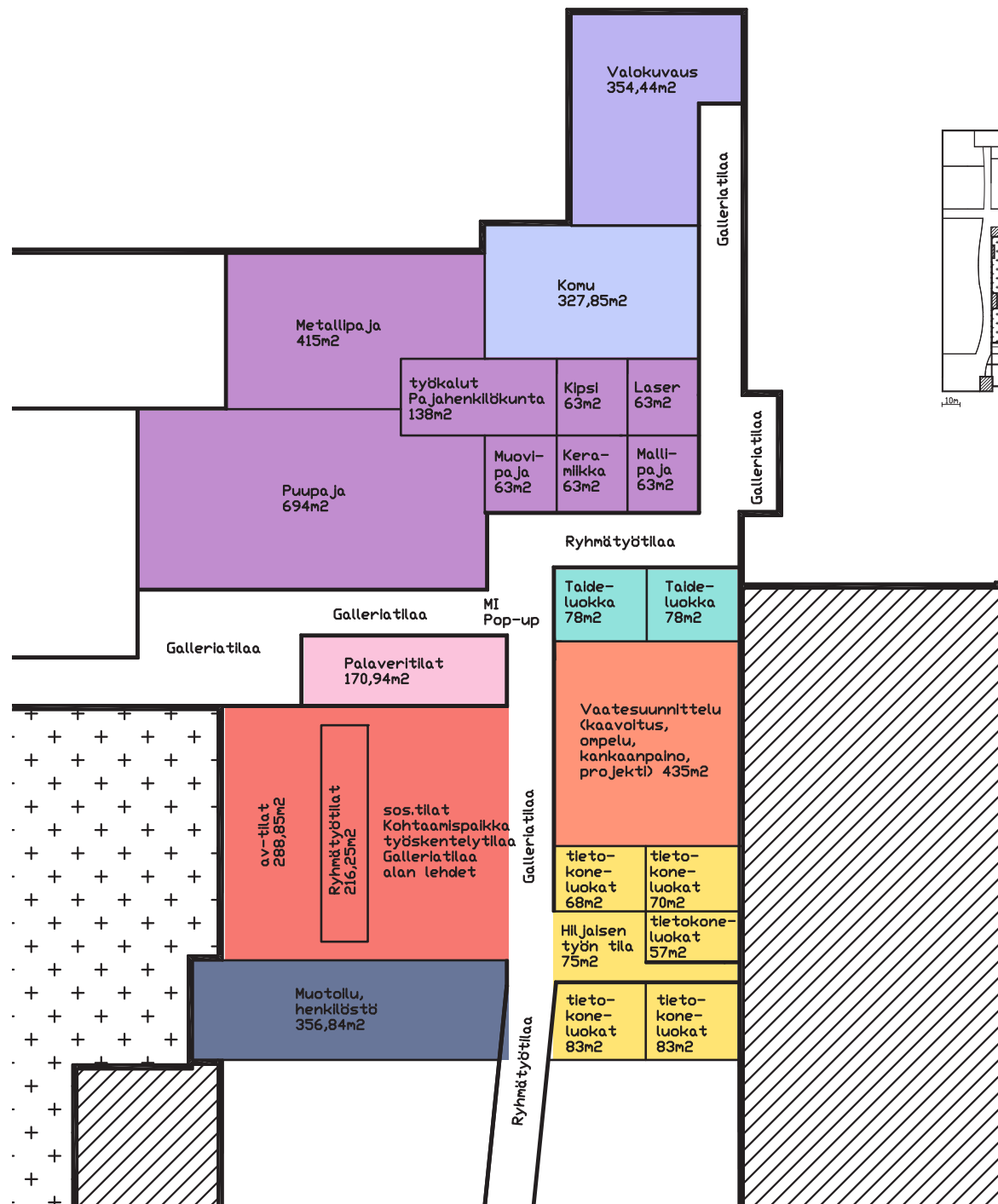
Kohtaamispaikka konseptissa on koko Muotoiluinstituutin keskiössä, ja muut alan koulutuksen tilat rakentuvat sen ympärille. Henkilöstö on sijoitettuna sinne missä alan koulutuskin tapahtuu, pajarilojen henkilökunta löytyy yhteisistä tiloista ja vastuuopettajat, lehtorit ja muu oppimiseen tarvittava henkilökunta jakaa tauko- ja sosiaalivilansa opiskelijoiden kanssa kohtaamispaikassa.

Identiteettiä tukevat tilojen sijoittelu, runsaat galleriatilat sekä mainittu kohtaamispaikka, joka kerää kaikki alan ihmiset samalle alueelle ja mahdollistaa tiloillaan myös yhteiset tapahtumat.

Koko Muotoiluinstituutti aukeaa muualle kampuksen oppimisympäristöön ja näin mahdollistaa myös muiden alojen kanssa ristipölyttymisen ja yhteiset monialaiset projektit säilyttäen kuitenkin alojen itsenäisyyden.

Tilat määräytyivät sijoittumaan osoitettuun osaan kampusta, koska puupajarilojen sijainti on lyöty lukkoon. Lisäksi käytävien malli tukee keskiöajattelua ja Muotoiluinstituutille pystyi näin luomaan oman "alueensa". Pelkällä LAMK:n ehdottamalla "avenue"-ajattelulla ei alan identiteettiä tueta, jos tilat sijaitsevat ympäri kampusta. Tämä johtaa siihen, että koulutustalot sulautuvat yhdeksi harmaaksi massaksi. Vaikka uudella kampuksella onkin tavoite "lamkilaisuus" ja yhtenäinen kampus, ei se tarkoita, että alojen tilat tulee sekoittaa keskenään.

- Pajatilat
- Studio
- Korumuotoilu
- Palaveri
- Henkilöstö
- Taideluokat
- Kohtaamispaikka
- Muoti- ja vaatesuunnittelu
- Tietokonehuoneet ja hiljainen työskentely

Kuva 24. Marika Ägren

Kuva 30. Marika Ägren.

10

10. TILAKONSEPTTI

10.1 Tilakonseptti

Suunnittelussa kiinnitetään huomiota eri tilojen tarpeisiin sekä niihin välitiloihin, jotka yhdistävät koko oppimisympäristön kokonaisuudeksi.

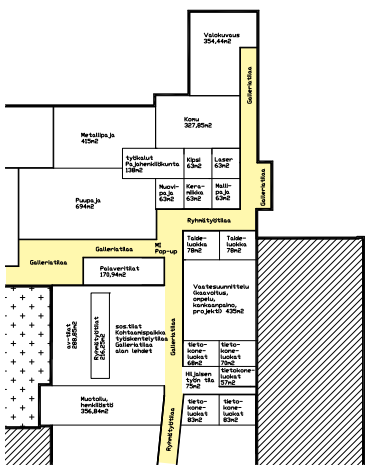
Tilojen toimintatarpeista riippuen, niissä on omat vaatimuksensa kaluste- ja materiaalivalinnoille, valaistukselle sekä akustiikalle.

Tilat sijoittuvat vanhaan tehdasrakennukseen, josta johtuen tilat ovat hyvin korkeita. Tämä tulee ottaa huomioon suunnittelussa, hyödyntämällä leveät käytävät sekä korkeat tilat erilaisilla tilallisilla ratkaisuilla. Lisäksi tilat ovat ilmeeltään avoimia ja yhteydessä toisiinsa, joten erilaiset tilarajaukset materiaalein, värein ja rakentein keräävät ne yhteen kokonaisuudeksi ja tekevät tiloista rytmikkäämpiä.

Edellä esitellyt tilakohtaiset tarvekartoitukset ovat esimerkkejä siitä kuinka tilan voisi ratkaista tulevalla kampuksella ja mitä tarpeita kyseisillä tiloilla on. Niiden on tarkoituksena toimia apuna varsinaisten erityistilojen suunnittelussa. Suunnitelman konseptin soveltamisosassa syvennyttään tarkemmin kohtaamispaikan suunnitelmaan.

	TOIMINTO	TAVOITE	TOTEUTUS
Käytävät	Läpikulku Työskentely Galleria Ohjaavuus	Hyvin rajatut alueet, avoimuus Neutraali yleisilme, toiminnot korostettuja Korkea tila ->hyvä akustointi	Tilan jakaminen kalusteryhmillä, lattiamateriaalilla, katon laskuilla. Paljon Ikkunapintaa
Pajatilat	Työskentely Ohjaus	Turvallinen, hyvin valaistu ja akustoitu Selkeä. Henkilökunta lähellä	Turvallisuus optimoitu Akustiikka huomioitu hyvä kohde ja yleisvalaistus Henkilökunnan työtilat
Pienryhmätyötilat	Ryhmätyö 6 -12hlö Tietokonetyöskentely Brainstorming	Persoonallisia, monikäyttöisiä, muunneltavia tiloja	Muunneltavia kalustekokonaisuuksia sekä tila tilassa ratkaisuja.
Palaveritilat	Presentaatiot Brainstorming Luennot Työskentely	Muunneltava tila, joka kalustein ja tilallisesti muokattavissa erilaisten ja erikokoisten työryhmien tarpeisiin. Hyvä akustiikka.	Yhdisteltävissä olevat tilat muuntuvilla seinäratkaisuilla. Yhdisteltävät ja muuntuvat kalusteratkaisut. Akustiikka!
Tietokone-luokat	Pitkäaikainen työ Keskittyminen Luennot	sekä pc- että mac luokkia hyvin valaistu ja hyvin akustoitu Hyvä ergonomia neutraali ympäristö	Kunnon työtuolit, säädeltävät pöydät. Muokattava kalustepohja Kohdevalaistus sekä hyvä yleisvalaistus. Neutraali ilme.
Hiljaisen työn tilat	Keskittymistä vaativa yksilökeskeinen työ	Rauhallinen Akustoitu Rajattu tila	Tila tilassa ratkaisu, jossa hyvä akustointi sekä kohdevalaistus. Antaa tunteen rauhassaolosta

	TOIMINTO	TAVOITE	TOTEUTUS	
Kohtaamis- paikka	Oleskelu Ryhmätyö Yksilötyö Galleria materiaalikirjasto	Keittiötilat Kohtaaminen Av-tilat materiaalikauppa Säilytys	Tila, joka koostuu monesta tilasta mutta nivoutuu yhdeksi isoksi kohtaamispaikaksi, joka mahdollistaa monenlaisen tekemisen. Muotoiluinstituutin tekeminen ja brändi näkyy tilassa. Kutsuva.	Tilojen avoimuus. Tila tilassa ratkaisut. Kalusteryhmät. Kohdennettua valaistusta. Kulun ohjaamista. Eri toiminnot rajattu omiin alueisiin. Muotoilu näkyy tilassa gallerioina, prototyyppeinä valmiina töinä. Akustiikka isossa ja korkeassa tilassa tärkeä. Pöytätilaa niin suunnitteluun kuin muullekin tekemiselle.
Henkilökunnan tilat	Yksilötyöskentely Palaveritilat Säilytys Oleskelu	Muunneltava, viihtyisä ja joustava tila, jossa säilytys, ergonomia ja valaistus huomioitu.	Erilaiset kalustesijoittelut ja ryhmät rajaavat tilaa. Erilliset palaveri- sekä säilytystilat. Monitilatoimistomainen. Kohdevalaistus ja yleisvalaistus tärkeät. Käyttäjä huomioitu.	
Valokuvausstudio	Erilaiset kuvausprojektit Kolmen eri kurssin yht. aikainen opetus	Toimiva ja tarpeenmukainen valokuvausstudio, joka ei kalpene nykyisen rinnalla.	Kaikki tarvittavat laitteet ja kalusteet tilassa. Tarkoituksenmukainen yleisvalaistus sekä akustointi.	
Muoti- ja vaatesuunnittelu	suunnittelu, kaavoitus, ompelu, kankaanpaino	Inspiroivat tilat, jotka avoimesti yhteydessä muuhun oppimisympäristöön. Hyvin valaistua ja ilmastoitu. Ergonomia.	Valoisat tilat, joissa esteetön kulku tilasta toiseen. Ergonomiset työtuolit ompelimoona. Joka tilassa huomioitu kohdevalaistus sekä yleisvalaistus. Tarpeeksi isoa pöytäpintaa.	
Korumuotoilu	Yksilötyöskentely säilytys Erikoispajat (mm. taonta, hopeointi, emali)	Rauhallinen Akustoitua Rajattu tila	Jokaisen työpisteessä työvalo ja ergonomia huomioitu. Pajatiloihin turvallisuussäädökset, (mm. etäisyydet, lattiamateriaalit, akustiikka) huomioitu. Riittävä yleisvalaistus.	
Taideluokat	Elävän mallin piirustus Erilaiset taideprojektit Piirustus, maalaus Luennot	Neutraali, mutta inspiroiva tila Hyvin valaistua (luonnonvalo) Muunneltava ja joustava tila	Ilmeeltään neutraalitala Muuntuvat kalusteratkaisut, esim. pöytäratkaisu joka muuntuu maalaustelineeksi.	

Kuva 37. Marika Ägren

Käytävät:

Käytävätilojen suunnittelussa tulee ottaa huomioon mitoitus. Niiden tulee olla riittävän väljät, jotta edestakainen kulkeminen tapahtuu vaivattomasti. Lisäksi tulevalla kampuksella suuret käytävät ovat myös poistumisteitä, joten niiden on täytettävä tämänkin kannalta tarvittavat rakennusmääräykset. (RT 96-10939, 17)

Käytävätilat tulee olla seinäpinnoilta neutraaleja, sillä niitä käytetään myös galleriatiloina. Käytäviin tuo väriä erilaiset kohtaamispaikat sekä ryhmätyökalustekokonaisuudet. Lisäksi elämää ja mielenkiintoa käytävälle tuovat tilat, jotka avautuvat käytävälle joko suoraan tai ikkunapinnan kautta. Lattiapinta käytävillä tulee olla luistamaton ja helposti puhtaana pidettävä, sekä väritykseltään sellainen missä lika ei heti näy. Akustiikkaan tulee ottaa kantaa suunnittelussa. Käytävät ovat korkeita tiloja ja niillä on paljon kulkua ja oleskelua, joten melutaso saattaa nousta korkeallekin. Tämä häiritsee niin käytävillä tapahtuvaa työskentelyä kuin yleistäkin olemista. Käytävillä valaistukseen tulee kiinnittää erityistä huomiota, sillä suurelta osin ne ovat vain keinovalolla valaistavissa. Valaistus ei saa olla liian häikäisevä, sen tulee olla riittävä sekä mahdollistaa galleriatilojen kohdevalaistus.

Kuva 38. Marika Ägren

Kuva 39. Marika Ägren

Kuva 40. Marika Ägren

Keramiikkapaja, Gerrit Rietveld Academie

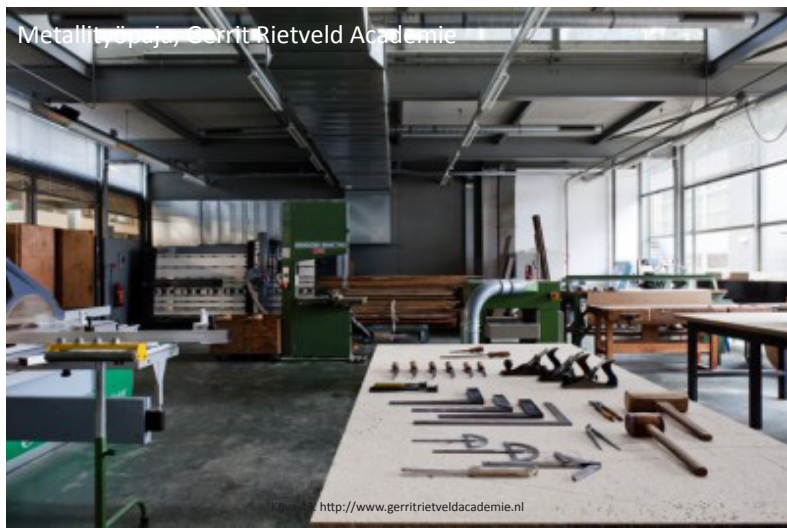
Kuva 41. <http://www.gerritrietveldacademie.nl>

Puutyöpaja, Gerrit Rietveld Academie

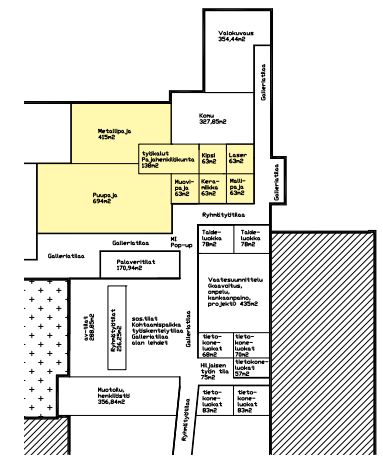

Kuva 42. <http://www.gerritrietveld.nl>

Metallityöpaja, Gerrit Rietveld Academie

<http://www.gerritrietveldacademie.nl>

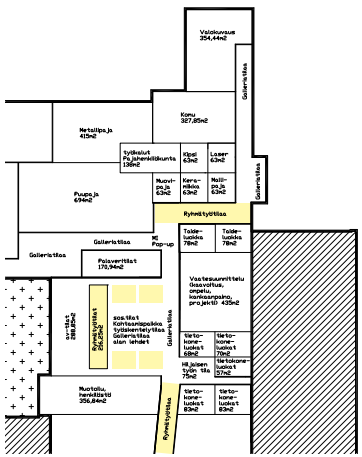

Kuva 44. Mariika Ågren

Pajatilat:

Pajatiloissa tulee olla hyvin liikkumatilaa ja turvallisuusetäisyydet eri koneiden ympärillä huomioitu. Pajoilla lattia tulee olla mahdollisimman kitkainen, jotta se vähentää onnettomuusriskejä. Akustiikkaan tulee kiinnittää erityishuomiota. Lisäksi yleisvalaistuksen tulee olla hyvä ja kohdevalaistus huomioitu tarpeen mukaan.

Pajatiloissa on käytetty referenssi kohteena Gerrit Rietveld Academien tiloja. Nämä tilat tukevat visuaalisesti tehdasympäristöä, johon tuleva kampuskin sijoittuu. Lisäksi tiloista välittyy haluttu tunnelma. Pajojen visuaalinen ilme mukailee myöhemmin esiteltä tilojen yleisilmettä, joka pohjaa paljon tehdasympäristöön.

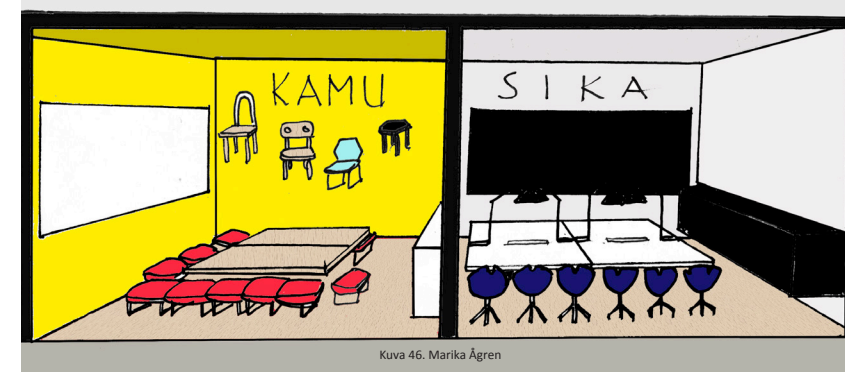
Kuva 45. Marika Ägren

Pienryhmätötilat:

Ryhmätyötiloilla luodaan ilmettä ja kontrastia muiden tilojen yleisilmeeseen. Niillä myös rajataan tiloja, esimerkiksi käytäviä. Kalusteryhmillä voidaan näin akustoida isoja tiloja. Ryhmätyötiloilla voidaan myös leikkimielisesti tukea osastojen omaa kulttuuria ja ammatti-identiteettiä, säilyttäen kuitenkin tilojen yhteiskäyttöisyyden.

Pienryhmätyötilassa tulee olla mahdollisuus palaveriin, pöytä- ja seinätilaa piirtämiselle ja suunnittelulle, mahdollinen projektori, tarvikkeita post-it lapuista tusseihin ja istumatilaa vähintään 12 henkilölle (vrt. yhden vuosikurssin ryhmäkoko). Tilan tulee mahdollistaa brainstorming sen kaikessa laajuudessa. Mahdollisuuksien mukaan tällaiset pienryhmätilat tulisi pystyä yhdistämään, jolloin se mahdollistaisi myös ryhmäkohtaisen luennon pitämisen.

Kalustekokonaisuuteen rajoittuva pienryhmätyötila tulee mahdollistaa ainakin kuuden henkilön työskentely (ajatellaan, että ryhmä jakautuu kahteen) ja sen tulee sisältää äänensuojaus, sähköpistoke kannettavalle tietokoneelle ja pöytä, joka suhteessa istuimeen on työskentelyn kannalta oikealla korkeudella. Näin ollen myös pieni pöytäryhmä voi toimia avoimena pienryhmätyötilana.

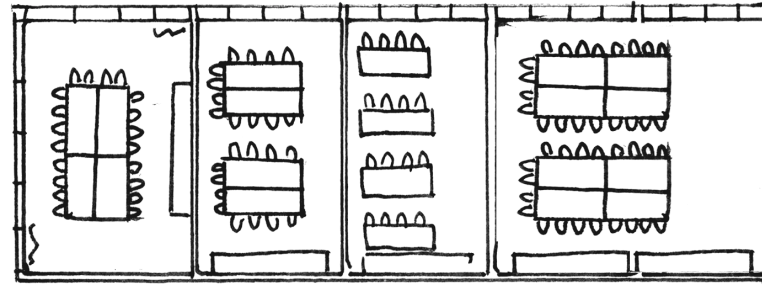
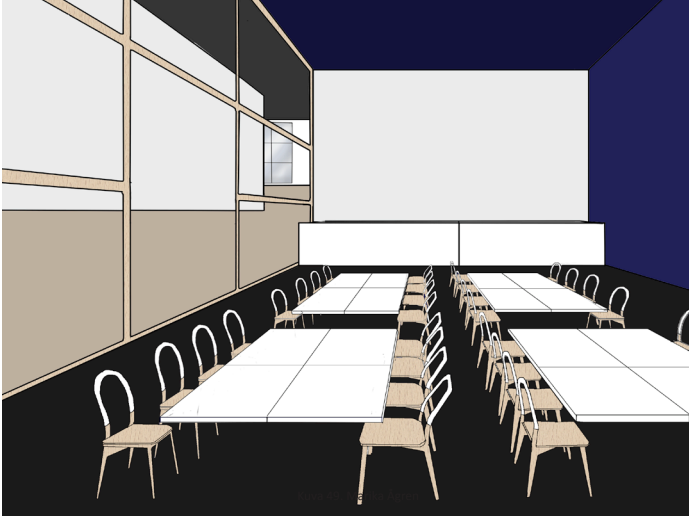
Kuva 46. Marika Ägren

Kuva 47. <https://fi.pinterest.com>

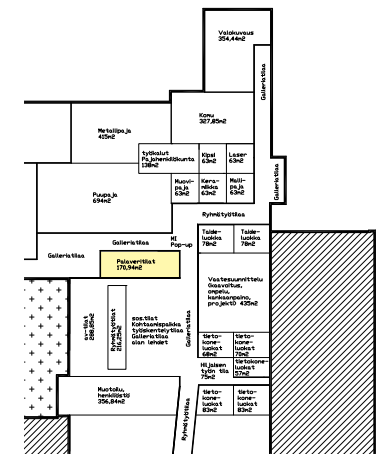

Kuva 48. <https://s-media-cache-ak0.pinnimg.com>

Kuva 52. Marika Ägren

Siirrettävillä seinäratkaisuilla palaveri tilat voi muokata vaaditun kokoisiksi. Lisäksi muuntuvilla kalusteilla voidaan luoda erilaisiin tilanteisiin sopivia kalusteryhmiä.

Kuva 53. Marika Ägren

Kuva 50. Marika Ägren

Muuto, Copenhagen office

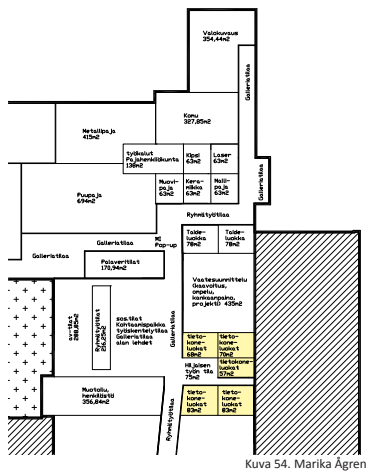
Kuva 51. <https://fi.pinterest.com>

Palaveritilat:

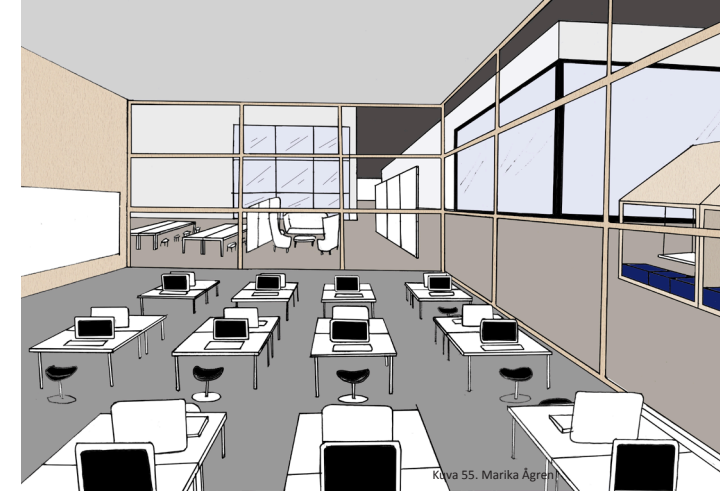
Palaveritilojen tulee olla yleisilmeeseen sopivia, edustustiloja, joissa pidetään opinnäytetyöseminaareja, suunnittelupresentaatioita sekä palavereja. Yritysyhteistyöprojektien asiakkaat tavataan näissä tiloissa.

Tilasta tulee löytyä istumatilaa vähintään 15 henkilölle. (yhden vuosikurssin opiskelija ryhmä, vastuuopettaja + kaksi asiakasta). Lisäksi, jotta tila mahdollistaisi myös ryhmätyöskentelyn, tulee pöytien olla muunneltavissa erilaisiin kokoonpanoihin.

Tilan valaistus tulee olla himmennettävissä, jotta presentaatioiden esittäminen videotykiltä on mahdollista. Tilan näkyvyys myös tulee olla suljettavissa, jotta se mahdollistaa myös yrityssalaisuuksien alaiset projektit.

Kuva 54. Marika Ägren

Kuva 55. Marika Ägren

Kuva 56. <http://officesnapshots.com>

officesnapshots.com

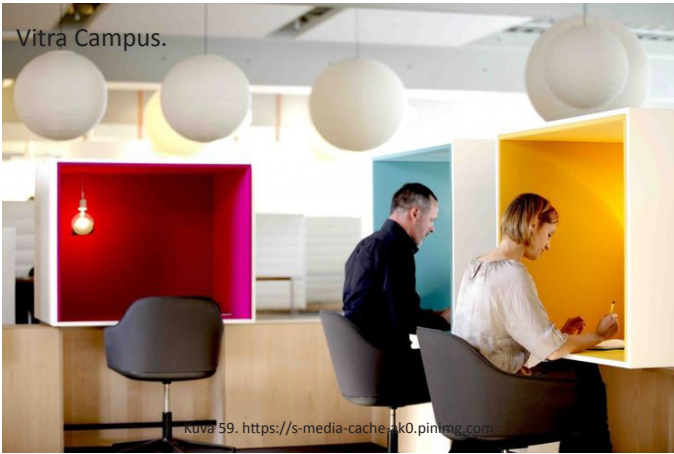
Tietokone luokat:

Tietokone luokissa työskentely on yleensä pitkäaikaista, näin ollen ilmanvaihtoon ja ergonomiaan tulee kiinnittää huomiota. Lisäksi työ saattaa vaatia keskittymistä, joten hyvä akustiikka on myös tärkeä. Tietokoneen ympärillä tulee olla pöytätilaa, sillä työskentely leviää skissipaperien ja muiden muodossa ympäri pöytää. Luokat tulee jakaa pc- ja mac- luokkiin. Valaistus on huomioitava, jotta näyttöjen valo ei rasita silmiä pitkäaikaisessa työskentelyssä, tämä tapahtuu niin hyvällä yleisvalolla, kuin pöytäkohtaisilla kohdevaloilla.

Visuaaliselta ilmeeltään tietokone luokat ovat neutraaleja ja vähä ärsykeisiä, jotta ne tarjoavat viihtyisän ja keskittymistä tukevan työympäristön.

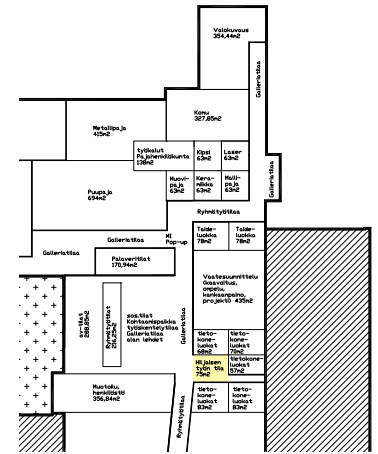
Kuva 58. <http://officesnapshots.com>

Kuva 59. <https://s-media-cache-lko.pinnac.com>

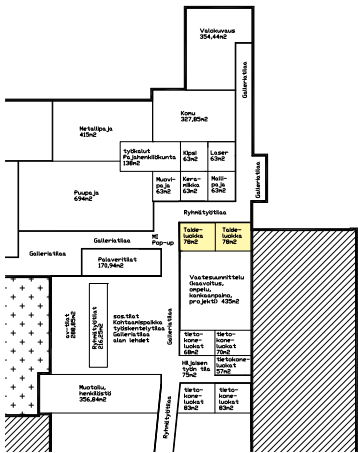
Kuva 60. <http://officesnapshots.com>

Kuva 61. Marika Ägren

Hiljaisen työn tilat:

Hiljaisen työn tilat ovat rauhallisia tiloja, niin visuaaliselta ilmeeltään kuin äänimaailmaltaankin. Ne toimivat puskurivyöhykkeenä käytävöiden ja tietokonetilojen välillä. Hiljaisen työn tilaa käytännössä on myös tietokoneluokat, mutta hiljainen tila mahdollistaa työskentelyn rauhassa oman laitteiston ja materiaalin kanssa. Näin ollen hiljaisen työn tilassa tulee ottaa huomioon ergonomia ja akustiikka sekä materiaali- ja värivalinnat joilla voidaan tilan olemusta tukea. Hiljaisen työn tila erotetaan seinäkkeillä, sermeillä tai muulla tavalla yleisestä tilasta. Hiljaisen työn tila on avoinna myös muiden alojen opiskelijoille. Tässä tilassa tulee olla mahdollisuus niin yksilölliseen hiljaiseen työskentelyyn kuin myös kahdenkeskisille palaverille, esimerkiksi palautekeskustelut, opinnäytetyönohjaukset jne.

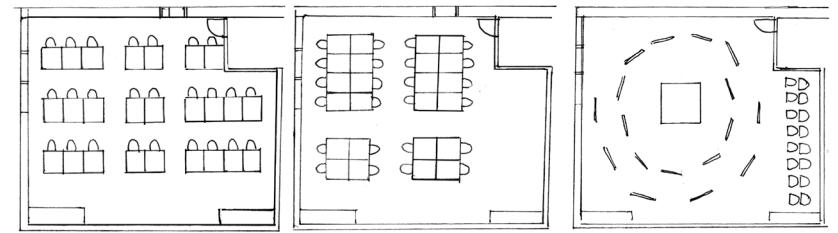
Kuva 71. Marika Ägren

Taideopetusluokat:

Taideopetusluokan vetoisuus tulee olla kaksi kertaa vuosikurssin koko, sillä yleensä taideopetus järjestetään sekaryhmissä, esimerkiksi kaikki kalustemuotoilun ja sisustusarkkitehtuurin 2. vuosikurssin opiskelijat.

Taideopetusluokat ovat ilmeeltään neutraaleja, mielellään valkoisia, sillä ne eivät saa häiritä luovaa prosessia. Lisäksi tilojen tulee olla hyvin valaistuja, mielellään hyödyntäen luonnonvaloa.

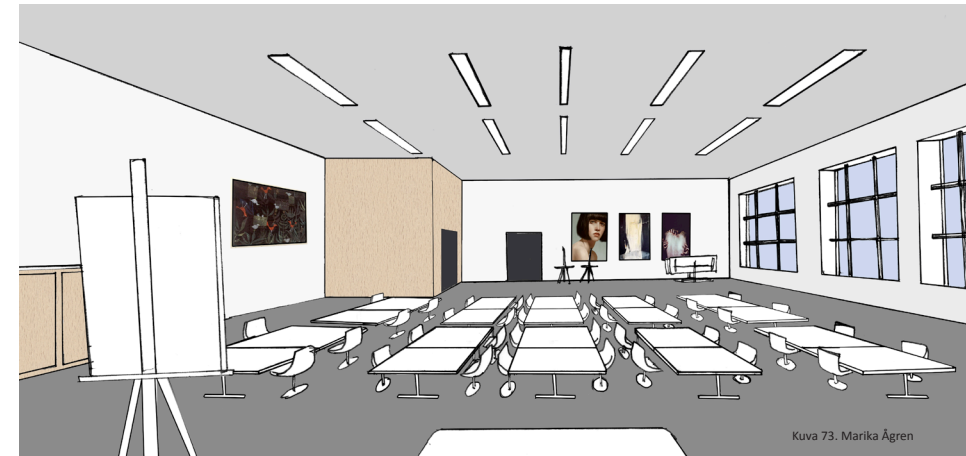
Luokassa tulee olla isot pöydät piirtämiseen, mutta luokkatila tulee olla helposti muunneltavissa niin, että se mahdollistaa elävän mallin piirtämisen. Tämä tarkoittaa pöytien kasaamisen ja siirtämisen pois, jotta maalaus/piirustustelineille tulee tilaa. Lisäksi taideaineluokissa tarvitaan valopöytiä, jotka ovat avuksi käsinpiirtämisessä ja suunnittelussa. Tulevalla kampuksella huoneenkorkeus on 4m, voisiko tätä hyödyntää?

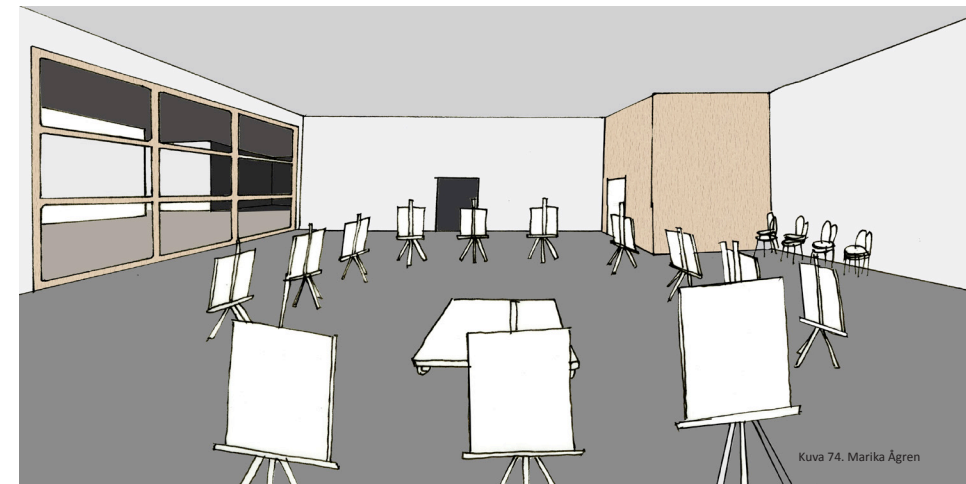
Kuva 72. Marika Ägren

Pohjissa esitelty kolme vaihtoehtoa miten muuntuvalalla kalustuksella voidaan tila järjestellä tarpeen mukaan luentotilaksi, piirustus/työskentelytilaksi sekä elävänmallin piirustustilaksi.

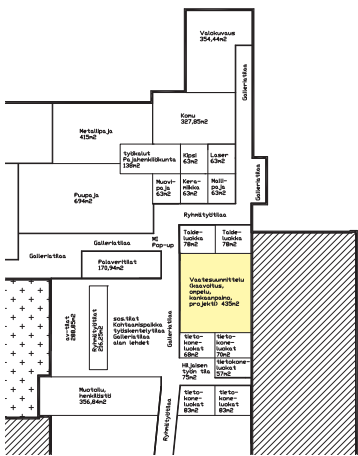
Esimerkiksi pöydät voisivat olla sellaisia, että ne voi muuttaa tarpeen mukaan maalaustelineiksi. Näin ollen tilassa ei tarvitsisi säilöä monenkaltaisia kalusteita.

Kuva 73. Marika Ägren

Kuva 74. Marika Ägren

Kuva 81. Marika Ågren

Kuva 82. <http://static.dezeen.com/>

Kuva 83. <http://www.gerritrietveldacademie.nl>

Vaatesuunnittelun osasto:

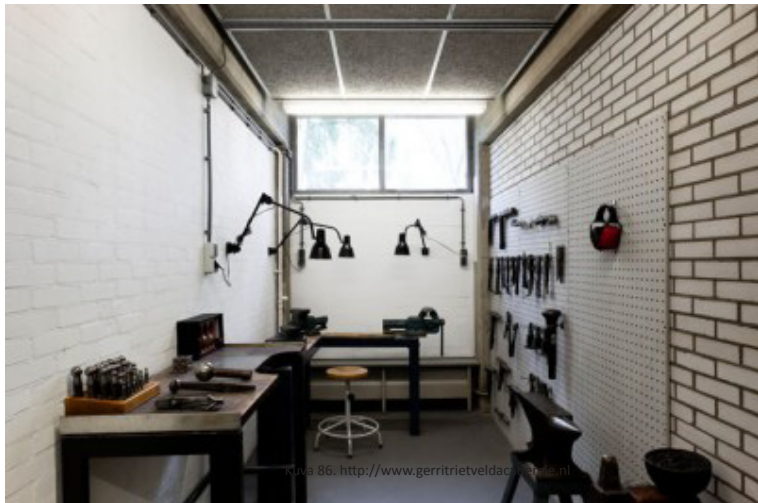
Kaavoitusluokassa tulee olla runsaasti isoa pöytätilaa ja sen on hyvä olla valoisa, mielellään luonnonvaloa. Ompeluluokassa työskentely saattaa olla pitkäkestoista joten tilassa tulee olla hyvä ergonomia, pöytien ympärillä tarpeeksi tilaa sekä hyvä ilmasto. Kankaanpainoluokassa tulee olla ennen kaikkea hyvä ilmasto, mahdollisuus vesipisteeseen ja lisäksi runsaasti pöytätilaa. Vaatesuunnittelun osaston ilmeen tulee olla neutraali, mutta myös inspiroiva. Muoti- ja vaatesuunnittelu tulee näkyä tiloissa mm. mallitöinä, inspiraatiokuvina ja näyttelyinä. Vaatesuunnittelunosaston on hyvä olla suorassa yhteydessä kohtauspaikkaan.

www.gerritrietveldacademie.nl

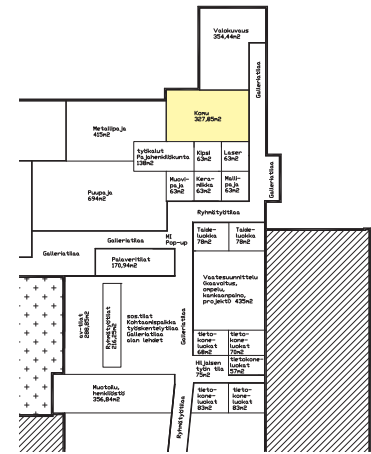
Kuva 85. <http://www.gerritrietveldacademie.nl>

Kuva 86. <http://www.gerritrietveldacademie.nl>

Kuva 87. <http://www.gerritrietveldacademie.nl>

Kuva 88. Marika Ägren

Korumuotoilun osasto:

Korumuotoilun osaston suunnittelussa tulee ottaa huomioon esteetön kulku tilasta tilaan, lisäksi kulku opettajien huoneeseen, joka on yhdistetty pajatilojen henkilökunnan tiloihin. Tarvittavia pajatiloja ovat taonta, valu, hionta, pesu, emali ja hopeointi. Yksintyöskentelyn pisteissä tulee ottaa huomioon riittävä työtila, kohdevalaistus sekä työergonomia.

Kaikissa tiloissa lattiamateriaalin tulee olla kitkainen, varsinkin pajatiloissa. Tämä estää liukastumisen tiloissa, joissa käytetään mm.happoja.

Yleisvalaistus tulee olla riittävä ja ilmanvaihto tehokas. Lisäksi tiloissa, jossa tapahtuu taontaa, tulee hyvä akustiikka ottaa huomioon. Värimaailmaltaan ja yleisilmeeltään korupuolen tilat ovat neutraaleja. Valmiita töitä ja plansseja on tuotu tilaan näytille, inspiraation sekä ammatillisen identiteetin tueksi.

10.2 Visuaalinen identiteetti

Yleisilmeen tulee olla aikaa kestävä ja neutraali. Muotoilu tulee kuitenkin näkyä myös materiaali-, kaluste-, ja värivalinnoissa. Tilan suunnittelussa tulee hyödyntää mahdollisimman paljon suomalaista muotoilua, näin tilat tukevat osaltaan muotoilijan ammatillista identiteettiä, mutta ilmentävät myös ulkopuoliselle kävijälle kainostelematta oppimisympäristön käyttäjäkuntaa.

Koska tuleva suurkampus sijoittuu vanhoihin tehdastiloihin, tämän korostaminen myös uuden oppimisympäristön tilasuunnittelussa on luontevaa. Tehdasympäristöä piristetään luonnonmateriaaleilla, kuten puulla sekä tehosteväreillä. Näillä muun muassa visuaalisesti madalletaan korkeita tiloja, korostetaan rakenteita, nostetaan eri kalusteryhmiä esille, rajataan tiloja sekä tehdään opiskeluympäristöstä inhimillinen, inspiroiva sekä persoonallinen.

Vihreyteen tulee kiinnittää huomiota tulevilla kampuksella, sillä luonnon vaikutus luovaan prosessiin on merkittävä. Näin ollen erilaiset viherkasvit ja viherseinät ovat osana tilan suunnittelua.

Yleistilojen värit on neutraali, sillä niiden tulee sopia muuhun oppimisympäristöön, johon sijoittuu neljä toisistaan erilaista koulutusala. Kuitenkin muotoilu näkyy Muotoiluinstituutin alueella kaluste- ja värivalinnoissa. Käytävien lisäksi yleisilmettä noudattavat muotoilun erityistiloista tietokonehuoneet, taideopetusluokat, pajatilat sekä valokuvausstudio. Näiden tilojen työskentely vaatii neutraalin ympäristön,

mutta kuitenkin näissä tiloissa tekeminen personoi ne muotoilun tiloiksi. Yleistilojen inspiraatio-aiheet ovat särmikäs, rauhallinen, avoin, kontrasti, ilmava, valoisa, mielenkiintoinen ja abstrakti.

Muotoilun omat tilat personoidaan Muotoiluinstituutille. Kohtaamispaikka suunnitellaan korostetusti koko oppimisympäristön Muotoilun keitaaksi, jolle muotoiluopiskelijat- ja henkilökunta vaeltavat etsimään ja löytämään kaltaista. Muiden erityistilojen ja kohtaamispaikan visuaalisen ilmeen inspiraatio-aiheet ovat leikkisyys, kontrasti, luonto, muoto ja vastamuoto, valoisuus, avoimuus, muotoilu, selkeys, vaikuttavuus ja yllättävyys.

Värimaailma saa inspiraation Bauhausin koulukunnan visuaalisesta maailmasta. Päävärit löytyvät murrettuina yksityiskohtina tehdasmaisesta ympäristöstä, jossa korostetaan eri arkkitehtonisia muotoja ja yksityiskohtia. Musta, valkoinen, harmaa ja vaalea puu sitoutuvat näiden kanssa hallituksi kokonaisuudeksi. Näin muodostuu tila, joka henkii myös vanhaa muotoilun maailmaa. Tätä ilmettä päivittämällä ja tämän päivän muotoilulla täydentämällä saadaan aikaan tila, jonka kohderyhmä ei jää arvailun varaan.

Kuva 89. <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com>

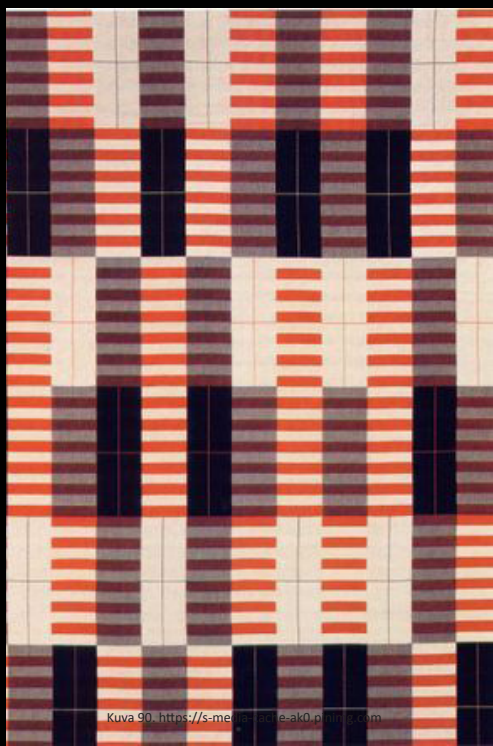
Kuva 91. <https://fi.pinterest.com>

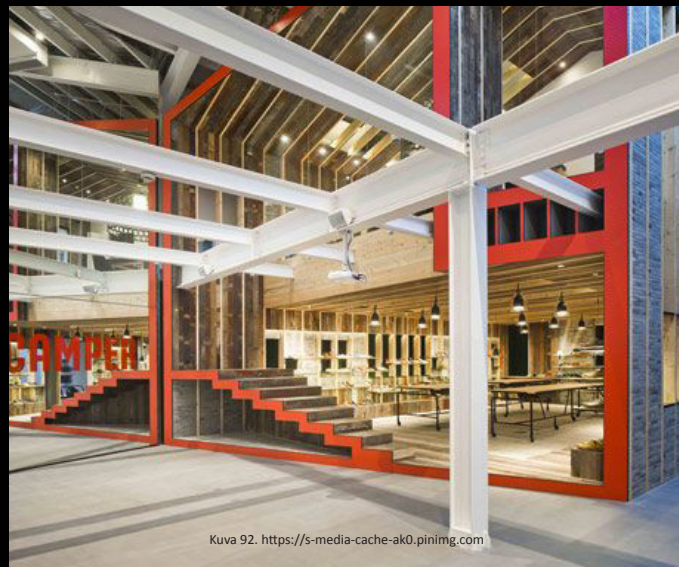
Kuva 93. <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com>

Kuva 96. <https://fi.pinterest.com>

Kuva 90. <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com>

Kuva 92. <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com>

Kuva 94. <https://fi.pinterest.com>

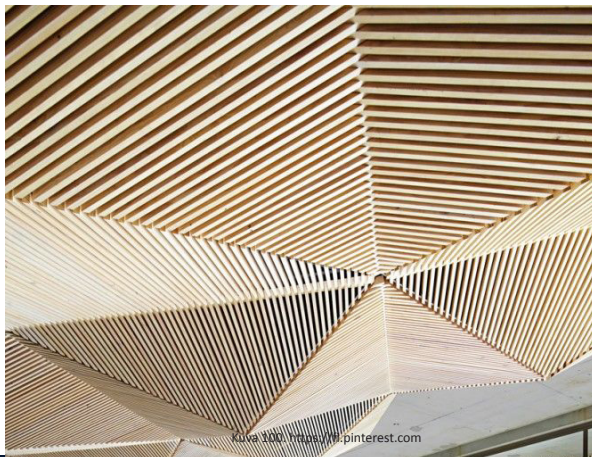

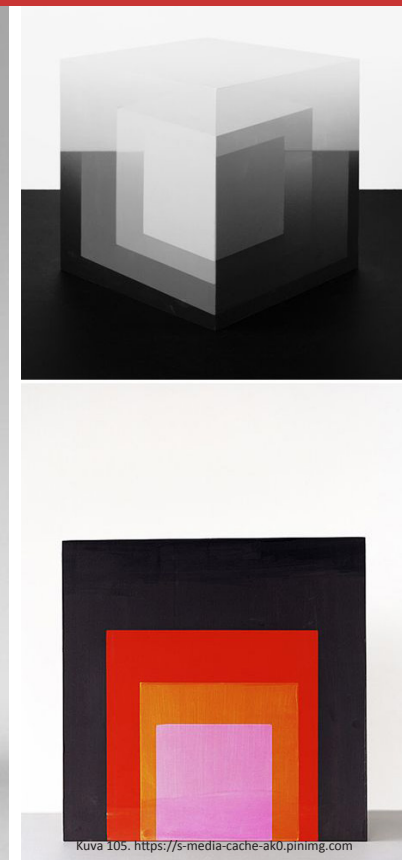
Kuva 97. <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com>

Kuva 95. <http://1.bp.blogspot.com>

Muotoilun tilojen moodboard

11

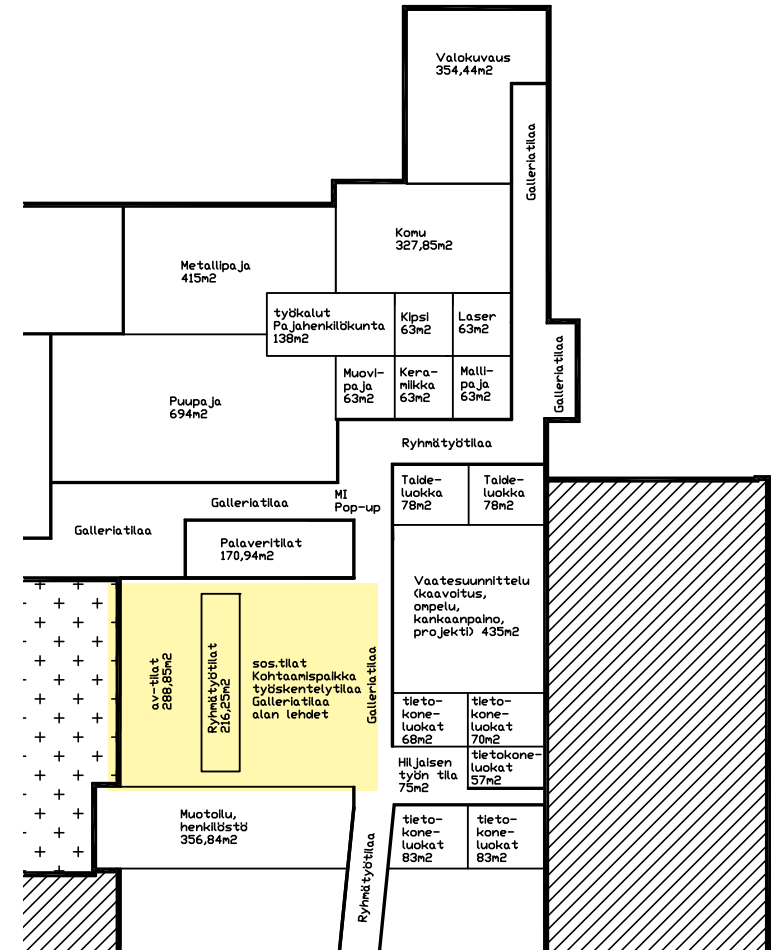
11. KONSEPTIN SOVELTAMINEN

11.1 Tilajärjestelyt

Konseptin soveltamisvaiheessa syvennyn kohtaamispaikkaan ja siihen miten tilassa tuetaan osastojen omaa identiteettiä muotilun alan identiteetin ohella. Suunnittelun lähtökohtana on muotoilun keidas, joka kokoaa ympärillä tapahtuvan tekemisen yhteen. Kohtaamispaikalla on kokoa 850m².

Tutkin soveltamisvaiheessa eri toimintojen sijoittelua kohtaamispaikan sisällä ja sitä miten isosta tilasta saadaan rytmitetty ja hallittu kokonaisuus. Kohtaamispaikassa korostan muotoilua, joka tukee ammatti-identiteetin säilymistä.

Viereisessä kaaviossa on esitetty kohtaamispaikkaan sijoitettavat toiminnot, sekä niiden tilalliset tarpeet.

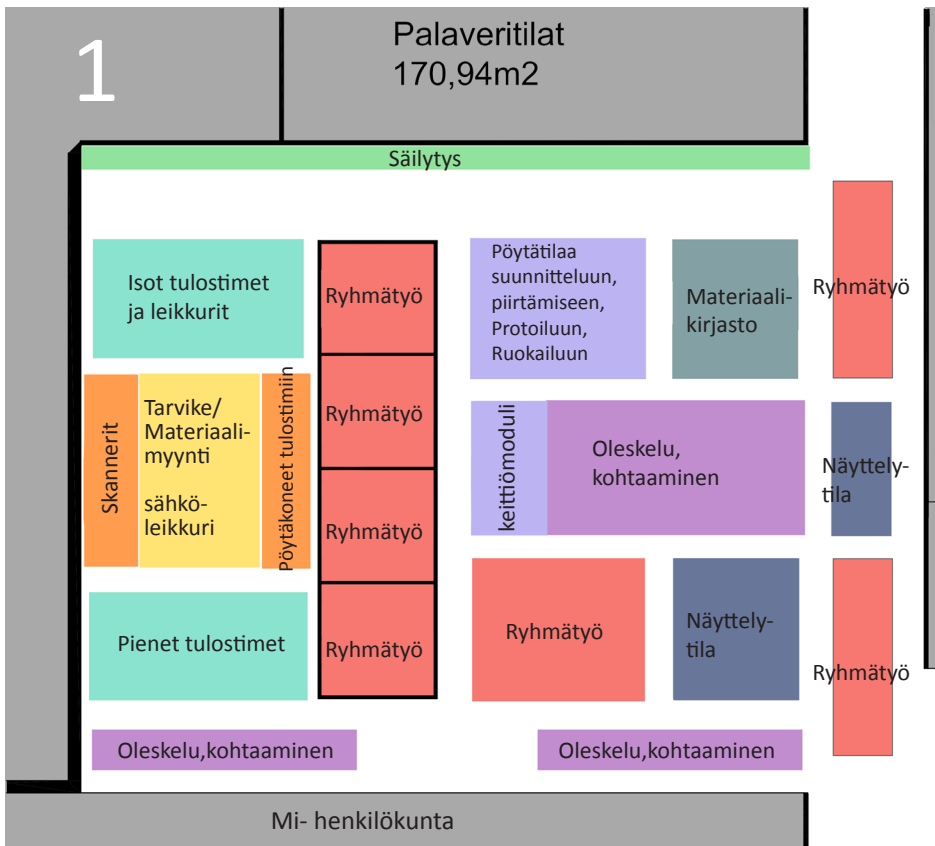

Kuva 62. Marika Ägren

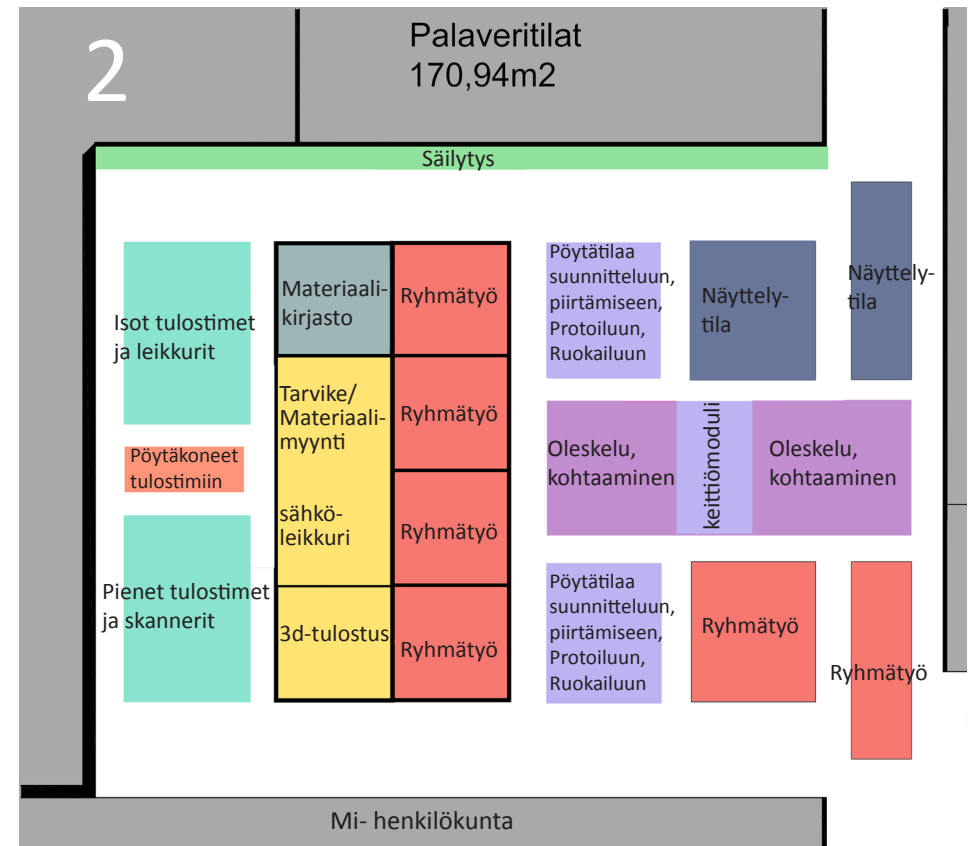
KOHTAAMISPAIKKA, TARVEKARTOITUS

	TOIMINTO	TAVOITE	TOTEUTUS
Kohtaaminen	Alue tai kalusteryhmä, johon ihmiset voivat istahtaa keskenään vaihtamaan ajatuksia ja oleskelemaan. Rento ilmapiiri.	Yleiseen oleskeluun kutsuvia alueita, jotka tuovat yhteen eri linjojen opiskelijoita. Inspiroiva ympäristö sekä mukavat ja kutsuvat kalusteet.	Sohvaryhmiä ja istuinryhmiä, istuin- ja oleskelualueita esim. porrastettuja istuinalueita.
Av-tilat	Skannaus, Isot printterit, pienet printterit, materiaalikauppa, leikkurit, pöytätilaa, 3d tulostin.	Helppokulkuinen ja käyttöinen tila, joka on rajattu eri toimintoihin.	Kohtaamispaikan yhteyteen rajattu tila, jossa tarvittavat toiminnot, sekä tila tilassa ratkaisu materiaalikaupalle.
Säilytys	Säilytystilaa tarvikkeille ja materiaaleille.	Piensäilytys alan opiskelijoille, joka on helposti saavutettavissa.	Kohtaamispaikan yhteyteen siirrettävä moduli, jossa lukittavat säilytystilat alan opiskelijoille
Ryhmätyö	12hlö oppimiseen ja 6hlö oppimiseen.	Kalusteryhmät pienempään ryhmätyöhön ja suljetumpi tuila isommalle ryhmätyölle.	Pöytäryhmä, jossa mahdollisuus ottaa sähkö omaan koneeseen. Mukavat tuolit sekä isosti pöytätilaa. Suljetuissa tilassa whiteboard ja säilytyskaluste, jossa materiaalia suunnitteluun.
Yksilötyö	Piirtäminen, suunnittelu, tietokonetyöskentely, lukeminen	Mukava kalusteryhmä lukemiseen sekä ergonomista opiskelutilaa piirtämiselle sekä tietokonetyöskentelylle	Pöytäpintalaa työskentelylle, josta mahdollisuus myös ottaa sähkö omaan tietokoneeseen. Lisäksi pieni lehtikirjasto, jossa myös nojatuoleja lukemiseen.
Galleria	Esillepanotilaa valmiille töille ja prototyypeille.	Tilan yhteyteen tuleva galleriatila, joka inspiroi ja tuo visuaalista näyttävyyttä tilaan. Lattiapinnasta rajattua tilaa.	Modulimaiset kalusteraknetteet, joista voi muokata kokonaisuuksia erilaisille näyttelyille, sekä seinäpintalaa. Lisäksi hyvä kohdevalaistus.
Keittiötilat	Mikro ruuan lämmittämiseen. Keittotaso? Vesipiste Jääkaappi. Säilytystä.	Toimiva keittiömoduli, jossa säilytystilaa omille eväille sekä astioille. Helppo pitää siistinä. Tilaa rajaamaan	Keittiömoduli, joka rajaa tilaa, sekä jossa mahdollisuus keittiö peittää piiloon ovilla. Mahdollisimman tilava, jotta soveltuva useammalle käyttäjälle.
Materiaalikirjasto	materiaalien tutkiminen ja niihin tutustumine. Inspiroituminen.	tila tilassa ratkaisu, jossa hyvin luetteloitu ja organisoitu materiaalikirjasto	Alue, jossa säilytyskalusteet luetelluille materiaaleille.

Massoittelu

Kuva 108. Marika Ägren

Kuva 109. Marika Ägren

Massoitteluvaiheessa jaoin pohjan eri osa-alueisiin käyttötärpeiden mukaan. Lähdin niin sanotusta saari-ajattelusta, sillä se rytmittää isoa avointa tilaa. Tällöin tulee ottaa huomioon se, että tilassa pystyy kulkemaan edestakaisin ongelmitta. Tätä ajatusta tukien toimintosaarekoiden välissä on aina 1500mm kulkutilaa. Oleskelualue sijoittuu kaiken keskiohön ja muut toiminnot sen ympärille, oleskelun keskipisteeksi suunnittelen amfiteatterin tai katsomon tapaisen oleskelualueen. Pinta-alaltaan ryhmätyöaluetta on pohjassa eniten, sillä se on kaikista monitoiminnallinen alue.

Lähdin sijoittelussa ajatuksesta, jossa av-tila on nk.

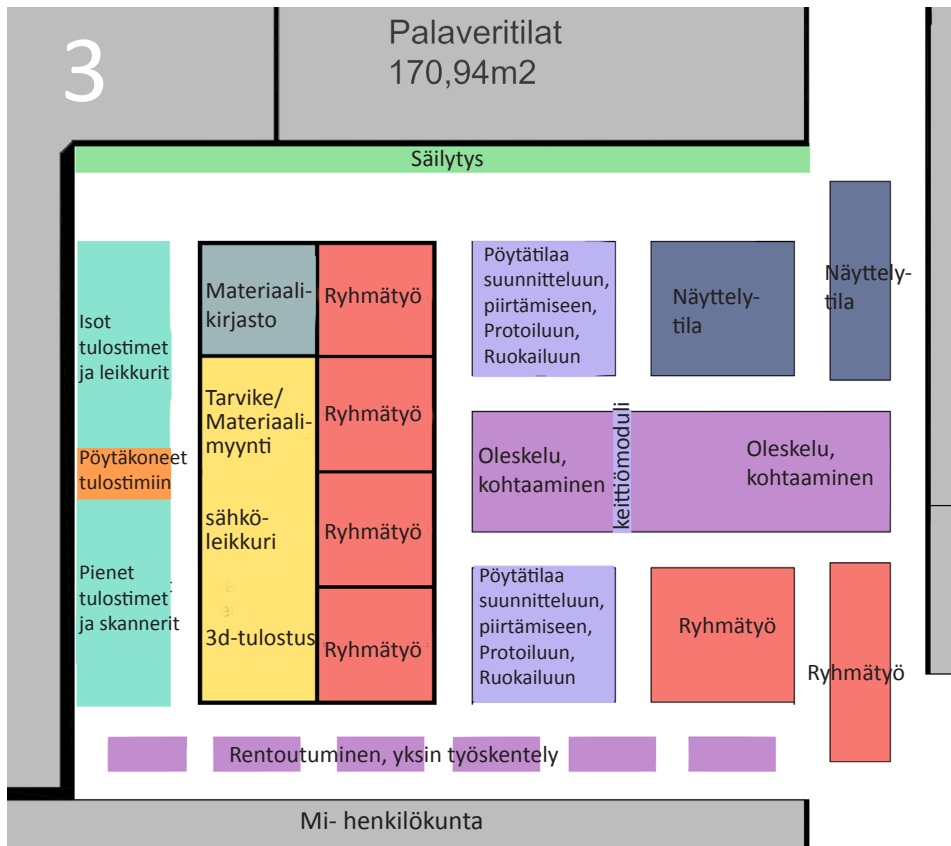
tilasaarekkeen takana, joka pitää sisällään materiaali- ja tarikemyynnin sekä materiaalikirjaston. Näin ollen se rajautuu erilleen muusta kohtaamispaikasta ja rauhoittaa tilan.

Massoitteluehdotuksista päädyin numeroon 4, sillä siinä tilaa rytmittää niin tarvike- ja materiaalimyyntin tilasaareke sekä ryhmätyö"modulit". Näin tilassa tapahtuu korkeusvaihteluja ja se on visuaalisesti mielenkiintoinen. Tarvike- ja materiaalimyyntin sekä materiaalikirjaston tiloihin pääsee sekä kohtaamispaikan että av-tilojen kautta ja se myös toimii puskurina eri tilojen välissä. Rentoutumisen ja yksin työskentelyn alueet taas puskuroivat henkilökunnan tiloja

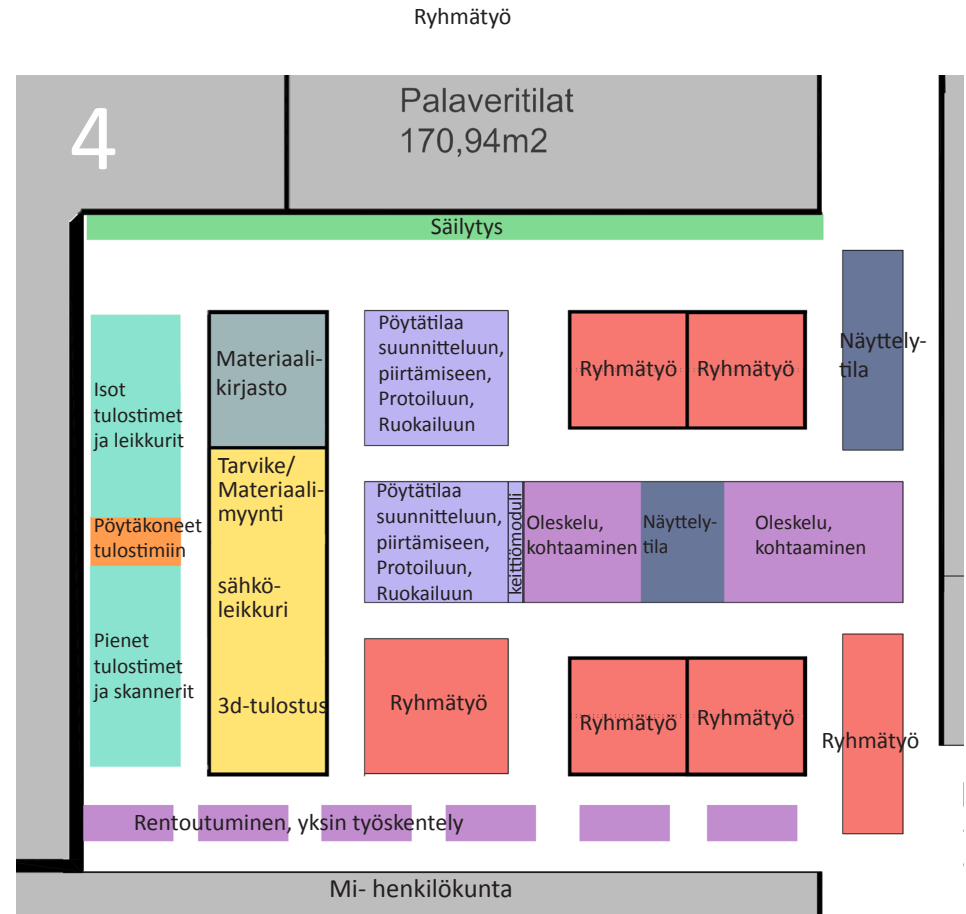
kohtaamispaikasta, jolloin sen eteen ei synny liikaa hälyisyyttä. Tällä alueella toimii myös odotus, jos odottaa sovittua tapaamista jonkun henkilöstön ihmisen kanssa.

Keittiötila on sijoitettu ryhmätyötilojen taakse, jotta tämän pisteen tekeminen ei näy suoraan käytävälle. Pien äilytystä tuetaan säilytyslokerikoilla, jotka on sijoitettu yhdelle kokonaiselle seinälle. Siitä löytyy jokaiselle alan opiskelijalle lokerikko, jossa voi säilyttää pientarvikkeet ja -materiaalit.

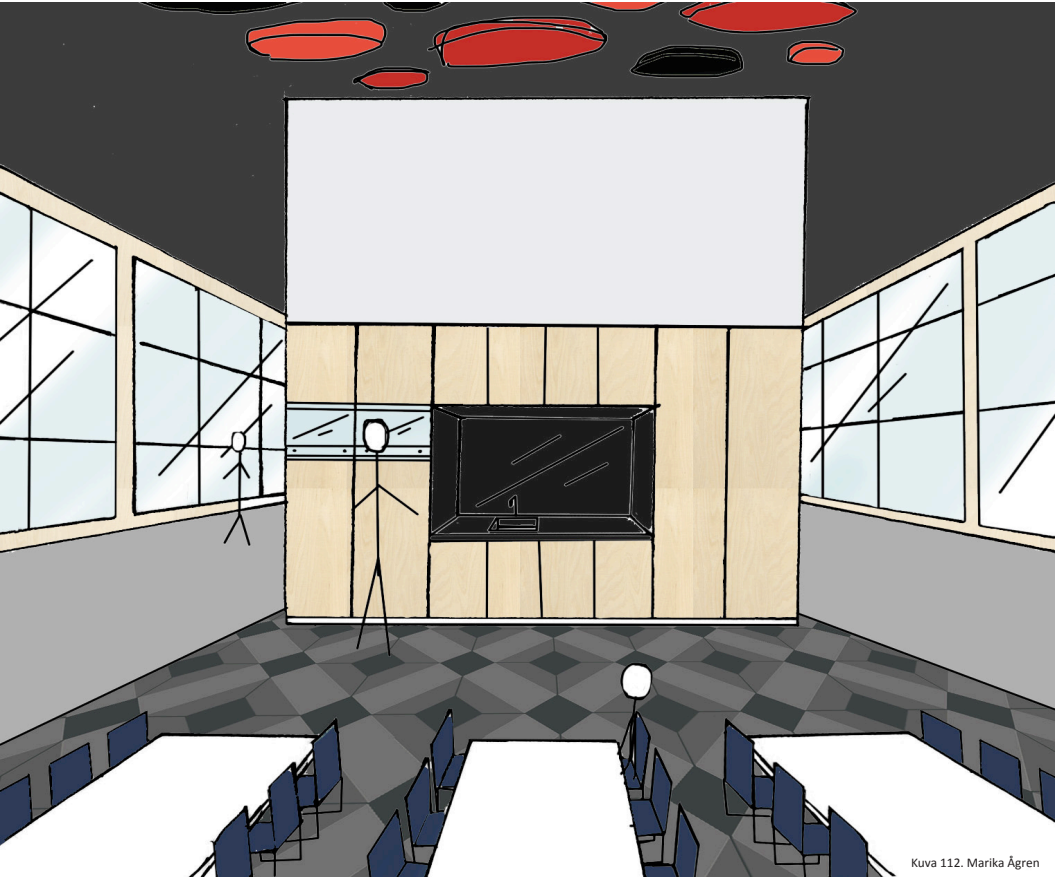
Näyttelytila löytyy kohtaamispaikan edustalta käytävältä, sekä kohtaamispaikan sisältä. Näin ollen se ympäröi tekemistä.

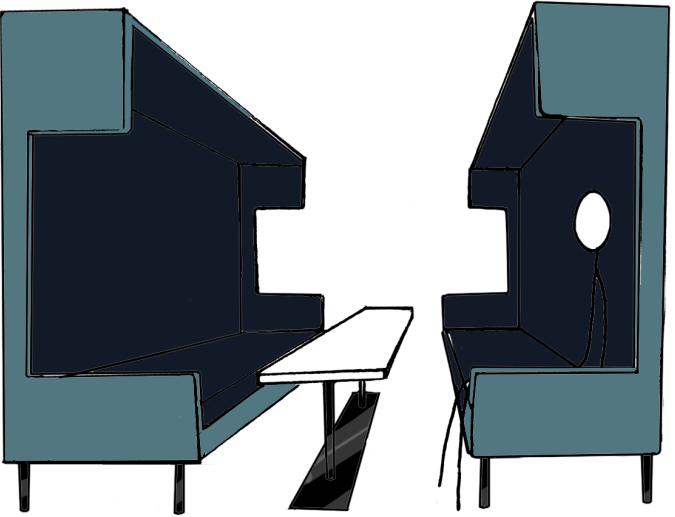
Kuva 110. Marika Ågren

Kuva 111. Marika Ågren

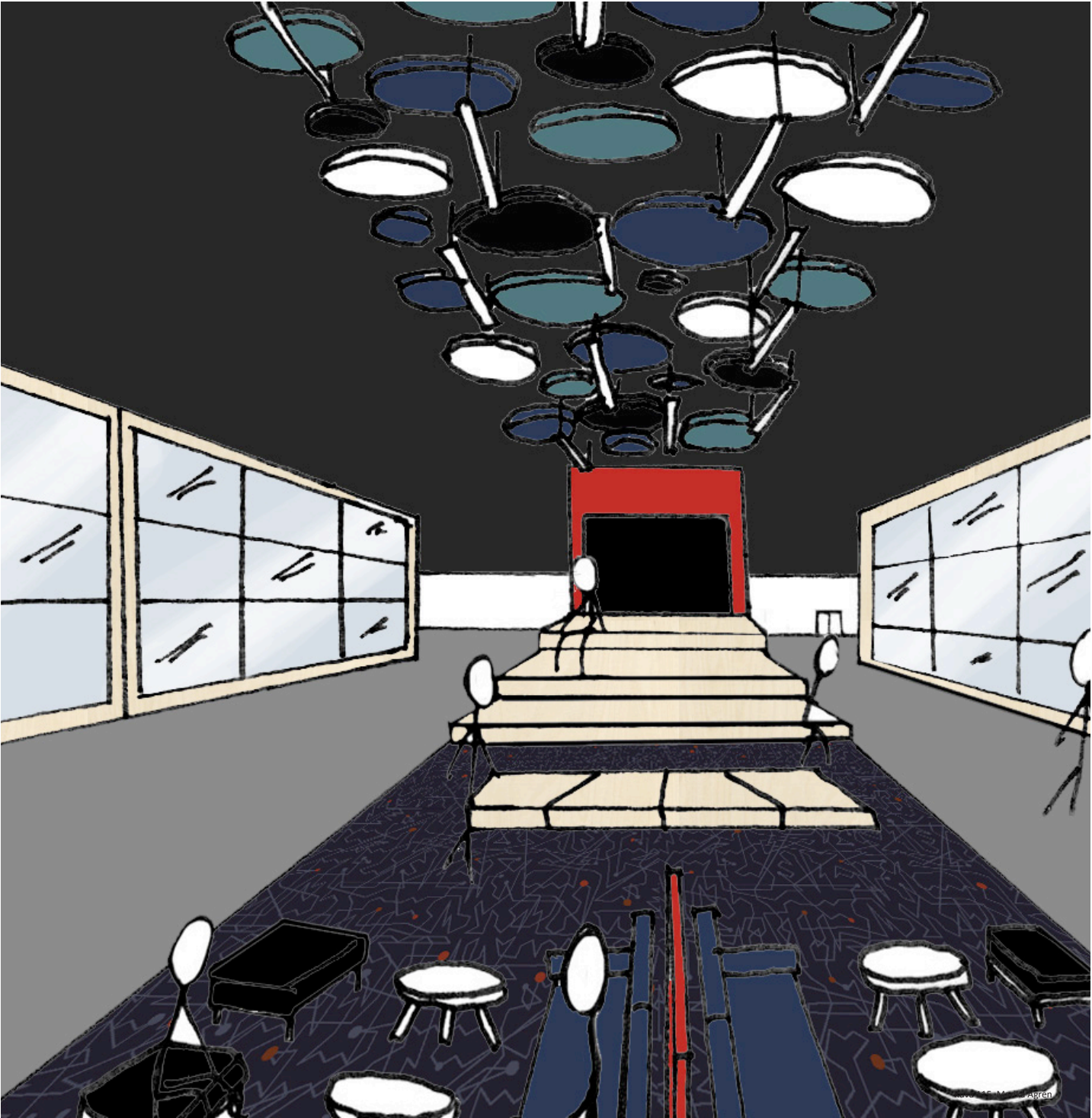
Kuva 112. Marika Ågren

Kuva 113. Marika Ågren

Kuva 114. Marika Ågren

Luonnoksia kohtaamispaikkaan

Pohjaluonnoksia

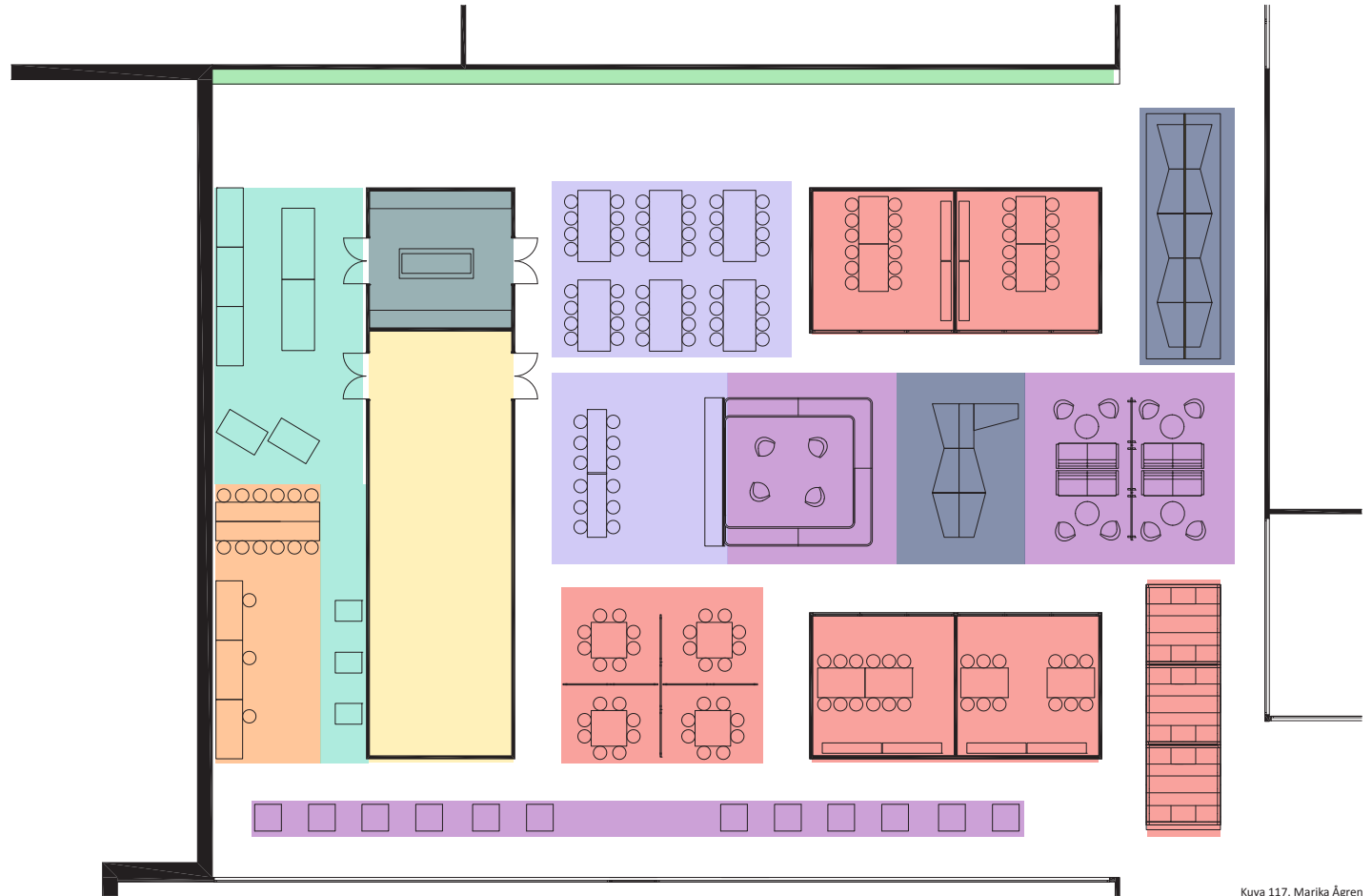
A

Pohjassa onnistunutta:

- Materiaalikirjasto
- Hyvin käytävätilaa
- Hyvin pöytätilaa

Tämän pohjan kompastuskiviksi muodostuivat:

- liika väljyys
- variaatiomahdollisuuksien puute ryhmätyötiloissa
- Pääkäytävän kulku estyy
- Ison oleskelukalusteen outo sijoittelu
- Keittiömodulin sijoittelu
- Keskellä olevan näyttelykalusteen rajattu käyttö ja sijoittelu
- Av-tilojen kalusteiden sijoittelu ja ahtaus

Kuva 117. Marika Ågren

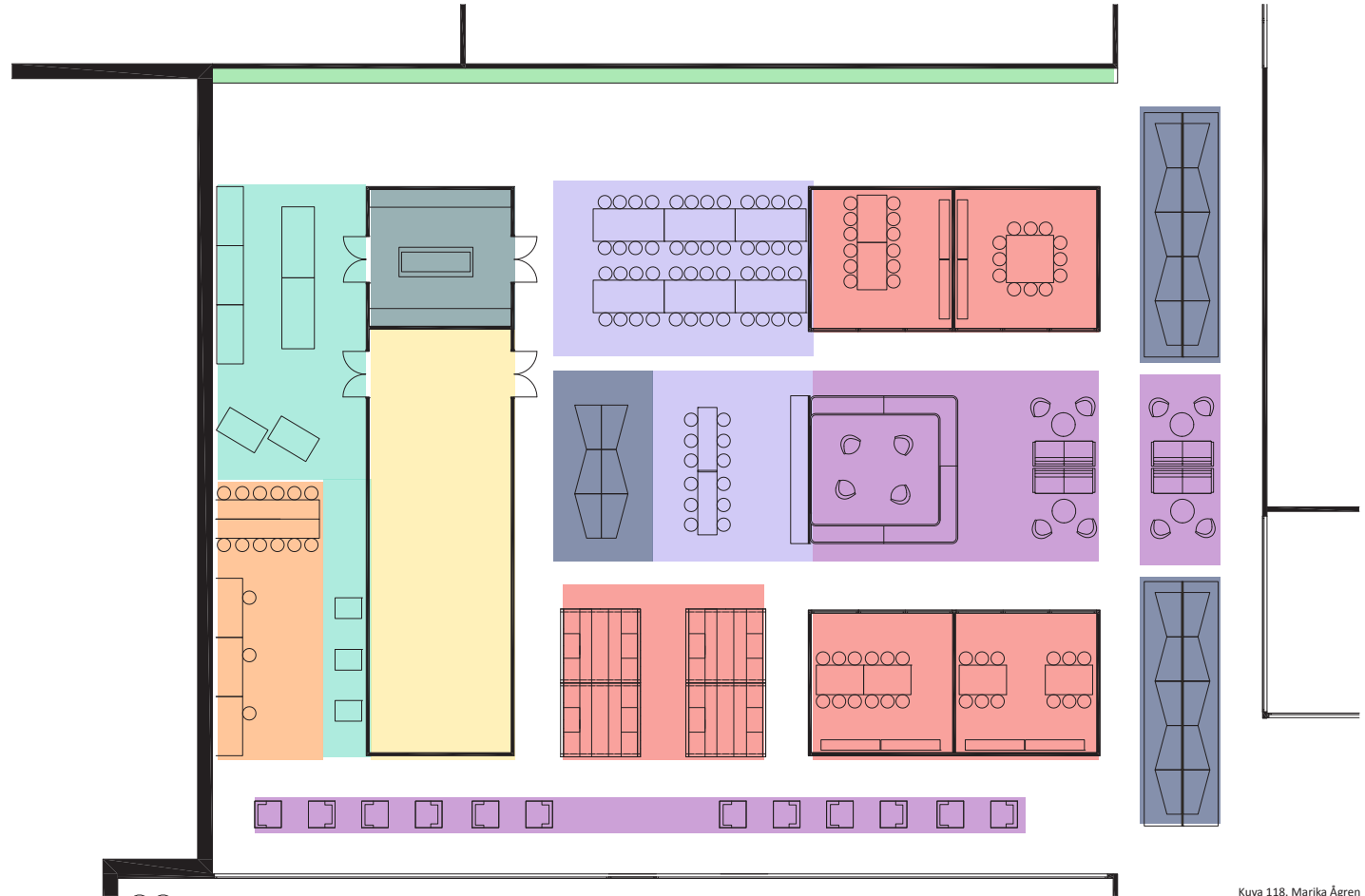
B

Pohjassa onnistunutta:

- Materiaalikirjasto
- Hyvin käytävää, esteetön kulku
- Hyvin pöytätilaa
- Ison oleskelukalusteen sijainti
- Ei liikaa ryhmätyötilaa isolla käytävällä
- Hieman enemmän variaatio mahdollisuuksia ryhmätyötilojen sisällä.

Tämän pohjan kompastuskiviksi muodostuivat:

- Ison pöytäryhmän liian iso massa variaatiomahdollisuuksien puute ryhmätyötiloissa
- Pääkäytävän kulku estyy
- Keittiömodulin sijoittelu
- Keittiömodulin edessä olevan pöytäryhmän yksinäisyys
- Kohtaamispaikan sisällä olevan näyttelykalusteen rajattu käyttö (ei seinäpintaa)
- Av-tilojen kalusteiden sijoittelu ja ahtaus

Kuva 118. Marika Ågren

Oleskelu, kohtaaminen	Ryhmätyö	Materiaalimyymälä, 3d tulostus	Skannerit
Pöytäryhmät suunnitteluun, ruokailuun	Materiaalikirjasto	Galleria, näyttely	Tulostimet, leikkurit

C

Pohjassa onnistunutta:

- Materiaalikirjasto
- Hyvin käytävätilaa, esteetön kulku
- Hyvin pöytätilaa
- Keittiöalueen sijainti
- Ison oleskelukalusteen sijainti
- Ei liikaa ryhmätyötilaa isolla käytävällä
- Hieman enemmän variaatio mahdollisuuksia ryhmätyötilojen sisällä.
- Näyttelytilojen sijainnit
- Av-tilojen kalustesijoittelut.

Tämän pohjan kompastuskiviksi muodostuivat:

- Etualalla olevien ryhmätyökalusteiden muunneltavuus
- variaatiomahdollisuuksien puute ryhmätyötiloissa
- Pääkäytävällä ei mielellään isoa ryhmätyötilaa, koska työskentely häiriintyy
- Säilytyskalusteen edessä olevan käytävätilan hyödyntämättömyys.

Kuva 119. Marika Ågren

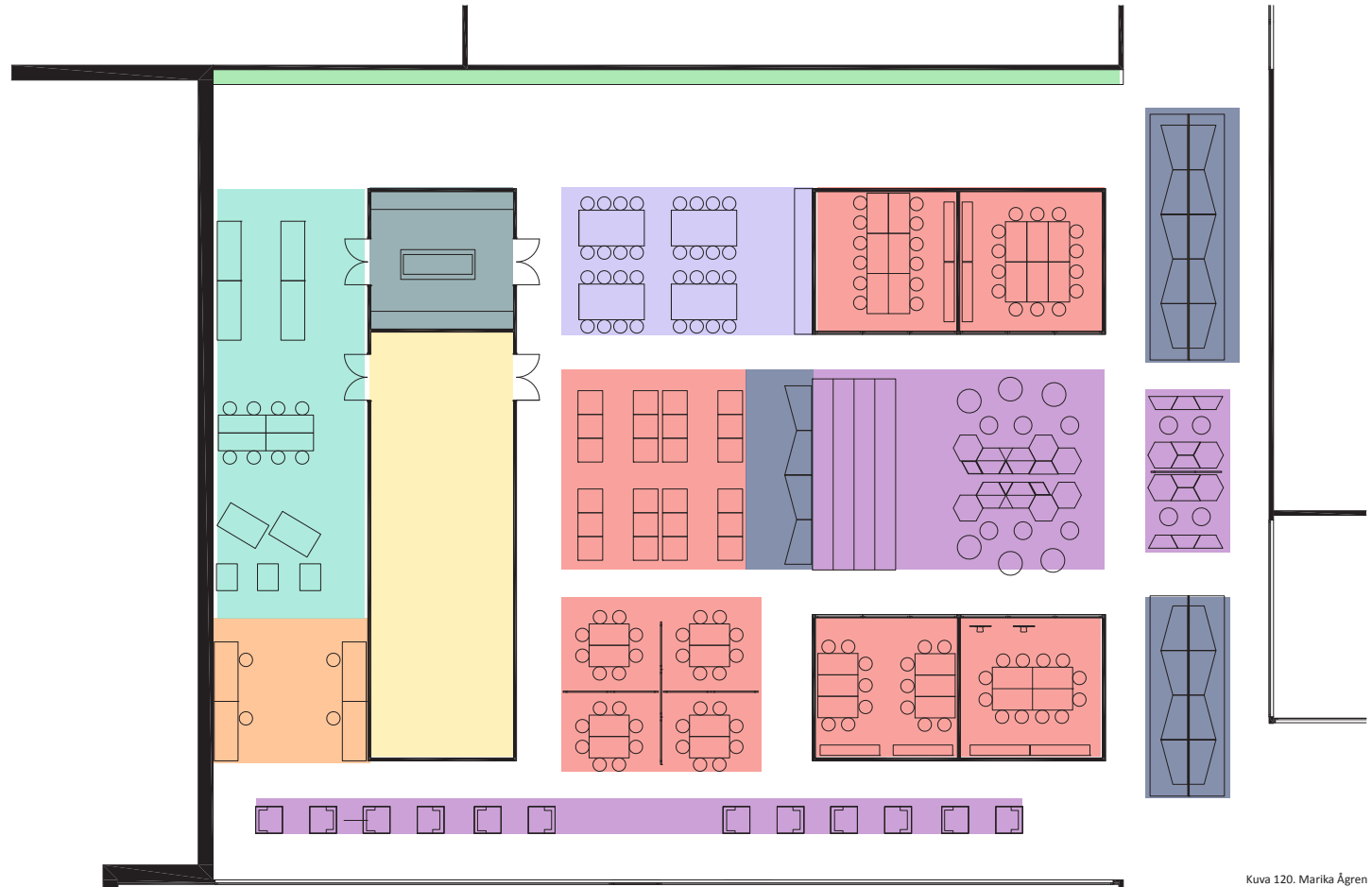
D

Pohjassa onnistunutta:

- Materiaalikirjasto
- Hyvin käytävätilaa, esteetön kulku
- Hyvin pöytätilaa
- Keittiöalueen sijainti
- Ison oleskelukalusteen sijainti
- Ei liikaa ryhmätyötilaa isolla käytävällä
- Hieman enemmän variaatio mahdollisuuksia ryhmätyötilojen sisällä.
- Näyttelytilojen sijainnit
- Av-tilojen kalustesijoittelut.
- Ryhmätyöalueet, niin kalusteryhmät kuin tila tilassa ratkaisut.
- Ryhmätyökalusteissa muuntuvuutta.
- Ison pinta-alan hyötykäyttö

Tämän pohjan kompastuskiviksi muodostui:

Säilytyskalusteen edessä olevan käytävätilan hyödyntämättömyys.

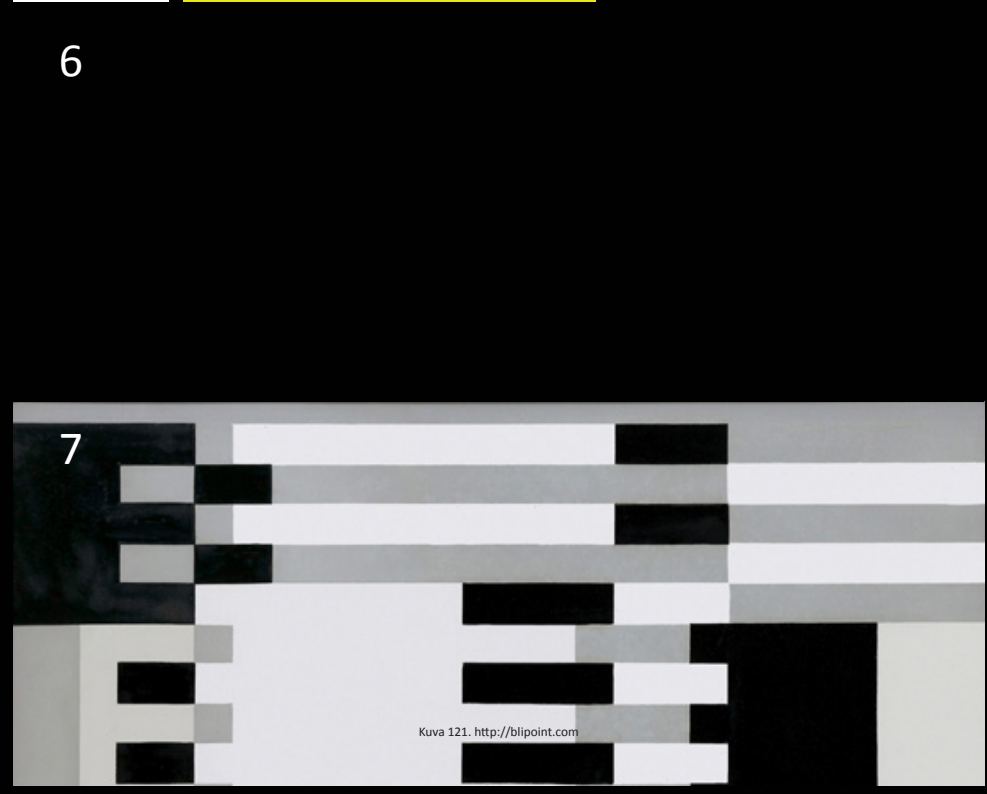
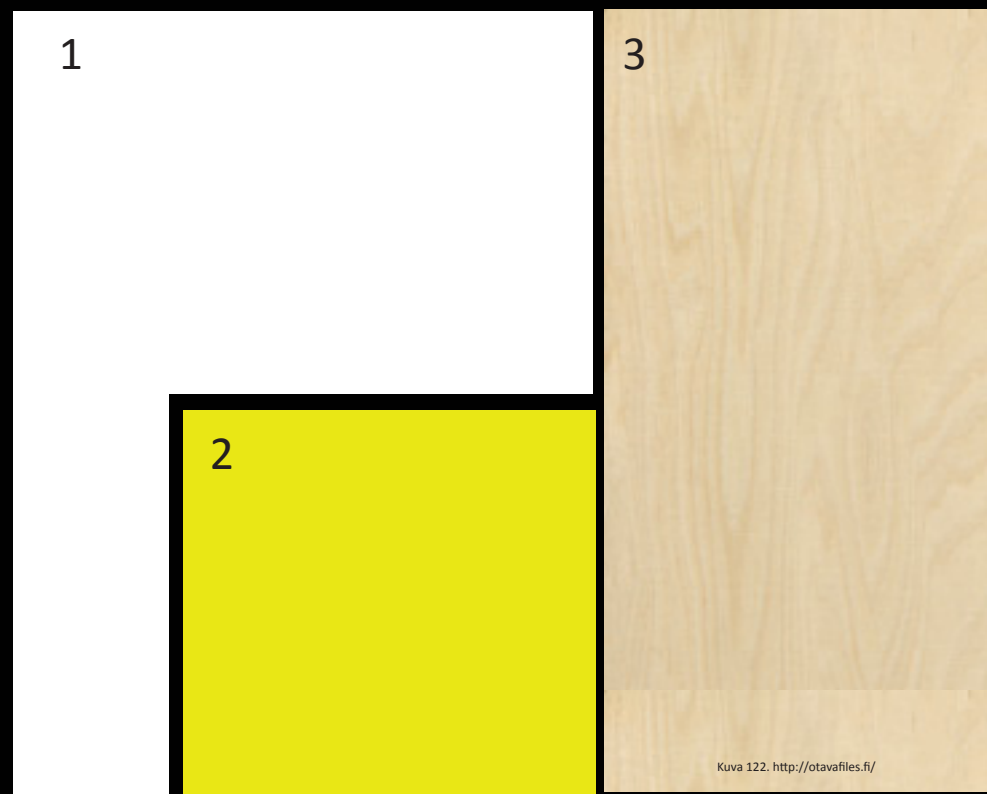
Kuva 120. Marika Ågren

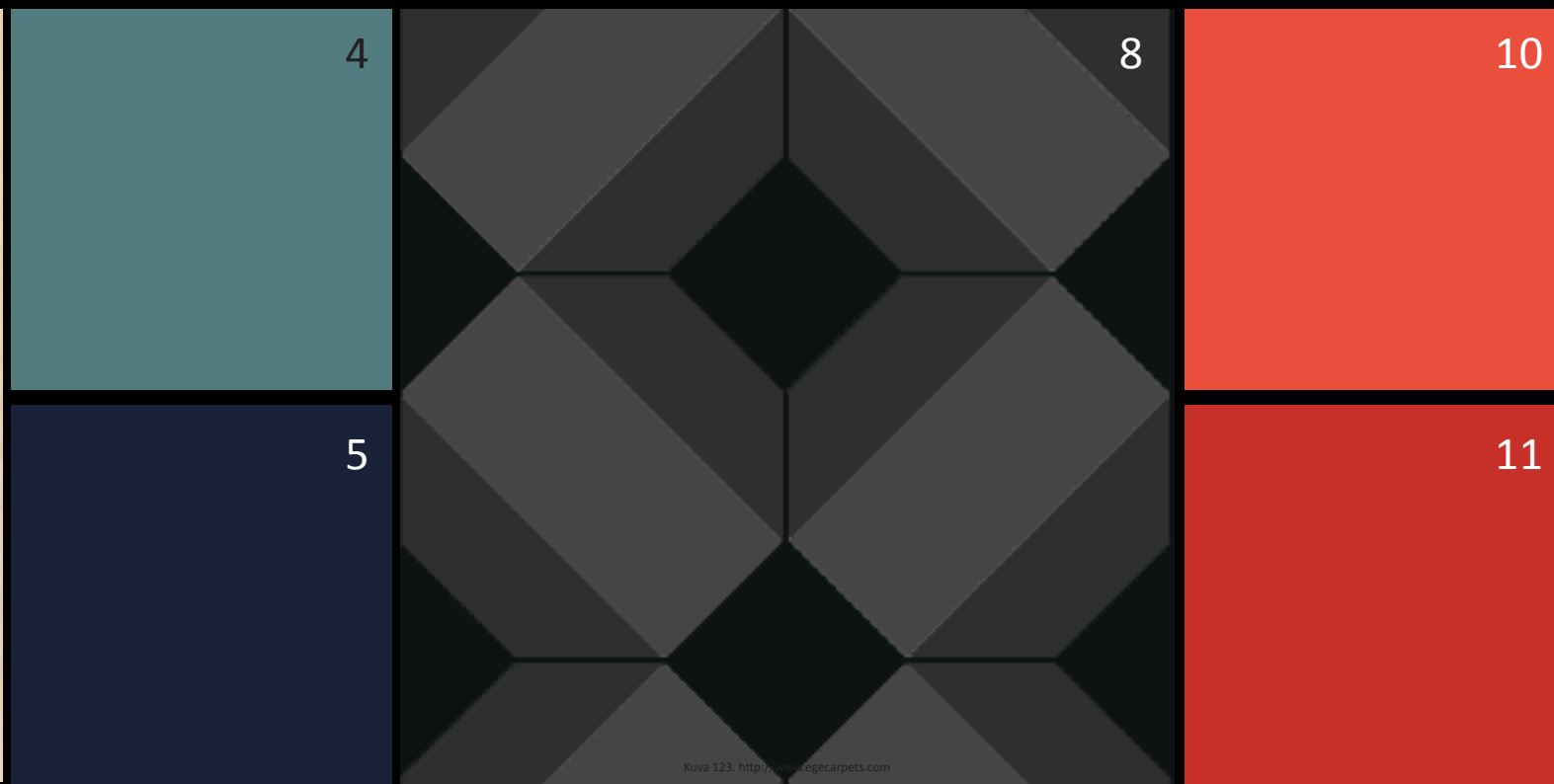

JATKOON VALITTU POHJA

Materiaaleista

Materiaalivalinnat tukevat kohtaamispaikkaan suunniteltua visuaalista ilmettä, jonka lähtökohtana on modernisoitu Bauhaus. Seinäpinnat ovat pääosin valkoisia, mutta kaksi seinää on korostettu tumman sinisellä seinämaalilla tilaa rytmittämään. Koivuiset kiintokalusteet ja yksityiskohdat kuten ikkunankarmit sekä ryhmätyötilojen koivulaminaattilattiat tuovat tilaan luonnonläheisyyttä ja lämpöä, kun taas musta toimii kontrastina muuten vaalealle yleisilmeelle. Lattiassa käytävien materiaalina julkisen tilaan sopivaa harmaata kuivapuristelaattaa, tämä on helposti puhdistettavaa, kulutuksen kestävää sekä väriltään sellainen missä lika ei ihan heti näy. Egen julkisen tilan tekstiilimatto toimii lattiapintaa toimintoihin jakavana elementtinä. Tilan katto on väriltään vaalean harmaa, jotta se visuaalisesti hieman madaltaisi korkeaa tilaa ja tätä tukemaan on tilaan tuotu myös kattopinnasta alas laskeutuvia, pyöreitä akustisia elementtejä. Väriä tilaan tuovat kiinto- sekä irtokalusteet.

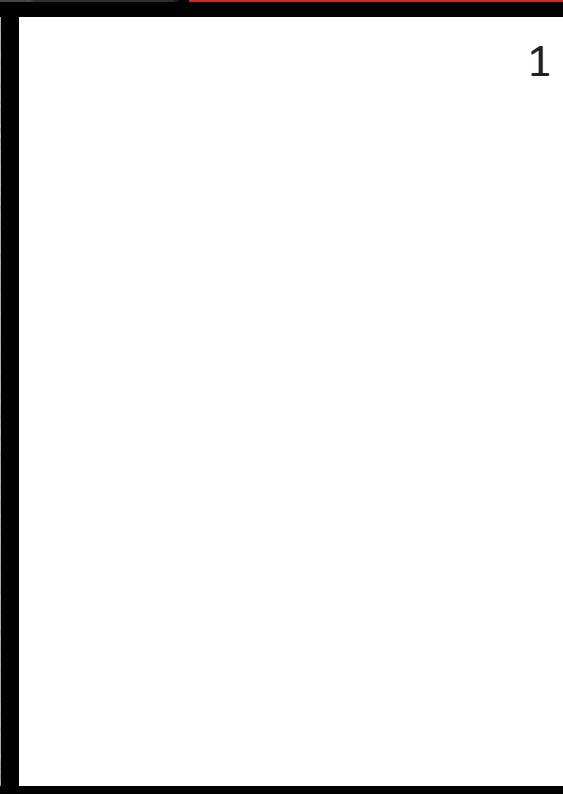

1. Valkoinen
NCS S 0502-R50B
2. Keltainen
NCS S 1070- Y
3. Koivuvaneri kiintokalusteissa ja koivuparketti ryhmätyötiloissa sekä materiaalikirjastossa.
4. Turkoosi seinämaali. Puolihimmeä.
NCS S 2050-B
5. Sininen seinämaali. Puolihimmeä.
NCS S 6030-R80B
6. Musta
NCS S 8500-N
7. Seinämaalauk, tehty Josef Albersin taideteosta mukailien
8. Ege, Kappa - tekstiilimatto. Matto on saanut inspiraationsa Le Corbusierista.
9. Kuivapuristelaatta Cemento Grey, liukumaton pinnoite antislip.
10. Koralli seinämaali
NCS S 0550-Y80R
11. Punainen
NCS S 1580-Y90R

Kuva 124. <http://image.architonic.com>

Kalusteet

Kiintokalusteiden on tarkoitus ilmeeltään tukea tilan rauhallisuutta ja irtokalusteiden tehtävä on toimia mielenkiintoa ja väriä tuovina yksityiskohtina. Valitut kalusteet tukevat tilassa tapahtuvia toimintoja. Suuri osa kalusteista on suomalaista muotoilua ja osaksi myös Lahden Muotoiluinstituutin kalustemuotoilijaopiskelijoiden uudelle kampukselle kurssityön tuloksena suunniteltuja kalusteita. Nämä kalusteet ovat suurelta osin vasta konseptivaiheessa ja tarkoitukseni on esittää ne tulevassa toimintaympäristössään.

Kuva 124. <http://www.martela.fi>

Kuva 125. <http://www.martela.fi>

Kuva 126. Sirja Salokanta, Oona Hytönen

Kuva 127. <https://www.vitra.com>

Kuva 128. Mattilda Palmu

Kuva 129. <http://payload322.cargocollective.com>

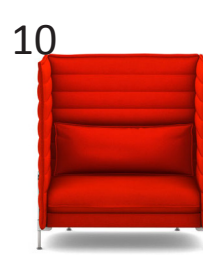
Kuva 130. Esko Ihalainen.

Kuva 131. Niina Hyry, Mattilda Palmu

Kuva 132. <http://www.martela.fi>

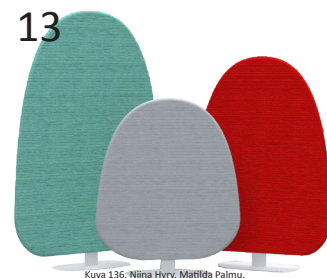
Kuva 133. <https://www.vitra.com>

Kuva 134. <https://www.vitra.com>

Kuva 135. Niina Hyry, Mattilda Palmu.

Kuva 136. Niina Hyry, Mattilda Palmu.

Kuva 137. Niina Hyry, Mattilda Palmu.

Kuva 138. Esko Ihalainen

1. Alku -pöytä, Martela
2. Sola -tuoli, Martela
3. Jungle stone, Sirja Salokanta & Oona Hytönen. (Campus-kaluste projektin konseptikaluste)
4. The Storage - säilytyskaluste, Vitra
5. Näyttelykaluste, olemassaoleva. Koivu.
6. M8 Table -ruokapöytä, Kasper Nyman. Valk. ja koivu.
7. Esko -tuoli. Esko Ihalainen.
8. Kota -istuin, Matilda Palmu & Niina Hyry. Harmaa. (Campus-kaluste projektin konseptikaluste)
9. Alku pöytä t-jalalla. Martela.
10. Alcove high Back Sofa, poppy red. Vitra. I1245mmxs840mmx1360mm.
11. Alcove highback work, ice blue. Vitra. I1265mmxs840mmx1360mm.
12. Koto ryhmätyökaluste, Matilda Palmu & Niina Hyry. Punainen. (Campus-kaluste projektin konseptikaluste)
13. Namu -tilanjakaja. Matilda Palmu & Niina Hyry. (Campus-kaluste projektin konseptikaluste)
14. Tatti - pikkupöytä. Matilda Palmu & Niina Hyry. Keltainen. (Campus-kaluste projektin konseptikaluste)
15. Esko - tuoli, Esko Ihalainen.
16. Säilytystaso, kts. liite 16
17. Kaappimoduli, kts. liite 17.
18. Porraselementti kts. liite 18.
19. Keittiömoduli, kts. liite 19.

Valaistuksesta ja akustiikasta

Kohtaamispaikan valaistuksen suunnittelu lähti ajatuksesta, että valaisimet mahdollistavat kalusteiden ja tilojen muuntuvuuden ilman, että valaisimia tarvitsee olla koko ajan siirtämässä. Näin ollen valaisimet eivät ole kalusteryhmään suunniteltuja vaan enemmänkin tila ryhmittelyn mukaan suunniteltuja. Ryhmytötiloissa tilat muuttuvat kaikista eniten, joten näissä valot ovat kattoon integroituja valaisinlinjoja. Samat valaisin linjat kulkevat kohtaamispaikan pääkäytävillä yleisvalaisimien muodossa. Roikkuvat mustat Poster -valaisimet tuovat korkeaa tilaan mielenkiintoa ja jäljittelevät ideallaan Bauhausin Dessau'n koulun mustia putkivalaisimia toimien samalla kohdevalaisimina. Ne rytmittävät av-tilaa ja kohtaamispaikan tilajakoa katosta roikkuvine akustiikkapanelien ohella. XAL:in Timo spottivalaisimet on asennettu pääkäytävälle näyttelykalusteiden valaisemiseen sekä seinien edustalle, jotta ne mahdollistavat näyttelyiden myös seinillä.

Akustiikka tilassa parantavat pienryhmytömodulit, tekstiilimatot, joilla eri työskentelyalueet on rajattu lattiapinnassa, Matilda Palmun ja Niina Hyryn suunnittelemat akustoivat Namu- tilanjakajat, akustiikkapaneelit säilytysjärjestelmän ovissa sekä kattoon tulevat pyöreät akustiset elementit. Näin ollen melutaso avoimessa kohtaamistilassa minimoituu ja työskentely/oleskelu on mielekkäämpää.

V1

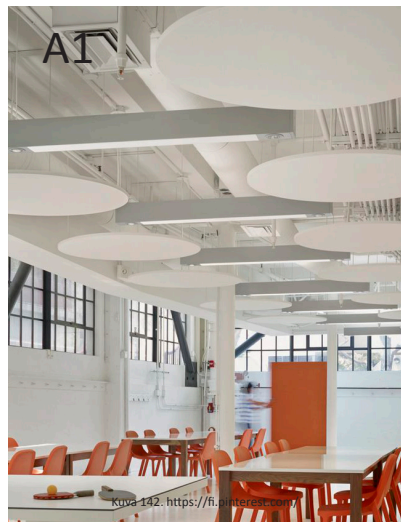

Kuva 140. <http://www.zerolighting.com>

V2

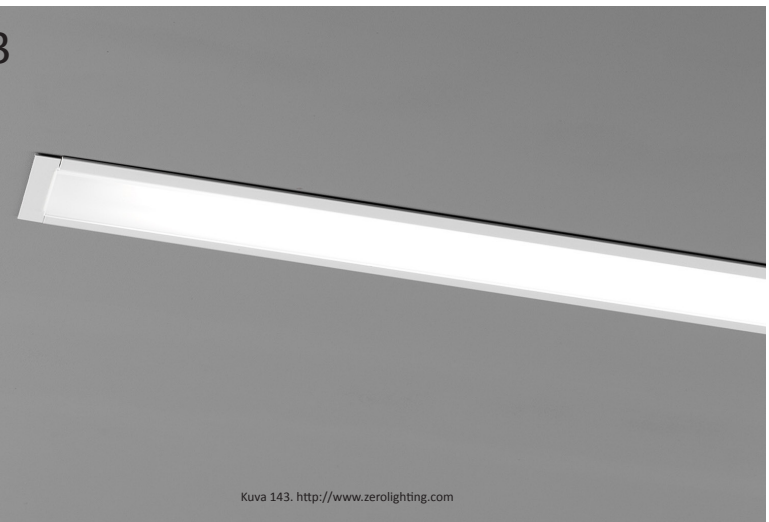

Kuva 141. <http://search.xal.com>

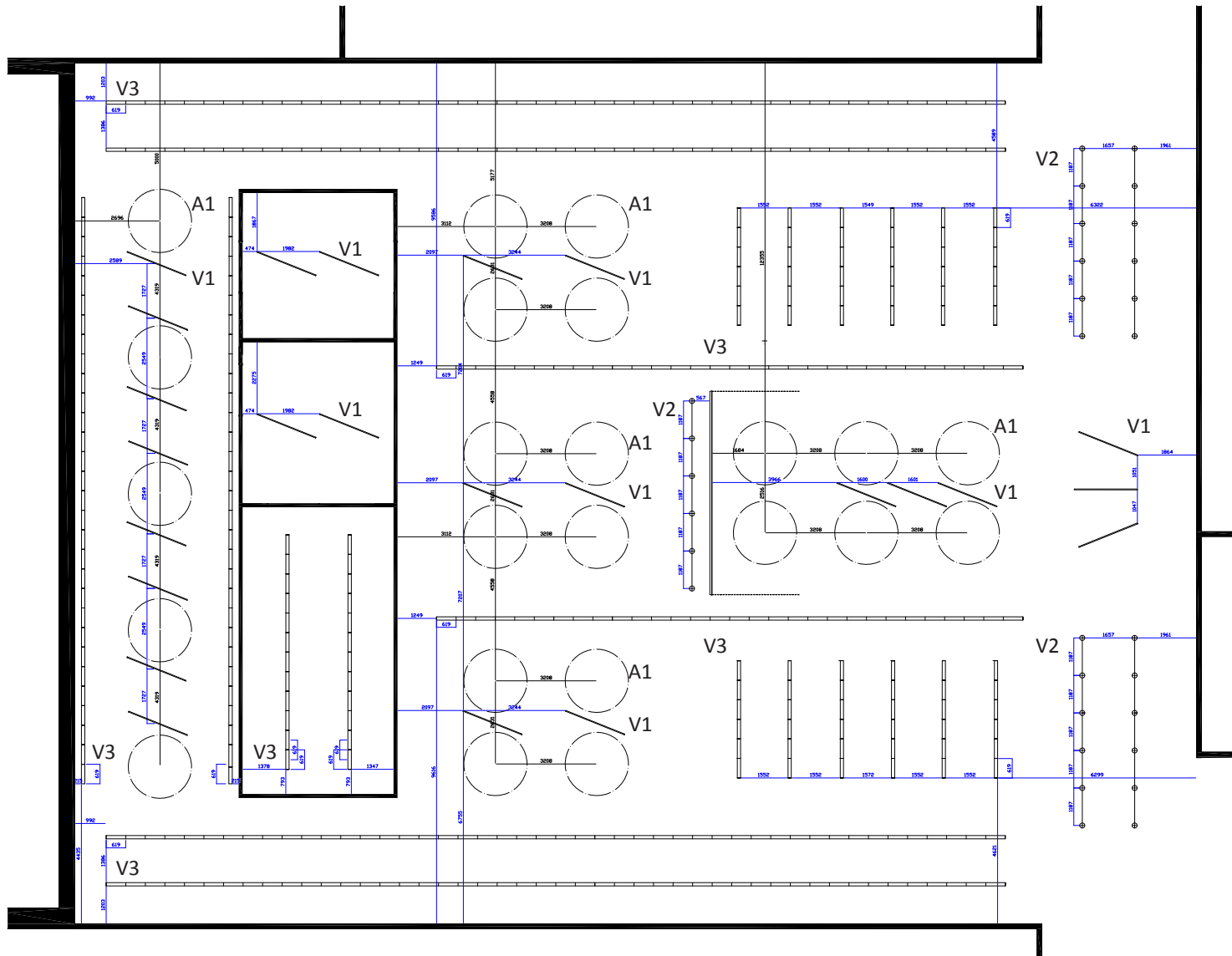

Kuva 142. <https://fi.pinterest.com>

V3

Kuva 143. <http://www.zerolighting.com>

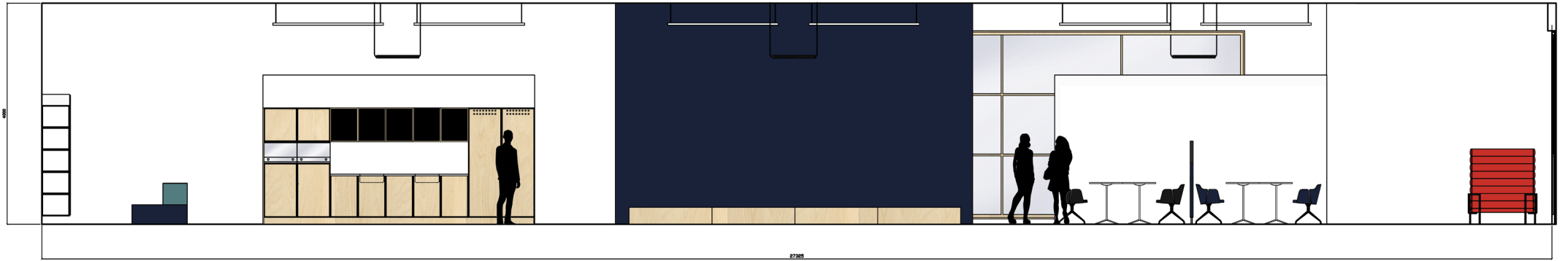
Valaisimet

- V1 LED -kattovalaisin Poster, TAF. Zero -products. 21W. Flux 1920LM. CCT 3000K. SDCM 3. CRI 80. Musta.
- V2 Spottivalaisin XAL TIMO 80 FREE HEAD 1x35W HIT-TC-CE. Musta.
- V3 Stream- kattovalaisin. Zero -products. Valkoinen.

Akustiset elementit

- A1 Kattoon ripustettava akustinen moduli. Mittatilaus. Halk. 2000mm, kork. 40mm.

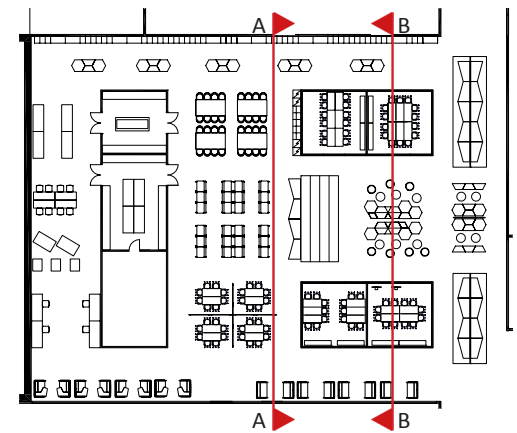
Leikkaukset A-A ja B-B, 1:100

Kuva 145. Marika Ågren

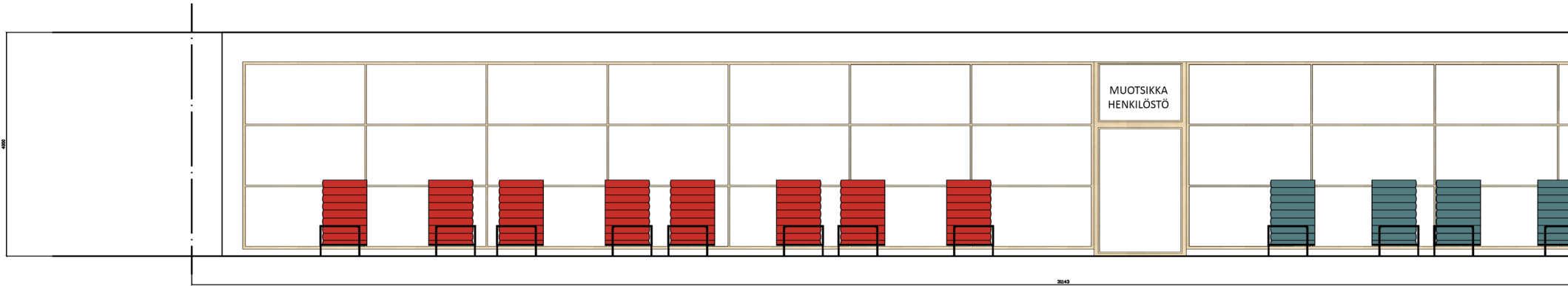
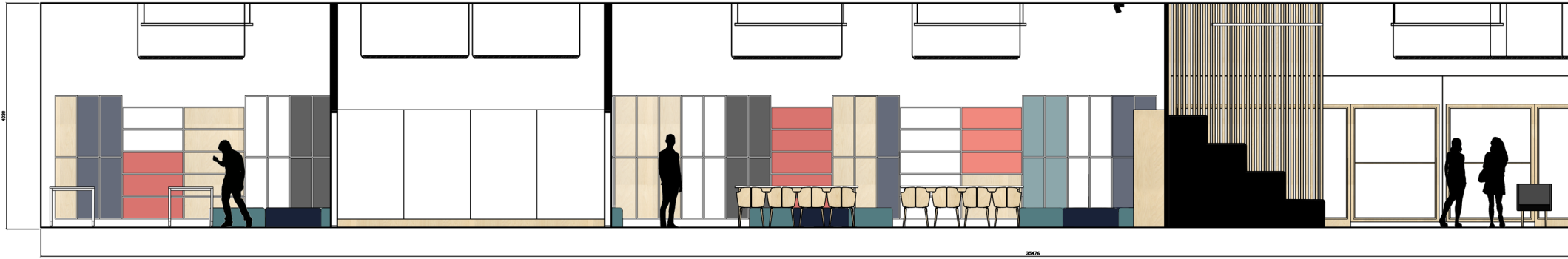

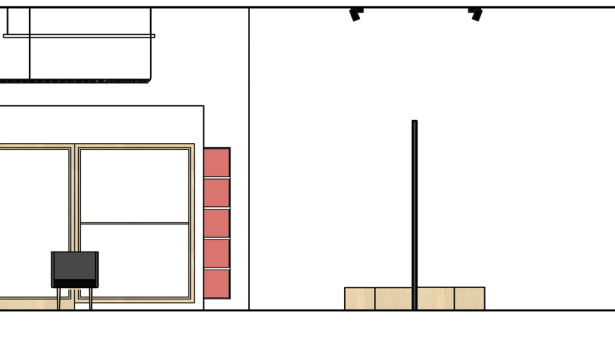
Kuva 146. Marika Ägren

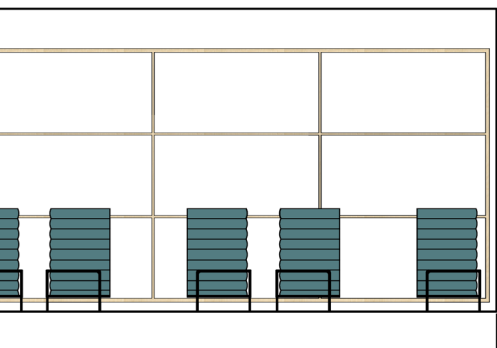
Kuva 147. Marika Ägren

Leikkaukset C-C ja D-D, 1:100

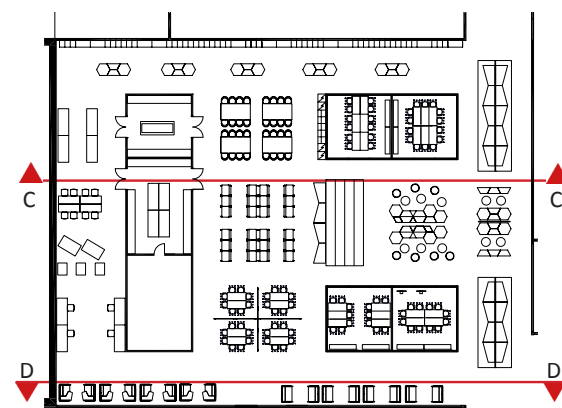

Kuva 148. Marika Ägren

Kuva 149. Marika Ägren

Kuva 150. Marika Ägren

11.2 Kohtaamispaikka

Kohtaamispaikka aukeaa pääkäytävälle ja sen ydin on porraskennelma, joka toimii istuin- ja oleskelualueena. Kohtaamispaikan avoimessa tilassa pääpaino on erilaisella kohtaamisella sekä ryhmätyöskentelyllä, mutta tilasta löytyy myös alue pöytätyöskentelyyn sekä ruokailuun.

Henkilöstön tilojen edustalla olevat hiljaisen työn kalusteet puskuroivat ja rauhoittavat henkilöstön alueen kohtaamispaikan yleiseltä hälyltä. Tämän alueen toimintoja ovat kaksinkeskeiset palaverit ja palautekeskustelut, lepääminen, puhelut sekä keskittymistä vaativa yksintyöskentely kuten esimerkiksi lukeminen.

Alueen säilytys on ratkaistu mittatilaussäilytyskalusteella, joka kulkee koko kohtaamispaikan pituudella. Se sisältää 145kpl 500x400x1100 kokoista lukollista kaappia/laatikkoa, jonka opiskelija voi tarvittaensa ottaa käyttöön. Kalusteen värilliset ovet ovat akustoivaa materiaalia.

Kuva 151. Märika Agren

Kuva 152. Märika Agren

11.3 Pienryhmätilat

Kohtaamispaikalla sijaitsee neljä ryhmätyöhön tarkoitettua suljettua tilaa. Kukin tila edustaa visuaaliselta ilmeeltään erilaista Muotoiluinstituutissa tapahtuvaa oppimista. Tila ilmeet on jaettu sisustusarkkitehtuurin ja kalustemuotoilun tilaan, graafisen suunnittelun sekä pakkaus- ja brändimuotoilun tilaan, ajoneuvomuotoilun sekä teollisen muotoilun tilaan sekä valokuvauksen ja multimediatuotannon tilaan (Vaatesuunnittelun sekä korumuotoilun pääaineilla on olemassa käytännön syistä omat tilat, joten näitä ei ole huomioitu kohtaamispaikan visuaalisessa ilmeessä). Vaikka ryhmätyötilat ovatkin personoituja tietyille pääaineille, ovat ne kaikki jokaisen opiskelijaryhmän vapaasti käytettävissä.

Ryhmätyötiloista löytyy säilytyskaluste, joka sisältää erilaisia ryhmätyöskentelyyn tarvittavia välineitä kuten saksia, tusseja, teippiä, post-it lappuja. Lisäksi seinältä löytyy valkotaulu ja jokaisessa pöydässä on virtapistoke, joka mahdollistaa myös tietokonetyöskentelyn.

Kuva 154. Marika Agren

Kuva 155. Marika Agren

11.4 Av-tilat

Av-tila on jaettu kahteen osaan, toinen puoli mahdollistaa isojen tulosteiden käsittelyn ja leikkauksen ja toinen puoli taas on tarkoitettu skannaukseen ja pienten tulostinten käyttöön.

Av-tilojen yhteydessä on kulku materiaali- ja tarvikemyymälään, josta voi ostaa paperia esimerkiksi portfolion tulostamiseen. Lisäksi tästä tilasta löytyy kulku 3d-tulostimelle sekä isolle sähköiselle leikkurille, joiden käyttö tapahtuu valvonnassa.

Materiaalikirjasto sisältää säilytyskalusteen materiaaleille, sekä pöytätason joka mahdollistaa niiden tarkastelun. Tila on hyvin valaistu, jotta värit näkyvät tilassa mahdollisimman realistisina.

Kuva 157. Marika Agren

Kuva 158. Marika Agren

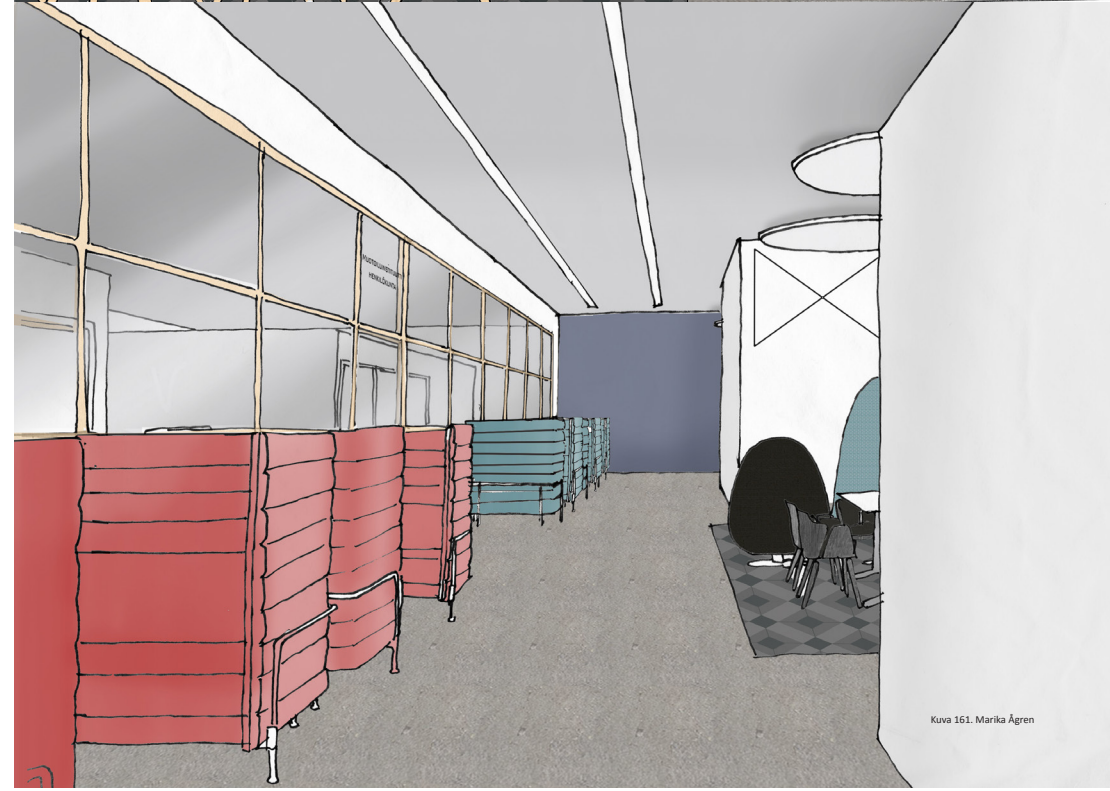

11.5 Identiteetin esiin tuominen

Lopullisessa suunnitelmassa Muotoiluinstituutin omaa identiteettiä sekä pääaineiden identiteettejä tukevat suljetut pienryhmätilat, näyttelyalueet, suomalaista muotoilua korostavat kalustevalinnat, Bauhausista inspiraatiota saanut visuaalinen ilme, kohtaamispaikan sijoittaminen henkilöstön tilojen yhteyteen sekä yleensä ottaen kohtaamispaikan keskitetty sijainti koko Muotoilun tilojen keskipisteeseen. Lisäksi kaikkien muotoilun yhteisten tilojen keskittäminen samalle alueella edesauttaa identiteetin säilymistä.

Kuva 160. Marika Agren

Kuva 161. Marika Agren

MI
POP-UP

M. BYA

12

12. ARVIOINTI

12.1 Prosessi

Opinnäytetyöni on konseptitasoinen suunnitelma tulevalle kampukselle tulevista muotoilun oppimisen tiloista ja sen tarkoituksena on esittää ideaaliratkaisu Muotoiluinstituutin erityistilarpeille uudessa elinympäristössään ilman, että koulutuksen laatu ja muotoilun oppimista tukeva ilmapiiri kärsisivät.

Kirjallinen osa on kompakti paketti, joka pohjustaa tilasuunnitelmaa ajautumatta sivuraiteille. Koko opinnäytetyö painottuu itse suunnitelmaan, jolle kirjallinen osa toimii johdantona.

Suunnitteluprosessi etenee loogisesti ja käyttäjälähtöisesti. Konseptin suunnitteluvaiheessa keskitytään kokonaisuudessaan muotoilun alan tiloihin ja esitetään millä tavalla erityistilat tulisi ratkaista ja miten niiden tulisi sijaita toisiinsa nähden. Konseptia sovellettaessa syvennytään kohtaamispaikkaan, jossa näkyy muotoilun tilojen visuaalinen ilme, ryhmätyötilojen merkityksen tärkeys sekä korostettu Muotoiluinstituutin identiteetti, osastojen omaa identiteettiä unohtamatta.

Visuaalisen ilmeen inspriatioksi valitsin Bauhausin, sillä se on ensimmäinen muotoilun alan oppilaitoksen, ja näin ollen tilassa näkyy myös alan historiaa.

Opinnäytetyö opetti taustatutkimuksen tärkeyden ja sen kuinka jokainen suunnittelun osa täytyy olla

perusteltavissa. Työssä kaikki ratkaisut perustuvat todelliseen tarpeeseen. Huomasin aiheen olevan todella laaja, joten työn edetessä pyrin rajaamaan aihetta tiukemmaksi. Päädyin rajaamaan työn erityistiloihin sekä alan toimijat kokoavaan alueeseen, sillä totesin tämän kaikista olennaisimmaksi osaksi muotoilun tiloja suunniteltaessa. Muut kampuksen tilat täydentäisivät näitä tiloja.

12.2 Lopputulos ja jatkokehittely

Lopputuloksena syntynyt kohtaamispaikka täyttää kaikki suunnittelutarpeet, joita tutkimusosassa esitellään. Kohtaamispaikka on identiteettiä tukeva, muotoilua korostava, selkeästi jäsenelty sekä kannustaa yhteisöllisempään ja avoimempaan opiskeluun. Lisäksi tulevan oppimisympäristön käyttäjät on alusta asti suunnitelmassa otettu huomioon niin että tilat ovat tarpeita vastaavia, mutta myös visuaalisesti miellyttäviä, ja tukevat monenlaista työskentelyä ja luovan prosessin eri vaiheita. Näihin asioihin kun tulevassa kampuksen suunnittelussa kiinnittää huomiota, ei tulevasta oppilaitoksesta voi tulla muuta kuin onnistunut.

Muotoilu on suunnitelmassa vahvasti läsnä. Tärkeä oman alan verkostoituminen on tehty helpoksi, keskittämällä kaikki alan oppiminen samalle alueelle. Kuitenkin muotoilun alue on avoinna koko kampukselle ja kannustaa monialaiseen opiskeluun; näin ollen työmaailmassa tapahtuva alat ylittävä yhteistyöskentely tulee tutuksi jo opiskeluaikana.

Opinnäytetyö tuo esille puolueettomasti Muotoiluinstituutin erityistarpeet koskien uutta kampusta. Se toimii apuvälineenä uuden kampuksen suunnitteluryhmälle ja auttaa ymmärtämään muotoilun koulutusta, sen tarpeita ja maailmaa paremmin. Opinnäytetyö luovutetaan niin uuden kampuksen työryhmälle kuin Ari Käsäkoskelle, jonka kurssilla Muotoiluinstituutin sisustusarkkitehtuurin opiskelijat

suunnittelevat tulevan kampuksen erityistiloille tilakortteja. Näin ollen opinnäytetyö toimii myös tässä tapauksessa suunnittelun apuna.

Kyselyä tehdessä oli hälyttävää huomata, että vaikka tulevaa tilamuutosta vastustavat monet Muotoiluinstituutin opiskelijat siinä pelossa, että Muotoiluinstituutti häviää maailman kartalta, kovin moni ei ollut aktiivinen kuitenkaan vastaamaan kyselyyn tai muuten ilmaisemaan millä tavalla uusi kampus tulisi suunnitella tai mitä tärkeitä asioita uusien tilojen suunnittelussa tulisi ottaa huomioon. Kuitenkin tärkeintä tässä vaiheessa on kartoittaa se, millaiset tulevat tilat tulisi olla, jotta ne vastaisivat esitettyihin tilatarpeisiin. Muotoiluinstituutin tulee voida, kuten muidenkin alojen, säilyttää oma identiteettinsä uudella kampuksella. Kuitenkin monialainen kampus antaa muotoilun koulutukseen oman lisäarvonsa, se tuo työelämän kaltaisuuden oppimiseen ja antaa mahdollisuuden täydentää opintoja myös toisten alojen opinnoilla. Esimerkiksi tekniikan alan opiskelija voi ottaa muotoilun opintoja ja tai muotoilija voi täydentää koulutustaan liiketalouden opinnoilla. Hyvin suunnitellussa, käyttäjät huomioon ottavassa suunnitelmassa luodaan oppimisympäristö/työympäristö jossa viihtyvät niin opiskelijat kuin henkilökunta.

Omasta mielestäni onnistuin suunnitelmassani ja toin esille tärkeimmät alan oppimisympäristön onnistumisen

kannalta katsotut erityistarpeet. Visuaalinen ilme on tietenkin oma näkemykseni muotoilun koulutuksen tiloista, mutta niitä faktoja, joihin suunnitelma perustuu, ei tule ohittaa. Ne ovat olemassa olevia tarpeita ja tarjoavat alustan syvemmälle tarvekartoitukselle. Toivon, että opinnäytetyölläni pystyn omalta osaltani osoittamaan millainen oppimisympäristö parhaiten palvelisi alamme oppimista.

Tämä opinnäytetyö on kuitenkin vain näkökulma uuden kampuksen muotoilun koulutuksen tiloja koskien. Tilajaot ja pohjat ovat rakenteiltaan suoralinjaisia, joiden on tarkoitus muokkaantua sulavammiksi ja inhimillisemmiksi suunnitelman edettyä toteutusvaiheeseen. Toteutettunakin tila vielä muokkaantuu käyttäjien toimesta heidän mieltymyksiään vastaaviksi.

Kampuksen suunnittelu etenee koko ajan, näin ollen jotkut opinnäytetyössä esitetyt seikat ovat jo vanhentuneita, esimerkiksi tulevilla kampuksella muotoilun koulutuksen erityistilat tullaan keskittämään. Kampuksen suunnittelussa käyttäjät tulevat olemaan olennainen osa suunnittelua, joten uusi kampus tulee rakennusprojektia suunnittelevien arkkitehtien suodattamana vastaamaan tulevien käyttäjiensä tarvetta.

“...faktoja, joihin suunnitelma perustuu, ei tule ohittaa. Ne ovat olemassa olevia tarpeita ja tarjoavat alustan syvemmälle tarvekartoitukselle.”

Lähteet
ja liitteet

11. LÄHTEET JA LIITTEET

Painetut lähteet:

Lahden Ammattikorkeakoulu 2014, Hakijan opas 2015. N-Paino Oy, Lahti.

Miettinen, Eero 2015: Muotoilun opetus Aallossa uudistuu. Ornamo 1/2015, 15.

Tukiainen, Maaretta 2010: Luova Tila-tulevaisuuden työpaikka. Rakennustieto Oy. Kolofon Baltic OÜ, Viro.

Elektroniset lähteet:

Autio, Anna & Haapala, Maria & Lönnqvist, Vera & Ågren, Marika 2014: Tulevaisuuden tutkimus 2014, Niemen kampus projekti. Kurssityö. Lahti: Lahden ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja taideinstituutti. (Tallennettu 14.1.2015)

Autio, Sameli & Lanne, Mikko & Partanen, Milja & Toivonen, Riku 2014: Nykyiset tilat ja niiden soveltuvuudet. Campus-Kaluste -projekti. Lahti: Lahden ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja taideinstituutti.

Auvinen, Tuomas & Ihalainen, Esko & Miettinen, Roope 2014: Nykyiset tilat ja niiden soveltuvuudet. Campus-

Kaluste -projekti. Lahti: Lahden ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja taideinstituutti.

Calonius, Mathias 2004: Luovan yhteiskunnan rakenteet, luovat toimialat ja muotoiluala. Helsinki: elinkeinoelämän tutkimuslaitos. (Tallennettu 4.2.2015).

Havas, Sanni & Nieminen, Sirena & Randebrock, Lea & Seppälä, Lauri 2014: Nykyiset tilat ja niiden soveltuvuudet. Campus-Kaluste -projekti. Lahti: Lahden ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja taideinstituutti.

Hyrsky, Kaisa 2014: Muotoilun koulutus murroksessa. Selvitys muotoilualan opettajien ja tutkijoiden työnkuvasta. Helsinki: Teollisuustaitteen liitto Ornamo. (Tallennettu 21.11.2014) Saatavissa: www.ornamo.fi/muotoilukoulutus

Hyrjy, Niina & Väre, Laura 2012: Projekti DesThi. Lahti: Lahden ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja taideinstituutti. (Tallennettu 11.10.2014)

Hyrjy, Niina & Palmu, Matilda & Salokanta, Sirja 2014: Nykyiset tilat ja niiden soveltuvuudet. Campus-Kaluste -projekti. Lahti: Lahden

ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja taideinstituutti.

Hyökki, Satu & Oresto, Jukka 2015: Lahden Ammattikorkeakoulun kampuskehityksestä. Lahden Ammattikorkeakoulu. (Tallennettu 10.2.2015).

Koulurakennuksen tilasuunnittelu, RT 96-10939. Rakennustieto.

Manninen Riikka 2014: Re-Space Campus -projekti (Tutkimus prosessin satoa, Open manual & Co-Working at LAMK). Future Works. (Tallennettu 10.11.2014).

Metsä-Tokila, Timo 2013: Luovat alat, toimialaraportti. TEM:n ja ELY keskusten julkaisu. (viitattu) Saatavissa: www.toimialaraportit.fi. (Tallennettu 4.2.2015)

“Tehdaskiinteistö muuntautuu korkeakoulukampukseksi”. Lahden ammattikorkeakoulun [www-sivusto](http://www.lamk.fi/).<<http://www.lamk.fi/Ajankohtaista/Sivut/Tehdaskiinteistomuuntautuu-korkeakoulukampukseksi.aspx>>. 23.3.2015.

“TOPI -tulevaisuuden tutkimuksen oppimateriaali”. Turun kauppakorkeakoulun tulevaisuuden tutkimuskeskus. <<http://www.tulevaisuus.fi/topi/>>. 15.4.2015.

Opinnäytetyöt, väitöskirjat:

Falin Petra 2011: Praktinen diffuusio - Muotoilu asiantuntijuuden alueena ammatillisen identiteetin näkökulmasta. Väitöskirja. Rovaniemi: Lapin yliopisto, taiteiden tiedekunta. (Tallennettu 11.2.2015). Saatavissa: www.ulapland.fi/unipub/actanet

Kuuskorpi, Marko 2012. Tulevaisuuden fyysinen oppimisympäristö, Käyttäjälähtöinen muunneltava ja joustava opetustila. Väitöskirja. Turku: Turun yliopisto (tallennettu 25.1.2015) Saatavissa: www.doria.fi/handle/10024/76724

Suominen, Laura 2014: Tulevaisuuden työ- ja oppimisympäristö. Case: Niemen Kampus. Lahti: Lahden ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja taideinstituutti.

Kuvalähteet:

Kuva 1. (Viitattu 21.3.2015).
"Learning zones". Future Classroom
Lab:n www-sivusto. <[http://fcl.eun.org/
learning-zones](http://fcl.eun.org/learning-zones)>. 24.2.2015. Kuva tekijän.

Kuva 2. (Tallennettu 21.3.2015).
Saatavissa:[https://fi.pinterest.com/
pin/541628292660700236/](https://fi.pinterest.com/pin/541628292660700236/)

Kuva 3. (Tallennettu 21.3.2015).
Saatavissa:[https://fi.pinterest.com/
pin/199425089725879880/](https://fi.pinterest.com/pin/199425089725879880/)

Kuva 4. (Tallennettu 21.3.2015).
Saatavissa: [https://fi.pinterest.com/
pin/541628292660699734/](https://fi.pinterest.com/pin/541628292660699734/)

Kuva 5. (Tallennettu 21.3.2015).
Saatavissa: [https://fi.pinterest.com/
pin/541628292661735979/](https://fi.pinterest.com/pin/541628292661735979/)

Kuva 6. (Tallennettu 21.3.2015).
Saatavissa:
[https://fi.pinterest.com/
pin/541628292661735978/](https://fi.pinterest.com/pin/541628292661735978/)

Kuva 7. (Tallennettu 21.3.2015).
Saatavissa:
[https://fi.pinterest.com/
pin/541628292661735973/](https://fi.pinterest.com/pin/541628292661735973/)

Kuva 8. (Viitattu 4.2.2015). Saatavissa:
[http://www.cairn.info/zen.php?ID_
ARTICLE=JIE_010_0081](http://www.cairn.info/zen.php?ID_ARTICLE=JIE_010_0081). Kuvan muokkaus
tekijän.

Kuva 9.
Calonius, Mathias 2004: Luovan
yhteiskunnan rakenteet, luovat toimialat
ja muotoiluala. Helsinki: elinkeinoelämän
tutkimuslaitos. Siv. (Tallennettu
4.2.2015).

Kuva 10. Marika Ågren.

Kuva 11. (Tallennettu 21.3.2015).
Saatavissa: [http://www.archdaily.
com/522788/new-soundcloud-
headquarter-kinzoberlin/53b36389c
07a806b4b00024d_new-soundcloud-
headquarter-kinzo-berlin_12_wh1523-
2553-jpg/](http://www.archdaily.com/522788/new-soundcloud-headquarter-kinzoberlin/53b36389c07a806b4b00024d_new-soundcloud-headquarter-kinzo-berlin_12_wh1523-2553-jpg/)

Kuva 12. (Tallennettu 21.3.2015).
[https://fi.pinterest.com/pin/
9851692909817841/](https://fi.pinterest.com/pin/9851692909817841/)

Kuva 13. (Tallennettu 14.4.2015).
Saatavissa: [http://www.kaschaandjohn.
com/john/?p=150](http://www.kaschaandjohn.com/john/?p=150)

Kuva 14. (Tallennettu 21.3.2015).
Saatavissa: [https://fi.pinterest.com/
pin/541628292661735982/](https://fi.pinterest.com/pin/541628292661735982/)

Kuva 15. (Tallennettu 21.3.2015).
Saatavissa: [http://www.officelovin.
com/2014/11/25/another-look-inside-
soundclouds-berlin-headquarters/](http://www.officelovin.com/2014/11/25/another-look-inside-soundclouds-berlin-headquarters/)

Kuva 16. (Tallennettu 21.3.2015).
Saatavissa: [http://www.archdaily.
com/12913/tbwahakuhodo-offices-
kda/597983477_kda05/](http://www.archdaily.com/12913/tbwahakuhodo-offices-kda/597983477_kda05/)

Kuva 17.

Suominen, Laura 2014: Tulevaisuuden
työ- ja oppimisympäristö. Case:
Niemen Kampus. Lahti: Lahden
ammattikorkeakoulu, Muotoilu- ja
taideinstituutti. Kuva 37. Muokkaus
tekijän.

Kuva 18-20. Marika Ågren.

Kuva 21. Lahden kaupungin
karttapalvelu. Muokkaus tekijän.

Kuvat 22-40. Marika Ågren.

Kuva 41. (Tallennettu 9.3.2015).
Saatavissa: [http://www.
gerritrietveldacademie.nl/](http://www.gerritrietveldacademie.nl/)

[u/2147/106/400-keramiekwerkplaats.jpg](http://www.gerritrietveldacademie.nl/u/2147/106/400-keramiekwerkplaats.jpg)

Kuva 42. (Tallennettu 9.3.2015).
Saatavissa:[http://www.
gerritrietveldacademie.nl/
u/2147/106/400-zetterij.jpg](http://www.gerritrietveldacademie.nl/u/2147/106/400-zetterij.jpg)

Kuva 43. (Tallennettu 9.3.2015).
Saatavissa: [http://www.
gerritrietveldacademie.nl/
u/2147/106/400-houtwerkplaats.jpg](http://www.gerritrietveldacademie.nl/u/2147/106/400-houtwerkplaats.jpg)

Kuvat 44-46. Marika Ågren.

Kuva 47. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: [https://fi.pinterest.com/
pin/541628292660191446/](https://fi.pinterest.com/pin/541628292660191446/)

Kuva 48. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: [https://s-media-cache-ak0.
pinimgku.com/736x/8c/8a/60/8c8
a60686a33f85b2d9d3089a768548f.jpg](https://s-media-cache-ak0.piningku.com/736x/8c/8a/60/8c8a60686a33f85b2d9d3089a768548f.jpg)
Kuvat 49-50. Marika Ågren.

Kuva 51. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: [https://fi.pinterest.com/
pin/22166223139378448/](https://fi.pinterest.com/pin/22166223139378448/)

Kuvat 52-55. Marika Ågren

Kuva 56. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: <http://officesnapshots.com/photos/39603/>

Kuva 57. (Tallennettu 14.4.2015).
Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/466052261409198478/>

Kuva 58. (Tallennettu 29.3.2015).
<http://officesnapshots.com/wp-content/uploads/2015/03/eidsiva-broadband-norway-office-design-11-700x1049.jpg>

Kuva 59. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/02/05/de/0205de66245570eb1c4d4d76f0117423.jpg>

Kuva 60. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: <http://officesnapshots.com/photos/39220/g>

Kuvat 61-65. Marika Ågren

Kuva 66. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: http://officesnapshots.com/wp-content/uploads/2014/12/factory_03-700x466.jpg

Kuva 67. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: <http://officesnapshots.com/wp-content/uploads/2014/12/>

[factory_02-700x466.jpg](#)
Kuva 68. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: http://officesnapshots.com/wp-content/uploads/2014/12/factory_06-700x466.jpg

Kuvat 69-74. Marika Ågren.

Kuvat 75-79. Ninni Vidgren

Kuvat 80-81. Marika Ågren.

Kuva 82. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: http://static.dezeen.com/uploads/2014/02/University-Center-The-New-School-by-SOM-_dezeen_9.jpg

Kuva 83. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: <http://www.gerritrietveldacademie.nl/u/2147/71/mode-werkplaats.jpg>

Kuva 84. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: <http://www.gerritrietveldacademie.nl/u/2147/106/400-mode-werkplaats.jpg>

Kuva 85. (Tallennettu 29.3.2015).
Saatavissa: <http://www.gerritrietveldacademie.nl/u/2147/72/edelsmeden.jpg>

Kuva 86. (Tallennettu 29.3.2015). Saatavissa: <http://www.gerritrietveldacademie.nl/u/2147/106/400-edelsmeden-werkplaats.jpg>

Kuva 87. (Tallennettu 21.4.2015).
Saatavissa: <http://www.jalo.fi/>

Kuva 88. Marika Ågren.

Kuva 89. (Tallennettu 17.3.2015).
Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/ec/1f/8e/ec1f8e67413f8b59e0fca3c487e236b6.jpg>

Kuva 90. (Tallennettu 17.3.2015).
Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/87/f5/e9/87f5e923c8016defb9481f8f9986ed0a.jpg>

Kuva 91. (Tallennettu 17.3.2015).
Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/541628292661325388/>

Kuva 92. (Tallennettu 17.3.2015).
Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/c6/5e/6f/c65e6f048f8e843d3aa153579537d3c.jpg>

Kuva 93. (Tallennettu 17.3.2015).
Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/0c/75/3d/0c753dcf3e150f461d7490468433a635.jpg>

Kuva 94. (Tallennettu 17.3.2015).
Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/541628292659441035/>

Kuva 95. (Tallennettu 17.3.2015).
Saatavissa: http://1.bp.blogspot.com/-YHG1mmx_4IE/Ux2M6SdC74I/AAAAAAAAAJg/obi0OL2Sj7g/s1600/Kline-Untitled9108.jpg

Kuva 96. (Tallennettu 17.3.2015).
Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/365284219749967923/>
Kuva 97. (Tallennettu 17.3.2015).
Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/541628292655649786/>

Kuva 98. (Tallennettu 16.3.2015).
Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/541628292656027111/>

Kuva 99. (Tallennettu 17.3.2015).
Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/541628292659556306/>

Kuva 100. (Tallennettu 16.3.2015).
Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/541628292660792717/>

Kuva 101. (Tallennettu 16.3.2015).
Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/541628292656130412/>

Kuva 102. (Tallennettu 16.3.2015).
Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/53/da/10/53da10eb52c1d9d994303a2babafb81b.jpg>

Kuva 103. (Tallennettu 16.3.2015).
Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/24/78/5e/24785e77f1f0507c19555e9c4dd283e6.jpg>

Kuva 104. (Tallennettu 16.3.2015).
Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/bf/f0/95/bff095c1712a24363c505c7e10ad8cfc.jpg>

Kuva 105. (Tallennettu 16.3.2015).
Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/d6/21/7c/d6217cec32189fe9c2c45219486e8a0c.jpg>

Kuva 106. (Tallennettu 17.3).
Saatavissa: <https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/f1/25/9e/f1259eae393a8baad09dfda39f2a66a.jpg>

ak0.pinimg.com/736x/f1/25/9e/f1259eae393a8baad09dfda39f2a66a.jpg

Kuva 107-120. Marika Ågren.

Kuva 121. (Tallennettu 22.3.2015).
Saatavissa: http://blipoint.com/blog/wp-content/uploads/2010/05/albers_91-3877.jpg

Kuva 122. (Tallennettu 22.3.2015).
Saatavissa: http://otavafiles.fi/plaza/uploads/images/ellitfi/koti-ja-sisustus/sisustus-ja-puutarha/Deko_vaneri250.jpg

Kuva 123. (Tallennettu 23.3.2015).
Saatavissa: <http://www.egecarpets.com/Files/Billeder/ecom/data/images/Rf52753312.jpg>

Kuva 124. (Tallennettu 23.3.2015).
Saatavissa: http://image.architonic.com/img_pro2-1/122/9869/cemento-rasato-b.jpg

Kuva 124. (Tallennettu 19.3.2015).
Saatavissa: http://www.martela.fi/files/products/alku_form_2805dem_02.jpg

Kuva 125. (Tallennettu 19.3.2015).
Saatavissa: http://www.martela.fi/files/products/03_sola_377depmm.jpg

Kuva 126. Hytönen Oona, Salokanta Sirja.

Kuva 127. (Tallennettu 24.3.2015).
Saatavissa: <https://www.vitra.com/en-un/product/storage?subfam.id=36269>

Kuva 128. Marika Ågren.

Kuva 129. (Tallennettu 19.3.2015).
Saatavissa: http://payload322.cargocollective.com/1/13/421227/8756873/Diohel_M8Table_white-1_640.jpg

Kuva 130. Esko Ihalainen.

Kuva 131. Niina Hyry, Matilda Palmu.

Kuva 132. (Tallennettu 25.3.2015).
Saatavissa: <http://www.martela.fi/toimistokalusteet/tyopoydat/alku-tyopoyta-t-jalalla>

Kuva 133. (Tallennettu 24.3.2015).
Saatavissa: <https://www.vitra.com/en-un/product/alcove?subfam.id=36803#>

Kuva 134. (Tallennettu 24.3.2015).
Saatavissa: <https://www.vitra.com/en-un/product/alcove?subfam.id=36803#>
Kuvat 135-137. Niina Hyry, Matilda Palmu.

Kuva 138. Esko Ihalainen.

Kuva 139. Marika Ågren.

Kuva 140. (Tallennettu 2.4.2015).
Saatavissa: <http://www.zerolighting.com/file/produkter-1/bilder/pendlar/poster-group-new.jpg>

Kuva 141. (Tallennettu 2.4.2015).
Saatavissa: http://search.xal.com/xal2013/Xal.MaterialSite/XAL/Web_global_image/K09/page_604_timo_80_free_head_.jpg?width=576&height=325

Kuva 142. (Tallennettu 14.4.2015).
Saatavissa: <https://fi.pinterest.com/pin/541628292661735941/>

Kuva 143. (Tallennettu 2.4.2015).
Saatavissa: <http://www.zerolighting.com/file/produkter-1/bilder/takarmaturer/stream-tak-inf.jpg>

Kuvat 144-162. Marika Ågren.

MUOTOILUN OPPIMISYMPÄRISTÖT

OPINNÄYTETYÖ

MARIKA ÅGREN

kyselylomake

1. **Mitä erityisryöskentelytiloja mielestäsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitsee? Alleiviiva mielestäsi tärkeimmät.**
(esim. pajatilat, mallinrakennuspajat, ompeluluokka, taideopetusluokat. Itse pohdin mm. sitä, että löytyykö luokkaatila, mikä mahdollistaa 14h koneella työskentelyn? kaikenmaailman sohvaratkaisut ei ole ergonomisiin ratkaisu tähän)
2. **Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?**
3. **Mitä huonoja puolia on osastottumudessa?**
4. **Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tukea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillista identiteettiä JOS erillisiä osastoja ei uuteen kampukseen tule?**
5. **Muuta kommentoitavaa.**

Vastaa ko. kysymyksiin kopiaimalla teksti sähköpostiin viestikenttään ja lähettämällä minulle (**marika.4gren@gmail.com**) **pe 6.2** mennessä. Vastaja pysyy nimeettömänä.

Opinnäytetyöni tarkoitus on kartoittaa muotoilun oppimisympäristöjen tilatarpeita niin, että ne tukevat alan opiskelua ja millä tavoin ammatillinen identiteetti tiällisesti voisi säilyttää. Lisäksi lähetän kasatun materiaalin LAMK:n uuden kampuksen suunnitteluryhmälle, jotta tulevat tilat olisivat mahdollisimman kattavat ja tarkoituksenmukaiset.

Pakkausmuotoilun opiskelija 1.

1. Mitä erityistyöskentelytiloja mielestäsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitsee? Alleiviivaa mielestäsi tärkeimmät: (esim. pajatilat, mallinrakennuspajat, ompeluluokka, taideopetusluokat. Itse pohdin mm. sitä, että löytyykö luokkatilaa, mikä mahdollistaa 14h koneella työskentelyn? kaikenmaailman sohvaratkaisit ei ole ergonomisin ratkaisu tähän)

- Vastaan tähän nyt pammu-näkökulmasta. Pajatilat on tosi tärkeitä (puu, muovi). Pajoilla pitää olla riittävästi tilaa myös, että mahtuu työskentelemään. Myös ihan tavallisissa luokkatiloissa pammu tarviit paljon tilaa, kun käsitellään ja leikataan isoja aaltopahvi- ja kartonkikarkkeja. Pöytien täytyy olla valtavia noita materiaaleja ja leikkuualueita varten. Tuo tietokone työskentely on myös hyvä pointti, nykyäänkään ei tahdo löytyä vapaita koneita kun haluaisi/tarvisi tehdä jotain koneella. Nytkin meillä on joitakin tietokoneita omissa luokissa, mikä on ollut hyvä ratkaisu kun usein tarvitsee tehdä töitä koneella ja käsin samanaikaisesti. Koneita saisi tosin olla pöytätilan lisäksi vielä enemmän. Itse pidän siitä kun voin mahdollisimman paljon työskennellä samassa tilassa koko päivän.

Laserleikkuri on myös pammulle korvaamaton, sille täytyy varata riittävä tila ja täytyy jotenkin pitää huoli että sitä kurssitöiden puitteissa myös pääsisi käyttämään silloin kun täytyy. Tuntuu että listaan varmaan kaiken mitä koululta löytyy, mutta ei-pä siellä nytkään kai juuri ylimääräisiä tiloja ole. Nimittäin pammujen pikkustudio on myös iso apu, sinne on helppo mennä kuvailemaan pieniä juttuja nopeasti. Isoa studioita unohtamatta, mutta sehän nyt täytyy joka tapauksessa olla jo valokuvaaja varten. On tärkeää että pystyy koululla ottamaan kunnon kuvat portfolioon yms.

2. Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?

- Nyt osastoilla on ainakin mukava työskennellä, kun uskaltaa jättää tavaroita ja töitä pöydille esim. ruokailun ajaksi. Muutenkin on kiva että tietää ketä siellä liikkuu, ja aina joku osaa auttaa jos on joku työkalu vaikka hukassa. Omat kaapit on nyt myös siis käytännössä niissä samoissa tiloissa joissa sitä päivittäin muutenkin työskentelee, se helpottaa paljon. Omalle osastolle on aina jotenkin tervetullut olo.

3. Mitä huonoja puolia on osastottumuudessa?

- Omien töiden ja tavaroiden säilytys olisi ainakin varmaan hankalampaa ja hajautetumpaa? Joka osastolla on myös omia erityisiä tilallisia tarpeita niin on vaikea kuvitella tilaa joka kävisi kaikille. Niemeen siirryttäessä Muotsikka sulautuu enemmän lamkkiin, mikä on mielestäni huono asia. Jos ja kun Muotsikka-identiteetistä ei pysty pitämään kiinni, niin pidettäisi kiinni edes jonkinlaisista osasto-identiteeteistä.

4. Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tukea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillista identiteettiä JOS erillisiä osastojakoja ei uuteen kampukseen tule?

- Älyttömän vaikea kysymys kun en pysty edes ymmärtämään minkälaiset tilat olisi sellaisia jotka kävisi kaikille. Pitäisi varmaan jo koulun puolesta järjestää jotain osastokohtaisia juttuja, joissa osastojen opiskelijat olisi yhdessä vastuussa jostain. Karkeena esimerkkinä nyt vaikka jotkut näytelyhommat, mutta vielä korostetummin ja isommalle jalustalle nostettuna kuin tällä hetkellä. Ja nimenomaan osastokohtaisesti.

5. Muuta kommentoitavaa.

- Toivon vaan että saadaan vähintään yhtä paljon tilaa kun mitä muotsikassa nyt on, vähintään yhtä monipuolisesti erilaisia työskentelytiloja. En keksi yhtäkään tilaa tai pajaa tai mitään mistä pystyisi luopumaan.

Kalustemuotoilun opiskelija 1.

1. Mitä erityistyöskentelytiloja mielestäsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitsee?

Alleviivaa mielestäsi tärkeimmät. (esim. paljatilat, mallinrakennuspajat, ompeluluokka, taideopetusluokat. Itse pohdin mm. sitä, että löytyykö luokkaatila, mikä mahdollistaa 14h koneella työskentelyn? kaikenmaailman sohvaratkausut ei ole ergonomisiin ratkaisu tähän)

-On ehdottoman tärkeää että jokaiselle työskentelylle on oma paikkansa.

Luennot ja ns. välineettömät opetuslianteet voivat tapahtua missä vain tilassa.

Ompelukonetta on mahdollonta lähteä siirtelämään ympäri koulu, tai pölyyttää kipsiä tai puuta keskellä muuta tilaa.

Sama on tietokone työskentelyssä: on mahdollonta kuvitella että suurten ja raskaiden ohjelmistojen pyörittämiseen (3d ohjelmat) käytettäisiin pelkkää läppäriä, tehokkaat koneet vaativat oman tietokoneluokkatieän ja pääsyn 24/7. Oppilaitoksen tulisi tarjota opiskelijalle hyvät työkalut ja tilat töiden tekemiseen, koska opiskelijan itse on mahdollonta niitä järjestää. Opiskelijatkin hakevat mielellään kouluun, joka tarjoaa hyvät puitteet. Se myös kasvattaa opiskelijaa siirtymään työelämässäkin järkevään ja ammattimaiseen työskentelytapaan. Tutkimuksetkin ovat osoittaneet että ihminen ei kykene multitasking- työskentelyyn eli parhaitempia tuloksia saadaan aikaan aikaan kun työskentelylle on oma tila jossa sen tekemiseen voi keskittyä häiriöttä. Tämä koskee siis välineillä työskentelemistä - tietenkin eri alojen vuorovaikutusta voidaan lisätä yhteisillä tauko/luentotiloilla ja workshoppeilla, ryhmätöillä yms. missä välineet ovat läppärit, piirtotaulut ja post-it laput.

2. Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?

-Omissa osastoissa on hyvä se että kaikki tarpeellinen löytyy ympäriltä, koulussamme toimii ihanteellinen lainaus/kysely kuittuuri, eri alojen opiskelijat voivat tulla luokkiin kyselemään että löytyykö sitä ja tätä ja voiko joku auttaa.

-Osastot tunnistaa ja ihmiset tietää missä nurkassa mikäkin osasto toimii, niin sieltä voi käydä aina kyselemässä. Jos joku tarvi tietyn alan apua, voi heittää että "käy kysyyn mutsari osastolta, siellä ne heiluu" tms.

- Omilla osastoilla myös luodaan voimakkaita siteitä ja sieltä ne tulevaisuuden työryhmät ja yritykset syntyvät.

3. Mitä huonoja puolia on osastottumudessa?

-On vaikeampi tunnistaa eri aloja ja vuosikursseja. Se myös nostaa kynnystä kysyä apua kun ei tiedä kuka on mistäkin. Se myös laskee osastojen omaa identiteettiä kun ei ole sitä omaa "reviiriä" se myös laskee luottamusta toisiin kun ei tunnista ihmisiä. Nyt uskaltaa jättää reput ja muut tavarat jonnekin levälleen kun tietää että "omia" on luokassa.

4. Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tukea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillisista identiteettiä JOS erillisiä osastojakoja ei uuteen kampukseen tule? 5. Muuta kommentoitavaa.

- Aina tulisi säilyttää joku kiinteä paikka missä eri osastot voisivat "leiriytyä". Että käy niin että ihmiset palloillee ympäri paikkoja ilman päämäärää.

Pakkausmuotoilun opiskelija 2.

1. Mitä erityistyöskentelytiloja mielestäsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitsee? Alleviivaa mielestäsi tärkeimmät.

En osaa eritellä muiden tarpeita, tiedän erikoistilat joita pakkausmuotoilijat tarvitsee: mallipaja, puupaja, tulostusstudio, valokuvausstudio, tietokoneluokat (joissa ikkunat, ja hyvä ilmanvaihto), liimaushuone, työskentelyhuone jossa nuuttauslaite ja mahdollisuus leikata isojakin arkkeja (nyt työskentely tapahtuu lattialla)

2. Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?

Projektit ovat pitkiä ja varsinkin prototyypointivaiheessa materiaalia kertyy. Omat tilat helpottavat prosessia, tavaroita ei tarvitse korjata päivän päätteeksi pois, aamulla voi jättää samasta pisteestä. Pakkausmuotoilijoiden työkalut sijaitsevat yhdessä luokassa, jotka ovat kaikkien löydettävissä ja yhteisessä käytössä. Muodostuu myös erittäin tärkeää luokkahenkeä, ympärillä on ihmisiä jotka tajuavat projektisi ja tsemppaavat ammatillisesti. Osaston omat tilat on minulle turvallinen oppimisympäristö, en tunne kaikkia luokissa pyöriviä, mutta tiedän ketä he ovat ja luotan tähän pieneen porukkaan. On helpompi oppia uutta kun tuntee olonsa turvalliseksi.

3. Mitä huonoja puolia on osastottumudessa?

Tilan jakaminen vaikeuttaa pitkäkestoisia, tilaa vieviä projekteja. Tavarat joutuu korjaamaan tasaisin väliajoin pois, ja se heikentää intensiivistä työskentelyä. Vaikkei meillä ole tällä hetkellä pamu-luokissa henkilökohtaisia työpisteitä, oppilaat työskentelee yleensä samoilla paikoilla, luoden henkilökohtaisen oman tilan, joka auttaa keskittymään työskentelyyn, tämä saattaa hankaloitua entisestään mahdollisessa osastottomassa järjestelyssä.

4. Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tukea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillisista identiteettiä JOS erillisiä osastojakoja ei uuteen kamppukseen tule?

Pakkausmuotoilijoilla on tarvetta pienryhmätyöskentelytiloille. Huoneita joissa olisi tietokoneiden lisäksi oma rauha sekä pöytätilaa tehdä isompiakin protoja, työhuoneen tapaisia. Henkilökohtaisesti olen Muotoilunsiittuutissa oppinut eniten kanssaopiskelijoilta, olemme työskennelleet luokan kesken samoissa tiivissä tiloissa, joten toisen työskentelytapoja ja projekteja on ollut helppo seurata vierestä. Meidän pammujen kannattaisi jakaa työpöytäamme graafikoiden ja teollisten muotoilijoiden kanssa.

5. Muuta kommentoitavaa.

Raitis sisäilma ja ikkunat joista näkee ulos todella tarpeen.

Muoti- ja vaatesuunnittelun opiskelija 1.

1. Eriyistyvättiloja oman alan, vaateussuunnittelun kannalta pitäisi olla kaavaluokka, ompeluluokka ja jokin projektityötila, ja kaikki kolme jotenkin saumattomasti yhteen sovitettuna, kun vaatekappaleiden kanssa tulee kuitenkin liikuttua noiden luokkien välillä. Lisäksi piirustus/suunnittelu- ja tietokonealuokka pitäisi olla käytettävissä.
2. Osastojen omat tilat näen käyttäähönkin kannalta ehdottomina. Jos jollaisella osastolla on neljä vuosikurssia, pitää tiloja yksinkertaisen matematiikan mukaan olla vähintäänkin neljä, että niihin voidaan koordinoida opetusta järkevästi. Sosiaalisen ympäristön kannalta on myös tärkeää että osastoilla jokin paikka, johon kokoontua oman alan opiskelijoiden kanssa, tai paremminkin paikka josta muut alan opiskelijat ovat loogisesti tavoitettavissa.
3. Kotiluokattomuus tuntuisi hiukan orvotla ja epävarmalta, vaikka tähän liittyisikin jalo ajatus tilojen yhteisestä jaosta, en usko että se toimisi käytännössä, edes toivotulla tavalla. Yhteiskäytössä olevia tiloja voi tuki olla, mutta nekin hyvin sijoitettuna ja niin että niiden käyttö voidaan varmuudella koordinoida niin ettei tule päällekkäisyyksiä.
4. Minusta 'osastomuuden kitkemisessä' tuntuu piilevän ajatusharha nykyisistä tiloista, joissa osastot ovat 'eristyksissä' toisissaan. Jos uusissa tiloissa tilat kiertyvät esitellyn suunnitelman mukaisesti sisäpihan nelion ympärille, ei 'eristyneisyys' olisi ongelma joka tapauksessa, vaikka osastojako säilyisi nykyisellään, koska tilojen välinen kulkeminen tulisi olemaan paljon mutkattomampaa, kuin kannaksenkadun kerroksissa ja silpirakennuksissa. Jos tässä on siis ajatuksena että osastot voisivat vuorovaikuttaa enemmän keskenään, niin ei sitä tarvitse Mukuankadun tiloissa lähteä enää sinne luomaan purkamalla osastojakoa. Osastojakoa voisi sen sijaan vaan hiukan häivettää, niin että yhteiskäyttötiloja olisi osastojen välissä, vaikka niiden osastojen, joilla on käytössä samanlaisia työttiloja ja välineistöä. Vaikka osastojakoa ei olisi, pitää tilojenjaon toimiaksseen olla joka tapauksessa selkeä - ja miten muuten se toteutuisi jos ei jonkinlaisella osastojaolla? Pikemminkin osastottomuuden pitäisi olla 'osastollisuutta ilman selkeitä rajoja'.
5. En usko että poikkialaistaminen, eli että tiloihin tulisi muita LAMKin aloja, olisi kovin järkevää. Olisimme jo valmiiksi Niemessä lähellä toisiamme, miksi muita aloja pitää saada vielä samoihin tiloihin, jos heillä on jo omat tilat samalla kampusalueella, vaikka yhteistyötä on mielestäni perusteltua tehdäkin.

Multimediatuotannon opiskelija 1.

1. Mitä erityistyöskentelytiloja mielestäsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitssee? Alleviivaa mielestäsi tärkeimmät.
(esim. pajatilat, mallinrakennuspaikat, ompeluluokka, taideopetusluokat.
Itse pohdin mm. sitä, että löytyykö luokkaatila, mikä mahdollistaa 14h koneella työskentelyn? kaikenmaailman sohvaratkaisut ei ole ergonomisin ratkaisu tähän)
- Opiskelen itse multimediatuotantoa(nyk. mediasisällön suunnittelu) ja koen oman kotiluokan todella tärkeäksi. Eli siis luokan missä minulla on oma kone johon kukaan muu ei mene välillä sökkimään. Projektit ovat välillä pitkiä ja puuduttavia, joten tarvitsee tilan mihin voin aina palata kun tarvitsen. Jopa viikonloppuisin (ja välillä yötyöluopa!). Tällähetkellä mediasisällön suunnittelulla on toimivat luokatilat kaikille vuosikursseille. Luokat ovat vain meidän linjan käytössä. Välillä viikonloppuisin avoimen amkn käytössä.
- Koen erilliset taideluokat hyvinä ja toimivina tiloina. Esim elävänmallin luokka. Tarpeeksi iso ja tilava. Pajatilat pakollisia. Meidänkin linjalaiset hyödyntävät paljon visuaalisen muotoilun tunnelia ja omissa projekteissa. Valokuvaus studiosta puhumattakaan.
2. Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?
+Aina tila mihin palata jatkamaan töitä. Kaikki omat tiedostot ja työt tallessa koneella.
+Tarvittavat ohjelmat löytyvät oman luokan koneilta (Adoven ohjelmat, blender yms)
+Luokkaiset samassa tilassa. Aina voi kysyä apua, jos ei itse ole sisältänyt jotain asiaa.
+Oma kahvinkeitin/vedenkeitin. Säästää rahaa kun ei tarvitse joka päivä ostaa ruokailasta
3. Mitä huonoja puolia on osastottomuudessa?
-Projektit kärsivät, jos ei ole aina omaa luokkaa mihin palata ja tietokonetta missä duuni on tallessa.
-Luokka kärsii, yhteisö kärsii. Meidän luokassa keitetään kahvia yhdessä, hengailaan ja puidaan duunreja ja autetaan toisia. Ilman tätä olisi moni jo alkamoisessa burnoutissa.
-Edestakainen sellailu luokkien välillä ei toimi.
4. Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tukea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillista identiteettiä JOS erillisiä osastojakoja ei uuteen kampuuseen tule?
-Vaikaa kysymys. En osaa nähdä muotikkaa ilman osastojakoa. Utopinen käsitys.
Jonkilainen ratkaisu olisi hyvät löytyä. Tilat mistä löytyy kaikki tarvittava, mitä tilinä meidän koululaiset voivat opiskelussaan tarvita. (edellä mainitut vastaukset)
5. Muuta kommentoitavaa
-Päätäjät voisivat itse tulla puoleksi vuodeksi (tai lyhyemmäksi) kokeilemaan opiskelua muotikkalla ja kokemaan luokatilat toimiviksi ja sen miten yhteisö ja luokka vaikuttavat positiivisesti ympärillämme.

Pakkausmuotoilun opiskelija 3.

1. Mitä erityistyöskentelytiloja mielestäsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitsee? Alleiviivaa mielestäsi tärkeimmät. (esim. pajatilat, mallinrakennuspaikat, ompeluluokka, taideopetusluokat. itse pohdin mm. sitä, että löytyykö luokkaatila, mikä mahdollistaa 14h koneella työskentelyn? kaikenmaailman sohvaratkaasut ei ole ergonomisiin ratkaisu tähän)

Tarpeeksi isot pajatilat työskentelyn sujuvuuden takaamiseksi, jokaiselle ryhmälle omat luokkatilat, PAMUlla ainakin tarvetta tarpeeksi isot pöytätasot ja tarvittava välineistö ja tarvikkevarasto kaikille pöyhille ja papereil, myös luokassa olisi hyvä olla tietokoneita työskentelyn sujuvuuden takaamiseksi. Paljon tietokoneiluoikia, niin pc kuin mac tiloja. 14h tunnin työskentely on hyvä alku, mutta 24/7 olisi aika bueno. Valoisa taideteleje, jossa olisi tarpeeksi lattiapinta- alaa laadukkaan opetuksen tarjoamisen takia. Hyvä valosuunnittelu, ilmava layout, paljon _avattavia ikkunoita ja TUOLEJA, nykyään tuolit loppuvat kesken. Työskentelyn vastapainoksi olisi hyvä jos olisi lisäksi tila jossa pystyisi eri alojen kesken vaan olemaan ja viettämäänäntaukoa, kunnon lounge keittöillä. Studion taso tulee säilyttää, ellei jopa kehittää.

2. Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?

Jokaisella osastolla on loppupeleissä niin erillainen tilantarve, vrt. MUVA ja PAMU. Nykyään on hyvä että keskeneräistä projektia pystyy säilyttämään luokkatilassa pelkäämättä että toinen osasto tulee ja tarvitsee tilat omille projekteilleen. Yhteiset tietokoneluokat, tuloastutiat etc on tietysti hyvä asia, mutta kyllä osastokohtainen tila lisää työskentelymukavuutta. Omien osastojen lisäksi yhteiset projektitilat?

3. Mitä huonoja puolia on osastottumudessa?

Koskaan ei tiedä kuka on käynyt tilassa pyörimässä -> tavarat voivat lähteä kävelemään ja väärinkäyttöä havaita. Alna joutuu etsimään vapaan tilan johon pystyy mennä aloittamaan projektinsa ja se on suurempi kynnyys jos ympärillä on täynnä vieraita ihmisiä.

4. Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tukea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillista identiteettiä JOS erillisiä osastojakoja ei uuteen kampukseen tule? Osastojako TULEE, tästä ei keskustella. Uskoisin että muotusikka kuolee siinä vaiheessa jos osastot avataan ja muotusikka muuttaa niemeen.

5. Muuta kommentoitavaa.

Olisi hyvä jos LAMK järjestäisi kierroksen tulevissa tiloissa ja tulisi opiskelijoita vastaan ja kertoisi mitä tässä maailmassa tapahtuu. Nykyisin on aika paljon epätietoisuutta ilmassa.

Teollisen muotoilun opiskelija 1.

1. Vastaus: Pajatiat, mallinrakennuspajat, tietokoneluokat, kotiluokat. Erittymisen tärkeyttä on amk-muotoisessa oppimisessa oppia TEKEMÄLLÄ. Siksi kaikki pajat ja mallinrakennustilat on ensiarvoisen tärkeitä. Kotiluokat osastoille ovat tärkeitä ammatti-identiteetin rakentumisen ja osaston hengen luomisen kannalta. Ilman kotiluokkia osastojen vuosikurssien vuorovaikutus ja tunteminen putoaa lähelle nolaa. Bauhausin perintöä noudattavassa oppimisessa annetaan lisäksi tilaa oppilaiden omalle luovuudelle. Omat tilat osastoilla mahdollistavat väliaikaiset omat projektit ja omalla ajalla tapahtuvan oppimisen.
 2. Vastaus: Edellä mainitut ammatti-identiteetin muodostaminen, osastojen hengen ylläpitäminen ja verkostoituminen ja oppimista syventävien omien projektien mahdollistaminen. Se, että koululla viihdyttään on Muotsikassa perinteisesti johtanut vain positiivisiin asioihin ja menestykseen koulussa ja kilpailuissa maailmalla. Sitä täytyy tukea ja osastojen omat tilat ovat tämän kannalta kaiken A ja O.
 3. Kuvitellaan esimerkki-case: Mikko Muotoilija tulee illalla koululle työstämään kilpailuhommaansa. Hommaan sisältyy mallinrakennusta ja työskentelyä tietokoneella. Mikko joutuu uudella kampuksella aina rupeamansa päätteeksi keräämään tavaran ja laittamaan ne lukittuun kaappiin. Vanhalla kampuksella saattoi väliaikaisesti jättää homman luokan sivupöydälle ja jatkaa seuraavana päivänä. Lisäksi uudella kampuksella on aina uudestaan katsottava missä on tarpeeksi rauhallinen työtila. Kodikkuus, mitä koti luokissa on ollut, ja vapaus tehdä itähommia samassa palkassa on poissa. Tradenomille tilattomuus ei varmasti ole haitaksi, mutta Bauhausin perintöjä kunnioittavassa 24h-laitoksessa yhteishenki, me-henki, ja osastojen sisäinen liekin vaaliminen on elintärkeää.
 4. Vastaus: Pahalta näyttää. Oma työpöytä/kotiluokka mahdollistaa luovan hulluuden ja pitkätkin omat projektit ja kilpailutyöt. Kuvitelkaa ateljeessa työskentelevä taiteilija, joka siirretäänkin yhtäkkiä tilaan, jossa hänen pitää korjata aina kaikki jälkensä ja etsiä joka päivä uusi työtila. Mitäköhän käy luovuudelle, kun kodikkuuden tuoma turva poistuu?
- Ammatillinen identiteetti koulussa on pieniä asioita: hengailua luokkatoverien kanssa tutuilla paikoilla, iltatöitä, omien tavaroiden ja työvälineiden vaalimista, luokassa olevia oman osaston inspiroivia töitä, keskusteluja oman osaston ihmisten välillä. Osastojen omat tilat on kuin kotipesiä tai kotsatamia. Siellä puhutaan teollista muotoilua tai muodin ja vaate-tuotuksen kielillä. Uskokaa tai älkää, osastojen välillä on kulttuurieroja, eikä se missään nimessä ole huono asia, koska se on kytköksissä ammatti-identiteetin muotoutumiseen. Osaston oma tila on paikka, jossa saat olla oma itsesi ja kehittyä oman alasi osaajana.

Kalustemuotoilun opiskelija 2.

1. Mitä erityistyöskentelytiloja mielestäsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitsee? Alleiviivaa mielestäsi tärkeimmät. (esim. pajatilat, mallinrakennuspajat, ompeluluokka, taideopetusluokat. Itse pohdin mm. sitä, että löytyykö luokkaaitaa, mikä mahdollistaa 14h koneella työskentelyn? kalkenmaailman sohvaratkaisut ei ole ergonomisin ratkaisu tähän)

Tietysti tarvitaan kaikki ne erityislabrat (eli ne ompeluluokat, valokuvausstudio, printtilabra, puupaja jne..), mutta niiden lisäksi tarvitaan myös omaa tilaa hiljaiselle työskentelylle, tilaa, johon voi jättää protovaiheessa olevat duunit kesken ja palata milloin tahansa jatkamaan. Tarvitaan tilaa jokaiselle osastolle, jossa saman osaston opiskelijat voivat kokontua, työskennellä ja vahvistaa ammatillisista identiteettiään. Kyse kun ei ole pelkästään Muotoiluinstituutin identiteetin säilymisestä vaan jokaisen meidän osaston oman identiteetin säilymisestä ja sen vahvistamisesta.

2. Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?

Hyviä puolia ovat mahdollisuus jättää työt kesken ja palata milloin tahansa jatkamaan niitä, tutustuu ja verkostoituu oman osaston opiskelijoiden kanssa, ammatillinen identiteetti kehittyy, on mahdollista työskennellä rauhassa ja pystyy luottamaan kanssaopiskelijoihin.

3. Mitä huonoja puolia on osastottomuudessa?

Yliä mainitut asita eivät toteudu, tuntuu epätasa-arvoiselta, jos kaikki vapaa tilaa on ns. vallattavaa tilaa, eikä ole ns. kotipesää.

4. Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tukea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillisista identiteettiä JOS erillisiä osastojakoja ei uuteen kampukseen tule?

Vaikaa kysymys. Asiaa helpottaisi hieman se, jos kaikki muotoilun ja viestinnän osastojen käyttöön kaavailut tilat olisivat edes ryhmitelty lähekkäin. Tällöin säilyisi Muotstikan me-henki ja pystyisi helpommin verkostoitumaan muotoilun ja viestinnän alan opiskelijoiden kanssa. En usko että muilla aloilla on niin tärkeää olla samassa tilassa saman(kaltaisen) alan opiskelijoiden kanssa, mutta luovalla alalla luovuutta nimenomaan lisää ympärillä olevat luovat ihmiset.

Ympäristön pitäisi inspiroida opiskelijoita. Tottakai vuorovaikutus kaikkien ihmisten kanssa on tärkeää, mutta opiskeluaikana vuorovaikutus luovien ja saman alan ihmisten kanssa on ehdotonta. Luovilla aloilla oppiminen tapahtuu hyvin pitkälti myös seuraamalla kanssaopiskelijoita. Esim. millainen kalustemuotoilijasta tulee, jos häntä ympäröi jatkuvasti säiraanhoitajat tms.. varmasti alaa ei niin hyvin ymmärtävät ihmiset kuvittelevat tässä olevan hieno mahdollisuus monialaiseen innovointiin, mutta alaa opiskelevana (ja ymmärtävänä) ja erillaisissa ympäristöissä toimineena näen tämän esimerkin enemmän riskinä kuin rikkautena. Ja jos minä en muotoilun alan opiskelijana ole paras asiantuntija kertomaan millaisessa oppimisympäristössä olen parhaiten oppinut ja kehittynyt niin kuka sitten. Enten minua on tämän neljän vuoden aikana opettanut ja inspiroinut kanssaopiskelijani muotoilun ja viestinnän osastoilta sekä opettajani, jotka hekin näen enemmän mentoreinani ja (tulevina) kollegoinani kuin pelkästään opettajinani.

Valokuvauksen opiskelija 1.

1. Mitä erityistyöskentelytiloja mielestäsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitsee? Alleiviivaa mielestäsi tärkeimmät. (esim. pajatilat, mallinrakennuspaikat, ompeluluokka, taideopetusluokat.itse pohdin mm. sitä, että löytyykö luokkatilaa, mikä mahdollistaa 14h koneella työskentelyn? kaikenmaailman sohvaratkausut ei ole ergonomisin ratkaisu tähän)
-En koe avoimia luokkia ja käytävillä olevia sohvamoduuleja miinkäänlaiseksi ratkaisuksi rauhalliseksi ja ergonomiseksi työympäristöiksi. Alamme vaativat kuitenkin aikaa ja pitkiä työpäiviä tulee paljon. Valokuvauso opiskelijana olen erityisen huolissani uuden kampuksen tulevasta studioista. Tällä hetkellä meillä on upeat tilat, joissa on kolme eri studioa ja ne mahdollistavat koko luokan yhtäaikaisen työskentelyn eri pisteissä. Kärsikö opetus ja työskentely tästä muutosta? Pitääkö valokuvauksen luokkakokoja pienentää, koska kaikki eivät mahdu työskentelemään samaan studioon?
2. Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?
-oma työrauha ja ikäänkuin se oma paikka, missä olla. Työt voi jättää hetkeksi seisomaan ja käydä syömässä tai kahvilla päivän kuluessa, eikä tarvitse pelätä kaiken kadonneen sillä välin. Yhteisöllisyyden tunne, yhteenkuuluvuus.
3. Mitä huonoja puolia on osastottumudessa?
- Muotiskan ja muiden alojen sulautuminen yhdeksi isoksi massaksi, 'kodittomuus' ei omaa paikkaa. 'Muotiskikalaisiuden' katoaminen. Verkostoitumisen vaikeutuminen. Jos et edes tunne omia osatolaisiasi, mistä löytää valokuvaajan graafikon tai teollisen muotoilijan?
4. Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tukea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillista identiteettiä JOS erillisiä osastojakoja ei uuteen kampukseen tule?
- tähän en osaa kyllä todellakaan sanoa. Rest in piece Muotiska.

Korrumuotoilun opiskelija 2.

1. Mitä erityisryöskentelytuloja mielestääsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitsee? Alleiviivaa mielestääsi tärkeimmät. (esim. pajatit, mallinrakennuspajat, ompeluluokka, taideopetusluokat. itse pohdin mm. sitä, että löytyykö luokkaatilaa, mikä mahdollistaa 14h koneella työskentelyn? kaikenmaalman sovhvratkaisut ei ole ergonomisiin ratkaisu tähän) Pajatit, tietokoneluokat ja luokat, joissa on riittävästi pöytätilaa isoonkin piirtämiseen
2. Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat? Suurempia projekteja ei tarvitse olla siivoamassa kolmen tunnin työskentelyn jälkeen pois toisen luokan tieltä. Työvälineet ovat järkevääsi kootuna työttilassa eikä tarvitse lähteä hakemaan toiselta koulua. Pienempi riski, että joku täysin asiaton ihminen harhailee sisään (ja varasta materiaaleja ja protoja). Kun saman alan kaikkien vuosikurssien oppilaat ovat about samoissa tiloissa, pääsee tieto kumuloitumaan ja oppilaat keskustelevät keskenään. Tärkein oppi koulussa kuitenkin on tullut kanssaopiskelijoilta -ei opettajilta!
3. Mitä huonoja puolia on osastottumudessa? Kts edellinen. Esimerkiksi korrumuotoilun on aivan mahdoton työskennellä hajautetusti ympäri kampuusta. Tullityökaluja ja happoja ei voi säilyttää/käyttää missä tahansa.
4. Millaisilla keinoilla mielestääsi voisi tukea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillista identiteettiä JOS erillisiä osastojakoja ei uuteen kampukseen tule? Järjestetään kurssuja, joissa eri vuosikurssien opiskelijat työskentelevät yhdessä. Kurssit mahdollisesti myös tiiviimpiä, esim. viikon tai kahden mittaisia tehopakkauksia, joissa yksi luktettava luokka on täysin tietyn kurssin ja ryhmän käytössä tuon ajan.
5. Muuta kommentoitavaa. Teet arvokasta työtä, ja toivon, että asiassa löydetään joku ratkaisu, joka tyydyttäisi kaikkia osapuolia. Hankala aika, joka vaatii vaikeita ratkaisuja. Tsemppiä!

Valmistunut sisustusarkkitehtuurin opiskelija.

Moi,

huomasin sun kyselyn ja vastaan vaikka olenkin jo valmistunut. Toivotavasti ok?!

Tein viime vuonna oman opparini Niemeen liittyen ja olen monesti pohjinnut tätä asiaa ja kokonaisuutta myös jälkeen päin.

Itse olen sitä mieltä, että lähtökohteisesti muutto Niemeen on huono asia. Pelkona on, että LAMK hävittää kartalta Muotsikan, joka on kuitenkin ainoa vetovoimainen asia LAMKissa. Surullista! Niemen kampus ei ole myöskään opiskelijaystävällinen sijainnistaan, Lahden kaupungin julkinen liikenne ei ole opiskelijaystävällinen ja tuntuu, että kampuksen sijainti on päätetty vääristä lähtökohdista eli yritysten perässä ja unohtaan pienen pieni opiskelija. Kaiken kaikkiaan kampusta rakennetaan mielestäni vääristä lähtökohdista, mutta on siellä hyvääkin. Olen vaikuttanut siltä osallistavuuden määräästä, jota kampussuunnittelussa on tehty. Toki tuntuu, että jotkut rakkaut menee kyltä käyttäjien toiveiden ohi, mutta ainakin hankkeessa on yritetty, mitä monesta muusta vastaavasta hankkeesta ei voi sanoa.

Olen kuitenkin myös hämmästellyt kovasti sitä vastarintaa, jota Muotsikassa on ollut muuttoa vastaan. Ymmärän kyltä täydestä sydämestäni pelon Muotsikan häviämistä ja en itsekään ole Niemen kampuksen kannalla, mutta olisin kuvitellut, että asioihin useimmiten avoimesti ja uteliaasti suhtautuvat tulevat muotoilijat ja medianomit, olisivat myös olleet avoimempia uusille tilamalleille. Mutta usein tuntui ja tuntuu siltä edelleen, että kielteinen katsanto on tiukassa. Toivon, että se johtuu kuitenkin suurelta osin Niemi-kielteisyydestä, eikä kielteisyydestä avoimuuteen ja toisilta oppimiseen. Mielestäni mikään tittä ei voi olla perustana ammatti-identiteetin luomiseen, vaan sen luo ilmapiiri, opetus, opiskelukaverit ja se kokonaisuus. Sisustusarkkitehtina syö ehkä hieman omaa jalkaansa toteamalla, että pelkkä tittä ei voi olla niin merkityksellinen, mutta koen sen niin, että monimuotoiset, muuntojoustavat ja elämäkselliset tilat ovat tärkeämpiä kuin joku tietty luokkatila, jossa käytetään tuhsemassa 12 tuntia jonkun projektin dead linen kimpussa. Ja uskon myös, että isompi liikkuvuus ja avoimuus eri osastojen välillä voisi tuoda opetusohjelmaanakin hieman piristystä, mikäli opiskelijat voisivat vaihtaa muiden osastojen kursseja myös. Tähän auttaisi paljon juuri avoimuus, jolloin olisi mahdollista tietää, mitä muualla tapahtuu ja on tarjolla.

Kaikesta tästä paasaamisesta huolimatta, mielestäni paras vaihtoehto olisi pitää Muotsikka paikallaan, mutta tehdä tiloista huomattavasti toimivammat, siis muotoiluopetuksen tarpeita vastaavat Kannaksenkadulla. Kannaksenkadulla on mielestäni isoja tilallisia ongelmia ja puutteita. Tilojen hyötyaste on huolestuttavan alhaalla, josta oivana esimerkinä ruokala. Mua aina häiritse ruokalan nolakäyttö muina kuin kahtena lounastuntina. Miksi ruokalan tiloja ei olisi voinut esim. iltapäivällä avata ryhmätyökäyttöön. Tarkoitan siis sitä osaa, jossa on ne kolme tasoa, johon voisi olla kulku leipäpöydän vierestä ja jonka saa sillä kalterirullalla suljettua linjastosta ja keittöstä. Missään ei siis Muotsikassa ole kunnollisia ryhmätyötiloja; käytävät kumisevat tyhjiyytään, vaikka niistä voisi näyttelyjen lomassa tulla vilkkaita kohtaamispisteitä, ns. "minilavenuetta". Mutta yksi asia, mikä mua ainakin häiritse opiskeluaikana suuresti oli se, että kaikki olivat niin koppeutuneita. Jokaisella osastolla oli ne omat tilansa ja tuntui, että muiden osastoille ei menty kuin kutsusta. Olsin ainakin itse kaipaillut sellaista läpinäkyvyyttä työtapoihin, laitteisiin ja kaikkeen, mitä jokainen osasto pitää sisällään. Siis olisin kaivannut nimenomaan tuota sekoittumista, koska silloin olisi voinut oppia enemmän poikkeusteellisesti muilta osastoilta ja mahdollisesti löytää uusia toimivia tapoja, välineitä, ideoita jne. omaankin työskentelyyn. Huomasin silloin, kun tein omaan opparini kyselyä, että en edes tiedä missä mutsarit tekevät hommiaan... Ehkä tästä voi syyttää omaa supistunutta Muotsikka-maailmankuvaani, mutta ehkä sitä niin tuudittautui sinne omalle osastolle, että ei viitsinyt lähteä pois omalta mukavuuksalueeltaan.

1. Mitä erityis työskentelytiloja mielestäsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitsee? Alleviivaa mielestäsi tärkeimmät.

Sissareilla ei mielestäni ole niin suurta tarvetta tiettyihin erityis tiloihin, kuten vaikka valokuvaaajilla studioihin. Mielestäni hyvät oppimisympäristöt tarjoaa monenlaisia tiloja, luontotiloista ryhmätyötiloihin ja yksilötyöskentelyyn. Kalusteiden tulisi tukea työskentelyjen eri muotoja, tietokone työskentelyyn tulla olla ergonomiset pöydät ja tuolit (mielellään korkeussäädettävät), mutta tulisi löytyä myös remmompia paikkoja, joissa voi tehdä esim. lukuhommia tai ottaa vain taukoa tietokone työskentelystä.

2. Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?

En vilpittömästi keksi yhtään syytä, joka täysin puolustaisi ainoastaan omia tiloja. Ainoastaan ehkä se, että ammatillisessa ongelmatilanteessa sieltä voisi mahdollisesti löytyä joku tyyppi joka osaa auttaa. Mutta sitä varten voi myös nykyaikana hyödyntää sähköisiä teknologioita ja vaikka FB:ssä kysyä kaikilta sissareilta apua, jolloin avunsaaja tavoittaa paljon suuremman ottaman potentiaalisia avunantajia.

3. Mitä huonoja puolia on osastotuumuudessa?

Ammattilinen välineistö voi olla hukassa.

4. Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tuk, ea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillisista identiteettiä JOS erillisiä osastojakoja ei uuteen kampukseen tule?

Sisustusarkkitehtuurin opiskelija 1.

Mitä erityistyöskentelytiloja mielestäsi tuotoilun/viestinnänkoulutuksessa tarvitsee? Allieviivaa mielestäsi tärkeimmät. (esim. pajatilat, mallinakenuspajat, ompeluluokka, taideopetusluokat. Itse pohdin mm. sitä, että löytyykö luokkaatila, mikä mahdollistaa 14h koneella työskentelyn? kaikenmaailman sohvaratkaisut ei ole ergonomisin ratkaisu tähän)

Tärkeimpänä ehkä varsinkin sikapuille on tietokoneuokat, Hyvät koneet ja isot näytöt. Näitä homia ei yhtä hyvin läppäriellä tehdä ja on tärkeää että on tilat missä voi työskennellä koulun puolesta. Taideopetusluokat on ihan ok, mutta nille en näe syytä pitää omaa luokkaa. Taideteokset kuitenkin pääsääntöisesti valmistetaan pajoilta, joten tälle olisi hyvä olla jatkossakin oma pajansa kuten on nykyäänkin. Pöytätilaa tarvitaan myös luokassa, käsillä tekemiseen, ja pirttämiseen, silheen ei riitä pelkästään pieni pöytä auditoriossa. Pajatilat tärkeitä, materiaalien käyttäytymisen oppiminen ja prototyypin valmistaminen. Lisäksi hyvät laitteet ja varusteet on hyvä olla tilassa missä ne ovat käytettävissä (tulostimet, laserleikkurit, nuutrauskoneet yms)

Myös valaistus ja ympäröivä värimaailma ovat tärkeä tuotoilun ja viestinnän osastoilla, lamppujen tulee olla neutraalit, ei sovi mikä tahansa tila jos tehdään väritarkkaa työtä. Materiaalikirjasto, päivitettyinä ja ajan tasalla. (hankala toteuttaa mutta olisi hyödyllinen) Meille olisi esimerkiksi todella hyödyllinen jo pelkkä värikartasto isoine mallipaloineen ja eri versiot :)

Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?

Omat tilat ovat todella tärkeät eri osastoilla. Ensimmäkin psykologinen ja yhteisöllinen puoli, koulussa vietetään käytännössä kaikki liikenevä aika, joten on hyvä olla paikka mihin tietää pystyvänsä menemään työskentelemään rauhassa ilman että tarvitsee mieltä onko se vapaana. Siitä tulee kuitenkin opiskelijoille toinen koti vähintään neljäksi vuodeksi. Myös oppiminen toisilta samalla linjalla työskenteleviltä on suuressa osassa. Varmasti monet asiat opitaan muilta opiskelijoilta kouluajan ulkopuolella. Apu ja henkinen tuki :) Myös esimerkkityöt seinillä ja hyllyissä inspiroivat omaa tekemistä. Myös pieni hyvänhenkinen ”klippailuhenki” kehittyy kun työskentelee toisten samalla alalla opiskelevien kanssa :)

Lisäksi auttaa työskentelyssä, jos on projekti menossa, voi jättää sen kesken, ja palata helposti jatkamaan seuraavana päivänä. Omat säilytystilat ovat vieressä ja esim pienoismallin voi jättää kesken, liimautumaan tai kuivumaan rauhassa. Myös materiaalikirjasto ja työskentelyvälineet ovat lähellä ja saatavilla.

Tämän tärkeiden huomaa nyt kun on ollut vaihdossa koulussa jossa ei ole omia luokkia eikä tietokoneita. Opiskelijat ovat aina hukassa mihin menevät työskentelemään ja koulussa ei voi olla, minkä huomaa myös oppimisen tasossa. Jos luokka annetaan vapaaseen käyttöön, on opiskelijalla mahdollisuus harjoitella osaamistaan omalla ajalla, ja näin ollen kehittyä paremmaksi osajaksi.

Mitä huonoja puolia on osastottuudessa?

oikeastaan vastakohta edelliselle vastaukselle :) Ainoa lisäys että eri osastojen pitää pystyä toimimaan eri luokkatiloissa, jos ei ole osastoja, pitää kaikilla koneilla olla esimerkiksi kaikki ohjelmitot kaikille ja näitä tulee olla riittävästi ja koko ajan päivitetysti. Esim graafiset suunnittelijat ja valokuvaajat käyttävät Maccia ja sikapuoli Pctä (kiitos 3ds max :D) Hankala kuvitella että tilat sopisivat kaikille.

Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tukea tuotoilun/viestinnän eri linjojen ammatillisista identiteettiä JOS erilisiä osastajakoja ei uuteen kampukseen tule?

Tämä on ehkä hankalin kysymys! Esimerkiksi järjestämällä luentoja tai iltoja/päiviä, tapahtumia eri osastoille, vierailivat luennotsijat omalta alalta? On tosi tärkeä että näkee millaista työtä omalla osastolla tehdään ja miten opinnoissa edetään. Myös avoimet presentaatiot töistä? Milhin voi tulla oma osasto katsomaan ja aiemmat vuosikurssit oppimaan? Työt avoimemmin esille yhteisiin tiloihin kaikkien nähtäväksi? Messumatkat ym. opintomatkat/retket ja ekskursiot.

Muuta kommentoitavaa.

säilytystila on ihan supertärkeää. Paperit ja työskentelyvälineet pitää pystyä pitämään koulussa. Myös Halmeen materiaalikauppa on tosi hyvä, sitä voisi ehkäpä jopa laajentaa? on pelastanut monta kertaa, toisaalta kun on vähemmän tuotteita, voi hinnat pitää kohtuullisina. Ja ehkä yksi tärkeimmistä asioista mitä voisi vielä korostaa on se, että kouluun voi mennä aina työskentelemään, ja siellä voi liikkua vapaasti. Todella tärkeää pitää myös jatkossa, työt mitä tehdään vie aikaa paljon! Ja porukka oikeesti työskentelee koululla, ei pelkästään hengaa. Mitä enemmän opiskelijat opiskelevat sitä enemmän kertyy taitoa ja osaamista. Myös kouluun pääsy (julkinen liikenne) on tärkeä, ja liittyy tähän, mutta taitaa sivuta jo aiheetta :)

Teollisen muotoilun opiskelija 2.

Mitä erityistyöskentelytiloja mielestäsi muotoilun/viestinnän koulutuksessa tarvitsee? Alleiviivaa mielestäsi tärkeimmät.

-Muotiksassa jokaisella alalla on omat tarpeensa, jotka on täytetty nykyisellä tilajaottelulla melko hyvin. ideaalikoulussa olisi kaikki työtilat isoine mallinrakennustiloineen (puu,muovi,metalli,ompelu) mutta myös paljon toimivia tietokoneluokkia. Työtiloihin tulisi olla myös pääsy, jos ei nyt yötäpäivää, mutta ainakin päivittäin. Ei riitä että puupaajalle pääsee kerran viikossa tekniikanlaitoksen puuinsinöörin ja muotiksikalaisen kanssa yhtä aikaa. Ja kannettavat koneet joita sitten kärryillä kuljetellaan edesakaisin ei ole ratkaisu tietokoneluokkaongelmaan. Kuka haluaa mallintaa jollai kämmäsellä kannettavalla jossa on 10 tuuman näyttö?

Mitä hyviä puolia on siinä, että osastoilla on omat tilat?

Hyviä puolia on että saa jättää keskenräiset prototyypit hautumaan. Yhteisissä tiloissa on myös matalampi kynnyks jättää omat työkalunsa kaikkien työtilan käyttäjien käytettäväksi, jolloin jokaisen oppilaan ei tarvitse ostaa kaikkia mahdollisia välineitä itselleen. Mikäli tilat ja sen yttäjärhyvät isonevat on kaikkia rojujaan kannettava jatkuvasti mukana tai luktittava jonnekin 200m päässä sijaitsevaan lokeroon. Pienessä koulussa kuten muotiksassa ei haittaa että alat ovat vetäytyneet omiin koloihinsa, koska tarvittaessa toisen alan apurin löytää parin luokkahuoneen päästä. Ja käytävillä törmää toisiin ja ruokalassa. Että ollaan omissa oloissa mutta kuitenkin kaikki samaa porukkaa.

Mitä huonoja puolia on osastottumuudessa?

Millaisilla keinoilla mielestäsi voisi tukea muotoilun/viestinnän eri linjojen ammattilista identiteettiä JOS erillisiä osastojakoja ei uuteen kampukseen tule?

Olisi edes selkeä muotiksika-alue. Tai selkeitä muotiskan työhuoneita. Luovuus hukkuu tekniikan laitoksella, voin omasta kokemuksesta sanoa.

Muuta kommentoitavaa.

Vaikka niemeen muutto onkin inhottava juttu, voi siinä olla jotain hyvääkin. Vaikka muotiksikalaiset on kooli ja hyvii omissa jutuissaan voi välillä olla hyvä oppia myös muilta aloilta. Eri koulujen välinen kanssakäyminen ja yhteistyö olisi tärkeä osa muotoilijankin oppia, työelämässä kun joutuu usein tekemään muidenkin kuin oman alan tekijöiden kanssa. Toki tämä voisi tapahtua muutenkin kuin saman katon alle muuttamalla, mutta kuitenkin. Kiitos ja anteeksi, lähti vähä rönsyilee ja kirjoitusvirheitäkin on!

RAKENNUSTOIMENPIDE
MUUTOSTYÖ

PIIRUSTUSLAJI
TILASUUNNITTELU

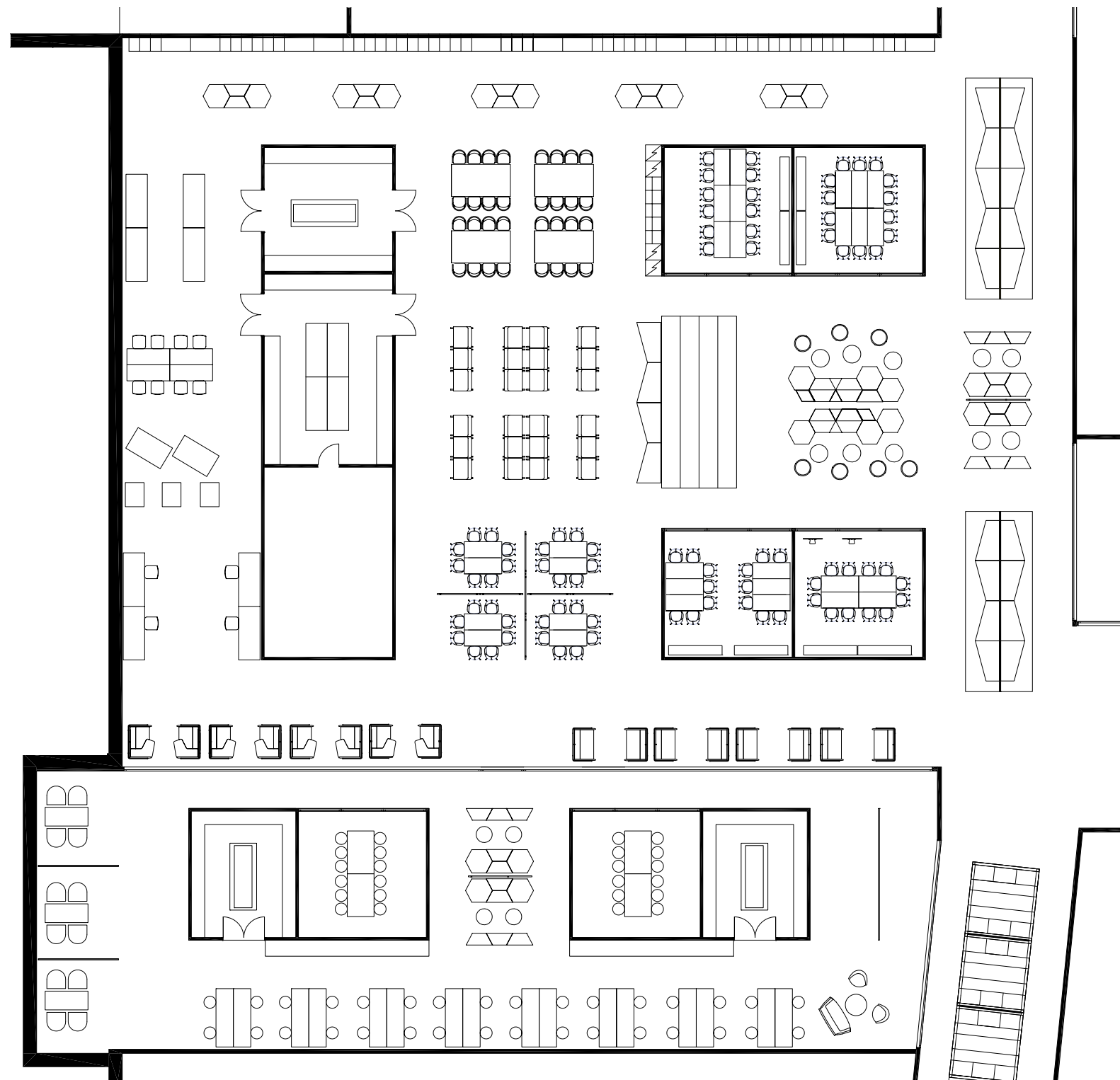
RAKENNUSKOHTEN NIMI JA OSOITE
LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Mukkulankatu 19
Lahti

PIIRUSTUKSEN SISÄLTÖ
KOHTAAMISPAIKAN
KALUSTEPOHJAPIIRUSTUS 1:100

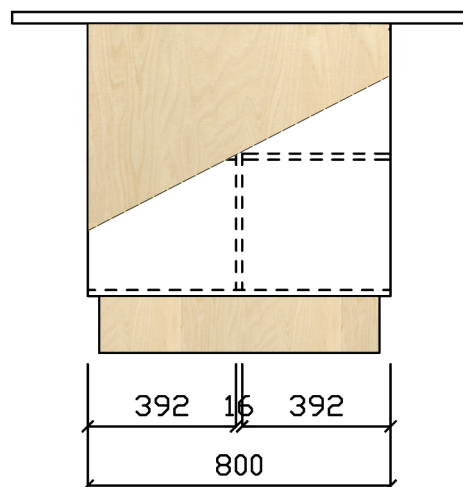
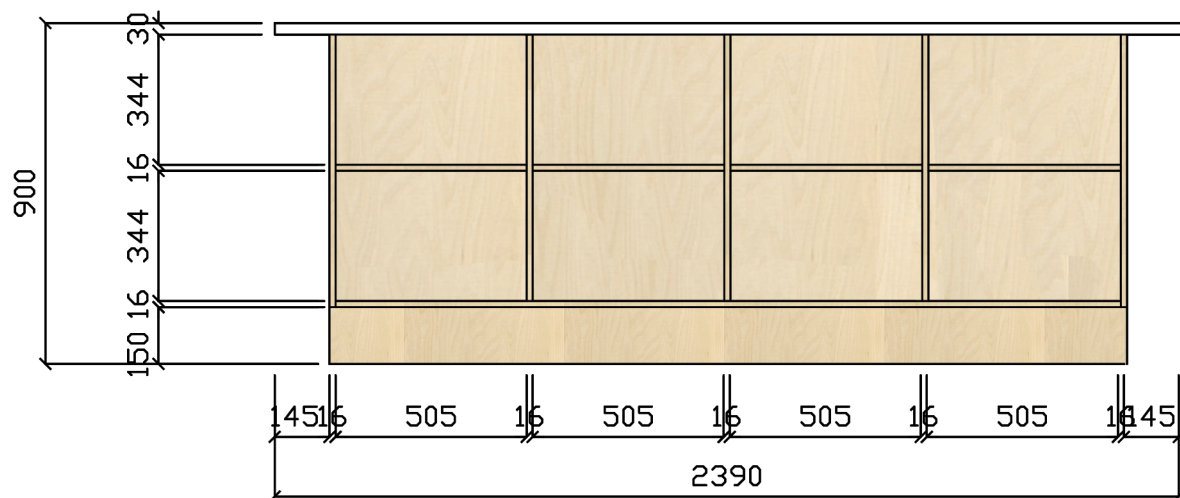
SUUN.ALA	PIIR.NRO
SIS	601
PÄIVÄYS	YHT.HENKILÖ
15.04.2015	Marika Ågren

Marika Ågren
Mikonkatu 3 A 53
15150 Lahti

AV -tilojen pöytähylykkö, 1:20. Periaate.

RAKENNUSTOIMENPIDE
MUUTOSTYÖ

PIIRUSTUSLAJI
TILASUUNNITTELU

RAKENNUSKOHTIEN NIMI JA OSOITE
LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Mukulankatu 19
Lahti

PIIRUSTUKSEN SISÄLTÖ
KALUSTEPIIRUSTUS
PÖYTÄHYLLYKKÖ 1:20

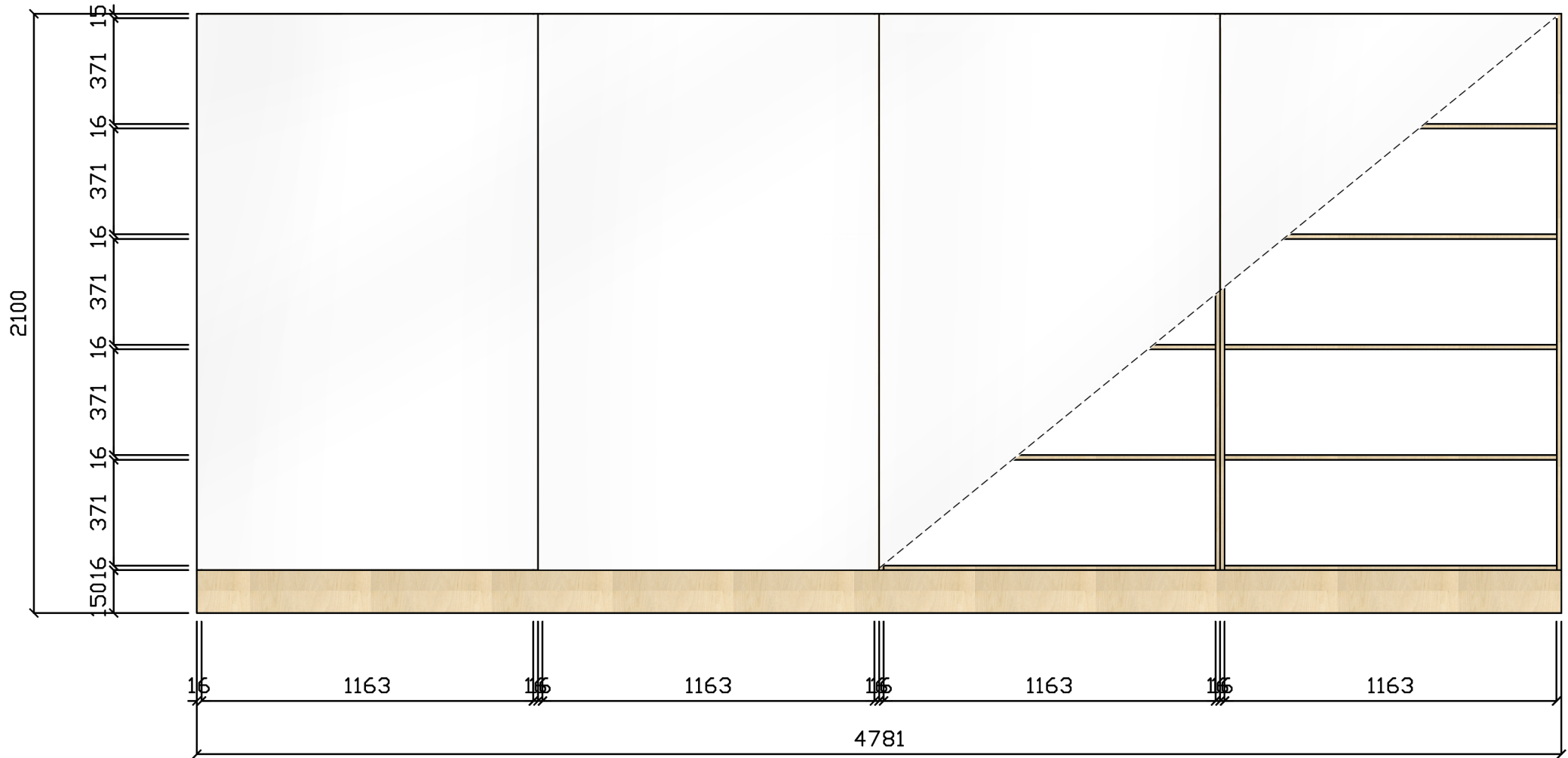
SUUN.ALA	PIIR.NRO
SIS	701
PÄIVÄYS	YHT.HENKILÖ
15.04.2015	Marika Ågren

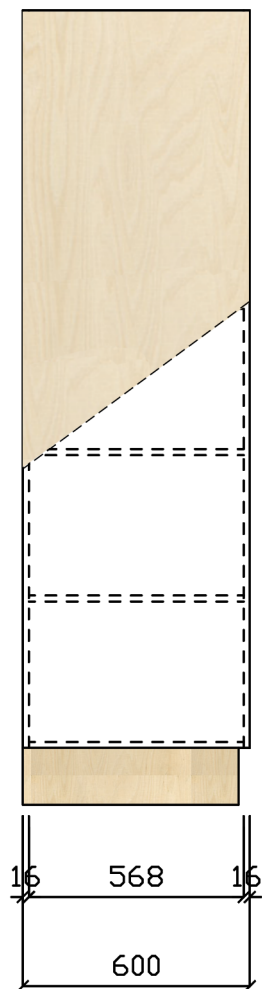

Marika Ågren
Mikonkatu 3 A 53
15150 Lahti

AV -tilojen seinähyllyjärjestelmä, 1:20. Periaate.

Seinähyllijärjestelmän ovet liukuovia, 5 ovella.
Runko ja sokkeli ovat massiivipuuta, mutta ovet
ovat 16mm mdf:ää.

RAKENNUSTOIMENPIDE
MUUTOSTYÖ

PIIRUSTUSLAJI
TILASUUNNITTELU

RAKENNUSKOHTIEN NIMI JA OSOITE
LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Mukulankatu 19
Lahti

PIIRUSTUKSEN SISÄLTÖ
KALUSTEPIIRUSTUS
SEINÄHYLLYJÄRJESTELMÄ 1:20

SUUN.ALA	PIIR.NRO
SIS	702
PÄIVÄYS	YHT.HENKILÖ
15.04.2015	Marika Ågren

Marika Ågren
Mikonkatu 3 A 53
15150 Lahti

Porraskaluste, 1:50. Periaate.

Porraskalusteen runko on massiivipuuta ja
verhouslevyt 25mm koivuvaneria.

RAKENNUSTOIMENPIDE
MUUTOSTYÖ

PIIRUSTUSLAJI
TILASUUNNITTELU

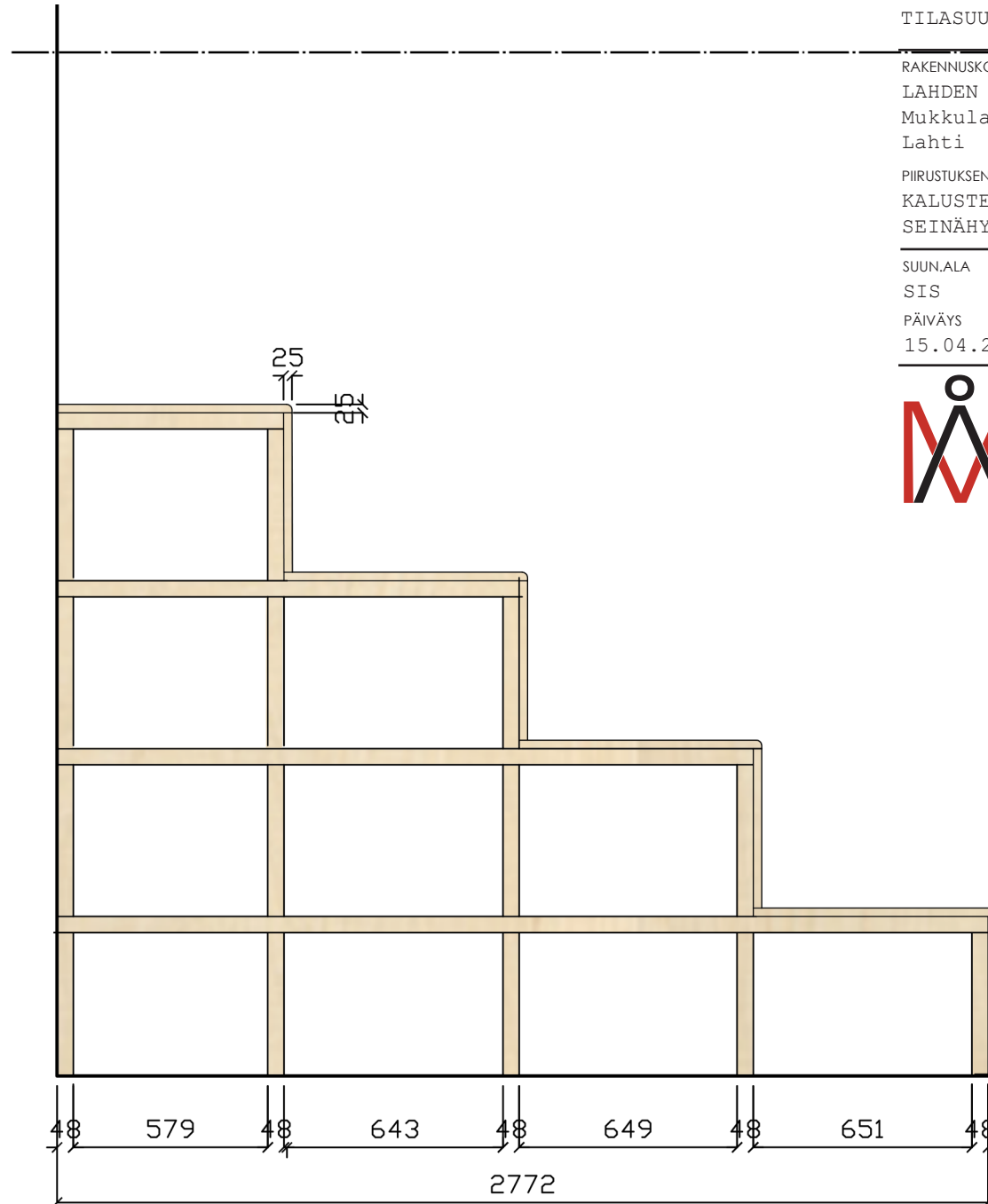
RAKENNUSKOHTEN NIMI JA OSOITE
LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Mukkulankatu 19
Lahti

PIIRUSTUKSEN SISÄLTÖ
KALUSTEPIIRUSTUS
SEINÄHYLLYJÄRJESTELMÄ 1:20

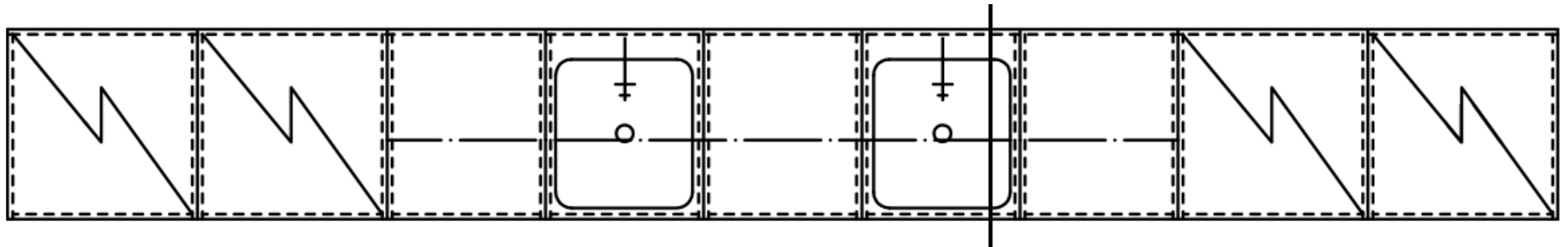
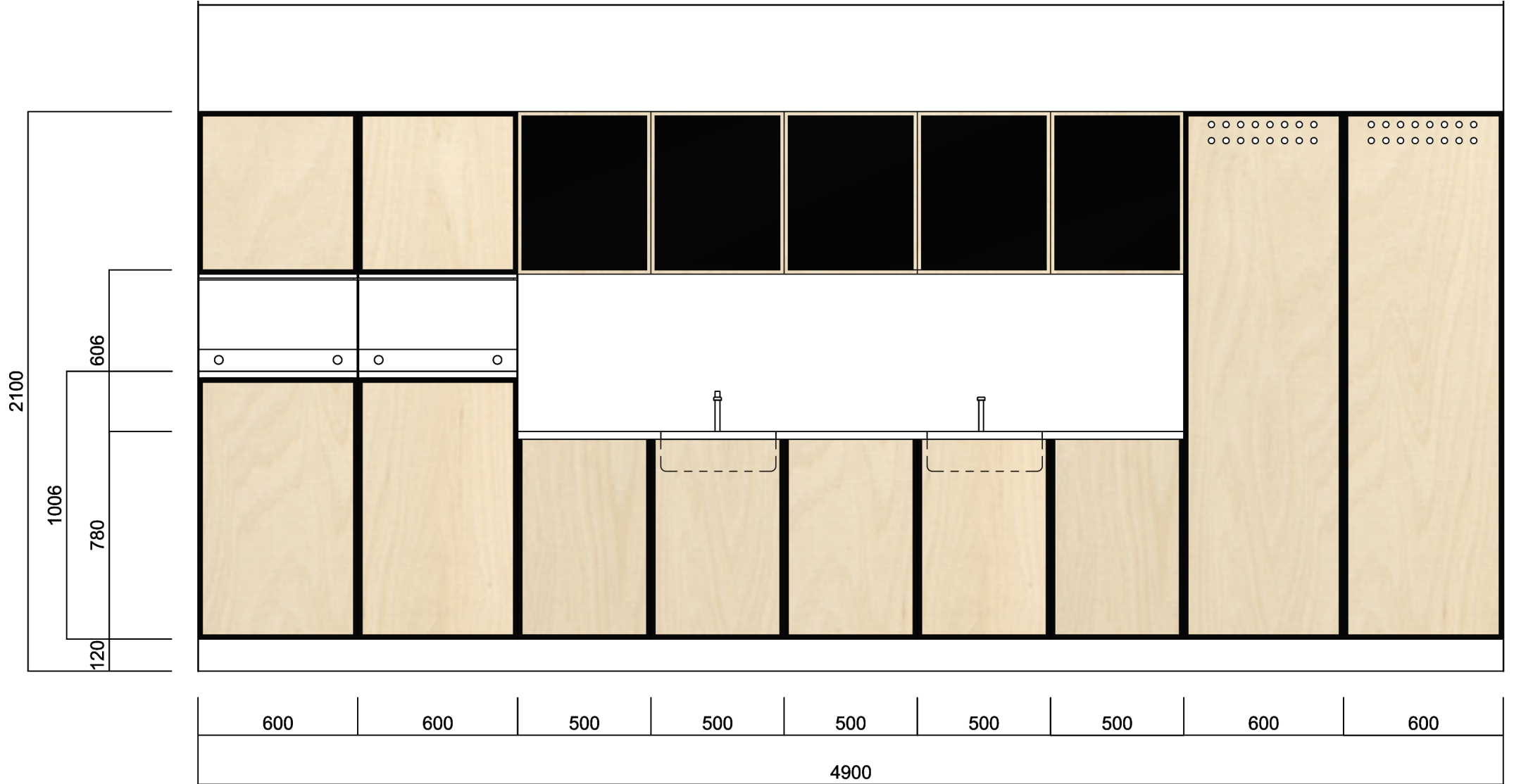
SUUN.ALA	PIIR.NRO
SIS	703
PÄIVÄYS	YHT.HENKILÖ
15.04.2015	Marika Ågren

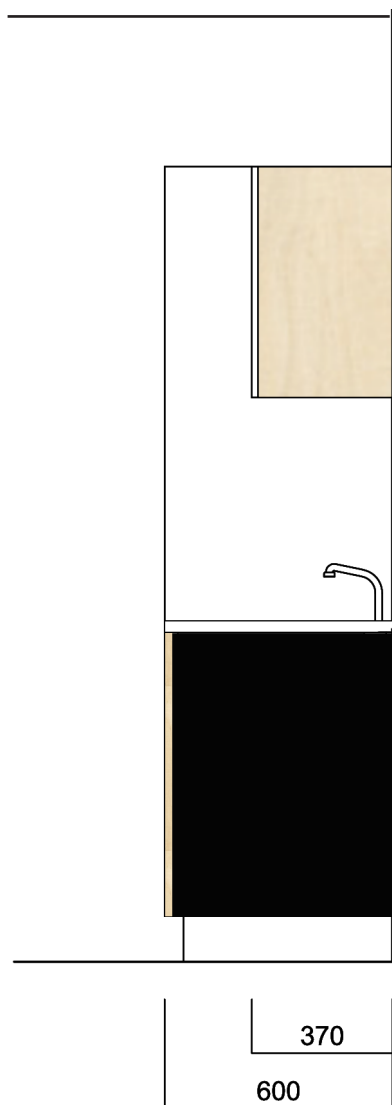

Marika Ågren
Mikonkatu 3 A 53
15150 Lahti

Keittiömoduli 1:20. Periaate.

Keittiön korkeiden kaappien ja alakaappien runko on mustaksi käsiteltyä massiivikoivua ja niiden ovet massiivikoivua. Yläkaappien runko on massiivikoivua ja ovet mustaksi käsiteltyä massiivikoivua.

RAKENNUSTOIMENPIDE
MUUTOSTYÖ

PIIRUSTUSLAJI
TILASUUNNITTELU

RAKENNUSKOHTIEN NIMI JA OSOITE
LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Mukulankatu 19
Lahti

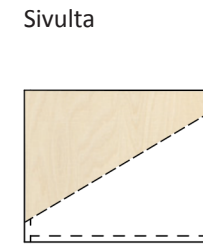
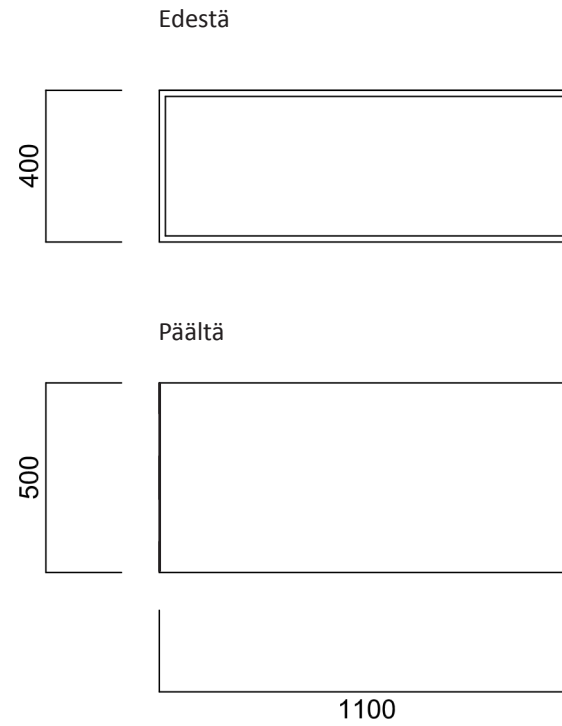
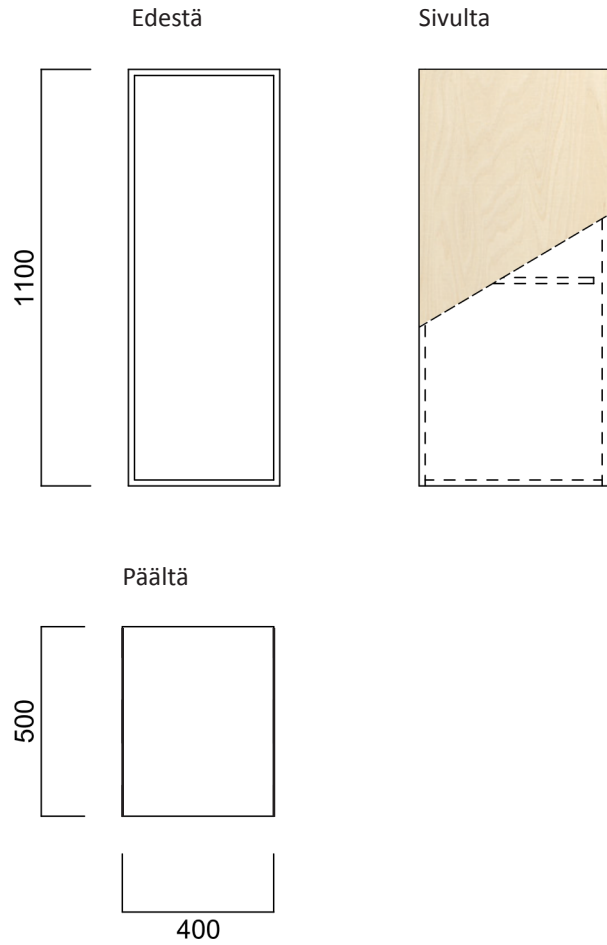
PIIRUSTUKSEN SISÄLTÖ
KALUSTEPIIRUSTUS
KEITTIÖMODULI 1:20

SUUN.ALA	PIIR.NRO
SIS	703
PÄIVÄYS	YHT.HENKILÖ
15.04.2015	Marika Ågren

Marika Ågren
Mikonkatu 3 A 53
15150 Lahti

Säilytyskalustemodulit, 1:20. Periaate.

RAKENNUSOIMENPIDE
MUUTOSTYÖ
PIIRUSTUSLAJI
TILASUUNNITTELU

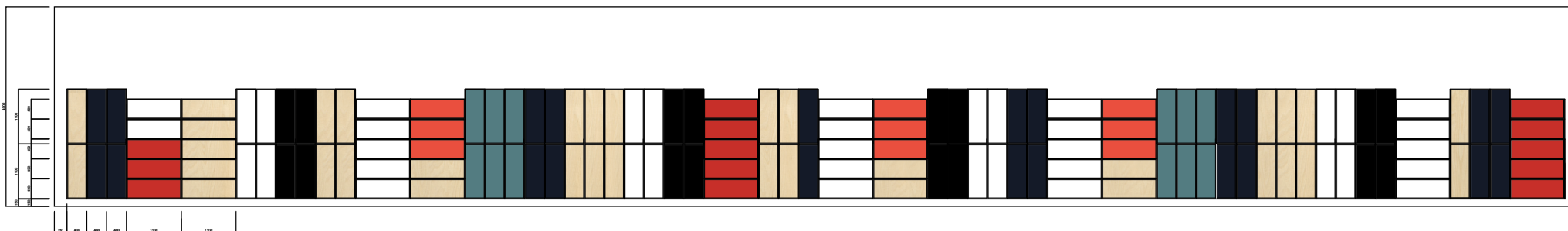
RAKENNUSKOHTEN NIMI JA OSOITE
LAHDEN AMMATTIKORKEAKOULU
Mukkulankatu 19
Lahti

PIIRUSTUKSEN SISÄLTÖ
KALUSTEPIIRUSTUS
SEINÄHYLLYJÄRJESTELMÄ 1:20

SUUN.ALA	PIIR.NRO
SIS	704
PÄIVÄYS	YHT.HENKILÖ
15.04.2015	Marika Ågren

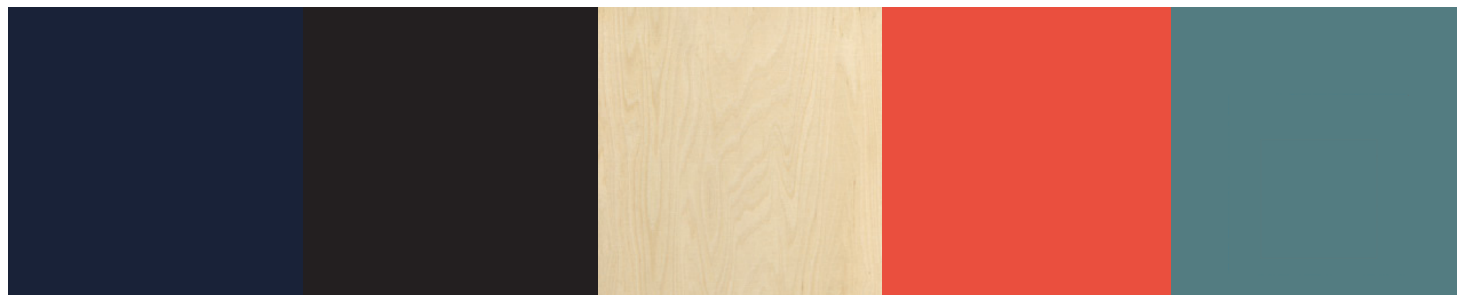
Marika Ågren
Mikonkatu 3 A 53
15150 Lahti

Oheisen projektionkuva on tarkoitus esittää miten värien rytmitys seinähyllykokonaisuudessa etenee. Vaakahyllyissä kulkee koivuviilutettu sekä valkoiseksi maalattu mdf, sekä punaisen sävyillä maalatut mdf-ovet. Pystyhyllyissä taas sinisen sävyt, musta, valkoinen sekä koivuviilu.

Kaikki värilliset ovet ovat akustoivaa materiaalia.

Materiaalit

Kiitokset:

Ohjaajat: Tom Johansson, Maarit Keto, Elina Rantapuska, Timo Sulkamo

Kari Halme

Ari Käsäkoski

SIKA11 tytöt

Esko Ihalainen, Matilda Palmu, Niina Hyry, Sirja Salokanta, Oona Hytönen.

Opinnäytetyö on omistettu kesällä 2012 edesmenneelle isälleni, joka kannusti hakeutumaan muotoilun alalle.

